

INDEPENDENȚA ROMÂNIEI
Război și diplomatie
1877-1878

THE INDEPENDENCE OF ROMANIA
War and Diplomacy
1877-1878

Documente / Documents

editura militară
military publishing house

**Independența României
Război și diplomatie
1877-1878**

**The Independence of Romania
War and Diplomacy
1877-1878**

Documente / Documents

Institutul pentru Studii Politice de Apărare și Istorie Militară
Institute for Political Studies of Defense and Military History

Independența României Război și diplomatie 1877-1878

The Independence of Romania War and Diplomacy 1877-1878

Documente / Documents

Coordonatori / Coordinators:

Dr. Carmen-Sorina Rîjnoveanu

Dr. Manuel Stănescu

Dr. Șerban-Liviu Pavelescu

EDITURA MILITARĂ / MILITARY PUBLISHING HOUSE
BUCUREȘTI / BUCHAREST
2022

Coperta: Adrian Pandea
Layout: Marius Iorgulescu

Colectiv de autori:
Ruxandra Motoi
dr. Alexandru Madgearu
dr. Sorin Cristescu
Cerasela Moldoveanu
dr. Bianca Pîrvulescu
Monica Negru
Dan Taloş
Dr. Valeria Bălescu
Luminiţa Iordache
Anca Ionescu

Descrierea CIP a Bibliotecii Naţionale a României

INSTITUTUL PENTRU STUDII POLITICE DE APĂRARE ŞI ISTORIE MILITARĂ ; BUCUREŞTI

Independenţa României : Război şi diplomaţie : 1877-1878 : Documente / Institutul pentru Studii Politice de Apărare şi Istorie Militară ; coord.: dr. Carmen-Sorina Rîjnoveanu, dr. Manuel Stănescu, dr. Şerban-Liviu Pavelescu = **The Independence of Romania : War and Diplomacy : 1877-1878 : Documents** / Institute for Political Studies of Defense and Military History ; coordinators: dr. Carmen-Sorina Rîjnoveanu, dr. Manuel Stănescu, dr. Şerban-Liviu Pavelescu. - Bucureşti : Editura Militară, 2022

ISBN 978-973-32-1253-9

I. Rîjnoveanu, Carmen-Sorina politică (coord.)

II. Stănescu, Manuel (coord.)

III. Pavelescu, Şerban-Liviu (coord.)

Cuprins

Cuvânt-înainte. Dr. Carmen-Sorina Rîjnoveanu.....	9
Războiul de independență (1877-1878). Scurtă cronologie	17

DOCUMENTE

I. Navigând în vremuri de furtună. România de la declanșarea crizei orientale la proclamarea independenței de stat (1876-1877)	21
16/28 iunie 1876, București. Notă circulară a Ministerului Afacerilor Externe către agenții diplomatici români în străinătate în legătură cu memoriul de revendicări adresat Turciei de către România.....	23
6/18 noiembrie 1876, București. Moțiunea de răspuns a Camerelor reunite la mesajul Tronului.....	33
27 noiembrie/9 decembrie 1876, București. Memoriul lui D.A. Sturdza asupra situației din Balcani în care avertizează asupra pericolului unei alianțe cu Rusia.....	39
22 decembrie 1876/3 ianuarie 1877, București. Instrucțiunile ministrului Afacerilor Externe român, Nicolae Ionescu, către agentul diplomatic de la Constantinopol.....	49
10/22 martie 1877, Craiova. Ordinul comandantului Diviziei 1, generalul de brigadă George Lupu, către colonelul Mihail Christodulo Cerchez, comandantul Brigăzii 1 Infanterie staționată în zona Calafat.....	55
2/14 aprilie 1877, București. Instrucțiuni ale Ministerului Afacerilor Externe către agentul diplomatic român de la Constantinopol.....	59
4/16 aprilie 1877, București. Convenția ruso-română.....	63
6/18 aprilie 1877, București. Decret privind mobilizarea armatei permanente și teritoriale.....	75
12/24 aprilie 1877, Chișinău. Proclamația marelui duce Nicolae către poporul român la trecerea frontierei de către trupele imperiale ruse.....	79
13/25 aprilie 1877, Chișinău. Scrisoarea țarului Alexandru al II-lea adresată domnitorului Carol I prin care anunță și justifică intrarea trupelor ruse în România.....	83
14/26 aprilie 1877, București. Ordinul de zi pe armată nr. 1.....	87
23 aprilie/5 mai 1877, București. Ordin al ministrului de Război, generalul de brigadă Alexandru Cernat, cerând unităților din subordine desfășurate pe linia Dunării să răspundă în forță oricărui atac armat.....	91
Mai 1877, București. Notă verbală remisă Ministerului Afacerilor Externe de către Aleksandr Nelidov, reprezentant diplomatic al Rusiei la Constantinopol și șef al Oficiului Diplomatic atașat Cartierului General al armatei ruse în războiul ruso-turc.....	95
Mai 1877, București. Notă verbală adresată de către prim-ministrul român, Ion C. Brătianu, și ministrul Afacerilor Externe, Mihail Kogălniceanu, Oficiului Diplomatic al Cartierului General al armatei ruse.....	105
10/22 mai 1877, București. Adresă a președintelui Consiliului de Miniștri, Ion C. Brătianu, către Ministerul Afacerilor Externe în care se comunică deciziile adoptate de către Camera Deputaților în cursul ședinței acesteia din 9 mai 1877, cu privire la declararea independenței de stat și a stării de război cu Imperiul Otoman.....	111
10/22 mai 1877, București. Adresă a președintelui Consiliului de Miniștri, Ion C. Brătianu, către Ministerul Afacerilor Externe în care se comunică deciziile adoptate în cursul ședinței Senatului României din 9 mai 1877 cu privire la declararea independenței de stat și a stării de război cu Imperiul Otoman.....	115
22 mai/3 iunie 1877, București. Notă circulară a ministrului Afacerilor Externe către agenții diplomatici ai României la post în capitalele marilor puteri europene.....	119
4/16 iulie 1877, Caracal. Proiect de Ordin de zi referitor la citarea pe Divizia 4 Infanterie a participanților la bătălia de la Nicopole.....	129
6/18 iulie 1877, București/Poiana. Telegramă cifrată a ministrului Afacerilor Externe, Mihail Kogălniceanu, către domnitorul Carol I, aflat la sediul Marelui Cartier General al armatei române de la Poiana.....	133
II. Armata română în Războiul de Independență. O campanie victorioasă alături de un aliat nesigur	137
19/31 iulie 1877, Târnovo. Telegrama cifrată a marelui duce Nicolae, comandantul trupelor ruse de pe frontul din Bulgaria, către domnitorul Carol I, prin care se solicită intervenția imediată a armatei române.....	139
23 iulie/4 august 1877, Poiana. Înalt Ordin de Zi al domnitorului Carol I cu privire la organizarea trupelor armatei române în vederea operațiilor militare la sud de Dunăre.....	143
9/21-19/31 august 1877. Corespondență telegrafică dintre domnitorul Carol I și marele duce Nicolae.....	149
20 august/1 septembrie 1877, Corabia. Înalt Ordin de Zi nr. 49 către armată cu prilejul trecerii Dunării.....	155

27 august/8 septembrie 1877, Poradim. Manifestul către țară al domnitorului Carol I cu prilejul trecerii Dunării de către armata română	159
28 august/9 septembrie 1877, Verbița. Raport al generalului Alexandru Cernat, comandantul Armatei de Operații, către prim-ministrul român Ion C. Brătianu.....	175
31 august/12 septembrie 1877, în fața Plevnei. Scrisoarea colonelului francez L. Gaillard, observator/atașat militar francez pe lângă Marele Cartier General al armatei ruse, către Ion C. Brătianu, președinte al Consiliului de Miniștri al României.....	179
1/13 septembrie 1877, în fața Plevnei. Raportul locotenent-colonelului Constantin Poenaru, comandantul Regimentului 8 Linie, către colonelul Grigore Ipătescu, comandantul Brigăzii 1	185
5/17 septembrie 1877, Gorni-Studen. Scrisoare autografă a țarului Alexandru al II-lea către domnitorul Carol I	191
5/17 septembrie 1877, Poradim. Înalt Ordin de Zi pe armată anunțând ocuparea redutei Grivița și capturarea de trofee de la turci	195
8/20 octombrie 1877, Verbița. Raport al comandantului Armatei de Operații, generalul Alexandru Cernat, către domnitorul Carol I.....	199
10/22 noiembrie 1877, Rahova. Ordin de zi nr. 23 pe Brigada de Cavalerie din cadrul Corpului de Armată de pe Vid și Isker.....	205
18/30 noiembrie 1877, Bogot. Scrisoare autografă a marelui duce Nicolae către domnitorul Carol I cu ocazia cuceririi redutei Rahova.....	209
22 noiembrie/4 decembrie 1877, Poradim. Înalt Ordin de Zi nr. 30 al Marelui Cartier General al armatei române.....	215
29 noiembrie/11 decembrie 1877, Verbița. Raportul generalului de brigadă Alexandru Cernat către domnitorul Carol I, descriind circumstanțele cuceririi Plevnei	219
1/13 decembrie 1877, Poradim. Scrisoare autografă a țarului Alexandru al II-lea către domnitorul Carol I cu ocazia cuceririi Plevnei.....	227
2/14 decembrie 1877, Plevna. Înalt Ordin de Zi al domnitorului Carol I cu prilejul cuceririi Plevnei	231
11/23 ianuarie 1878, Nazir-Mahala. Ordin circular al comandantului Corpului de Vest către marile unități din subordine.....	235
III. Războiul de după război. Provocările păcii și afirmarea statalității naționale	241
10/22 ianuarie 1878, Kazanlâk. Raport al colonelului Eracle Arion, reprezentantul român la tratativele de armistițiu de la Kazanlâk, către ministrul Afacerilor Externe	243
11/23 ianuarie 1878, București. Notă verbală a Ministerului român al Afacerilor Externe către baronul Dmitri Stuart, reprezentantul diplomatic al Imperiului rus la București	249
20 ianuarie/1 februarie 1878, Adrianopole. Scrisoare a colonelului Eracle Arion către Mihail Kogălniceanu, ministru al Afacerilor Externe, anunțând încheierea armistițiului și condițiile acestuia	255
22 ianuarie/3 februarie 1878, București. Scrisoare a domnitorului Carol I către țarul Alexandru al II-lea prin care îi cere, în termeni diplomatici, să renunțe la planurile de anexare a Bugeacului.....	261
1/13 februarie 1878, București. Notă a ministrului Afacerilor Externe către colonelul Eracle Arion în care îi este anunțată însărcinarea de a reprezenta România la Conferința de Pace de la San Stefano și i se comunică mandatul.....	267
21 martie/2 aprilie 1878, Sankt Petersburg. Telegramă a principelui general Iancu Ghika, reprezentantul diplomatic al României la Sankt Petersburg, către ministrul Afacerilor Externe, Mihail Kogălniceanu	275
28 martie/9 aprilie 1878, Sankt Petersburg. Scrisoare a țarului Alexandru al II-lea către domnitorul Carol I prin care își exprimă nemulțumirea față de refuzul autorităților române de a accepta prezența militară rusă pe teritoriul național.....	281
13/25 iunie 1878, Cotroceni. Memoriu al domnitorului Carol I precizând mandatul delegației române ce urma să se deplaseze la Berlin pentru a prezenta punctul de vedere al României participanților la Congresul european convocat după războiul din 1877-1878.....	285
18/30 iunie 1878, București. Scrisoare a lui C.A Rosetti către domnitorul Carol I prin care îi aduce la cunoștință corespondența primită de la delegația română la Congresul de la Berlin	291
19 iunie/1 iulie 1878, Berlin. Discursul lui Mihail Kogălniceanu, ministrul român al Afacerilor Externe, rostit în fața delegațiilor puterilor reprezentate de la Congresul de la Berlin.....	303
1/13 iulie 1878, Berlin. Tratatul de la Berlin	313
11/23 august 1878, București. Notă verbală și modus operandi adresate de reprezentantul guvernului rus la București Ministerului român al Afacerilor Externe.....	323
5/17 decembrie 1878, București. Proces verbal al Comisiei de trasare a frontierei româno-ruse pentru aplicarea prevederilor Tratatului de la Berlin.....	331
8/20 februarie 1880, București. Notă circulară a ministrului Afacerilor Externe către agenții diplomatici ai României la post în marile capitale europene	337
14/26 martie 1881, București. Moțiunea Adunării Deputaților cu prilejul proclamării Regatului	341
10 mai 1881. Actul solemn al proclamării Regatului.....	345
REPERE BIOGRAFICE	349
MĂRTURII FOTOGRAFICE	367

Contents

Foreword. Dr. Carmen-Sorina Rijnoveanu.....	9
The Romanian War of Independence (1877-1878). Timeline of Events	17
DOCUMENTS	
I. Sailing in Times of Storm. Romania, from the Onset of the Great Eastern Crisis to the Proclaiming of State Independence (1876-1877).....	21
June 16/28, 1876, Bucharest. Circular Note of the Ministry of Foreign Affairs to the Romanian diplomatic agents abroad, regarding the memorandum of demands addressed to Turkey by Romania.....	23
November 6/18, 1876, Bucharest. Motion of response of the Chambers to the Prince's Speech	33
November 27/December 9, 1876, Bucharest. D.A. Sturdza's Memorandum on the situation in the Balkans warning of the dangers of an alliance with Russia.....	39
December 22, 1876/January 3, 1877, Bucharest. Instructions of the Minister of Foreign Affairs of Romania, Nicolae Ionescu, to the diplomatic agent in Constantinople.....	49
March 10/22, 1877, Craiova. Order of the Commander of the 1 st Division, Brigadier General George Lupu, addressed to Colonel Mihail Christodulo Cerchez, Commander of the 1 st Infantry Brigade stationed in the Calafat area.....	55
April 2/14, 1877, Bucharest. Instructions of the Ministry of Foreign Affairs addressed to the Romanian diplomatic agent in Constantinople.....	59
April 4/16, 1877, Bucharest. Russo-Romanian Treaty	63
April 6/18, 1877, Bucharest. Decree on the mobilization of the standing and the territorial armies	75
April 12/24, 1877, Chişinău. Proclamation of Grand Duke Nicholas to the Romanian people, at the Russian Imperial troops' crossing of the border	79
April 13/25, 1877, Chişinău. Letter from Emperor Alexander II of Russia addressed to Prince Carol I of Romania, announcing and accounting for the entrance of Russian troops in Romania	83
April 14/26, 1877, Bucharest. Order of the day no. 1 of the army.....	87
April 23/May 5, 1877, Bucharest. Order of the Minister of War, Brigadier General Alexandru Cernat, requesting its subordinated units situated across the Danube River to forcefully respond to any armed attack.....	91
May 1877, Bucharest. Note Verbale addressed to the Ministry of Foreign Affairs by Aleksandr Nelidov, diplomatic representative of Russia to Constantinople and Chief of the Diplomatic Office attached to the General Staff of the Russian army during the Russo-Turkish War	95
May 1877, Bucharest. Note Verbale addressed to the Diplomatic Office of the General Staff of the Russian army by the Prime Minister of Romania, Ion C. Brătianu, and the Minister of Foreign Affairs, Mihail Kogălniceanu	105
May 10/22, 1877, Bucharest. Address of the President of the Council of Ministers, Ion C. Brătianu, to the Ministry of Foreign Affairs, communicating the decisions taken by the Chamber of Deputies in its meeting on May 9, 1877, with regards to the declaration of state independence and of state of war with the Ottoman Empire	111
May 10/22, 1877, Bucharest. Address of the President of the Council of Ministers, Ion C. Brătianu, to the Ministry of Foreign Affairs, communicating the decisions taken in the Senate's meeting on May 9, 1877, with regards to the declaration of state independence and of state of war with the Ottoman Empire	115
May 22/June 3, 1877, Bucharest. Circular Note of the Minister of Foreign Affairs to the diplomatic agents of Romania on duty in the capital cities of the great European powers	119
July 4/16, 1877, Caracal. Draft order of the day for the citation on the 4 th Infantry Division of the participants in the Battle of Nikopol	129
July 6/18, 1877, Bucharest/Poiana. Coded telegram of the Minister of Foreign Affairs, Mihail Kogălniceanu, addressed to Prince Carol I, present at the headquarters of the General Staff of the Romanian army in Poiana.....	133
II. The Romanian Army in the War of Independence. A Victorious Campaign with an Unreliable Ally	137
July 19/31, 1877, Tarnovo. Coded telegram of Grand Duke Nicholas, Commander of the Russian troops on the Bulgarian front, addressed to Prince Carol I, requesting for the immediate intervention of the Romanian army	139
July 23/August 4, 1877, Poiana. High order of the day of Prince Carol I with regards to the structuring of the Romanian army troops for the military operations south of the Danube River.....	143
August 9/21-19/31, 1877. Telegraphic correspondence between Prince Carol I and Grand Duke Nicholas.....	149
August 20/September 1, 1877, Corabia. High order of the day no. 49 of the army, on the occasion of the crossing of the Danube River.....	155

August 27/September 8, 1877, Pordim. Manifesto to the country of Prince Carol I, on the occasion of the crossing of the Danube River by the Romanian army	159
August 28/September 9, 1877, Varbitsa. Report of General Alexandru Cernat, Commander of the army of operations, addressed to the Romanian Prime Minister, Ion C. Brătianu.....	175
August 31/September 12, 1877, in front of Pleven. Letter from French Colonel, L. Gaillard, French military attaché/observer at the General Staff of the Russian army, addressed to Ion C. Brătianu, President of the Council of Ministers of Romania	179
September 1/13, 1877, in front of Pleven. Report of Lieutenant-Colonel Constantin Poenaru, Commander of the 8 th Infantry Regiment to Colonel Grigore Ipătescu, Commander of the 1 st Brigade.....	185
September 5/17, 1877, Gorni-Studen. Autograph letter of Emperor Alexander II addressed to Prince Carol I.....	191
September 5/17, 1877, Pordim. High order of the day of the army announcing occupation of the Grivitsa stronghold and taking of trophies from the Turks.....	195
October 8/20, 1877, Varbitsa. Report of the Commander of the army of operations, General Alexandru Cernat, addressed to Prince Carol I	199
November 10/22, 1877, Rahova. Order of the day no. 23 of the Cavalry Brigade of the Army Corps on the Vid and Isker Rivers.....	205
November 18/30, 1877, Bogot. Autograph letter of Grand Duke Nicholas addressed to Prince Carol I, on the occasion of conquering the Rahova stronghold	209
November 22/December 4, 1877, Pordim. High order of the day no. 30 of the General Staff of the Romanian army	215
November 29/December 11, 1877, Varbitsa. The report of Brigadier General Alexandru Cernat addressed to Prince Carol I, describing the circumstances of the conquest of Pleven	219
December 1/13, 1877, Pordim. Autograph letter of Emperor Alexander II to Prince Carol I, on the occasion of the conquest of Pleven.....	227
December 2/14, 1877, Pleven. High order of the day of Prince Carol I on the occasion of the conquest of Pleven.....	231
January 11/23, 1878, Nazir-Mahala. Circular Order of the Commander of the Western Corps to the large subordinate units	235
III. The War after the War. Challenges of Peace and Assertion of National Statehood	241
January 10/22, 1878, Kazanlak. Report of Colonel Eracle Arion, the Romanian representative at the armistice negotiations in Kazanlak, addressed to the Minister of Foreign Affairs.....	243
January 11/23, 1878, Bucharest. Note Verbale of the Romanian Ministry of Foreign Affairs addressed to Baron Dmitry Stuart, the diplomatic representative of the Russian Empire in Bucharest.....	249
January 20/February 1, 1878, Adrianople. Letter from Colonel Eracle Arion addressed to Mihail Kogălniceanu, Minister of Foreign Affairs, announcing the conclusion of the armistice and its conditions.....	255
January 22/February 3, 1878, Bucharest. Letter from Prince Carol I addressed to Emperor Alexander II asking him, in diplomatic terms, to renounce his plans for the annexation of Budjak	261
February 1/13, 1878, Bucharest. Note from the Minister of Foreign Affairs addressed to Colonel Eracle Arion, announcing his assignment to represent Romania at the San Stefano Peace Conference and his mandate.....	267
March 21/April 2, 1878, Sankt Petersburg. Telegram from General Prince Iancu Ghika, Romania's diplomatic representative in Sankt Petersburg, addressed to the Minister of Foreign Affairs, Mihail Kogălniceanu	275
March 28/April 9, 1878, Sankt Petersburg. Letter from Emperor Alexander II addressed to Prince Carol I in which he expresses his dissatisfaction with Romania's refusal of accepting the Russian military presence on the Romanian territory.....	281
June 13/25, 1878, Cotroceni. Memorandum of Prince Carol I specifying the mandate of the Romanian delegation that was to go to Berlin, so as to communicate Romania's point of view to the participants to the European Congress convened after the 1877-1878 war.....	285
June 18/30, 1878, Bucharest. Letter from C.A. Rosetti addressed to Prince Carol I, informing him of the correspondence received from the Romanian delegation to the Congress of Berlin.....	291
June 19/July 1, 1878, Berlin. Speech delivered by Mihail Kogălniceanu, Minister of Foreign Affairs of Romania, in front of the delegations of the powers represented at the Congress of Berlin.....	303
July 1/13, 1878, Berlin. Treaty of Berlin.....	313
August 11/23, 1878, Bucharest. Note Verbale and Modus Operandi addressed by the representative of the Russian Government to Bucharest to the Ministry of Foreign Affairs of Romania	323
December 5/17, 1878, Bucharest. Procès-verbal of the Commission for drawing the Romanian-Russian border, in application of the provisions of the Treaty of Berlin.....	331
February 8/20, 1880, Bucharest. Circular Note of the Minister of Foreign Affairs to the Romanian diplomatic agents on duty in the great European capital cities	337
March 14/26, 1881, Bucharest. Motion of the Assembly of Deputies on the occasion of the proclamation of the Kingdom.....	341
May 10, 1881. The Solemn Act of Proclamation of the Kingdom.....	345
BIOGRAPHIES	349
PHOTOGRAPHIC TESTIMONIES.....	367

Cuvânt-înainte Foreword

Dr. Carmen-Sorina Rîjnoveanu

Afirmarea și consacrarea independenței de stat a României reprezintă un moment istoric care a marcat decisiv și fundamental destinul țării. „Suntem independenți, suntem națiune de sine stătătoare” era sintagma ce exprima aspirațiile naționale cele mai profunde de realizare a marelui proiect de țară asumat de revoluția de la 1848, a cărui primă etapă se concretizase prin Unirea Principatelor din 1859.

Moțiunea prin care se lua act de „independența absolută a României”, votată de Adunarea Deputaților, întrunită în sesiune extraordinară la data de 9/21 mai 1877, a primit consacrarea oficială prin sancționarea acesteia de către domnitorul Carol I o zi mai târziu, la 10/22 mai 1877. „Voim să fim independenți – afirma Mihail Kogălniceanu – pentru că voim să trăim viața noastră proprie, pentru că nu voim să mai pătimim pentru greșelile altora, pentru că voim ca la gurile Dunării de jos să fie un bulevard în contra rezelului”.

Obiectiv al întregii clase politice românești, cucerirea independenței de stat a fost, în fapt, rezultatul unei îndelungi bătălii diplomatice, politice și militare, a cărei finalizare a schimbat în mod definitoriu nu numai statutul politico-juridic al țării, dar și postura sa geopolitică de ansamblu în noua configurație de putere apărută în sud-estul Europei, în contextul marilor transformări sistemice din a doua jumătate a secolului XIX.

Încă de la izbucnirea crizei orientale din 1875, chestiunea independenței de stat a dominat agenda de politică externă a Bucureștilor. Date fiind condițiile politico-militare și contextul geopolitic și geostrategic, abordarea a fost una graduală, fiind favorizată, într-o primă instanță, o cale diplomatică pentru rezolvarea multiplelor diferențe existente între România și Înalta Poartă. Principalul instrument diplomatic al acestei abordări îl reprezintă memorandumul adresat Porții

The assertion of Romania's state independence remains a historical moment that decisively and fundamentally marked the destiny of the country. “*We are independent, we are a nation in its own right!*” was the phrase that expressed the most profound national aspirations to achieve the great country project - a project undertaken through the Romanian Revolution of 1848, and with its first stage materialised through the Unification of the Romanian Principalities in 1859.

The resolution that took note of the “*complete independence of Romania*” was voted by the Assembly of Deputies in a special session on May 9/21, 1877, and then received the official consecration through the ratification by Prince Carol I of Romania the next day, on May 10/22, 1877. At the time, Mihail Kogălniceanu claimed the following: “*We wish to be independent, because we wish to live our own life, because we no longer wish to suffer for mistakes made by others, because we wish that the southern Mouths of the Danube River become a boulevard against de war.*”

Having been a target for the entire Romanian political class, obtaining state independence was actually the final result of a lengthy diplomatic, military, and political battle whose end permanently altered not only the political and legal status of the country, but also its overall geopolitical position within the new power configuration that had appeared in south-eastern Europe, on the background of the great systemic changes in the second half of the 19th century.

Ever since the beginning of the Great Eastern Crisis in 1875, the issue of state independence overwhelmingly defined Bucharest's foreign policy agenda. Given the political and military circumstances, as well as the geopolitical and geostrategic background, the approach was a gradual one; at first, a diplomatic way to solve the various disputes between Romania and

în 1876. Solicitățile românești la adresa autorităților imperiale otomane cuprindeau, printre altele, recunoașterea drapelului și a numelui statului, a statutului diplomatic al reprezentanților României, încheierea unor convenții pentru reglementarea relațiilor bilaterale, precum și delimitarea frontierei pe Dunăre. Demersurile reflectau o abordare moderată, preferată, de altfel, de autoritățile române care încercau să evite atât atragerea într-un potențial conflict major, între Rusia și Imperiul Otoman, cât și limitarea opțiunilor sale strategice. O potențială rupere a relațiilor cu Poarta împingea, practic, România către o apropiere față de Rusia, opțiune considerată la fel de periculoasă ca și conservarea stării de dependență față de Imperiul Otoman.

Cursul evenimentelor și accelerarea dinamicilor militare ruso-otomane au pus România într-o situație cu deosebire complicată. Refuzul Porții de a accepta revendicările românești s-a suprapus cu o creștere a presiunilor, resimțită la București, pentru adoptarea unei strategii de acțiune în condițiile unui iminent război ruso-turc. Opțiunea neutralității a fost respinsă de domnitorul Carol I care considera, în mod realist, că o astfel de poziționare nu numai că era greu de susținut din punct de vedere militar-strategic, dar putea compromite în întregime perspectivele dobândirii independenței. În aceste condiții, decizia angajării alături de Rusia a devenit, în calculele militar-strategice ale Bucureștilor, singura soluție realistă care să permită realizarea obiectivului politic național. În această logică, decizia de semnare a Convenției bilaterale ruso-române (4/16 aprilie 1877) a devenit unul din momentele de afirmare a existenței independente a statului român. Ea era, totodată, singura manieră posibilă de evitare a transformării teritoriului național în teatru de război și de protejare, prin forța tratatelor internaționale și a obligațiilor asumate, a integrității și suveranității naționale în raport cu un aliat nesigur și periculos. Articolul 2 al Convenției preciza cu claritate obligația asumată de „Guvernul Majestății Sale Imperatorul tuturor Rusiilor [...] de a menține și a apăra integritatea actuală a României”. Important de menționat că trupele ruse au intrat pe teritoriul României fără să mai aștepte ca Parlamentul de la București să ratifice Convenția bilaterală, un prim semnal îngrijorător cu privire la tipologia de comportament și la intențiile urmărite de Rusia, justificate în baza „considerentelor de ordin strategic” după cum avea să răspundă marele duce Nicolae, confruntat cu protestele vehemente ale părții române.

the High Porte was preferred. The main diplomatic tool used in this sense the Memorandum that was addressed to the Porte in 1876. The Romanian requests to the Ottoman Imperial authorities included, among others, the recognition of the national flag and of the state's name, of the diplomatic status of Romania's representatives, concluding conventions to regulate the bilateral treaties, as well as delimitation of the border on the Danube River. Such steps reflected a moderate approach, which was also preferred by the Romanian authorities who were trying to avoid both engaging in a potential major conflict between Russia and the Ottoman Empire, as well as limiting its strategic options. A potential breaking of relations with The Porte would basically push Romania towards getting closer to Russia, an option considered as dangerous as maintaining the state dependence to the Ottoman Empire.

The course of events and the acceleration of the Russo-Ottoman military dynamics put Romania in a particularly complicated situation. The Porte's refusal in accepting Romania's demands overlapped with an increased pressure for Bucharest to adopt a strategy for action, in the context of an imminent Russo-Turkish war. The option of neutrality was rejected by Prince Carol I, as he realistically considered that such a position was not only difficult to sustain from military and strategic points of view, but it could also completely compromise the prospects of obtaining independence. In these circumstances, the decision to engage with Russia became the only realistic solution to obtain the national political goal, based on the military and strategic calculations in Bucharest. By this logic, the decision to sign a Russo-Romanian bilateral treaty (on April 4/16, 1877) became one of the moments that asserted the independent existence of the Romanian state. At the same time, it was the only possible option to avoid turning the national territory into a theatre of war and to protect – by virtue of international treaties and obligations – its national integrity and sovereignty in relation with an unreliable and dangerous ally. The second article of the treaty clearly stated the obligation undertaken by “the Government of His Majesty Emperor of all Russias ... to maintain and defend the current integrity of Romania.” It should be mentioned that the Russian troops crossed onto Romanian territory before the Parliament in Bucharest ratified the bilateral treaty. This would prove to be a first worrying sign regarding Russia's type of behaviour and intentions, justified by “strategic considerations,” as Grand Duke Nicholas would reply when faced with the vehement protests of the Romanian side.

Războiul de Independență (1877-1878) este cea de-a doua etapă a procesului obținerii independenței de stat. Intrarea armatei române în război reprezintă un moment istoric de referință, dovadă a determinării întregii națiuni de a lupta pentru realizarea marilor idealuri naționale. Încă de la primele discuții cu țarul Alexandru al II-lea, domnitorul Carol I a exprimat dorința ca armata română să participe efectiv la război. Convins inițial că va obține ușor victoria, partea rusă a declinat propunerea domnitorului român, considerând că forța militară imperială este suficientă pentru înfrângerea otomanilor. Confruntată, însă, cu rezistența neașteptată a acestora, Rusia se vede obligată să ceară intervenția și sprijinul armatei române. Telegrama marelui duce Nicolae adresată domnitorului Carol I este dovada de netăgăduit a rolului pe care tânăra armată română era chemată să îl joace: „Turcii, adunând cele mai mari trupe la Plevna, ne zdrobesc. Rog să faci fuziunea, demonstrațiunea și, dacă se poate, să treci Dunărea cu armata după cum dorești”. Intervenția trupelor române pe front, imperios solicitată de autoritățile militare ruse, se va dovedi salutară, înclinând balanța victoriei în favoarea trupelor aliate româno-ruse. Curajul și determinarea, bravura, inventivitatea și resursele de care au dat dovadă trupele române în luptă sunt constatate și apreciate ca atare nu numai de către comandamentele român și rus, dar și de către observatorii militari străini prezenți în teatrul de operații. Victoriile înregistrate, în condiții dificile, în fața unui inamic valoros și determinat reprezintă, fără îndoială, un veritabil botez al focului și temelia evoluției viitoare a armatei române. Armata, prin eforturile, sacrificiile și prestigiul dobândit pe câmpul de luptă, a devenit factor de coeziune și simbol al afirmării României pe scena internațională și, deopotrivă important, a legitimat aspirațiile istorice de recunoaștere ca stat suveran și independent.

Când operațiile militare nu se încheiaseră, începea o a treia etapă, la fel de dificilă, a procesului de promovare și apărare a intereselor naționale românești, respectiv negocierile diplomatice pentru încheierea armistițiului și păcii. Simpla recunoaștere ca membru cu drepturi depline la procesul de negocieri, precum și prezentarea și respectarea revendicărilor legitime ale statului român au devenit subiectul unei bătălii diplomatice de amploare. României nu i se permite participarea la negocierile de pace ruso-otomane de la San Stefano (ianuarie/februarie 1878), devenind evident la București că efortul militar al armatei române și angajamentele anterioare luate de Rusia nu vor

The War of Independence (1877-1878) represented the second stage in the process of obtaining state independence. The entry into war of the Romanian army was a historic milestone, being proof of the entire nation's determination to fight for accomplishing the great national ideals. From the very first discussions with Emperor Alexander II, Prince Carol I expressed his wish for the Romanian army to actually take part in the war. The Russian side, being certain at first of an easy victory, declined the Romanian Prince's proposal, convinced that the Russian military forces were enough to defeat the Ottomans. However, once confronted with their unexpected resistance, Russia was forced to ask for the intervention and support of the Romanian army. The telegram from Grand Duke Nicholas, addressed to Prince Carol I of Romania, represented the indisputable proof of the role the young Romanian army was asked to assume, as it stated that: *"The Turks, concentrating their largest troops at Plevna, are crushing us. I ask of you to make the merging, deployment and, if possible, to cross the Danube River with the army, as you wish."* The intervention of the Romanian troops on the front, urgently requested by the Russian military authorities, would prove to be welcome, as it tipped the balance of victory in favour of the Romanian-Russian allied forces. The courage and determination, bravery, ingenuity and resourcefulness of the Romanian troops in battle were acknowledged and appreciated as such not only by the Russian and Romanian commandments, but also by the foreign military observers present on the theatre of operations. The triumphs registered in difficult circumstances, in front of a valuable and determined enemy, represented, without doubt, a true baptism of fire and the foundation for the future evolution of the Romanian army. The army, through its efforts, sacrifices, and the prestige acquired on the battlefield, became a factor of cohesion and a symbol of assertion on the international stage, and - equally important - it legitimized the historical aspirations for recognition as a sovereign and independent state.

When the military operations were not over yet, a third stage just as difficult began - that of promoting and defending the Romanian national interests through the diplomatic negotiations for the conclusion of the armistice and peace. The mere recognition as a full member part of the negotiation process, as well as the presentation and observance of the legitimate demands of the Romanian state, both became the subject of a large-scale diplomatic battle. Roma-

împiedica guvernul țarist să-și impună propria agendă geopolitică și teritorială, ignorând interesele României. Conducerea de la București avea semnale încă din 1876 privind intențiile Rusiei față de sudul Basarabiei, zonă considerată o componentă importantă a planului geopolitic țarist, ceea ce explică preocuparea liderilor români de a obține anumite garanții preventive, prin Convenția româno-rusă din aprilie 1877. Drama Basarabiei intra într-o nouă etapă, pe fondul revenirii Rusiei în logica ambițiilor expansioniste pe direcția Gurilor Dunării și a Strâmțorilor Mării Negre. Deși își asumase respectarea integrității teritoriale a statului român, Rusia a insistat să introducă în prevederile Tratatului de Pace de la San Stefano (19 februarie/3 martie 1878) cedarea de către România a celor trei județe din sudul Basarabiei, asigurându-și astfel accesul la Gurile Dunării. Nemulțumită de protestele românești față de raptul teritorial, Curtea imperială rusă a recurs la amenințare cu utilizarea forței, comunicând liderilor de la București că, în caz de rezistență, se va proceda la ocuparea militară a întregului teritoriu românesc și la dezarmarea trupelor desfășurate în teatrul de operații. Rămâne memorabil răspunsul domnitorului Carol I, care i-a transmis țarului că „armata care s-a luptat la Plevna sub ochii împăratului [...] va putea fi zdrobită, dar nu va reuși nimeni niciodată să o dezarmeze”. Amenințările aliatului rus erau cu atât mai grave cu cât armata română era în continuare angajată în operații militare împotriva trupelor otomane în zona Vidin. Trupele ruse (aproximativ 100 000 de oameni), aflate în retragere de pe frontul din Bulgaria, au intrat pe teritoriul României, fiind plasate în puncte strategice cheie, acțiune la care s-a răspuns prin desfășurarea armatei române în poziții de luptă în fața armatei țariste, la finalul lunii aprilie 1878. Cei doi aliați se aflau, practic, în fața unui conflict deschis.

Criza politico-militară apărută pe relația București–Sankt Petersburg a generat un dosar suplimentar de tensiune care risca să complice agenda diplomatică a Marilor Puteri. Acestea erau, la rândul lor, confruntate cu provocările reconstruirii geografiei de securitate regionale și prevenirii proiecției de putere rusești către Strâmțori și Marea Mediterană, prin găsirea unui compromis acceptabil. Cu alte cuvinte, o soluție care să prevină escaladarea tensiunilor pe relația cu Rusia și prezervarea concertului european, prin asigurarea funcționării echilibrului de forțe continental. Pe cale de consecință, Marile Puteri întrunite la Congresul de Pace de la Berlin (1/13 iunie-1/13 iulie 1878) au „refuzat să audă, deși au ascultat” pledoaria românească în

nia was not allowed to participate in the Russo-Ottoman peace negotiations in San Stefano (in January/February 1878), which made it obvious for Bucharest that the Romanian army's military effort and Russia's previous commitments would not impede the Imperial Government to impose its own geopolitical and strategic agenda, thus ignoring Romania's interests. The leadership in Bucharest had had signals since 1876 about Russia's intentions towards southern Bessarabia, which was considered an important component of the Imperial geopolitical plan, which explained the concern of Romanian leaders to obtain certain preventive guarantees through the Romanian-Russian treaty of April 1877. The drama of Bessarabia entered a new stage amid the return of Russia to the logic of its expansionist ambitions regarding the Danube Mouths and the Black Sea Straits. Although it had assumed to respect Romania's territorial integrity, Russia insisted on including as part of the provisions of the Treaty of San Stefano (February 19/March 3, 1878) Romania's cession of the three counties in southern Bessarabia, thus ensuring its access to the Danube Mouths. Dissatisfied with Romania's protests regarding the territorial seizure, the Russian Imperial Court resorted to threatening with the use of force, as it informed the leaders in Bucharest that, in case of resistance, it would proceed to carry out the military occupation of the entire Romanian territory and the disarmament of the troops deployed in the theatre of operations. The reply from Prince Carol I shall remain memorable, as he communicated to the Emperor that *“the army that fought in Plevna under the eyes of the Emperor... could be crushed, but no one would ever manage to disarm it.”* The Russian ally's threats were all the more serious given that the Romanian army was still engaged in military operations against the Ottoman troops in the Vidin area. The Russian troops (approximately 100,000 people) that were in retreat from the Bulgarian front crossed over to Romanian territory, and were placed in strategic key points. In response to this action, the Romanian army was deployed in battle position in front of the Imperial army, at the end of April 1878. The two allies were basically faced with an open conflict.

The political and military crisis on the Bucharest-Sankt Petersburg axis generated additional tension that risked complicating the diplomatic agenda of the great powers. These, in turn, faced the challenges of rebuilding the geography of regional security and preventing the projection of the Russian power into the straits and the Mediterranean Sea by finding an acceptable compromise. In other words, they were look-

favoarea menținerii și apărării integrității sale teritoriale față de un stat vecin abuziv și agresiv. Bilanțul Congresului de Pace de la Berlin rămâne, însă, unul pozitiv, confirmând și sancționând noul statut al României ca stat independent, așadar realizarea dezideratului asumat la intrarea în război. În termeni teritoriali, României îi era recunoscută suveranitatea asupra Dobrogei, Deltei Dunării și Insulei Șerpilor. Succesul diplomatic a venit însă și cu importante costuri teritoriale, de altfel anticipate la București. Conform termenilor tratatului de pace, România „retroceda” Rusiei sudul Basarabiei, protestele reprezentanților români fiind complet ignorate. Trauma trădării din partea unui aliat și camarad de arme a fost resimțită intens de clasa politică și opinia publică românească. Modul în care a fost tratată România de către aliatul rus, atât în timpul conflictului, dar mai ales după încheierea ostilităților va lăsa urme adânci în mentalul colectiv al poporului român, contribuind la consolidarea unui profund sentiment de nesiguranță și neîncredere, ce s-a perpetuat până în zilele noastre în societatea românească prin raport cu Rusia.

Recunoașterea Independenței României în februarie 1880 de către reprezentanții Marii Britanii, Franței și Germaniei, printr-o notă comună adresată Ministerului de Externe român, precum și proclamarea Regatului, la 14/26 martie 1881, însciau, cu drepturi depline, statul român în concertul statelor lumii. Independența a fost obținută, așadar, printr-un efort conjugat diplomatic, politic și militar. Sacrificiile soldaților pe fronturile din Balcani, curajul și determinarea lor în luptă, credința în realizarea marilor idealuri naționale au asigurat României atât victoria diplomatică cât, mai ales, legitimitatea idealurilor naționale. Relațiile complicate cu Rusia și raptul teritorial de la finalul războiului aveau însă să marcheze în mod profund direcțiile de politică externă și de securitate ale statului român independent. Percepția amenințării Rusiei va determina o orientare pragmatică a factorilor de decizie politici și militari români către alianța cu Germania, singura în măsură să acționeze ca o descurajare reală în fața tentațiilor expansioniste rusești, alianță care s-a concretizat în 1883, când România a aderat la Tripla Alianță.

La aproape un secol și jumătate de la evenimente, un simplu inventar al istoriografiei dedicate subiectului generează o impresionantă producție monografică, acoperind multiple aspecte ale acestuia, de la cel politico-diplomatic, la cel militar ori social-economic. Se pot contura două mari etape în tratarea Războiului

ing for a solution to prevent a crisis with Russia and to preserve the Concert of Europe, by ensuring the preservation of the continental balance of powers would work. As a consequence, the great powers that met at the Congress of Berlin (June 13-July 13, 1878) “*refused to hear, although they listened to*” the Romanian plea in favour of maintaining and defending its territorial integrity against an abusive and aggressive neighbouring state. The outcome of the Congress of Berlin still remained a positive one, as it confirmed and ratified Romania’s new status as a sovereign and independent state, thus acquiring the goal it had assumed at the entry into war. As far as its territory is concerned, Romania was recognised sovereignty over Dobrudja, the Danube Delta, and the Serpent Island. Nonetheless, the diplomatic success brought some territorial losses, somehow anticipated in Bucharest. According to the terms of the peace treaty, Romania “gave back” southern Bessarabia to Russia, with the protests from the Romanian representatives being completely ignored. The trauma of betrayal by an ally and comrade-in-arms was intensely felt by the Romanian political class and public opinion. The way in which Romania was treated by the Russian ally, both during the conflict and especially after the end of hostilities, would leave deep marks in the collective memory of the Romanian people, leading to a deep feeling of insecurity and mistrust, which can be found to this day in the Romanian society in relation to Russia.

Recognizing Romania’s independence in February 1880 by the representatives of Great Britain, France, and Germany through a joint note addressed to the Romanian Ministry of Foreign Affairs, as well as proclaiming the Kingdom on March 14/26, 1881, asserted with full rights the Romanian state on the international stage. Independence was therefore achieved through a joint diplomatic, political and military effort. The soldiers’ sacrifices on the Balkan fronts, their courage and determination in battle, the faith in the achievement of the great national ideals ensured Romania’s diplomatic victory and, above all, the legitimacy of its national aspirations. The complicated relations with Russia and the territorial seizure at the end of the war, however, were to profoundly mark the foreign and security policy of the independent Romanian state. The perceived Russian threat would lead to a pragmatic approach by Romanian political and military decision-makers towards an alliance with Germany, the only one capable of acting as a real deterrent to Russian expansionist tendencies, an alliance that took shape in 1883 when Romania joined the Triple Alliance.

de Independență, având drept punct de separație anii imediat postbelici și instaurarea regimului comunist în România. Prima dintre etape, ce acoperă ultima treime a secolului al XIX-lea și prima jumătate a celui ulterior, al XX-lea, consemnează o abordare istoriografică a Războiului de Independență punctată de eforturi de publicare de documente, mărturii cu caracter memorialistic, precum și analize destinate reflectării primare a evenimentelor din perspectiva lecțiilor învățate în plan politic, diplomatic ori militar. O a doua etapă o putem integra schimbării de discurs istoriografic impusă de noile dogme ideologice de sorginte sovieto-comunistă apărute după 1945.

În cadrul eforturilor de creare/inventare a unui trecut pentru relațiile ideologice bune dintre România și Uniunea Sovietică, redescoperirea Războiului de Independență a fost considerată un punct luminos, un exemplu de bune relații bilaterale, demn de a fi invocat în contextul istoriografic puternic ideologizat al anilor '50. Rezultatul a fost un amplu efort de documentare arhivistică reflectat în monumentală colecție de documente dedicată Războiului de Independență (zece volume, publicate pe parcursul anilor 1952-1956.) Seria de volume de documente rămâne, până astăzi, pe de o parte, cel mai amplu corpus de documente publicat referitor la Războiul de Independență, iar, pe de altă parte, un exemplu de parțialitate și denaturare a adevărului istoric, prin utilizarea de metode și mijloace istoriografice cu puternică amprentă ideologică și politică.

Recuperarea subiectului survine în contextul desprinderii ideologice de Moscova a regimului comunist din România, începând cu a doua jumătate a anilor '60, și s-a concretizat printr-o bogată producție istoriografică, prin publicarea de noi colecții de documente, studii și cercetări dedicate dosarului Războiului de Independență. Chiar dacă s-a păstrat amprenta conformității ideologice, de această dată impusă cercetării istoriografice de constructul ideologic național-comunist, cu accent pe cultul personalității puternic promovat în anii '70-'80, realizările științifice din această perioadă rămân în continuare un instrument istoriografic util și necesar în studierea problematicei independenței și a participării României la războiul ruso-turc.

După 1990, asistăm, așa cum era de așteptat, la o schimbare de discurs și abordare narativă facilitată de dispariția constrângerilor dogmatice și ideologice. Această nouă libertate științifică a determinat și o extindere a preocupărilor de cercetare, din dorința de re-

Almost a century and a half later, a simple review of the historiography dedicated to the subject generates an impressive monographic body of work covering multiple aspects of the topic, from the political and diplomatic ones to the military, social and economic features. Two main stages can be outlined in the discussion on the War of Independence, with the immediate post-war years and the establishment of the communist regime in Romania as a point of difference. The first of these stages, covering the last third of the 19th century and the first half of the 20th century, is a historiographical approach of the War of Independence, marked by efforts to publish documents, memoirs and analyses aimed at a primary reflection of the events from the perspective of the lessons learned in political, diplomatic and military terms. A second stage can be integrated within the change of historiographical discourse, imposed by the new ideological doctrines of Soviet-communist origins, after 1945. In the framework of efforts to create/invent a past for ideologically good relations between Romania and the Soviet Union, the rediscovery of the War of Independence was considered a bright spot, an example of good bilateral relations, worthy of being evoked in the strongly ideologized historiography of the 1950s. The result was an extensive archival documentation effort reflected in the monumental collection of documents dedicated to the War of Independence (10 volumes, published between 1952 and 1956). These volumes remain to this day, on the one hand, the largest body of records published on the War of Independence and, on the other hand, an example of partiality and distortion of historical truth through the use of historiographical methods and means with a strong ideological and political stamp. The recovery of the subject comes in the context of the detachment of the communist regime in Romania from Moscow, starting with the second half of the 1960s, which materialized through the publishing of a new collection of documents, studies, and research dedicated to the dossier of the War of Independence. Although the narrative remained largely dominated by the ideological compliance this time imposed by the national-communist dogmatic construct and the cult of personality intensely promoted in the 1970s and 1980s, the scientific achievements of that period continue to be a useful and valuable historiographical tool in studying the issue of Romanian military participation in the Russian-Turkish war.

After 1990, as expected, we can see a change of discourse and narrative approach facilitated by the disappearance of ideological and dogmatic restraints.

cuperare a unor dosare istorice rămase inaccesibile sau puternic restricționate în perioada comunistă. Într-o perspectivă de ansamblu, observăm că, în ultimele trei decenii, accentul în spațiul istoriografic a căzut în special pe istoria secolului XX – cele două războaie mondiale, anii interbelici și perioada comunistă. În acest context, problematica Războiului de Independență, fără a fi relegată unui plan secundar de interes, a fost mai puțin prezentă în spațiul istoriografic. Remarcăm, printre contribuțiile relevante de dată recentă, monografia *Armata Română în Războiul de Independență*, publicată în 2002, care aduce o contribuție importantă la cercetarea istorică pe subiect.

Având în vedere noile trenduri de cercetare în spațiul istoriografic actual, considerăm cu deosebire util demersul nostru editorial care își propune să satisfacă multiple obiective și să aducă noi contribuții la cercetarea acestui capitol definitoriu al istoriei noastre. Prezenta selecție de documente își propune să ofere cititorilor o imagine cât mai exhaustivă în ceea ce privește reflectarea evenimentelor istorice, a faptelor și acțiunilor actorilor principali din epocă implicați în decizia politică și militară. Ne propunem, de asemenea, să punem în circulație documente puțin cunoscute ori complet necunoscute în istoriografie referitoare la decizia politico-militară, dar și la relațiile existente între România, Rusia și Turcia, atât înainte, cât mai ales în timpul și în perioada ulterioară Războiului de Independență. Veți găsi în paginile acestui album documente diplomatice și militare de referință pentru istoria Războiului de Independență. Documentele militare sunt relevante atât din perspectiva înțelegerii dinamicii frontului, cât și a complexității relațiilor militare româno-ruse. De asemenea, pentru a oferi publicului cititor, fie el specialist ori doar interesat de istorie, o imagine cât mai aproape de realitate a evenimentelor, am ales reproducerea documentelor în forma lor facsimilată, considerând că, prin aceasta, putem oferi o imagine mai clară asupra evenimentelor, dar și asupra mecanismelor decizionale și provocărilor cu care s-au confruntat în epocă actorii principali ai evenimentelor în discuție.

Completează volumul, pentru a ușura lectura și înțelegerea documentelor, o scurtă cronologie, un mini-dicționar biografic și o selecție de imagini, hărți, fotografii și litografii de epocă.

Un secol și jumătate reprezintă o distanță importantă în timp pentru orice efort de evocare istorică. Demersul de față nu ar fi fost posibil fără eforturile de păstrare, de conservare și preservare a corpusului do-

This new scientific freedom also led to an expansion in research topics, arising from the wish to recover some historical files that remained inaccessible or that were severely restricted during the communist period. Overall, we can see that in the last three decades the focus in historiography was particularly put on the 20th century history – the two world wars, the inter-war years and the communist period. Within this context, the issue of the War of Independence, without being relegated to a secondary plan of interest, was less present in historiography. We note, among the relevant recent contributions, the monography titled *Romanian Army in the War of Independence*, published in 2017 by the Military Publishing House, which brings a highly important contribution to the historical research on the subject.

Considering research trends in present-day historiography, we consider our editorial approach to be particularly useful, as it seeks to satisfy multiple goals and to bring new contributions to the research of this defining chapter of our history. The current selection of documents aims to provide the readers with the most exhaustive account of the historical events, facts and actions carried out by the main actors involved in the political and military decisions at the time. We also aim to disseminate documents that are either scarcely known or completely unknown in the historiography concerning the political and military decision-making process, as well as concerning the relations between Romania, Russia and Turkey, both before, but especially during and after the War of Independence. You will find in the pages of this album key diplomatic and military documents on the history of the War of Independence. The military ones are particularly relevant both from the perspective of understanding the dynamics of the front, but also the complexity of Romanian-Russian military relations. In addition to this, in order to provide the reader (whether a specialist or someone merely interested in history) with a picture of the events as close to reality as possible, we have chosen to publish the documents in facsimile form, believing that this will give us a better insight into the events, but also into the decision-making mechanisms and challenges faced by the main actors at the time.

A timeline of events, a biographical mini-dictionary and a selection of images, maps and lithographs of the period supplement the volume so as to facilitate the reading and the comprehension of documents.

A century and a half is a significant distance in time for any historical remembrance effort. The pres-

cumentar depuse de instituții de depozitare ale memoriei noastre istorice, ale căror sprijin și cooperare au fost esențiale în succesul întreprinderii noastre. Se cuvine să mulțumim și să le menționăm în acest context: Arhivele Naționale ale României, Arhivele Diplomatice, Biblioteca Națională a României, Serviciul Colecții Speciale cu deosebire, Muzeul Militar Național „Regele Ferdinand I” și Muzeul Național de Istorie.

Aprecierile noastre se îndreaptă deopotrivă către Editura Militară și directorul acesteia, Adrian Pandeia, care ne-au asigurat conceptul tehnic și editorial al întregului proiect, sprijin pentru care suntem profund recunoscători. Către toate aceste instituții și către angajații acestora se îndreaptă, în finalul acestui cuvânt-înainte, gratitudinea noastră. Ne exprimăm speranța că acest volum, dedicat aniversării independenței de stat a României, se va constitui într-o contribuție valoroasă la istoriografia românească și într-un punct de plecare pentru reevaluarea și mai buna cunoaștere a unui eveniment istoric care a definit și a marcat evoluția și afirmarea României moderne.

ent undertaking would not have been possible without the efforts to store, conserve and preserve the documentary body of work of the depository institutions of our historical memory, whose support and cooperation have been essential to the success of our enterprise. It is appropriate to thank and mention them in this context: the National Archives of Romania, the Diplomatic Archives, the National Library of Romania, in particular the Special Collections Service, the “King Ferdinand I” National Military Museum and the National Museum of History.

Our appreciation is equally addressed to the Military Publishing House and its director, Mr. Adrian Pandeia, who provided us the technical and editorial concept of the whole project, support for which we are deeply grateful. We extend our gratitude and heartfelt thanks to all these institutions and their employees. We hope that this volume dedicated to the anniversary of Romania’s independence will be a valuable contribution to Romanian historiography and a starting point for the re-evaluation and better understanding of a historical event that defined the evolution and assertion of modern Romania.

Războiul de independență al României (1877-1878)

Scurtă cronologie

The Romanian War of Independence (1877-1878)

Timeline of Events

4/16 aprilie 1877 – România și Imperiul Rus semnează, la București, Convenția privind tranzitarea trupelor ruse pe teritoriul țării în drumul spre Balcani. Imperiul Rus se angaja să respecte integritatea teritorială a României.

6/18 aprilie-25 aprilie/7 mai 1877 – este decretată mobilizarea armatei, din care făceau parte armata permanentă, armata teritorială și armata de rezervă. România mobilizează peste 125 000 de oameni, din care efectivele armatei operative sunt de 58 700 de soldați, 12 300 de cai și 190 de piese de artilerie. Sunt mobilizați, în vederea instruirii, aproximativ 14 000 de tineri din contingentul anului 1877 și aproximativ 33 000 – membri ai milițiilor. Imperiul Rus concentrează pentru luptele din Balcani 260 000 de soldați cu 802 tunuri, iar Imperiul Otoman, 186 000 de soldați cu 210 tunuri.

11/23 aprilie 1877 – armata țaristă trece granița româno-rusă, acțiune care s-a produs înainte de ratificarea Convenției româno-ruse care permitea acest lucru, ceea ce a provocat proteste din partea română.

12/24 aprilie 1877 – Imperiul Rus declară război Imperiului Otoman. Trupele ruse trec Prutul și intră în România pe la Ungheni, fără a informa în mod oficial guvernul României.

21 aprilie/3 mai 1877 – trupele otomane bombardează orașele Brăila, Calafat, Bechet, Oltenița, Călărași.

26 aprilie/8 mai 1877 – artileria românească de la Calafat răspunde atacurilor otomane, trăgând peste 100 de proiectile asupra Vidinului, focurile de artilerie intensificându-se pe linia Dunării, la Giurgiu, Oltenița, Bechet, Corabia.

April 4/16, 1877 – Romania and the Russian Empire sign, in Bucharest, the treaty regarding the passage of the Russian troops through Romanian territory on their way to the Balkans, treaty through which the Russian Empire committed to respect Romania's territorial integrity.

April 6/18-April 25/May 7, 1877 – The army's mobilization is decreed, with it being formed of the permanent army, the territorial army, and the reserve army. Romania thus mobilizes over 125,000 people, of which for the operational army there are 58,700 soldiers, 12,300 horses, and 190 artillery pieces. Approximately 14,000 young people from the year of 1877's quota and approximately 33,000 members of the militia are mobilised, so as to be start training. For the battles in the Balkans, the Russian Empire is concentrating 260,000 soldiers with 802 cannons, while the Ottoman Empire is concentrating 186,000 soldiers with 210 cannons.

April 11/23, 1877 – The Russian army crosses the Romanian-Russian border before the treaty on the Russian troop's transit on Romanian territory is ratified in Parliament.

April 12/24, 1877 – The Russian Empire declares war on the Ottoman Empire. Russian troops cross over the Prut River and enter Romanian territory at Ungheni, without officially informing the Romanian Government on this.

April 21/May 3, 1877 – The Ottoman troops bomb the cities of Brăila, Calafat, Bechet, Oltenița, Călărași.

April 26/May 8, 1877 – As a response to the Ottoman attacks, the Romanian artillery in Calafat shoots over 100 projectiles on Vidin, with the artillery fire intensifying on the Danube River, in Giurgiu, Oltenița, Bechet, Corabia.

- 2/14 mai 1877** – marele duce Nicolae ajunge la Ploiești unde este întâmpinat de ministrul de Externe Mihail Kogălniceanu și unde se stabilește statul major al armatei țariste.
- 9/21 mai 1877** – Adunarea Deputaților, întrunită în sesiune extraordinară, proclamă independența de stat a României după discursul ministrului de Externe Mihail Kogălniceanu, care anunță ruperea relațiilor cu Poarta.
- 10/22 mai 1877** – proclamația de independență este votată de Senatul României și, ulterior, semnată de principele Carol I. Guvernul român decide încetarea plății tributului de 914 000 lei, suma fiind direcționată către bugetul apărării.
- Iunie 1877** – Aleksandr Gorceakov, ministrul de Externe al Imperiului Rus, îl informează pe principele Carol că este la curent cu dorința României de a participa la operațiunile militare, dar nu este de acord cu această acțiune, susținând că independența României urma să fi recunoscută de toate puterile garante, fără ca aceasta să participe la operațiunile militare.
- 12/24 iunie 1877** – artileria rusă de la Giurgiu și Slobozia bombardează localitatea Ruse.
- 14-16 iunie/26-28 iunie 1877** – armata română asigură traversarea Dunării de către armata rusă, în dreptul orașului Zimnicea, prin bombardamente asupra pozițiilor otomane.
- Iunie-iulie 1877** – armata rusă cucerește localitățile Svishtov, Veliko Tărnovo, Stara Zagora.
- 4/16 iulie 1877** – armata rusă, cu sprijinul artileriei române, cucerește Nicopole. Ofensiva este oprită în fața Plevnei.
- 16/28 iulie 1877** – la cererea comandamentului rus, controlul orașului Nicopole este preluat în întregime de unități din Divizia 4 Infanterie română. Operația are un caracter strict logistic, de a ajuta trupele operative rusești de la Plevna.
- 18/30 iulie 1877** – atacul trupelor ruse asupra Plevnei este respins de către forțele otomane cu pierderi grele din partea armatei țariste (cca 7 000 de morți și răniți).
- 19/31 iulie 1877** – telegrama marelui duce Nicolae, adresată principelui Carol I, prin care cere intervenția imediată a armatei române.
- Iulie-august 1877** – negocieri privind colaborarea româno-rusă pe câmpul de luptă. Carol refuză subordonarea armatei române față de cea rusă. Marele duce Nicolae îl asigură că armata româ-
- May 2/14, 1877** – Grand Duke Nicholas arrives in Ploiești, where he is welcomed by the Minister of Foreign Affairs, Mihail Kogălniceanu, and where the General Staff of the Russian army is established.
- May 9/21, 1877** – Following the speech of the Minister of Foreign Affairs, Mihail Kogălniceanu, announcing the breaking of relations with the Porte, the Assembly of Deputies proclaims, in a special session, the state independence of Romania.
- May 10/22, 1877** – The proclamation of independence is voted in the Senate of Romania, subsequently being signed by Prince Carol I. The Romanian Government decides to stop paying the tribute in value of 914,000 lei, with this amount being now redirected to the defence budget.
- June 1877** – The Minister of Foreign Affairs of the Russian Empire, Alexander Gorchakov, informs Prince Carol I that he is aware of Romania's wish to take part in the military operations, but that he does not agree with it, as he claims that the independence of Romania would be recognised by all guaranteeing powers without the country's participation in military operations.
- June 12/24, 1877** – The Russian artillery in Giurgiu and Slobozia bombs the city of Ruse.
- June 14-16/26-28, 1877** – The Romanian army secure the Russian troops' crossing of the Danube River, at Zimnicea, by bombing the Ottoman positions.
- June-July, 1877** – The Russian army conquers the cities of Svishtov, Veliko Tarnovo, Stara Zagora.
- July 4/16, 1877** – The Russian army, with the support of the Romanian artillery, conquers Nikopol. The offensive is stopped at Pleven.
- July 16/28, 1877** – At the Russian command's request, the city of Nikopol is fully taken over by units of the Romanian 4th Infantry Division. The operation is strictly logistic in character, so as to help the operational Russian troops in Pleven.
- July 18/30, 1877** – The Russian attack on Pleven is rejected by the Ottoman troops, with heavy losses for the Russian army (approximately 7,000 dead and injured).
- July 19/31, 1877** – Grand Duke Nicholas' telegram, sent to Prince Carol I, requests the immediate help of the Romanian army.
- July-August, 1877** – Ongoing negotiations regarding the Romanian-Russian collaboration on the battlefield. Prince Carol I refuses that the Romanian army be subordinated to the Russian army. Grand Duke Nicholas assures him that the troops to be

nă își va păstra individualitatea, urmând a opera după planul general și dispozițiile comandamentului rus.

23 iulie/4 august 1877 – armata română este reorganizată în vederea îndeplinirii noilor misiuni: *Armata de Operațiuni*, sub comanda generalului Alexandru Cernat (43 414 militari, 7 170 cai, 110 tunuri); *Corpul de Observație* (11 380 militari, 1 350 cai, 74 tunuri), creat pentru apărarea frontierei dunărene; sunt mobilizate milițiile din Oltenia. Divizia 4 română trece Dunărea și se alătură, până la 31 iulie/12 august, forțelor militare ruse de la Plevna.

10/22 august 1877 – trupe române ale Diviziei 4 Infanterie iau parte la confruntările din jurul Plevnei.

16/28 august 1877 – la Gorni Studen sunt stabilite coordonatele colaborării militare ruso-române. Domnitorul Carol I primește comanda Armatei de Vest care opera în fața Plevnei, compusă din două corpuri ale armatei ruse și Armata română de Operații; comanda Armatei române de Operații este încredințată generalului Alexandru Cernat.

12/24 august-1/13 septembrie 1877 – Diviziile 3 și de Rezervă române trec Dunărea și se stabilesc în dispozitivele de luptă din fața Plevnei.

21 august/2 septembrie 1877 – domnitorul Carol I își instalează cartierul general la Poradim, la 12 km est de Plevna.

25 august/6 septembrie 1877 – Armata de Vest, compusă din aproximativ 65 000 de soldați – din care mai mult de jumătate români – și aproape 300 de tunuri ocupă pozițiile de luptă de la Plevna.

30 august/11 septembrie 1877 – la Plevna, reduta Grivița I este cucerită după cel de-al patrulea atac al batalioanelor Diviziei 4 române. Atacul asupra redutei Grivița II executat de trupele Diviziei 3 române eșuează.

1/13 septembrie 1877 – în consiliul de război de la Radenița se decide încetarea atacurilor directe asupra Plevnei și trecerea la încercuirea ei.

6/18 septembrie-7/19 octombrie 1877 – trei atacuri majore asupra redutei Grivița II sunt respinse de forțele otomane.

12/24 octombrie 1877 – forțele ruse comandate de generalul Iosif Vladimirovici Gurko încheie încercuirea Plevnei.

31 octombrie/12 noiembrie 1877 – Osman Pașa respinge ultimatumul adresat de către marele duce Nicolae.

conducted by the Prince would maintain their individuality, with the Romanian army only operating based on the general plan and dispositions of the Russian command.

July 23/August 4, 1877 – The Romanian army is restructured in view of the new tasks to be accomplished: *the army of operations*, under command of General Alexandru Cernat (with 41,414 soldiers, 7,170 horses, 110 cannons); *the observation corps* (with 11,380 soldiers, 1,350 horses, 74 cannons), established for the defence of the border on the Danube River: the militias in the Oltenia region are mobilised. The Romanian 4th Division crosses over the Danube River and joins the Russian forces in Plevna, by July 31/August 12.

August 10/22, 1877 – The Romanian troops of the 4th Division take part in the confrontations around Plevna.

August 16/28, 1877 – The details of the Russo-Romanian military collaboration are established at Gorni-Studen. Prince Carol I receives the command of the West Army which was operating in front of Plevna, composed of two corps of the Russian army and the Romanian army of operations; the operations corps of the Romanian army is to be commanded by General Alexandru Cernat.

August 12/24-September 1/13, 1877 – The 3rd Division and the Reserve Division cross over the Danube River and position themselves in the disposition of forces in front of Plevna.

August 21/September 2, 1877 – Prince Carol I establishes his General Staff in Pordim, 12 km east of Plevna.

August 25/September 6, 1877 – The West Army, comprised of approximately 65,000 soldiers (of which more than half were Romanians) and almost 300 cannons, takes battle position in Plevna.

August 30/September 11, 1877 – Following the fourth attack of the battalions from the Romanian 4th Division, the Grivitsa I stronghold in Plevna is conquered. The attack carried out by the troops of the 3rd Division on the Grivitsa II stronghold fails.

September 1/13, 1877 – At the Council of War that takes place in Radenița it is decided to stop direct attacks on Plevna and proceed to its encirclement.

September 6/18-October 7/19, 1877 – Three major attacks on the Grivitsa II stronghold are being rejected by the Ottoman forces.

- 7/9-19/21 noiembrie 1877** – o grupare de forțe ruso-române, comandate de generalul Bogdan von Meyendorff și colonelul George Slăniceanu, cucereste Rahova, reduta care putea oferi sprijin Plevnei.
- 28 noiembrie/10 decembrie 1877** – tentativa lui Osman Pașa de scoatere a forțelor sale din Plevna eșuează. Este obligat să accepte capitularea, iar cetatea este ocupată de forțele ruso-române.
- 2/14 decembrie 1877** – trupele româno-ruse victorioase sunt trecute în revistă de țarul Alexandru al II-lea.
- 10/22 decembrie 1877** – în cadrul operațiilor de pregătire a asediului Vidinului, trupele române ocupă localitatea Arcer Palanka.
- 29 decembrie 1877 / 10 ianuarie 1878** – legătura dintre Vidin și Belogradchik este întreruptă prin cucerirea localității Nazîr Mahala.
- 9/21 ianuarie 1878** – încercuirea Vidinului este finalizată.
- 12/24 ianuarie 1878** – au loc operații ale unităților române pentru a ocupa și a păstra principalele poziții fortificate de la Novoselo, Smârdan și Inovo.
- 19/31 ianuarie 1878** – se semnează, la Adrianopol, armistițiul dintre Imperiul Otoman și Imperiul Rus.
- 12-13/24-25 februarie 1878** – Vidin și Belogradchik se predau armatei române.
- 19 februarie/3 martie 1878** – se încheie, la San Stefano, tratatul preliminar de pace dintre Imperiul Otoman și Imperiul Rus, prin care independența României este recunoscută doar de către Imperiul Otoman.
- 1/13 iunie-1/13 iulie 1878** – Congresul de Pace de la Berlin recunoaște condiționat (art. 44) independența României (art. 43) și impune cedarea celor trei județe din sudul Basarabiei (Cahul, Bolgrad și Ismail) Imperiului Rus (art. 45). României îi era recunoscută suveranitatea asupra Dobrogei, Deltei Dunării și Insulei Șerpilor (art. 46).
- 29 iulie/10 august 1878** – are loc demobilizarea armatei române.
- October 12/24, 1877** – The Russian forces, commanded by General Iosif Vladimirovich Gurko, complete the encirclement of Pleven.
- October 31/November 12, 1877** – Osman Pasha rejects Grand Duke Nicholas's ultimatum for surrender.
- November 7/9-19/21, 1877** – A group of Russo-Romanian forces commanded by General Bogdan von Meyendorff and Colonel George Slăniceanu conquers Rahova, the stronghold that could offer support to Pleven.
- November 28/December 10, 1877** – Osman Pasha's attempt to take his forces out of Pleven fails. He is obliged to accept capitulation, and the fortress is occupied by Russo-Romanian forces.
- December 2/14, 1877** – The victorious Russo-Romanian troops are reviewed by Emperor Alexander II of Russia.
- December 10/22, 1877** – During the preparation operations to conquest Vidin, the city of Arcer Palanka is occupied.
- December 29, 1877/January 10, 1878** – The connection between Vidin and Belogradchik is interrupted, through the conquest of the Nazîr Mahala city.
- January 9/21, 1878** – The operation to encircle Vidin is completed.
- January 12/24, 1878** – Romanian units are doing operations to occupy and retain the main fortified positions in Novo Selo, Smârdan and Inovo.
- January 19/31, 1878** – The armistice between the Ottoman Empire and Russia is being signed in Adrianople.
- February 12-13/24-25, 1878** – Vidin and Belogradchik surrender to the Romanian army.
- February 19/March 3, 1878** – The preliminary Treaty of San Stefano between the Ottoman Empire and Russia is concluded, in which the independence of Romania is recognised only by the Ottoman Empire.
- June 1/13-July 1/13, 1878** – The Congress of Berlin recognises under conditions (art. 44) the independence of Romania (art. 43) and requires the cession of the three counties in southern Bessarabia (Cahul, Bolhrad, and Izmail) to Imperial Russia (art. 45). Romania was recognised sovereignty over Dobrudja, the Danube Delta, and the Serpent Island (art. 46).
- July 29/August 10, 1878** – The demobilisation of the Romanian army takes place.

DOCUMENTE/DOCUMENTS

I

Navigând în vremuri de furtună.
România de la declanșarea crizei
orientale la proclamarea
independenței de stat (1876-1877)

Sailing in Times of Storm.
Romania, from the Onset of the Great
Eastern Crisis to the Proclaiming
of State Independence (1876-1877)

16/28 iunie 1876, București

Notă circulară a Ministerului Afacerilor Externe către agenții diplomatici români în străinătate în legătură cu memoriul de revendicări adresat Turciei de către România

June 16/28, 1876, Bucharest

Circular Note of the Ministry of Foreign Affairs to the Romanian diplomatic agents abroad, regarding the memorandum of demands addressed to Turkey by Romania

După ce face un sumar al evoluției situației din Balcani, de la conflictul armat dintre Serbia, Muntenegru și Imperiul Otoman, la atrocitățile comise de trupele neregulate otomane pe teritoriul aflat sub controlul Înaltei Porți, nota subliniază eforturile statului român de a rămâne în afara conflictului în derulare și prezintă demersurile întreprinse pe lângă Înalta Poartă cu privire la reglementarea raporturilor bilaterale. În acest context, în rezumat, principalele revendicări ale Bucureștiului sunt prezentate sub forma unui memoriu adresat Porții. Acestea erau: recunoașterea individualității statului român și a denumirii sale istorice; admiterea reprezentantului României în corpul diplomatic de la Istanbul; asimilarea supușilor români din Turcia situației celorlalți supuși europeni și recunoașterea jurisdicției agenților diplomatici români asupra acestora; inviolabilitatea teritoriului român și delimitarea frontierei dunărene; încheierea de convenții comerciale, poștale, telegrafice și de extrădare cu Turcia; recunoașterea pașaportului român și abținerea consulilor turci de la a se amesteca ori a exercita jurisdicție asupra supușilor români în terțe state; fixarea graniței comune la gurile Dunării cu utilizarea principiului talvegului în delimitarea frontierei.

After summarising the evolution of the situation in the Balkans, starting from the armed conflict between Serbia, Montenegro, and the Ottoman Empire, to the atrocities committed by the irregular Ottoman troops on the territory under control of the Sublime Porte in the Balkans, the Note highlights the efforts of the Romanian state not to get involved in the ongoing conflict, while also describing the steps undertaken with the Sublime Porte on the regulation of bilateral relations. It is against this background that Bucharest's main demands are briefly presented within the framework of a memorandum addressed to the Porte. And these were: recognition of the Romanian state's individuality and of its historical name; accepting Romania's representative in Istanbul's Diplomatic Corps; assimilation of the Romanian subjects in Turkey to the situation of the other European subjects and recognition of jurisdiction of the Romanian diplomatic agents over them; integrity of the Romanian territory and demarcation of the border at the Danube river; concluding commercial, postal, telegraphic, and extradition conventions with Turkey; recognition of the Romanian passport and refraining of Turkish consuls from getting involved in or exercising jurisdiction over Romanian subjects in third states; setting the common frontier at the mouths of the Danube river by using the rule of the thalweg.

88

Note circulaire

Paris N. 6174
 Vienne N. 6175
 Berlin N. 6176
 Petersbourg N. 6177.
 Rome.

16/28^{juin} 1876.

Monsieur l'Agent,

L'arrièvement du nouveau
 souverain de la Turquie autorise
 le Gouvernement Rénier à
 espérer que la Politique suivie
 par la Sublime Porte jusqu'à
 ce jour, et surtout dans les derniers
 temps, à l'égard de la Roumanie
 sera modifiée, et que les conseillers
 de Sa Majesté Murad V finiront
 par reconnaître qu'en ce qui
 concerne il y a un peuple ami
 et sincère qui désire vivement
 entretenir avec la Turquie
 des rapports sur le pied de la
 plus parfaite harmonie et
 de la meilleure entente.

Le Gouvernement Rénier
 est d'autant plus porté à
 conserver cet espoir qu'il n'a
 pas hésité un seul instant à
 maintenir la plus stricte
 neutralité en présence des
 événements qui se déroulent.

X

au-delà du Danube, et à
s'imposer des sacrifices
matériels en vue d'exercer
la plus rigoureuse surveillance
sur tout le littoral roumain
et d'empêcher la formation
de bandes et le transport
d'armes pour les besoins de
l'insurrection.

Les difficultés que le
Gouvernement Rinnier a
rencontrées à cet effet
sont énormes à cause de
la nombreuse population
bulgare établie sur le
littoral du Danube, et
même dans le centre de nos
plus grandes villes; et ces
difficultés devenaient encore
plus graves, vu que nous
nous trouvons à la veille des
élections et que des milliers
de bulgares ont des droits
politiques en Roumanie.

Nonobstant ce, les engage-
ments que le Gouvernement
de son Altesse le Prince
prenait envers lui-même
et en face de toutes les puissances

89

la fait que c'est de Roumanie
 (qui) ^{lui} crue de sa parole
 une frontière d'une
 longueur de plus de
 trois cents lieues.
 de ~~Vénétie~~ ^{de l'Europe} à la mer
 partant sous l'œil de
 la et finissant à la
 mer noire

garantes, et qu'il n'a pas de
 difficultés à renouveler ici,
 ont été constamment tenus,
 et la Sublime Porte, en ce qui
 la concerne particulièrement,
 en a trouvé la preuve dans
 la dispersion prompte et
 complète des bandes qui
 s'étaient formées sur quelque
 points de la frontière roumaine.

Notre attitude correcte
 et loyale envers la Turquie
 ne pouvait être ~~elle~~ ^{me} connue
 à Constantinople, ainsi que
 par les différents Cabinets
 étrangers.

Tout en tenant compte
 des difficultés intérieures
 de la Turquie, le Gouver-
 nement Prussien ^{croit} croit que
 la Sublime Porte ne
 tardera pas à estimer à
 leur valeur les garanties
 de paix et de tranquillité
 que nous lui donnons et
 que, partant, elle sera
 la première à écarter toutes
 mésintelligences et discussions
 qui pourraient troubler

nos bons rapports.

Néanmoins, dès maintenant à certains symptômes, nous sommes portés à croire que le nouveau Gouvernement Impérial semble vouloir continuer le système peu bienveillant dont le Gouvernement précédent a usé à notre égard. Il semblerait même être plus prodigue en concessions envers ceux qui lui ont suscité des embarras qu'envers ceux qui les lui ont évités. Ainsi pas plus tard que par une note officielle en date du

..... le Ministère de Constantinople qualifie les roumains de sujets Ottomans. La position de notre Agent à Constantinople continue à être dans la voie la plus irrégulière (il n'a pas été averti officiellement de changement de règne, ni même appelé à présenter ses félicitations au nouveau Sultan).

En vue de prévenir tout

~~Après avoir vu nos intérêts~~
~~Les derniers j'ai vu nous inculquent~~
~~vis-à-vis de la France, etc.~~

~~Devant et us de notre nous~~
~~obligent de nous maintenant~~
~~à perdre une attestation~~

~~présentant l'obligation~~ impériale
~~à nous de nous à une~~ royauté
~~relation de formuler nos~~
~~grâces et nos demandes, et~~

de faire tous ses efforts
pour arriver à une
solution. Nos deux
Gouvernements, Minis-
tres, ont eu à cet égard
des échanges de vues
plus d'une fois et ont
pu constater les bons
rapports qui existent
entre eux et ont fait
un grand effort d'entente
avec la Sublime Porte; et il est pour
éviter des complications
pour les deux pays
qu'il est nécessaire de
régler les questions qui depuis
plusieurs années restent
pendantes, et dont la
solution immédiate
intéresse au plus haut
degré la Roumanie.

ce qui est de nature à
troubler les bons rapports que
le Gouvernement Romain
désire entretenir avec la
Sublime Porte, il est de mon
devoir de préciser les questions
qui restent indéfinies depuis
bien d'années et dont la
solution immédiate intéresse
au plus haut degré la
Roumanie.

Les questions sont:

- I. Reconnaissance de l'indivi-
dualité de l'Etat roumain
et de son nom historique.
- II. Admission du Représentant
de Roumanie dans le Corps
Diplomatique.
- III. Régularisation de la
position des sujets roumains
établis en Turquie à l'instar
des autres sujets étrangers et
reconnaissance de la
juridiction des Agents de
Roumanie sur leurs concitoyens.
- IV. Inviolabilité du territoire
roumain et délimitation
des îles du Danube.
- V. Non intervention de la

Porte dans les affaires
intérieures de la Roumanie.
VI. Conclusion ^{avec la Turquie} de conventions
de commerce, d'extradition
des malfaiteurs, postale et
télégraphique.

VII. Reconnaissance du
passport roumain et
abstention des Consuls turcs
de s'immiscer dans les affaires
concernant les roumains
à l'étranger.

VIII. Fixation de la frontière
entre la Roumanie et la
Turquie aux embouchures

X Neoi nu pot lua amănunțat
actiune, sau, vop, Amând
l'agent, nu am cerut
amint amint, măsuri
pe juri și ispitabile.

Membru, Agent

du Danube en prenant
pour base le thalweg du
bras principal de ce fleuve.
~~Ministère des Affaires~~
~~du River Charles et de la~~
toutes les promesses données
à différentes reprises et par
différents Ministres de la
Turquie, ^{aucune} ~~personne~~ de ces
questions n'a obtenu la solution
juste et équitable que nous
étions en droit d'attendre.

Tous courrez, Monsieur
l'Agent, que cet état de choses,

91

se prolongeant, à l'infini
 changerait ^{de la nature} complètement
 la nature des relations
 entre la Roumanie et
 la Turquie et que, malgré
 toute notre ferme volonté
 d'entretenir avec le Gouverne-
 ment de Constantinople
 la plus parfaite harmonie,
 nous serions forcés de prendre
 une attitude autre que celle
 que nous avons observée
 jusqu'à ce jour, et que, ^{en fait, un} peut-être, nous
 fera avoir ce que la
 conduite la plus cordiale
 ne nous a pas donné.
 Je me propose, Monsieur
 l'Agent ^{et l'Agent principal}, de faire des
 démarches directement
 auprès de la Sublime Porte
 afin de lui demander,
 dans un intérêt réciproque,
 la solution de toutes les
 questions précitées, ~~mais~~
 avant ^{avant} d'entrer dans cette
 voie je désire m'assurer
 de l'appui bienveillant
 du Gouvernement auprès
 duquel vous êtes accrédité.

X ay ont cheru ^{un ms. m. t. n. s.} ~~un ms. m. t. n. s.~~
 une
 polityque, ^{principale} ~~principale~~
 et ^{de la} ~~de la~~ ^{de la} ~~de la~~
 notre neutralité
 ayant ^{constitué} ~~constitué~~
^{en un} ~~en un~~ ^{un} ~~un~~
 frontière entre
 les ^{incursions} ~~incursions~~
 de l'immense
 belge

Aussi je viens vous prier,
 Monsieur l'Agent, de vouloir
 bien entretenir le Gouverne-
 ment....., d'une
 manière tout-à-fait confi-
 dentielle, de toutes les questions
 ci-dessus mentionnées. Vous
 trouverez dans mon Mémoire,
 ci-annexé, les considérations
 amplement développées qui
 militent en faveur de ~~mes~~
 demandes justes et fondées.
 Ayant suivi les conseils
 que le Gouvernement.....
 nous a donnés nous espérons
 que ce Cabinet voudra, à
 son tour, nous prêter son
 puissant appui pour que
 les Ministres du Sultan
 adoptent une politique plus
 juste à l'égard de la Roumanie,
 plus conforme aux intérêts
 des deux pays.

Dans l'attente du
 résultat ^{de nos} ~~de nos~~ ^{propositions} ~~propositions~~
 dans le sens de la présente,
 je saisis l'occasion de vous
 réitérer, Monsieur l'Agent,
 l'assurance de ma haute
 considération.

6/18 noiembrie 1876, București

Moțiunea de răspuns a Camerelor reunite la mesajul Tronului

November 6/18, 1876, Bucharest

Motion of response of the Chambers to the Prince's Speech

În răspunsul la mesajul Tronului, deputații și senatorii insistă asupra necesității păstrării unei politici de neutralitate față de situația conflictuală din Balcani. În același timp, Parlamentul României solicită sporirea eforturilor pentru obținerea unor garanții suplimentare din partea marilor puteri europene și își asumă sporirea susținerii financiare pentru dezvoltarea și modernizarea forțelor armate în bugetele anilor 1877 și 1878.

In their response to the Prince's Speech, the Deputies and Senators insist on keeping a neutralist policy towards the conflict situation in the Balkans. At the same time, the Parliament of Romania requests the increase of efforts made to receive additional guarantees from the great European powers, with the Parliament undertaking an increase in the financial support for developing and modernising the armed forces through the budgeting exercises of 1877 and 1878.

Prisita Bractura. -1- 1ra 9/18 noiembrie 76.

Măria Sa.

Convocați în sesiune extraordinară, într'un moment când evenimentele ce se petrec în peninsula Balcanică inspiră o îngrijire generală, cea d'ântăii datorie a noastră, după expresiunea devotamentului nostru sincer pentru Augusta persoană a Măriei Sale, este de a ne grăbi să răspundem la acest apel care asociază reprezentatiunea națională la privegherea situațiunei de față și la luarea măsurilor reclamate de dînsa..

Suntem fericiți, Prea Înălțate Doamne, de a vedea că relațiunile noastre esteriore sunt din cele mai bune. Camera vede cu mulțumire că

consiliarii. Tronului perseveră în politica unei stricte neutralități, în fața luptelor ce sângera țările vecine de peste Dunăre; politică care corespunde dorințelor țerei întregi. Cu totu ne felicităm că această atitudine, singura conformă intereselor noastre naționale și credinței tratatelor, a dobândit aprobarea puterilor garante. Decisi a stăruii în menținerea acestei politici de strictă neutralitate, ne vom folosi și în viitor de dispozițiunile binevoitoare pentru România, arătate de puterile cele mari ale Europei, spre consolidarea existenței și integrității Statului român..

Adversarii hotărâți a ori-căror proiecte aventuroase, ne preocupăm numai de pericole care ar putea să amenințe direct Statul român. Pentru a ne apăra în contra lor, cu totă greutatea situațiunei noastre financiare, nu vom cruta nici un sacrificiu; spiritul nostru nu va lipsi guvernului Măriei Tale ca să înlăture aceste pericole. Nu uităm și nu vom uita că noi, Românilor, întâiu ne

- 2 -

incumbă datoria de a fi apărătorii integrității teritoriului nostru, ai căminelor și ai drepturilor noastre naționale, ori cât de mare este avantajul asigurat României prin protecțiunea puterilor garante. Am aprobat deia și vom aproba toate măsurile de precauțiune și apărare, cari s'au luat de guvern sau pe cari complicațiunile esteriore ni le-ar mai indica.

Vom consacra tot timpul și atențiunea noastră studiului bugetelor pe 1877 și 1878, și al legilor organice cari ni se anunță, spre a afla mijlocele de a îmbunătăți situațiunea noastră financiară și economică. Mai cu seamă ne vom aplica a da județelor și comunelor autonomia lor, care singură, - suntem convingși de acesta ca și Măria Ta, - poate asigura viabilitatea și propășirea lor, într'un Stat care să bucure de instituțiuni liberale ca ale noastre.

Măria Ta, reprezentatiunea națională are conștiința greutăților de tot felul cari ne înconjoară. Avem însă speranța că Dumnezeuul părinților noștri nu ne va părăsi nici d'astă dată. Avem

27 noiembrie/9 decembrie 1876, București

Memoriul lui D.A. Sturdza asupra situației din Balcani în care avertizează asupra pericolului unei alianțe cu Rusia

November 27/December 9, 1876, Bucharest

D.A. Sturdza's Memorandum on the situation in the Balkans warning of the dangers of an alliance with Russia

Influent om politic liberal, D.A. Sturdza adresa, la 27 noiembrie 1876, domnitorului Carol I un memoriu asupra situației României în contextul conflictului din Balcani și al unui probabil război ruso-turc. Cunoscutul om politic insista, în cuprinsul memoriului, asupra nevoii de precauție și de menținere a unei poziții de neutralitate în conflict, cu utilizarea la maximum a garanțiilor marilor puteri europene, avertizând asupra pericolului unei alianțe cu Rusia și al implicării în situația conflictuală din Balcani. Argumentele sale asupra pericolelor legate de o eventuală colaborare cu Rusia se vor dovedi premonitoare.

As an influential liberal politician, D.A. Sturdza addressed to Prince Carol I of Romania, on November 27, 1876, a Memorandum on Romania's situation within the context of the conflict in the Balkans, and on the possibility of a Russo-Turkish War. In the text of the Memorandum, the well-known politician insisted on caution and on keeping a neutralist policy in this conflict, with making full use of the guarantees of the great European powers, warning on the dangers of an alliance with Russia and of an involvement in the conflict in the Balkans. His points on the dangers of a possible collaboration with Russia would prove foreboding.

- 1 -

Mar 3/86

Rebelul turco-rus amenință Orientul și Europa.

Ce are a face România în fața acestei eventualități? Iată întrebarea la care câtă se răspundem într'un mod clar și precis.

Existența României este basată pe pozițiunea ei geografică și pe populațiunea de gînte latină. Europa e interesată a ave la Dunărea de Jos un bulvard real în contra Slavismului. Când România va da o dovadă pipăită, că poate forma acest bulvard, viitorul ei va fi asigurat, căci atunci ea va deveni necesară linistei Europei orientale, și prin urmare ecilibriului european.

Consecința naturală a acestei pozițiuni este, ca politica exterioară a României se fie inspirată numai și numai de interesele ei. Ea trebuie se rămână totdeauna străină la ori și care acțiune, care nu și are sorgintea în propriile ei nevoi, în propriile ei trebuințe. Ea va respinge dar ori și ce tentațiuni, care ar putea duce pe o cale, care se depărtează de ideea fundamentală, pe care este basată existența ei.

De aci decurge, că în fața evenimentelor viitoare, singura linie de purtare este, de a susține neutralitatea feră. Această neutralitate semnifică, că România nu are a se amesteca în luptele dintre cele două puteri vecine și că din contra titlul final al tuturor stăruințelor ei trebuie se fie, ce se

ingreuie pe cât se poate mai mult conflagrații și periodice în Orient, care neliniștesc în fine pacea Europeană. Păzirea leală și sinceră a acestei politici de neutralitate a început chiar a 'și produce fructele, căci ea ne-a adus stima și considerarea Europei și a făcut iarăși vivace simpatiele pentru România, care erau amorțite sint acum, șese luni?

Această politică e singura, care poate de acum înainte se face, ca se subsistăm în urma vijeliei, ce are se treacă peste noi?

Politica de neutralitate, ce ni se impune și prin tratatele internaționale, deschide dinaintea noastră două căi. Una este mai proprie statelor mari și puternice, alta este mai potrivită cu starea modestă a unui popor mic.

Anteul mod de a procedea, care se impune așezării, este de a se opune cu forță unei violări a teritoriului român. Și Rusia și Turcia au garantat traiul pacific al Românilor. Nu e drept ca aceste puteri se oină se distrugă stăruiele României de a 'și desvolta bunăstarea morală și materială. Nu e drept ca aceste puteri se dea o lovitură de moarte prosperității unei țări, pe care ele dinpreună cu Europa s'au legat a respecta într'un mod solemn.

Nu e drept ca un tratat, care consacra respectarea micii
României de către cei puternici, se fie sfârșit de dânsii în
defavorul României, care nu a făcut de la sine nimic
ca se poată demerita de bunavoia Europei

Opunerea noastră la ori și care violare a
teritoriului, ar fi conformă cu aspirațiunile naționale.
Din nenorocire nu avem mijloace îndestul de puterice
pentru a asigura de la Ungheri pînă la Turnu Severin
o rezistență serioasă; și mai năse încă certitudinea,
că voind a ne impune cu putere antecsei izbucniri
turco-ruse, vom ajunge, învingători sau învinși, fără
voia și chiar în contra voinței noastre, a face cauză
comună cu una din puterile beligerante. Înțelepciunea
și prudența inde ne spune, se nu lăsaăm ca micile
noastre puteri se fie zdrobite chiar de la început și se
nu luăm o măsură, a căreia rezultat neapărat ar
fi, de a face cu neputință a ne ține de singura
linie de purtare, care ne poate asigura existența
noastră.

A doua cale, care ni se deschide, este
aceea, de a ne supune forței, de a protesta în
contra nedreptei procedări în contra-ne și de a
ne reserva toate drepturile, care decurg pentru

noi din tratatele existente. Această cale singură poate se obține aprobarea Europei, nu numai din punctul de vedere al poziției noastre, ci și din acela, ca se nu fim aceia, cărui vor fi tras anteu foc în rebelul ce are să se aprindă.

Ori ce altă combinațiune ar distruge pozițiunea ce ocupăm astăzi, nu ar corespunde cu speranțele puse în noi de Europa, ne-ar arunca în brațele Rusiei și ar face ca România să se pierdă caracterul de gîră latină și de barieră în contra Slavismului.

Această combinațiune nu poate fi altă, decît de a face cu Rusia o convențiune, prin care s'ar regulariza trecerea armatei în prin România.

Trecerea armatei rusești prin România pentru a face rebel Turciei trage după sine ca consecință naturală intrarea Turcilor pe teritoriul nostru. Este dar a se prevedea cu siguranță, că trecerea Rusilor peste Prut va face din țara noastră adevăratul teatru al rebelului. Astfel o convențiune pentru regularizarea trecerii Rusilor, în loc de a evita pentru România rebelul, din contra îl aduce pe teritoriul ei prin propria ei acțiune, implicând-o pe ea însăși într'un rebel și făcând-o să adopte o politică, care nu e a ei proprie și care are scopuri străine de interesele ei.

- 3 -

Care ar fi încă rezultatul imediat al acestei convențiuni? Guvernul României ar fi pus la ordinele necesităților, cerințelor și exigințelor armatei străine. Capul acestei armate ar guverna în adevăr țara. Interesele țării nu ar mai forma obiectul principal al cugetărilor și al lucrărilor guvernului. Guvernul țării ar avea umbra puterii, generalisimul rus ar avea puterea reală. Mai mult încă, armata română ar fi pusă fatalmente în pozițiunea sa cu a merge cu Rusia să se dea fi desarmată, căci nu se poate admite, că Rusia se înainteză peste Dunăre în Turcia, lăsând în urmă ei o armată, fie cât de mică, pe al căreia concurs ea nu a putut conta nici chiar de la început.

Cu o asemenea politică am isbuti finalmente a împărtăși toate consecințele unui desastru al armatelor rusești, consecințe pentru noi cei slabi, mai grele decât pentru staturile cele tari, care și învinsese inspiră respect și temere înamicilor învingători. Cu o asemenea politică România ar ajunge a fi considerată ca un focar neliniștit al intrigilor străine, ca o țară care nu are nici o înțelegere despre pozițiunea ei. Cu o asemenea

politică s'ar inaugura restaurațiunea pură și simplă a protectoratului rusec, eliminat prin Tratatul de Paris; protectorat, care astăzi va fi mai periculos, fiind că s'ar exercita fără se fie contrabalansat ca în trecut de către Turcia și fără ca Europa să aibă vre un interes să se întreprună cu simpatii ei pentru un popor, care și-au abregat trecutul.

Și ce ar avea România de sperat din partea Rusiei? Nimic. Până astăzi România nu a putut dobîndi de la Rusia vre o asigurare în privința Basarabiei românești. Independința României trece în ochii Rusiei de o necesitate și nu trebuie uitat, că ori ce velleitate de dezvoltare națională a fost în trecut combatută cu intervențune de Rusia, care nu admitea ca Românii să se numere între popoarele slave.

Dar se poate vore susține cu siguranță, că o politică, care ar atrage pe România în partea Rusiei ar fi sprijinită de țară? Nu credem, căci fiecare Român ar simți, că noi înșine destrugem o pozițiune care ne-a adus numai profituri, că noi înșine spîciem Tratatul de Paris, care este fundamentul solid al existenței și al dezvoltării noastre internaționale.

Am ajuns acum la momentul solemn,

6
în care o deciziune este neapărată. O în deciziune ne-ar
arunca în voia întâmplării și într-o acțiune ce am
fi reprobat de la început. —

Al. I. Cuza.

București.
În 27 Noiembrie 1876.

22 decembrie 1876/3 ianuarie 1877, București

Instrucțiunile ministrului Afacerilor Externe român, Nicolae Ionescu, către
agentul diplomatic de la Constantinopol

December 22, 1876/January 3, 1877, Bucharest

Instructions of the Minister of Foreign Affairs of Romania, Nicolae Ionescu,
to the diplomatic agent in Constantinople

În urma proclamării Constituției otomane, la 11/23 decembrie 1876, și a declarațiilor marelui vizir otoman, Savfet Pașa, ministrul de externe român, Nicolae Ionescu, trimitea o notă cu instrucțiuni agentului diplomatic al României la Constantinopol. În aceasta era descrisă „impresia penibilă” produsă la București de acțiunile Porții Otomane și se cerea agentului diplomatic român să depună un protest formal pe lângă autoritățile otomane în ceea ce privește articolele 1, 7 și 8 ale Constituției otomane. Un protest similar era înaintat simultan de agenții diplomatici români la post în capitalele puterilor europene garante, în conformitate cu prevederile Tratatului de la Paris din 1856. Situația era generată de faptul că noua Constituție otomană anula, prin articolele incriminate, orice distincție dintre statul român și provinciile direct administrate de Poartă, încălcând atât prevederile vechilor capitulații încheiate de Poartă cu Principatele române, cât și deciziile adoptate de Congresul de Pace de la Paris din 1856.

Following the Ottoman Constitutional Proclamation on December 11/23, 1876, and the declarations made by the Ottoman Grand Vizier, Saffet Pasha, the Minister of Foreign Affairs of Romania, Nicolae Ionescu, sent a Note with instructions to the Romanian diplomatic agent in Constantinople. The note described the “embarrassing impression” in Bucharest of the actions of the Ottoman Porte and requested the Romanian diplomatic agent to submit a formal protest to the Ottoman authorities, with regards to Articles 1, 7, and 8 of the Ottoman Constitution. A similar protest was being forwarded at the same time by the Romanian diplomatic agents on duty in the capital cities of the guaranteeing European powers, in accordance with the provisions of the Treaty of Paris (1856). The situation was caused by the fact that the new Ottoman Constitution, through the articles pointed out, cancelled any distinction between the Romanian state and the provinces under direct administration of the Porte. As such, it violated both the provisions of the old conventions concluded by the Porte with the Romanian Principalities, and the decisions adopted by the Peace Congress of Paris in 1856.

Constantinople

22 Decembre 1876

N° 242.

314

J'ai reçu votre télégramme du 20 Dec 1876 par lequel vous me communiquez les déclarations données par S. E. Safet Pacha sur le sens et la portée de l'article 7 de la Charte constitutionnelle ottomane.

Ces déclarations ont produit une pénible impression sur le Gouvernement de S. A. le Prince Charles.

Les capitulations des Princes roumains avec les Sultans ottomans ont établi entre la Sublime Porte et les Principautés roumaines des rapports bien définis, qui n'ont en rien altéré leur position d'état souverain. L'existence légale de ces rapports a été consacrée par le Traité et la Convention de Paris. Ces capitulations font aujourd'hui partie du droit public européen. C'est en vertu de ces droits, que la Roumanie a fait depuis vingt ans différents actes politiques et de souveraineté nationale, reconnus par les

par les Puissances garentes et la
Sublime Porte. Elle-même

+ par la charte constitutionnelle.
Quelque transformation que le
gouvernement ottoman admette
dans son régime intérieur, celle-ci
n'aurait absorbé notre individualité
politique, assurée par nos capi-
tulations et les traités européens.
La charte octroyée par la Majesté
le Sultan à ses sujets ne peut
donc nullement toucher aux
relations, établies par ces actes
internationaux.

L'affirmation de S. E. Isafet
Pacha, que la Roumanie est
une des provinces privilégiées de
l'Empire, est donc de nature à
porter la plus grave atteinte
à nos droits séculaires. Notre
pays a toujours formé un État
distinct des provinces et posses-
sions de la Turquie et notre
Souverain ne peut être comparé
à un chef de province ottomane.

Le Gouvernement de S. A. le Prince
Charles

315

Charles accomplit son devoir im-
périeux en déclarant comme
nulles et non avenues les
dispositions de la Charte ottomane
en tout ce qui concerne la
Roumanie, - et en protestent
de la manière la plus formelle
contre la violation de nos droits,
garantis par les traités.

La responsabilité et les consé-
quences d'une violation aussi
flagrante retombent entièrement
sur le gouvernement ottoman, qui
vient de rompre des liens,
que les Roumains ont toujours
eu respectés.

Le Gouvernement de S. A. le
Prince Charles, fort de son bon
droit et confiant dans les
sentiments de justice de l'Europe,
espère que les Puissances ga-
rantes aviseront à faire res-
pecter nos droits de la nation.
Roumaine

Je vous autorise à remettre
copie de cette protestation
entre les mains de S. E. Safet
Pacha

Pasha, ainsi qu'aux représentants
des Puissances garantes.

Monseigneur

4 décembre

10/22 martie 1877, Craiova

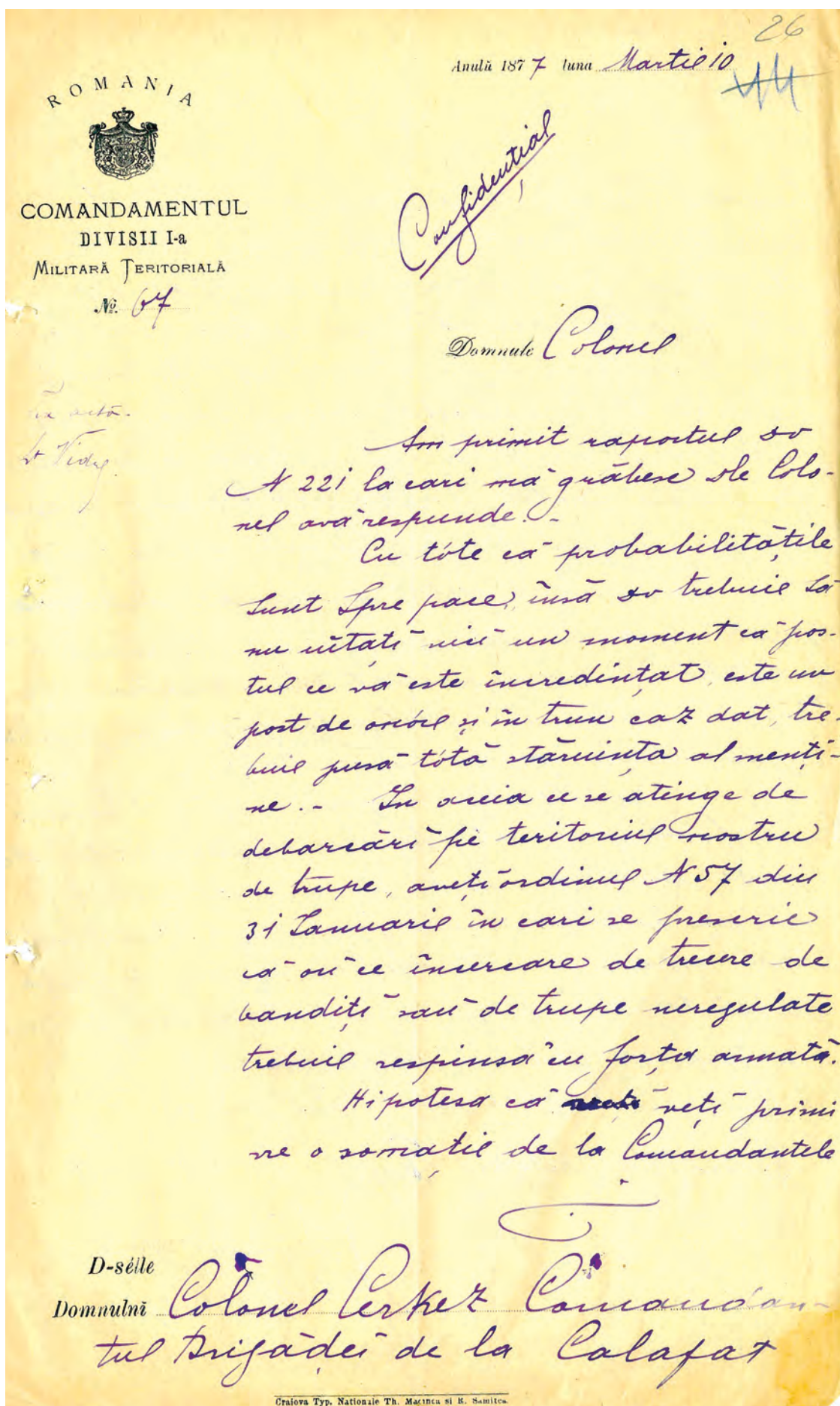
Ordinul comandantului Diviziei 1, generalul de brigadă George Lupu, către colonelul Mihail Christodulo Cerchez, comandantul Brigăzii 1 Infanterie staționată în zona Calafat

March 10/22, 1877, Craiova

Order of the Commander of the 1st Division, Brigadier General George Lupu, addressed to Colonel Mihail Christodulo Cerchez, Commander of the 1st Infantry Brigade stationed in the Calafat area

În urma raportului comandantului Brigăzii 1 Infanterie, generalul George Lupu îl instruia pe acesta să facă uz de forța armelor pentru a respinge orice tentativă de debarcare/incursiune pe teritoriul românesc venind din partea forțelor neregulate ori regulate otomane.

Following the report from the Commander of the 1st Infantry Brigade, General George Lupu instructed him to make use of weapons to repel any attempt of disembarkation or incursion on Romanian territory coming from the regular or irregular Ottoman troops.

timpului Turcoi de a evacua porturile
Calafatului, cu toate că nu este proba-
bilo, însă în orice caz, răspunsul or nu
poate fi altfel decât un refuz, care se
poate complini prin aceea că ați cerut
instrucțiunile guvernului după care și veți
putea da un răspuns categoric și aces-
ta numai pentru a câștiga timpul, în caz
că nu vădă să așteptați, veți spune forța.

Speciind în destul misiunea delicată
ce veți avea, întrucât că să se înceapă
hostilitățile, mam adresat lui Minister de
Trebur spre a cere instrucții precise, pentru
ca să vădă când să văi necesitate.

Cu toate că Ministerul mi-au trimis
un fond destinat pentru informații de
fapte bune, însă prin ordinul
mi-au interzis a mai face ne o keltuală.
Am spus Ministerului căreia or în fata
treburilor ce se simte și pe data ce voi primi
un răspuns, îl voi comunica.

Comandantul diviziei

General de Brigada Gugu

Reședintele Maf
Maf Dofreay

2/14 aprilie 1877, București

Instrucțiuni ale Ministerului Afacerilor Externe către agentul diplomatic român de la Constantinopol

April 2/14, 1877, Bucharest

Instructions of the Ministry of Foreign Affairs addressed to the Romanian diplomatic agent in Constantinople

Confruntate cu concentrări de trupe și pregătiri evidente pentru o debarcare pe malul românesc al Dunării, autoritățile de la București solicitau agentului diplomatic român de la Constantinopol să ceară garanții autorităților otomane că teritoriul românesc nu va deveni teatru de război.

Faced with a concentration of troops and clear preparations for landing on the Romanian side of the Danube River, the authorities in Bucharest requested the Romanian diplomatic agent in Constantinople to seek for guarantees from the Ottoman authorities that the Romanian territory would not become a theatre of war.

2/14 Avril 1877.

24

Dépêche chiffrée

A l'Agence diplomatique de Roumanie
Constantinople

Concentration troupes turques sur tout le littoral du Danube et surtout à Vidin, ainsi que les préparatifs pour la traversée du Danube ont jeté une grande inquiétude sur toute la côte roumaine. Devant l'inquiétude des habitants et devant leur recours au Gouvernement de veiller à leur sécurité, sommes obligés, pour tranquilliser esprits et pour empêcher immigration à l'intérieur, de concentrer des troupes dans les lieux qui paraissent menacés. Pour nous épargner tous les sacrifices exigés par cette concentration turque nous nous proposons d'aller, au nom du Gouvernement de Son Altesse, chez Ministre Affaires Etrangères afin obtenir l'assurance que notre territoire ne sera pas envahi.

Camp...
à...

4/16 aprilie 1877, București
Convenția ruso-română

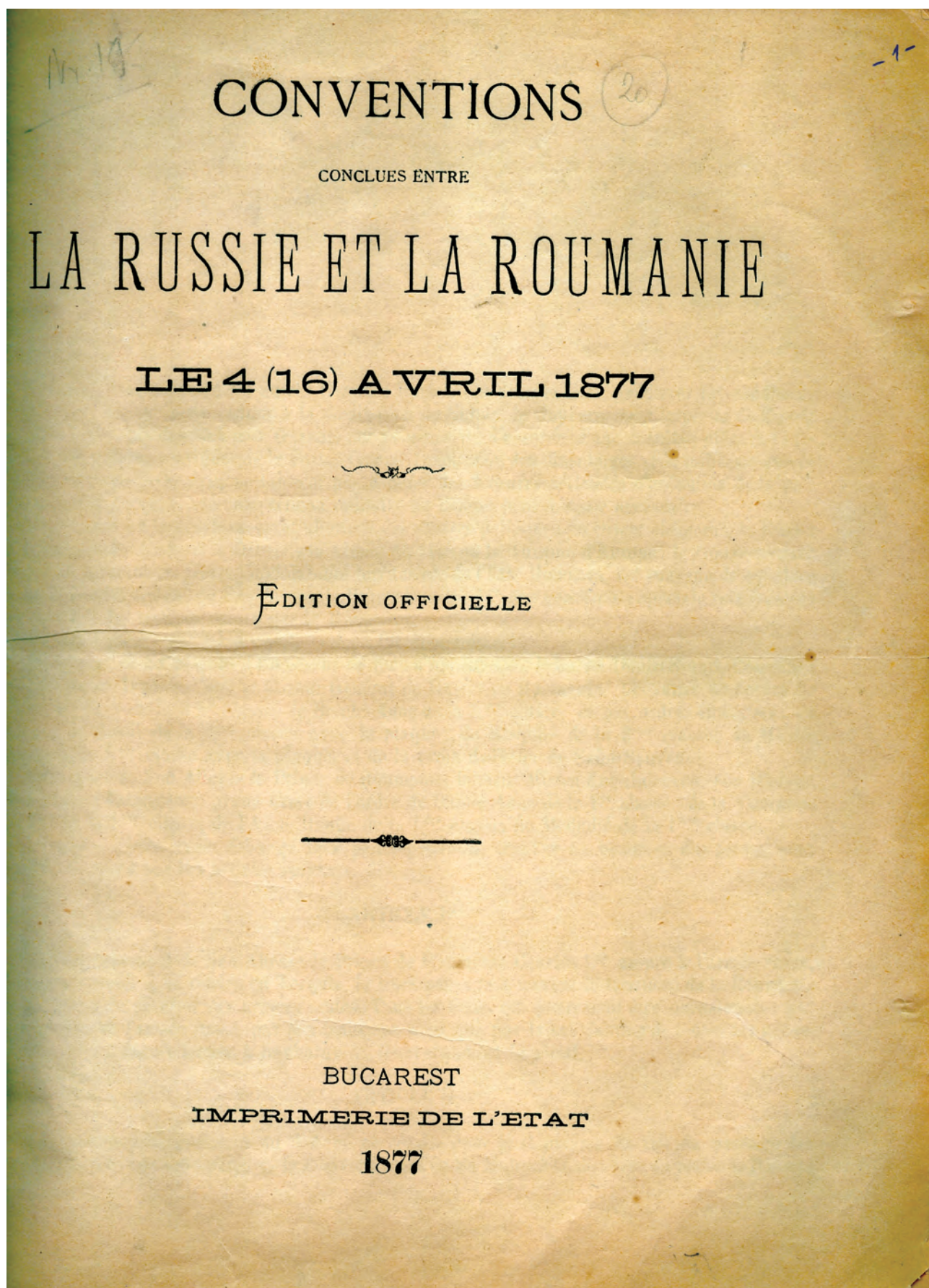
April 4/16, 1877, Bucharest
Russo-Romanian Treaty

Semnată la 4/16 aprilie 1877 de către reprezentanții Rusiei țariste și României, baronul Dmitri Stuart, agent diplomatic și consul general al Rusiei în România, respectiv Mihail Kogălniceanu, ministrul Afacerilor Externe român, convenția cuprindea patru articole și o anexă cu 26 de articole reglementând punerea în aplicare a Articolului 3 din Convenție. În esență, convenția prevedea permiterea traversării teritoriului statului român de către trupele ruse în drumul lor către teatrul de operații din Balcani (art. 1 și 3) și faptul că Rusia garanta „menținerea și respectarea drepturilor politice ale statului român așa cum rezultă ele din legile interne și tratatele internaționale în vigoare precum și să mențină și să apere integritatea teritorială a României” (art. 2). Convenția anexă, cu 26 de articole, detalia condițiile traversării teritoriului român de către trupele ruse și modalitățile de asigurare a logisticii implicate de această prezență militară pe teritoriul român.

De notat că originalul nu se mai află în Arhivele Diplomatice ale României, fiind parte integrantă a tezaurului României evacuat în 1917 la Moscova, fără a mai fi returnat vreodată de autoritățile ruse.

Signed on April 4/16, 1877, by the representatives of Tsarist Russia and of Romania – Baron Dmitri Stuart, diplomatic agent and Consul General of Russia to Romania, and Mihail Kogălniceanu, Minister of Foreign Affairs of Romania, respectively – the Treaty had four Articles and an Annex comprising of 26 Articles, that regulated the implementation of Article 3 of the Treaty. In short, the Treaty stipulated the enabling of Russian troops to cross the Romanian territory on their way to the theatres of operations in the Balkans (Articles 1 and 3), as well as the fact that Russia guaranteed “maintaining and respecting the political rights of the Romanian state as they resulted from the internal laws and international treaties in force, as well as maintaining and defending the territorial integrity of Romania” (Article 2). The text of the Annex with 26 articles detailed the conditions of the crossing of Romanian territory by Russian troops and the ways of ensuring logistics for this military presence on Romanian territory.

It should be noted that the original document is no longer preserved at the Romanian Diplomatic Archives, as it was part of the Romanian Treasure transferred in 1917 to Moscow, without it ever being returned by the Russian authorities.

Agissant d'accord avec les autres Grandes Puissances dans le but d'améliorer les conditions d'existence des chrétiens soumis à la domination du Sultan, le Gouvernement Impérial de Russie a attiré l'attention des Cabinets Garants sur la nécessité d'assurer d'une manière efficace l'exécution des réformes exigées de la Porte. Comme l'excitation des Musulmans et la faiblesse avérée du Gouvernement Ottoman ne laissent pas espérer des mesures sérieuses d'exécution de la part des autorités turques, une intervention militaire du dehors peut devenir nécessaire.

Pour le cas où le développement ultérieur des affaires politiques en Orient obligerait la Russie à assumer cette tâche et à diriger son armée du côté de la Turquie d'Europe, le Gouvernement Impérial, désirant respecter l'inviolabilité territoriale de l'Etat Roumain, est convenu de conclure avec le Gouvernement de Son Altesse le Prince Charles Ier une convention spéciale relativement au passage des troupes russes par la Roumanie.

En conséquence ont été désignés comme Plénipotentiaires :

De la part de Sa Majesté l'Empereur de toutes les Russies, le baron Dmitri Stuart, Conseiller d'Etat, Agent Diplomatique et Consul Général de Russie en Roumanie, Chevalier de l'ordre de Saint Vladimir de la 3me classe, de Sainte Anne de la 2me classe, et des ordres étrangers : du Lion et du Soleil de la 2me classe avec la plaque, de Medjidié de la 3me classe, de Monténégro de la 2me classe avec la plaque, et de la croix d'officier de Saint-Sauveur ;

De la part de Son Altesse le Prince de Roumanie, le sieur Michel Kogalniceano, son Ministre des Affaires Etrangères, grand Croix de l'ordre de Sainte Anne de la 1re classe, de la Couronne de Fer de la 1re classe, de l'Aigle Rouge de la 1re classe, de Medjidié de la 1re classe.

Lesquels, après avoir échangé leur pleins-pouvoirs, trouvés en bonne et due forme, sont tombés d'accord sur les articles suivants.

ARTICLE Ier

Le Gouvernement de Son Altesse le Prince de Roumanie Charles Ier assure à l'armée russe, qui sera appelée à se rendre en Turquie, le libre passage à travers le territoire de la Roumanie et le traitement réservé aux armées amies. Tous les frais, qui pourraient être occasionnés par les besoins de l'armée russe, par son transport ainsi que par la satisfaction de toutes ses nécessités, tombent naturellement à la charge du Gouvernement Impérial.

ARTICLE II.

Afin qu'aucun inconvénient ou danger ne résulte pour la Roumanie du fait du passage des troupes russes sur son territoire, le Gouvernement de Sa Majesté l'Empereur de toutes le Russies

4

s'engage à maintenir et à faire respecter les droits politiques de l'Etat Roumain tels qu'ils résultent des lois intérieures et traités existants ainsi qu'à maintenir et à défendre l'intégrité actuelle de la Roumanie.

ARTICLE III.

Tous les détails relatifs au passage des troupes russes, à leurs relations avec les autorités locales, ainsi que tous arrangements qui devraient être pris dans ce but, seront consignés dans une convention spéciale qui sera conclue par des délégués des deux gouvernements et ratifiée en même temps que la présente et entrera en vigueur simultanément.

ARTICLE IV.

Le Gouvernement de Son Altesse le Prince de Roumanie s'engage à obtenir pour la présente Convention ainsi que pour celle mentionnée dans l'article précédent la ratification requise par les lois roumaines et à en rendre les stipulations immédiatement exécutoires.

En foi de quoi les Plénipotentiaires respectifs ont revêtu la présente Convention de leurs signatures et du sceau de leurs armes.

Fait à Bucarest, le 4 (16) avril de l'an de grâce mil huit cent soixante dix-sept.

-3-

En exécution de l'article III de la convention conclue aujourd'hui, les soussignés Plénipotentiaires sont convenus de régler par la présente convention spéciale les arrangements relatifs au passage des troupes Impériales Russes ainsi que leurs rapports avec les autorités locales.

ARTICLE Ier

Le gouvernement Roumain accorde à l'armée russe l'usage des voies ferrées, communications fluviales, routes, postes et télégraphes de Roumanie, et met à sa disposition les ressources matérielles du pays, en vue des nécessités d'approvisionnement, de fourrages et de charrois d'après le mode et les conditions stipulés dans les articles qui suivent.

ARTICLE II

Les relations des autorités militaires russes avec les autorités locales se feront par l'intermédiaire de commissaires spéciaux roumains nommés à cet effet. Un commissaire général roumain sera délégué auprès du commandant en chef des troupes russes pour toute la durée de leur passage par la Roumanie.

ARTICLE III

Les commissaires roumains seront munis de toutes les données relatives aux ressources matérielles (telles que fourrage, approvisionnements, charroi, paille, chauffage, etc.) que pourra présenter le pays à parcourir par les troupes russes, tant le long des lignes des chemins de fer ainsi que sur les rives du Pruth et du Danube, avec indication des prix approximatifs de ces objets sur les points où ils devront être rendus, des quantités dans les quelles ils pourraient être fournis et des époques où leur livraison pourrait être possible.

ARTICLE IV

Lorsque, après avoir pris connaissance des données, mentionnées dans l'article précédent, les autorités militaires russes auront décidé des quantités de produits qui leurs seront nécessaires et des points où ils devront être livrés, elles s'entendront avec les commissaires roumains sur le mode de fourniture. Les approvisionnements seront faits en conséquence pour le compte de l'armée russe, soit par les autorités roumaines elles-mêmes à des prix convenus, soit, avec leur concours, par voie de soumissionnement, de commission, achat direct, etc.

ARTICLE V

Il sera procédé de la même manière pour toutes les acquisitions qui seraient nécessaires pour le campement, le bivouac, le transport des troupes, de leurs bagages, du matériel et des munitions de guerre, ainsi que pour les fournitures d'hôpitaux, d'ambulances et de pharmacies. Les autorités roumaines faciliteront la satisfaction de tous ces besoins.

ARTICLE VI

Le Gouvernement Roumain met à la disposition de l'armée russe toutes les lignes ferrées du pays pour son transport, celui du matériel, de ses bagages et des approvisionnements qui l'accompagnent, ainsi que de ceux dont le transport pourrait être nécessité par la suite. Pour ces transports l'armée Impériale sera complètement assimilée à l'armée Princièrè, et jouira des mêmes droits et prérogatives que cette dernière, en tout ce qui concerne les obligations des Compagnies de chemins de fer à l'égard des troupes et autres conditions et détails stipulés pour les transports militaires par les cahiers des charges des compagnies et les lois et règlements en Roumanie. Quant aux tarifs de transport, le gouvernement Roumain s'engage *à priori* pour une réduction de quarante pour cent sur les tarifs ordinaires et se réserve de régler les détails de cette question par une entente ultérieure avec les Compagnies. Mais en ce qui concerne les frais et paies additionnels, tels que enregistrements, manipulations et autres, il sera procédé comme cela se pratique pour les transports militaires roumains.

ARTICLE VII

Les Ministre des Travaux Publics de Roumanie, sur la demande du chef des communications militaires russes, donnera aux administrations des chemins de fer roumains les ordres et instructions nécessaires pour assurer avec le plus de succès et de célérité possible le transport de l'armée Impériale avec matériel, bagages, approvisionnements, etc., d'après un plan qui devra être arrêté à l'avance, ainsi qu'il sera stipulé plus bas. Les trains militaires auront la priorité sur tous les autres trains, à l'exception du train-poste et sans préjudice pour les transports des troupes roumaines. Au besoin, le nombre des trains ordinaires de voyageurs pourra être provisoirement réduit et la circulation des trains de marchandises même complètement arrêtée en cas de nécessité.

ARTICLE VIII

Pour le transport des troupes Impériales et de leur matériel sur la ligne Iassy-Oungheni, qui a la même largeur de voie que les chemins de fer russes, une unité et continuité des conditions techniques du mouvement seront établies à la suite d'une entente entre les deux administrations dans le but d'éviter tout retard ou transbordement à la frontière.

ARTICLE IX

Afin d'obtenir l'unité nécessaire dans le service des lignes roumaines pour assurer le transport le plus prompt et le plus régulier de l'armée russe avec ses bagages, munitions, matériel de guerre et approvisionnements de tout genre, il sera institué, sous la direction du Ministre

des Travaux Publics, un conseil central, composé des délégués des différentes compagnies qui possèdent des parties du réseau roumain. Un commissaire, nommé par le chef des communications militaires de l'armée Impériale, sera délégué auprès du Ministre des Travaux Publics afin de faciliter les rapports avec les autorités militaires russes. Le mouvement et le service sur toutes les lignes du réseau roumain se feront provisoirement sous la direction immédiate du conseil central, dont le Ministre des Travaux Publics fera concorder toutes les dispositions avec les exigences et les besoins qui lui seront exprimés par le chef des communications militaires, au sujet des transports en question.

ARTICLE X

La direction supérieure et la surveillance des transports de l'armée Impériale appartiendront au chef des communications militaires de cette armée. Pour assurer la régularité et la continuité du service de ces transports, il agira par l'intermédiaire du commissaire roumain délégué *ad hoc* auprès de lui et provoquera par son organe toutes les mesures nécessaires à cet effet.

ARTICLE XI

Le chef des communications militaires aura la faculté de requérir, par l'intermédiaire du commissaire roumain, délégué auprès de lui, ou de son propre délégué auprès du conseil central, l'exécution de tous les travaux nécessaires pour l'accroissement et la sécurité du mouvement, tant sur les lignes, que dans les gares et le matériel roulant, tels que plateformes, rampes, voies de garage, embranchements auxiliaires, gares provisoires, appropriations des wagons à marchandises et des trucs pour le transport des hommes, des chevaux et du matériel etc. Tous les frais occasionnés par ces travaux seront à la charge de l'armée russe; le mode de leur exécution sera réglé entre le Ministre des Travaux Publics et le chef des communications militaires de l'armée russe.

ARTICLE XII

En cas d'urgence, le chef des communications militaires aura la faculté, après entente préalable avec le commissaire roumain, de suppléer par les moyens en son pouvoir à tout ce qui viendrait à manquer et menacerait d'entraver le mouvement de l'armée russe. Il pourra faire suspendre immédiatement par le commissaire roumain et demander au Ministre des Travaux Publics le renvoi des employés et agents subalternes dont la malveillance pourrait faire craindre des dangers.

ARTICLE XIII

Si les besoins de communication de l'armée russe rendaient nécessaire la construction sur le territoire roumain d'un nouveau tronçon ou embranchement de chemin de fer, les travaux en seraient exécutés par les soins des autorités russes aux frais du Gouvernement Impérial. Le Gouvernement Roumain facilitera ces travaux et se chargera des soins nécessaires pour assurer à l'armée russe la jouissance temporaire des terrains indispensables pour l'installation de ces tronçons ou embranchements sur les bases adoptées en Roumanie pour les travaux d'utilité publique. Quand ces lignes deviendront inutiles, les matériaux mobiles employés à leur con-

struction seront à la disposition du Gouvernement Russe, tandis que les travaux exécutés deviendront propriété du Gouvernement Roumain sans remunération aucune.

ARTICLE XIV

L'exploitation du réseau roumain se fera par les compagnies et les administrations existantes sous la direction du Conseil mentionné à l'article IX de la présente convention. Les compagnies seront indemnisées pour tous les transports effectués sur le pied du tarif qui sera établi conformément à l'article VI. Elles seront également dédommagées pour tous les dégâts, qui pourraient être commis dans leur matériel par la faute des troupes russes.

ARTICLE XV

Le plan de transport des troupes, les livrets de marche des trains militaires, les formes et les détails des requisitions de transport, des documents de comptabilité et de contrôle, des termes et du mode de payement, ainsi que les rapports à établir durant le transport entre les troupes russes et les agents locaux des chemins de fer roumains, seront réglés immédiatement après la conclusion de la présente convention par des commissaires *ad hoc*. Les compagnies et administrations des chemins de fer seront tenues de leur fournir tous les documents et matériaux nécessaires pour la composition de ce plan, livrets de marche et détails de service, et de leur prêter le plus large concours. Toutes les questions de détails, réglées par ces commissaires et consignées dans une instruction spéciale qui sera approuvée par le chef des communications militaires de l'armée Impériale et le commissaire Roumain, délégué auprès de lui, seront obligatoires tant pour les troupes russes que pour les employés des chemins de fer.

ARTICLE XVI

Pendant la durée du passage de l'armée Impériale, tous les crimes et délits qui seraient commis par des employés des chemins de fer dans le but d'entraver ou d'arrêter le transport des troupes ou de mettre en danger la sécurité des trains militaires, seront punis d'après les lois roumaines existantes et avec la même rigueur que s'ils étaient dirigés contre l'armée roumaine.

ARTICLE XVII

Le Gouvernement Roumain accorde à l'armée russe l'usage des postes et télégraphes de l'Etat et des compagnies des chemins de fer au même titre auquel en jouissent les autorités roumaines dont les dépenses ne sont pas passées au budget de l'Etat. Les dépêches officielles russes auront en conséquence la priorité sur la correspondance privée. Pour ne point entraver le service ordinaire des télégraphes, l'armée russe aura la faculté, là où la nécessité s'en fera sentir, d'attacher à ses frais, aux poteaux télégraphiques de l'Etat et des compagnies un fil télégraphique à soi et d'installer des appareils pour son usage particulier. Ces fils seront gardés et conservés ainsi que le sont les fils roumains et sans frais particuliers pour l'armée russe à qui incombera toutefois la charge de leur réparation.

ARTICLE XVIII

Il sera établi sur les derrières de l'armée russe une ligne et des points d'étapes, à l'exclusion de la ville de Bucarest où il n'y aura pas de troupes russes. Il est bien entendu que les arrêts

-5-

9

des troupes n'auront lieu que là où ils seraient nécessités par des besoins de repos ou des obstacles indépendants de leur volonté et ne dureront que le temps strictement nécessaire à cet effet. Le long de la ligne d'étapes ainsi que sur celle du mouvement des troupes il pourra être installé des magasins et dépôts de vivres, fourrages, approvisionnements de toute nature, des fours pour la cuisson du pain et des biscuits, des cuisines pour la préparation de la nourriture pour la troupe, etc. Les emplacements nécessaires à cet effet seront engagés par les commissaires de l'armée russe avec le concours des commissaires roumains aux mêmes conditions que pour les besoins de l'Etat. Il en sera de même pour l'acquisition des matériaux nécessaires à la construction et à l'installation des dits établissements.

ARTICLE XIX

Les malades et les blessés de l'armée russe seront traités et soignés dans des établissements sanitaires organisés dans ce but sur la ligne de communication et d'étapes, partout où le commandant en chef russe le jugera indispensable, sauf la ville de Bucarest et autant que possible en dehors des grands centres de populations à l'exception des hôpitaux pour les blessés.

Les autorités roumaines prêteront leur concours et accorderont toutes les facilités pour l'installation des établissements sanitaires aussi bien que pour la location des édifices nécessaires à cet usage. Dans les localités où il ne se trouverait pas d'hôpitaux russes, les malades pourront être admis provisoirement, dans la mesure du possible, dans les établissements sanitaires roumains contre paiement des frais d'entretien et de traitement.

ARTICLE XX

Dans les localités où un temps d'arrêt serait reconnu nécessaire pendant le passage des troupes russes, dans les conditions stipulées dans l'article XVIII, elle jouiront des facilités de logement et campement qui leur seront procurées par le soins des autorités locales. Si des rétributions devenaient nécessaires de ce fait, elles seront réglées par une entente entre les commissaires respectifs.

ARTICLE XXI

Sur la ligne de communication de l'armée Impériale dans les localités où les nécessités militaires exigeraient la nomination de commandants d'étapes russes, ces commandants communiqueront avec les autorités locales par l'intermédiaire des Commissaires roumains prévus à l'article II.

ARTICLE XXII

L'armée russe aura la faculté d'établir des ponts et des communications fluviales sur les points où cela serait reconnu nécessaire et de faire les travaux indispensables pour assurer et protéger ces passages. Le Gouvernement Roumain mettra à cet effet à la disposition de l'armée russe les barques, bateaux, etc. qu'il pourra se procurer et autant que les besoins de son armée le lui permettront, aussi bien que la quantité nécessaire de bois de constructions et autres matériaux contre rétribution équitable.

ARTICLE XXIII

Tous les paiements à effectuer du fait du passage des troupes russes par la Roumanie, tant au Gouvernement Princier qu'aux compagnies de chemin de fer et aux particuliers, seront calculés sur la base de l'unité monétaire roumaine ou française. Ils pourront être faits, soit au comptant, soit au moyen de bons en règle, émanant du Commandement en chef de l'armée Impériale et payables par les caisses de cette armée, dans le délai de deux mois au plus tard. La forme des bons, les termes, le mode et les lieux de paiement et de contrôle, seront réglés et portés à la connaissance du public à la suite d'une entente entre le Commandement en chef de l'armée russe et le Commissaire Général roumain.

ARTICLE XXIV

Le Gouvernement Roumain accorde au Gouvernement Russe, pour la durée du séjour des troupes Impériales en Roumanie et au delà du Danube, la libre importation sur son territoire en franchise de droits et le libre transit de tous les articles et objets d'approvisionnement, de fourniture, de matériel et de munitions de guerre, destinée à l'usage de l'armée Impériale, même de ceux dont l'entrée se trouverait être prohibée par les règlements roumains.

ARTICLE XXV

Si les desertions avaient lieu dans les troupes russes pendant leur passage à travers la Roumanie, les autorités Princières prêteront leur concours pour la recherche et l'arrestation des coupables sur les indications qui leur seront données par les autorités militaires russes. Les déserteurs arrêtés seront remis entre les mains des commandants militaires russes les plus rapprochés du lieu où l'arrestation aura été effectuée.

ARTICLE XXVI

Tous les cas et différends, qui pourraient surgir à l'occasion du passage des troupes russes par la Roumanie et qui ne seraient pas prévus par la présente Convention, seront réglés d'un commun accord au moyen de commissaires nommés *ad-hoc* par le commandant en chef des troupes russes et le commissaire général roumain.

En foi de quoi les Plénipotentiaires respectifs ont revêtu la présente Convention supplémentaire de leurs signatures et du sceau de leurs armes.

Fait en double à Bucarest, le 4 avril de l'an de grâce mil huit cent soixante dix-sept.

Au moment de procéder à la signature et à l'échange des exemplaires de la convention spéciale réglant les arrangements relatifs au passage des troupes Impériales russes par la Roumanie, les soussignés Plénipotentiaires de Sa Majesté l'Empereur de toutes les Russies et de Son Altesse le Prince de Roumanie déclarent par la présente que les exemptions, accordées par l'article XXIV au Gouvernement russe, ne sauraient s'étendre aux tabacs à fumer et à priser, dont le monopole en Roumanie est concédé à une compagnie étrangère. Par conséquent si le Gouvernement russe tient à ce que les troupes Impériales, pendant leur passage par la Principauté,

11

jouissent des faveurs exceptionnelles pour les tabacs, les autorités russes auront à s'entendre directement avec la Regie des tabacs, afin que cette administration ne puisse élever contre le Gouvernement roumain aucunes demandes des dommages intérêts, basés sur la violation des droits du monopole qui lui est concédé.

Fait en double à Bucarest le 4/16 avril de l'an de grâce mil huit cent soixante dix-sept.

(Signé) Baron STUART.

(Signé) M. KOGALNICEANO.

(S T)

(L. S.)

6/18 aprilie 1877, București

Decret privind mobilizarea armatei permanente și teritoriale

April 6/18, 1877, Bucharest

Decree on the mobilization of the standing and the territorial armies

Confruntate cu agresiuni pe toată linia Dunării și cu perspectiva declanșării ostilităților militare în proximitatea teritoriului național, cu probabile șanse de extindere a conflictului în interiorul spațiului românesc, autoritățile române procedau, la 6/18 aprilie 1877, la mobilizarea armatei și adoptarea măsurilor necesare pentru respingerea oricărei agresiuni.

Faced with aggressions across the Danube River and with the prospect of an outbreak of military hostilities close to the national territory, with chances for the conflict to expand on Romanian territory, the Romanian authorities proceeded on April 6/18, 1877, to mobilize the army and take the necessary measures.

No. 78

Un număr 25 b.

Vineri, 8 (20) Aprilie 1877

MONITORUL OFICIAL

AL ROMANIEI

ABONAMENTUL:

PE AN, TREI-DECI și ȘESE: ȘESE LUNI, 20 LEI

(Întâiu Ianuarie și Întâiu Iulie)

ANUNCIURILE:

LINIA DE TREI-DECI LITERE, TREI-DECI BANI

(inserarea II-a și mai departe, 20 b.)

Prețul unei publicații judiciare,
până la cinci-șecel linii, cinci lei; oră mai
mare de cinci-șecel linii, șecel lei

DIRECȚIUNEA:
strada Germană, curtea Șerban-Vodă
Serisorile nefrancate se refuză

Inserții și reclame, 60 b. linia,
inserarea II-a și mai departe, 30 bani linia.
Anunțurile se primesc și cu anul

SUMAR

PARTEA OFICIALĂ. — Președinția consiliului de miniștri: Decret. — Raport. — Jurnal.

Ministerul de resbel: Decrete. — Raporte.
Ministerul cultelor și instrucțiunii publice: Decret.

Ministerul de interne. Decret. — Raport. — Prescurtări de decrete.

Ministerul de finance: — Decret. — Prescurtări de decrete. — Decisuni.

PARTEA NEOFICIALĂ. — Depeși telegrafice. — Buletin exterior. — Sedința Senatului de la 9 Februarie. — Continuarea sedinței Adunării deputaților de la 19 Martie. — Știri din întru.

Anunțuri ministeriale, judiciare, administrative și particulare.

PARTEA OFICIALĂ

București, 7 Aprilie 1877.

PREȘEDENȚIA CONSILIULUI DE MINIȘTRI

CAROL I.

Prin grația lui Dumnezeu și voința națională, Domn al Românilor,

La toți de față și viitori, senătate;

Asupra raportului ministrului nostru secretar de Stat, președinte al consiliului miniștrilor, sub No. 293;

Vădând jurnalul consiliului nostru de miniștri de la 7 Aprilie curent;

În virtutea art. 95 din Constituțiune;

Am decretat și decretăm ce urmează:

Art. I. Corpurile Legiuitoare sunt convocate în sesiune extraordinară pentru ziua de 14 Aprilie curent.

Art. II. Președintele consiliului nostru de miniștri este însărcinat cu aducerea la îndeplinire a acestui decret.

Dat în București, la 7 Aprilie 1877.

CAROL.

Președintele consiliului
miniștrilor,

I. C. Brătianu.

No. 801.

Raport l D-lui președinte al consiliului de miniștri către M. S. Domnitorul.

Prea Înălțate Dōmne,

Autorizat de consiliul miniștrilor prin jurnalul de la 7 Aprilie curent, subsemnatul are onōrea de a ruga pe Măria-Văstră să bine-voescă a subscri alăturatul decret prin care se convōcă Corpurile Legiuitoare în sesiune extraordinară pentru ziua de 14 Aprilie curent.

Sunt cu cel mai profund respect,

Prea Înălțate Dōmne,

Al Măriei Vōstre,

Prea plecat și prea supus servitor,
Președintele consiliului miniștrilor,

No. 293.

I. C. Brătianu.

7 Aprilie 1877

București.

CONSILIUL MINISTRILOR

Jurnal

Consiliul miniștrilor, în ședința sa de astăzi Joul 7 Aprilie 1877,

Pentru motivele espuse prin raportul consiliului către Măria Sea Domnitorul, sub No. 283 de la 3 Aprilie curent;

În virtutea art. 95 din Constituțiune;

Autorisă pe D. ministru președinte să supue la semnătura Înălțimei Sēle Domnitorului decretul pentru convocarea Corpurilor, Legiuitoare în sesiune extraordinară pentru ziua de 14 Aprilie curent.

Ministrii: I. C. Brătianu, I. Docan, General Al. Cernat, G. Chițu, M. Cogălniceanu, I. Cămpineanu. No. 1.

MINISTERUL DE RESBEL.

CAROL I.

Prin grația lui Dumnezeu și voința națională, Domn al Românilor,

La toți de față și viitori, sănătate;

Având în vedere jurnalul consiliu-

lui de miniștri, din 5 Aprilie, anul una mie opt sute șapte-șecel și șapte;

Asupra raportului ministrului nostru secretar de Stat la departamentul de resbel, sub No. 3,286,

Am decretat și decretăm:

REGULAMENT

ASUPRA RECHISIȚIUNILOR MILITARE.

TITLUL I.

Dreptul de rechisițiune și obiectele de rechisiționat.

CAPITOLUL I.

Condițiuni generale în care se pōte esersa dreptul de rechisițiune.

Art. 1. În cas de mobilizare parțială sau totală a armatei, ministrul de resbel hotărăsce, în condițiunile determinate prin regulamentul de față, epoca când începe pe uă parte sau pe tot teritoriul țerei obligațiunea pentru locuitorii de a da prestațiunii în natură, necesarii pentru a completa insuficiența aprovizionamentelor armatei, adunate prin mijlocele ordinare ale administrațiunei resbelului.

Art. 2. Prestațiunile dau drept la despăgubiri egale cu valoarea lor afară de casurile speciale determinate prin aliniatul I al articolului 8 din regulamentul de față.

Art. 3. Dreptul de a face rechisițiuni aparține autorității militare.

Rechisițiunile sunt tot-d-a-una formulate în scris și subsemnate.

Ele determin felul și cantitatea prestațiunilor impuse, ziua și locul predării, și pe cât va fi cu putință durata lor.

Nimeni nu pōte fi silit a da un obiect deca în momentul cererei n'ul posedă.

Orice rechisițiune implică responsabilitatea pecuniară a aceluia care o ordonă fără prejudiciul dispozițiunilor art. 43.

Se va da tot-d-a-una uă chitanță de primirea obiectelor rechisiționate.

Art. 4. Instrucțiunii ministeriale va de-

Acastă suspendare nu dă drept la nici uă indemnitate.

Art. 33. Comunele nu pot cuprinde în repartitiunea prestațiilor ce sunt rechișionate d'a furniza nici un obiect aparținând companiilor drumurilor de fer.

TITLUL III.

Despre regularea indemnitațiilor.

CAPITOLUL VI.

Regularea indemnitațiilor datorite pentru prestațiile rechișionate în virtutea regulamentului de față.

Art. 34. În prevederea rechișiunilor de făcut în virtutea regulamentului de față, pentru trebuințele cele mai obicinuite armatei, ministrul de război numește în fie-care județ câte uă comisiune mixtă însărcinată de a fixa în fie-care an prețul indemnitațiilor cuvenite pentru prestațiile de furnizat.

Aceste comisiuni vor alcătui tarife generale pentru obiectele de furnizat, care se vor publica în *Monitorul oficial*, și vor fi obligatorii atât pentru autoritatea militară cât și pentru locuitorii, luându-se de basă la plata indemnitațiilor.

Art. 35. Prestațiile al căror preț nu s'ar putea stabili de comisiunea mixtă prin tarifa generală alcătuită conform articolului precedent, se vor estima în momentul rechișiunii de către comitetul permanent al județului.

Dacă verî un obiect, din cauză de imposibilitate, nu s'ar putea estima nici în momentul rechișiunii, el se va estima în urmă, cel mult în termen de uă lună de la rechișiunea lui.

În casurile prevădute în prezentul articol, estimațiunea se va face luându-se drept normă prețul ce a avut aceea prestațiune cu șese luni de zile înainte de rechișiuni.

Ministrul de război va putea reforma, fără apel, decisiunile comitetelor permanente.

Art. 36. Primarul comunei unde s'a făcut rechișiunea trimite intendentului militar uă copie legalizată a ordinului de rechișiune, împreună cu toate bonurile date de corpuri de furniturile făcute. Acesta liberă uă mandat primarului, care se va plăti la casieria județului său a armatei cel mult în termen de trei luni.

Primarul îndată ce a primit banii și imparte fie-căruia, după furniturile ce a dat.

Art. 37. În timp de pace, prestațiile prevădute la art. 26 se vor plăti în bani și îndată ce transportul s'a efectuat de către corpuri și servicii.

CAPITOLUL VII.

Dispozițiuni relative la marile manevre.

Art. 38. Indemnitațiile ce pot fi alocate în cazuri de daune aduse proprietăților private prin trecerea sau staționarea tru-

pelor în marș, manevre și operații combinate, trebuiesc, sub pedepsă d'a perde dreptul, să fie reclamate de către cei în drept la primăria comunei, în cele trei zile care urmăș după trecerea sau plecarea trupelor.

Uă comisiune mixtă în fie care corp de armată sau fracție de corp de armată operând izolat, va proceda la estimarea daunelor.

Dacă această evaluație este primită, suma fixată este plătită pe dată.

În cas de neppure, reclamația este adresată sub formă de apel la comitetul permanent al județului, care statușă cu drept de recurs la curtea de apel.

Instrucțiuni ministeriale vor determina compozițiunea și modul de a funcționa al comisiunii.

Art. 39 și cel din urmă. Ministrul nostru secretar de Stat la departamentul de război este însărcinat cu executarea acestui decret.

Dat în București, la 6 Aprilie 1877.

CAROL.

Ministrul secretar de Stat la departamentul de război,

General de brigadă, Cernat. No. 789.

Raportul D-lui ministru de război către M. S. Domnitorul.

Prea Înălțate Dōmne,

Organizațiunea militară a unei țări trebuie să prevadă toate mijlocele necesarii armatei spre a putea trece cu înlesnire după piciorul de p ce pe acela de război și fără a produce uă perturbațiune generală în țară.

Mijlocele ordinare ale administrațiunii militare fiind în tot-d'auna insuficiente pentru a putea procura în timp de război aprovizionările necesarii armatelor, acestea au avut tot-d'auna recurs la mijlocele extraordinare ale rechișiunii, care nefiind prevădute prin uă anume lege, s'a executat într'un mod inegal și neregulat, apăsând greș asupra populațiilor; fără ca să satisfacă cu toate acestea pe deplin trebuințele armatei.

Necesitatea întrebuițării rechișiunilor ca mijloc d'a procura aprovizionările necesarii armatelor în timp de război, fiind de toți recunoscută, guvernele națiunilor civilizate au căutat a regula prin legi bine combinate aceste rechișiuni ce se impun locuitorilor de imperioasele necesități ale războiului, garantându-se astfel drepturile fie căruia.

Basat pe aceste considerațiuni, ministrul de război, din timp, a prezentat Corpurilor Legiuitoare proiectul de lege relativ la rechișiunile militare, dăru care, pînă în prezent, rămânând ne votat pe birourile Adunării deputaților.

Sub-semnatul basat și pe autorizațiunea

dată de co siliul de miniștri prin jurnalul încheiat în ședința de la 5 Aprilie 1877, are onore a ruga pe Măria Văstră să bine voeșcă a decreta, sub formă de regulament, dispozițiunile cuprinse în alăturatul proiect de decret, relativ la rechișiunile militare.

Sunt, cu cel mai profund respect,
Prea Înălțate Dōmne,
Al Măriei Văstre,

Prea plecat și supus servitor,
Ministrul secretar de Stat
la departamentul de război,
General de brigadă, Cernat.

No. 3.286. 1877, Aprilie 6.

CAROL I,

Prin grația lui Dumnezeu și voința națională, Domn al Românilor,

La toți de față și viitori, sănătate;

Asupra raportului ministrului nostru secretar de Stat la departamentul de război, sub No. 3.292;

Vedând jurnalul consiliului de miniștri, cu No. 3, din 5 Aprilie 1877, Am decretat și decretăm:

Art. I. Armata permanentă și cea teritorială cu rezervele lor este mobilizată.

Art. II. Milițiile dupe trebuința ce se va simți vor fi organizate în corpuri active, spre a lua parte la această mobilizare.

Art. III. Gardele orășenesci sunt chemate pe timpul concentrării trupelor să facă serviciurile prevădute prin lege.

Art. IV. Un decret special va determina compunerea unităților tactice precum și comandamentele lor.

Art. V. Ministrul nostru secretar de Stat la departamentul de război este însărcinat cu executarea acestui decret.

Dat în București, la 6 Aprilie 1877.

CAROL.

Ministrul secretar de Stat la departamentul de război,

General de brigadă, Cernat. No. 787

Raportul D-lui ministru de război către M. S. Domnitorul.

Prea Înălțate Dōmne,

În împrejurările de față urmând ca diferitele elemente ale puterii armate să fie mobilizate și alcătuite în corpuri active, am onorul a ruga pe Măria Văstră să bine voiască a sub-semna alăturatul proiect de decret care cuprinde măsurile generale asupra mobilizării, care măsură s'a adoptat

12/24 aprilie 1877, Chişinău

Proclamaţia marelui duce Nicolae către poporul român la trecerea frontierei
de către trupele imperiale ruse

April 12/24, 1877, Chişinău

Proclamation of Grand Duke Nicholas to the Romanian people, at the
Russian Imperial troops' crossing of the border

La trecerea trupelor ruse pe teritoriul român, marele duce Nicolae asigură populația că prezența trupelor imperiale este de scurtă durată, fiind provocată de rațiuni militar-operative și că siguranța persoanei și averii este strict garantată deopotrivă cu integritatea și suveranitatea statului român. Penetrarea trupelor ruse pe teritoriul românesc, în condițiile în care convenția bilaterală nu fusese încă ratificată de partea română, a provocat un imens scandal în opinia publică și clasa politică românească.

As the Russian troops crossed into Romanian territory, Grand Duke Nicholas gave assurances to the population that the presence of the Imperial troops would be a short-term one, as it was provoked by military-operational rationale, and that the safety of persons and their assets was strictly guaranteed, as was the integrity and sovereignty of the Romanian state. The entry of the Russian troops on Romanian territory caused a scandal of great proportions in public opinion and the Romanian political class, as the bilateral treaty had not yet been ratified by the Romanian side at that point in time.

12 3

12/21 avril 1877

A	1
N° 244 - 1877	
ION C. B.	RU

248

HABITANTS ROUMAINS

Par ordre de Sa Majesté l'empereur, l'armée placée sous mes ordres est destinée à combattre les Turcs entre aujourd'hui dans votre pays. Plusieurs fois déjà la Roumanie a reçu avec joie les armées russes. — Je vous déclare que nous venons comme des anciens amis, voulant seulement votre bien. Nous espérons trouver chez vous les mêmes nobles sentiments que vos ancêtres ont manifestés aux armées russes dans les guerres que nous avons déjà faites contre les Turcs. Me conformant aux ordres de Sa Majesté mon frère, je crois de mon devoir de vous annoncer que le passage des armées russes sera de courte durée et qu'il ne doit vous inspirer aucune inquiétude, votre gouvernement étant considéré par nous comme un gouvernement ami. Je vous invite à vaquer à vos affaires ordinaires et à procurer à notre armée le moyen de pourvoir à tous ses besoins.

J'ai pris toutes les mesures nécessaires afin que la caisse militaire paie immédiatement tous les achats faits pour l'armée. — Vous devez connaître la discipline qui règne dans l'armée impériale: je suis certain qu'elle gardera son honneur intact, qu'elle ne troublera nullement votre tranquillité et qu'elle respectera vos lois, vos usages et les propriétés des citoyens paisibles.

Roumains! nos ancêtres ont versé leur sang pour votre liberté; je crois donc que nous avons le droit de demander votre concours pour l'armée qui va passer à travers votre pays, dans le seul but de secourir les malheureux chrétiens de la Turquie dont les infortunes ont éveillé la compassion non seulement de la Russie, mais même de l'Europe entière.

NICOLAS.

13/25 aprilie 1877, Chișinău

Scrisoarea țarului Alexandru al II-lea adresată domnitorului Carol I prin care anunță și justifică intrarea trupelor ruse în România

April 13/25, 1877, Chișinău

Letter from Emperor Alexander II of Russia addressed to Prince Carol I of Romania, announcing and accounting for the entrance of Russian troops in Romania

Scrisoarea țarului Alexandru al II-lea către domnitorul Carol I este, în formă și ton, o încercare de aplanare a unui potențial incident diplomatic, în condițiile în care decizia de trecere pe teritoriul României a trupelor ruse, deși reglementată prin convenția din 4/16 aprilie 1877, a fost o decizie unilaterală, luată fără înștiințarea prealabilă a autorităților române. Decizia survine și în condițiile în care convenția bilaterală era încă în discuție în Parlamentul României, în plină procedură de ratificare. Documentul aduce la cunoștință domnitorului Carol I intervenția stării de război între Rusia și Poarta Otomană și repetă asigurările pe care Rusia le dăduse României în cadrul convenției bilaterale cu privire la integritatea și suveranitatea națională a statului român, precum și cu privire la siguranța persoanelor și averii în ceea ce privește cetățenii săi.

The letter from Emperor Alexander II of Russia addressed to Prince Carol I of Romania was, both in style and tone, an attempt to defuse a potential diplomatic incident. This came under the circumstances in which the decision for Russian troops to cross through Romanian territory, although regulated through the Treaty from April 4/16, 1877, was a unilateral decision taken without the prior notice of the Romanian authorities. The decision occurred while the bilateral treaty was still under discussion in the Romanian Parliament, with it undergoing the ratification process. The document brought to the attention of Prince Carol I of Romania the intervention of the state of war between Russia and the Ottoman Porte. At the same time, it reiterated the assurances that Russia had given Romania within the bilateral treaty on the integrity and national sovereignty of the Romanian state, as well as on the safety of persons and their assets for the Romanian citizens.

L. VII/33

Jm. Bucurari 16/28 Febr.
1877.

(27-2)

-1-

Le Général Prince Ghica m'a remis la lettre de Votre Altesse. Je suis touché des sentiments qu'Elle m'exprime. Les miens n'ont varié ni envers la personne ni envers la nation Roumaine.

La Peste ayant rejeté toutes les offres de conciliation qui lui ont été faites, je viens de lui déclarer la guerre. Je charge mon Aide de Camp le P.^e Dolgorouy de porter cette lettre à Votre Altesse. Il lui expliquera les motifs qui ne m'ont pas permis de retarder plus longtemps l'entrée de mes troupes en Roumanie. Elles ont passé la frontière en amis sincères et se dirigent vers le Danube afin de défendre un pays pour lequel elles ont déjà plus d'une fois versé leur sang. Je suis fermement persuadé que le concours de Votre Altesse et de Son Gouvernement ne leur fera pas défaut sur le territoire Roumain. En appelant sur nos troupes les bénédictions de la Divine Providence, je crois

à Son Altesse le Prince de Roumanie.

superflu de Vous assurer que la Roumanie peut
compter sur l'intérêt traditionnel et l'appui cons-
tant de la Russie.

Je Vous prie de me rappeler au souvenir de
Madame la Princesse et de recevoir en même
temps l'assurance de ma sincère sympathie et de
mon invariable affection.

Kichinevo,
le 13. Avril 1877.

Alexandre.

14/26 aprilie 1877, București
Ordinul de zi pe armată nr. 1

April 14/26, 1877, Bucharest
Order of the day no. 1 of the army

Ordinul de zi nr. 1 pe armată anunță crearea Marelui Cartier General, având responsabilitatea de a pregăti armata pentru intrarea în război, și detaliază structura și atribuțiile acestuia.

The order of the day no. 1 of the army announced the establishment of the General Staff related to the training of the army in preparation for entry into war, while also giving details of its structure and attributions.

Ordin de zi pe armata

N. 1

- 1) Marele Cuartier General al armatei este împărțit în șase servicii
 - 1 Secția operatelor militare
 - 2 " Topografică
 - 3 " Artileria și Tancuri
 - 4 " Administrativă
 - 5 " Sanitară
 - 6 " Prebucătului.
- 2) Oficiul celui mai înalt al fiecărei Secții are în sarcină să țină corespondența cu corpurile active și cu ministerul de război, întru mijlocul unei singure dosare pentru toate secțiile, redactată în două speciale și în două generale. În ambele speciale, care vor fi apoi numerotate în ordinea de ordine a Comandamentului armatei, executate și expedite Corpurilor de Armată sau Diviziilor active.
- 3) Ordinul Date pe Campul de lătarie sau în marșuri, privitor la mișcările de trupă sau Cantonamente, nu vor fi transmise în Cartea de ordine, ci vor fi înregistrate în Copie în Cartelul oficerului cel mai înalt. Aceste ordine sunt apoi adunate de secția operatelor militare spre a servi la istoricul lătarilor sau periorilor alii Comandamentului.
- 4) Toate ordinele Date ce se dau în scris. Ele sunt scrise pe pios după din Cartelul oficerului de comandă și după subpînă încheiată pe care se scrie numele destinatarului, Locul, ora și minutul plecării și aliora cu care trebuie se mișcarea ordonată. Primitorului trebuie se subscrie pe pînă, însemnându-l Locul, ora și minutul primirii, acest pînă este păstrată de oficerul în Cartelul la Comandament, spre a fi Data secției respective, împreună cu Copia ordinului. Ordinele pot fi expediate și prin ordonanța Calare.
- 5) Toate ordinele emană de la Mărio sa Comandamentul care se exercită Comandamentul Armatei active.

luate atitudine în interesul armatei câtă și alii populațiilor
din localitățile pe care operează armata; tabloul proceselor
și sentințelor sentințelor. Dote conformu Ordinii de
justiție militare, s. a.

17). Zm. Comandant ai Corpurilor de armată și Diviziilor active
vor organiza Comandamentul Corpurilor de armată și
Diviziilor conformu prescrierilor stabilite pentru marele
Charter de armate.

Dote La marele Charter General al armatei
in București 14 aprilie 1877

Sefer de Statu Majoru
(S. M.) Colonel Dănilă

23 aprilie/5 mai 1877, București

Ordin al ministrului de Război, generalul de brigadă Alexandru Cernat, cerând unităților din subordine desfășurate pe linia Dunării să răspundă în forță oricărui atac armat

April 23/May 5, 1877, Bucharest

Order of the Minister of War, Brigadier General Alexandru Cernat, requesting its subordinated units situated across the Danube River to forcefully respond to any armed attack

Ordinul telegrafic circular al ministrului de Război, generalul de brigadă Alexandru Cernat, către comandanții garnizoanelor de pe linia Dunării, prin care le cere să folosească forța armată pentru respingerea oricărui atac ori tentativă de debarcare de peste Dunăre.

The circular telegraphic order of the Minister of War, Brigadier General Alexandru Cernat, to the Commanders of the garrisons situated on the Danube River, requested that they use armed force to repel any attack or landing attempt from across the Danube River.

Prezentată la Oficiul		Transmisă de Oficiul	
Nr. present _____ Cl. _____ " cau _____ Gr. _____ T. _____ Data _____ 187 _____ ore _____ m. _____ Nr. sosirei _____ Data _____ 187 _____ ore _____ m. _____ timp. _____		Expediată _____ Data _____ 187 _____ ore _____ m. _____ timp. _____ Subscrie _____ Observatii } 23 Aprilie	
		TELEGRAMMA	
Oficiul _____			
<div style="display: flex;"> <div style="writing-mode: vertical-rl; transform: rotate(180deg); font-size: small; padding-right: 10px;"> Telegrammele cu răspuns plătit trebuie a se prezenta de o dată cu răspunsul. </div> <div style="flex-grow: 1;"> <p style="font-size: large; font-family: cursive;"> D. Comandant Jermonei de Luni Dispoziții ca la Căpitan de vâle o încălcare a Țerminului nostru se fite în stare a opune rezistență raportând la atacurile Ce voru face trupelor noastre de Către țării motivând la moment al pe Ministeru cum si se se trupelor mai în apropiere de de spre a nu fi ulpairse în pozi- țile lor. Ministru General Pannat </p> </div> </div>			
Form. Nr. 3		Pentru conformitate	

Mai 1877, București

Notă verbală remisă Ministerului Afacerilor Externe de către Aleksandr Nelidov, reprezentant diplomatic al Rusiei la Constantinopol și șef al Oficiului Diplomatic atașat Cartierului General al armatei ruse în războiul ruso-turc

May 1877, Bucharest

Note Verbale addressed to the Ministry of Foreign Affairs by Aleksandr Nelidov, diplomatic representative of Russia to Constantinople and Chief of the Diplomatic Office attached to the General Staff of the Russian army during the Russo-Turkish War

În contextul unor discuții preliminare ce datau din decembrie 1876 asupra posibilei implicări a armatei române în operațiile militare pe frontul din Balcani, guvernul imperial rus preciza, prin intermediul șefului Oficiului Diplomatic al armatei de operații din Balcani, că nu este deloc interesat de o colaborare militară cu armata română. În viziunea Statului Major rus, rolul armatei române în război era de a acționa ca forță auxiliară, însărcinată cu asigurarea spatelui și a comunicațiilor. De asemenea, se preciza că o eventuală implicare a armatei române în luptă putea surveni doar dacă aceasta accepta completa subordonare față de comandamente operative ruse, fără nicio individualitate distinctă pe front.

On the background of the preliminary discussions that had taken place in December 1876, the Russian Imperial Government indicated through the Chief of the Diplomatic Office for the operational army in the Balkans that it was not interested in a military collaboration with the Romanian army, in regards to the possible involvement of the Romanian army in the Balkans military front. It further stated that the Russian General Staff's view on the Romanian army's role in the war was an auxiliary one, tasked with rearguarding and the communications. It also indicated that an eventual involvement of the Romanian army in battle could only take place if it accepted the full subordination to the Russian operative commands, without any distinct individuality on the front.

-1-

*Note verbale
 présentée par
 Netcheff au
 ministre des affaires
 étrangères, comme
 représentant
 l'armée
 russe.*

Le Gouvernement
 Roumain avait fait
 des démarches auprès du
 Cabinet Impérial pour
 témoigner de son désir
 de coopérer à l'action de
 l'armée Russe au-delà
 du Danube, et poser les
 conditions auxquelles cette
 coopération serait possible.
 Sa Majesté l'Empereur,
 prenant en considération
 les circonstances politiques
 au milieu desquelles s'ef-
 fectue la marche de son
 armée contre la Turquie
 et les moyens dont elle
 dispose, a bien voulu
 faire entendre au Cabinet
 de Bucharest, par l'organe
 du Général Prince J. Ghika
 qu'il ne conviait point
 la Roumanie à une
 coopération au delà du
 Danube, mais que,

si le Gouvernement Roumain voudrait entreprendre une semblable action à ses propres frais et à ses risques et périls, - elle ne saurait avoir lieu qu'à la condition absolue de l'Unité du Commandement Supérieur qui resterait entre les mains du Général en Chef de l'Armée Impériale.

Cette décision de l'Empereur a été dictée, tant par la nécessité de garantir le succès des opérations entreprises par les forces Russes, en évitant toute divergence de plans, toujours nuisible en pareille matière, - que par un sentiment d'intérêt réel pour la Roumanie dont les forces disponibles ne pourraient agir avec

-1-

sécurité et fruit au-delà
du Danube que si elles
étaient en mesure de
s'appuyer sur l'armée
Russe, et de compter, en
cas de besoin, sur son action.

Cependant, dans les
délibérations qui ont eu
lieu dernièrement au
sujet d'un plan d'action
à élaborer pour les deux
armées, - les autorités Mi-
litaires Roumaines ont
manifesté la tendance
d'agir isolément et sur
un théâtre séparé.

Quoique des considé-
rations stratégiques d'une
valeur décisive aient suf-
fisamment démontré le
désavantage, - et même,
dans certaines circon-
stances, le danger du
plan proposé par les
Roumains, - il paraî-
trait urgent d'établir
nettement l'impossibilité

politique d'une action
isolée de leurs troupes.

La Prusse n'a pas
besoin du concours de
l'armée Roumaine.
Les forces qu'elle a mises
en mouvement à l'effet
de combattre la Turquie
sont plus que suffisantes
pour atteindre le but
élevé que l'Empereur
s'est posé en commen-
çant la guerre actuelle.
D'autre part, la sécurité
extérieure de la Rouma-
nie ne l'oblige guère à
attaquer la Turquie. Si,
donc, par des considéra-
tions personnelles d'une
nature différente, et que
le Gouvernement Rou-
main tient à ne point
dévaïler, mais qui res-
sortent assez clairement
du langage de la presse
locale, — il se croit
tenu d'honneur à

-3-

entreprendre une action offensive contre l'Empire Ottoman, cette action ne doit en aucun cas gêner l'exécution du plan général des grandes opérations de l'armée Russe, à l'ombre desquelles exclusivement ont pu être jetées les bases des destinées futures de l'Etat Roumain.

L'intérêt bien entendu de la Roumanie exige ainsi, — et la sécurité des forces Russes le commande impérieusement, — que la coopération de cet Etat n'ait lieu qu'en stricte conformité avec le plan général des opérations de la grande Armée Impériale, et dans les conditions qui y seront posées par l'Auguste Commandant en Chef Russe, — tout

comme la glorieuse activité défensive actuelle des forces Roumaines n'est une garantie de sécurité pour le territoire de la Principauté que lorsqu'elle forme une part de tout le système stratégique qui protège avec tant de succès la rive gauche du Danube.

La communauté de but et les sympathies traditionnelles qui unissent la Russie et la Roumanie auraient dû constituer pour le Gouvernement Princier une garantie suffisante des dispositions sincères qui guident, dans les circonstances actuelles, les actes du Cabinet Impérial à son égard. Les nombreuses marques de confiance et de bienveillance

-4-

que la Prussie lui a
données dans le passé
et même en dernier lieu
révèlent déjà l'étendue
des avantages matériels
et politiques que la Rou-
manie aurait pu ac-
quérir encore à la faveur
de pareils rapports.

D'un autre côté, les
hommes d'Etat, placés à
la tête des affaires de la Rou-
manie ne sauraient perdre
de vue la valeur des forces
engagées par la Prussie
dans le conflit actuel,
les obligations que les
dimensions de la lutte
lui imposent, et les droits
qu'elles lui créent - pour
garantir par tous les
moyens possibles la sécu-
rité et le succès de sa
grande entreprise.

L'imminence des
opérations décisives sur
le Danube, coïncidant

avec l'arrivée prochaine
de Sa Majesté l'Empereur,
-il serait urgent à tous les
titres de définir sans retard
et d'une façon précise et
formelle les intentions du
Gouv^{mt} Roumain quant à la
part que le corps d'opération
Principal seroit appelé à
prendre au cours ulté-
rieur de la guerre, et qui
ne sauroit varier qu'entre
une abstention de toute
marche agressive, et une
action commune sous le
Commandement Supérieur,
et conformément aux vues
du Général en Chef Russe.
De la réponse, prompte et déci-
sive, qui sera donnée à l'ensem-
ble de cette question dépendront
les dispositions pratiques que
Monseigneur le Grand Duc
doit prendre sans retard, en
vertu des pouvoirs dont
il est muni. =

Mai 1877, București

Notă verbală adresată de către prim-ministrul român, Ion C. Brătianu, și ministrul Afacerilor Externe, Mihail Kogălniceanu, Oficiului Diplomatic al Cartierului General al armatei ruse

May 1877, Bucharest

Note Verbale addressed to the Diplomatic Office of the General Staff of the Russian army by the Prime Minister of Romania, Ion C. Brătianu, and the Minister of Foreign Affairs, Mihail Kogălniceanu

Confruntate cu o poziție rusă evident depreciatoare, autoritățile române reafirmau punctul lor de vedere privind o posibilă cooperare militară viitoare româno-rusă pe teatrul de operații din Balcani într-o contra-notă verbală trimisă autorităților diplomatice atașate Cartierului General al armatei ruse de pe frontul din Bulgaria.

Documentul preciza, în primul rând, că o eventuală angajare în luptă a armatei române, în condițiile în care procesul în sine era unul extrem de rapid, era posibilă doar cu un sprijin substanțial al părții ruse. Partea română sublinia că revine părții ruse să finanțeze și să completeze eventualele lipsuri materiale ce urmau să survină în procesul de mobilizare astfel grăbit de derularea evenimentelor de pe front. De asemenea, era strict precizată drept condiție a participării armatei române la lupte și necesitatea păstrării de către aceasta a unei organizări și ierarhii de comandă proprii, exercitate pe un teatru de operații distinct. Operațiunile de planificare și decizie erau delegate unui comandament comun de operații cu drept de decizie, însă punerea în aplicare urma a se face sub comandă și coordonare distincte. Cu alte cuvinte, armata română refuza înglobarea în armata rusă și utilizarea unităților sale în afara lanțului de comandă propriu.

Faced with a clearly condescending Russian position, the Romanian authorities reaffirmed their point of view on a possible future military cooperation between the two countries on the Balkan theatre of operations, in a Note Verbale sent to the diplomatic authorities attached to the General Staff of the Russian army on the Bulgarian front.

First of all, the Note Verbale mentioned that a possible involvement of the Romanian army in battle would only be possible with the support of the Russian authorities, given the fast course of events. The Romanian side highlighted that it was Russia's responsibility to finance and fill in eventual material gaps that would occur during the mobilization process, one in haste due to the course of events on the front. Furthermore, it clearly specified the need for the Romanian army to keep its own organization and chain of command exercised on a separate theatre of operations, as a precondition for the Romanian's army participation in the battles. The decision-making and planning operations were delegated to a joint commandment of operations, one which had a say in the decision-making process. However, the implementation was to be done under distinct command and coordination. In other words, the Romanian army refused incorporation within the Russian army and the use of its units outside its own chain of command.

-1--

Mémoire

Devant servir de base au règlement
de la coopération de l'armée roumaine
avec l'armée russe dans la guerre contre
la Turquie.

Le principe de la coopération de l'armée
roumaine avec l'armée russe contre l'ennemi
commun, l'Empire Ottoman, doit résulter d'un
traité d'alliance conclu entre les deux États,
sur les bases politiques admises par les gou-
vernements respectifs.

Une fois le traité conclu, le règlement de
la coopération déterminera l'organisation de
l'armée roumaine d'opérations et les rapports
dans lesquels doit se trouver l'armée roumaine
durant le cours des opérations militaires, avec
l'armée russe, sur les données suivantes:

Organisation. L'armée roumaine devant agir
conjointement avec l'armée russe, dans une
campagne offensive contre l'armée turque,
il est de la plus haute importance que son
organisation soit affermie, comme force nu-
mérique, matériel, approvisionnement de
toutes sortes, à un corps d'armée russe, et
qu'elle n'entre en campagne que le jour

Contre l'ennemi commun, l'Empire Ottoman, doit résulter d'un traité d'alliance conclu entre les deux États, sur les bases politiques admises par les gouvernements respectifs.

Une fois le traité conclu, le règlement de la coopération déterminera l'organisation de l'armée roumaine d'opérations et les rapports dans lesquels doit se trouver l'armée roumaine durant le cours des opérations militaires, avec l'armée russe, sur les données suivantes:

Organisation. L'armée roumaine devant agir conjointement avec l'armée russe, dans une campagne offensive contre l'armée turque, il est de la plus haute importance que son organisation soit affermie, comme force numérique, matériel, approvisionnement de toutes sortes, à un corps d'armée russe, et qu'elle n'entre en campagne que le jour

où la mobilisation aura été rigoureusement
achevée.

Les principes admis, il est à craindre que les
préparatifs de guerre de l'armée roumaine ne
puissent marcher de front avec les évé-
nements qui peuvent précipiter le passage du
Danube par l'armée russe, avant le jour où
l'armée roumaine ait terminé ses prépara-
tifs militaires pour l'offensive.

Pour obvier à cet inconvénient, qui pourrait
créer ultérieurement des difficultés militaires,
par les modifications à faire au plan de cam-
pagne arrêté, les quelles seraient nécessitées par
le vide que produirait l'absence du corps rou-
main sur le théâtre de la guerre, l'Adminis-
tration militaire russe fournira à l'Adminis-
tration militaire roumaine, tout le matériel
nécessaire pour compléter à temps son orga-
nisation de guerre, comme équipages de
ponts, embarcations, chevaux, objets d'équipé-
ments militaires, munitions de guerre, train
dont l'Administration militaire roumaine
ne pourrait pas pourvoir à temps l'armée
d'opérations.

Opérations militaires. Les deux armées al-
liées agissant conjointement vers un but

-2-

commun, le plan de campagne sera confectionné par les commandants en chef des deux armées, en ce qui concerne les traits généraux et la distribution des corps d'armée sur les différents théâtres de la guerre d'opération. L'armée roumaine, vu sa concentration à l'aile droite de la base d'opération de l'armée russe, occupera dans l'ordre de bataille l'aile droite, et devra opérer au delà du Danube, sur le théâtre d'opération correspondant, de manière à être constamment liée à la portion de la base d'opération qui sera occupée par son corps d'armée de réserve.

Cette division du théâtre de la guerre en théâtres d'opérations, commandée du reste par la science de la guerre, n'étant pas faite dans le but de donner à l'armée roumaine une action tout-à-fait exclusive, le corps d'armée roumain sera considéré comme faisant partie du Tout et sera vis-à-vis des corps d'armée russes dans le même rapport, que deux corps d'armée russes, opérant sur différents théâtres d'opération, l'un vis-à-vis de l'autre.

Commandement. L'unité et l'ensemble dans la conduite des opérations, étant considérés

comme les éléments les plus puissants du succès des entreprises militaires, il est établi, qu'une fois que le plan de campagne aura été arrêté d'un commun accord par les commandants en chef des deux armées, le quartier général de l'armée russe devra communiquer au quartier général de l'armée roumaine les dispositions et mesures que nécessite l'exécution du plan de campagne arrêté, afin que les opérations du corps roumain puissent concorder et rester en parfaite harmonie avec les opérations des corps d'armée russes. -

10/22 mai 1877, București

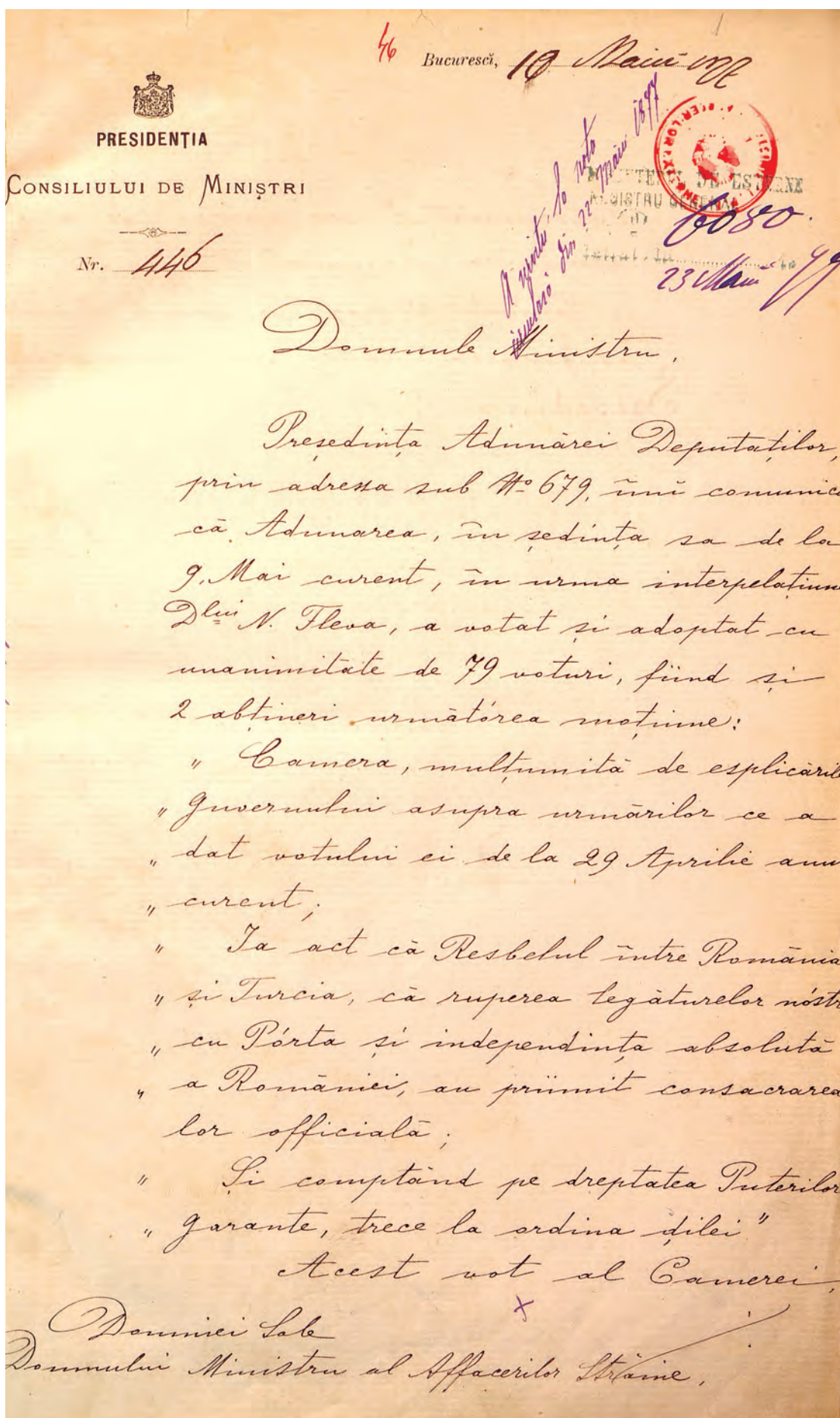
Adresă a președintelui Consiliului de Miniștri, Ion C. Brătianu, către Ministerul Afacerilor Externe în care se comunică deciziile adoptate de către Camera Deputaților în cursul ședinței acesteia din 9 mai 1877, cu privire la declararea independenței de stat și a stării de război cu Imperiul Otoman

May 10/22, 1877, Bucharest

Address of the President of the Council of Ministers, Ion C. Brătianu, to the Ministry of Foreign Affairs, communicating the decisions taken by the Chamber of Deputies in its meeting on May 9, 1877, with regards to the declaration of state independence and of state of war with the Ottoman Empire

Evenimentele din 9 mai 1877 reprezintă, de departe, unul dintre cele mai cunoscute episoade ale vieții parlamentare românești din epoca modernă și contemporană. În locul celebrei stenograme publicate în Monitorul Oficial, partea a III-a, Dezbateri Parlamentare, am ales reproducerea unui document mai puțin cunoscut datând din epocă, și anume adresa prin care președintele Consiliului de Miniștri, Ion C. Brătianu, aducea la cunoștința ministrului Afacerilor Externe evenimentele și deciziile adoptate de Camera Deputaților în această zi.

The events on May 9, 1877, represent by far one of the most well-known episodes of the Romanian Parliament's history, in modern and contemporary times. Instead of the famous transcript published in the Official Journal, Third Part, Parliamentary Debates, we chose to reproduce a less familiar document from this period. That is, the address through which the President of the Council of Ministers, Ion C. Brătianu, informed the Minister of Foreign Affairs of the events and decisions adopted by the Chamber of Deputies on that day.

2

Subsemnatul are onoarea de a Vă
comunica Domniei Voastre.

Primiti, vă rog, Domnule Ministru,
asigurarea înaltei sale considerații.
Președinte *Y. M. R. R. R.*

Secretarul Consiliului
N. Duce

10/22 mai 1877, București

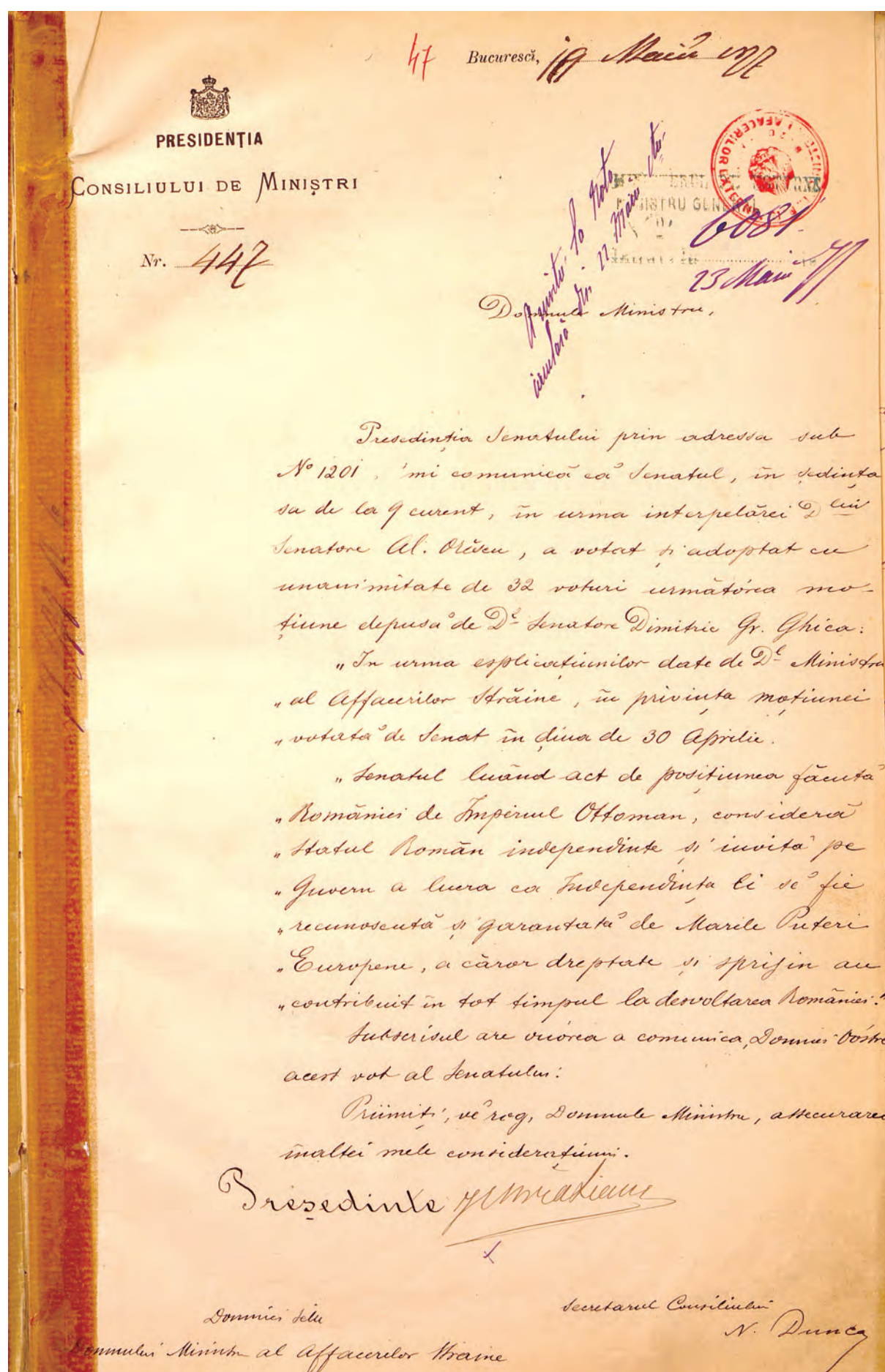
Adresă a președintelui Consiliului de Miniștri, Ion C. Brătianu, către Ministerul Afacerilor Externe în care se comunică deciziile adoptate în cursul ședinței Senatului României din 9 mai 1877 cu privire la declararea independenței de stat și a stării de război cu Imperiul Otoman

May 10/22, 1877, Bucharest

Address of the President of the Council of Ministers, Ion C. Brătianu, to the Ministry of Foreign Affairs, communicating the decisions taken in the Senate's meeting on May 9, 1877, with regards to the declaration of state independence and of state of war with the Ottoman Empire

La 9 mai 1877, în cadrul Senatului României, senatorul Alexandru Orăscu susținea o interpelare similară cu aceea a deputatului Nicolae Fleva în cadrul Camerei Deputaților. Dezbaterile din interiorul Senatului conduceau la o decizie similară celei adoptate de Camera Deputaților de declarare a stării de război cu Imperiul Otoman și de proclamare a independenței de stat a României. Documentul de față rezumă dezbaterile și deciziile Senatului din 9 mai 1877.

On May 9, 1877, Senator Alexandru Orăscu delivered in the Romanian Senate a speech similar to that delivered by Deputy Nicolae Fleva in the Chamber of Deputies. The debates within the Senate led to a decision similar to that adopted by the Chamber of Deputies, that of declaring state of war with the Ottoman Empire and of proclaiming the state independence of Romania. The document in discussion summarises the Senate's debates and decisions on May 9, 1877.

22 mai/3 iunie 1877, București

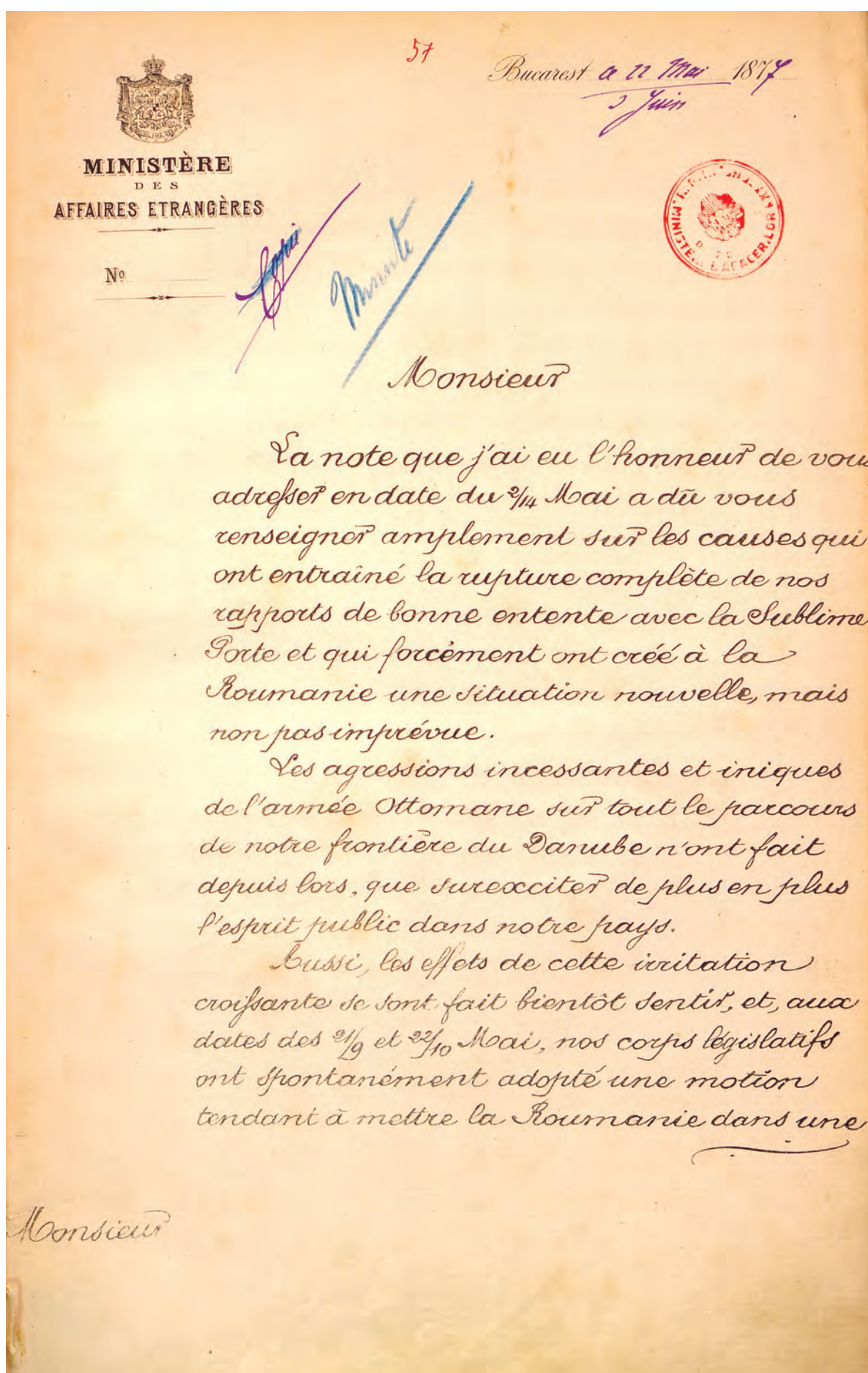
Notă circulară a ministrului Afacerilor Externe către agenții diplomatici ai României la post în capitalele marilor puteri europene

May 22/June 3, 1877, Bucharest

Circular Note of the Minister of Foreign Affairs to the diplomatic agents of Romania on duty in the capital cities of the great European powers

Având drept preambul o prezentare a actelor de agresiune ale Porții Otomane împotriva teritoriului și intereselor statului român, nota, semnată de către Mihail Kogălniceanu, informează agenții diplomatici ai României din capitalele europene asupra deciziilor adoptate de către Parlamentul României la 9 mai 1877. În acest context, agenții diplomatici sunt instruiți să comunice și să promoveze deciziile autorităților române în vederea obținerii sprijinului și recunoașterii deciziilor statului român de rupere a legăturilor sale cu Poarta și de proclamare a independenței de stat. Documentul are în anexă textul cuvântării domnitorului Carol I în fața camerelor reunite din data de 10 mai 1877.

With a foreword presenting the acts of aggression of the Ottoman Porte against the Romanian territory and state, the Note – signed by Mihail Kogălniceanu – informs the Romanian diplomatic agents in the European capital cities of the decisions adopted by the Romanian Parliament on May 9, 1877. In this context, the diplomatic agents were instructed to communicate and promote the decisions taken by the Romanian authorities, so as to obtain the support and recognition of the Romanian state's decisions to break off its relations with the Porte, and to proclaim its state independence. The document has as annex the text of the speech delivered by Prince Carol I in front of the Joint Sitting of the Chambers, on May 10, 1877.

position d'indépendance, franche et déterminée, vis-à-vis de la Porte Ottomane et par conséquent de faire cesser à l'avenir l'état de contrainte, qui naissait de rapports mal définis entre la Turquie et nous.

Le Gouvernement de Son Altesse Sérénissime le Prince Charles ne s'est pas cru en droit de réprimer ce mouvement. La tentative en eut été, du reste, en ce moment aussi vaine que contraire aux sentiments de légitime indignation, que le Souverain de la Roumanie partage entièrement avec ses sujets.

L'indépendance absolue de la Roumanie fut donc proclamée par toutes les voix autorisées du pays. Souverain et peuple ont pris la ferme résolution de la défendre, les armes à la main, au même titre que l'intégrité de notre territoire, à laquelle elle se trouve dorénavant identifiée aux yeux de toute la population Roumaine.

Je ne saurais, Monsieur, vous faire mieux apprécier le caractère solennel de cette affirmation, qu'en mettant de nouveau sous vos yeux (par copie ci-annexée) les paroles mémorables, par lesquelles Son Altesse Sérénissime a bien voulu répondre

58

le 19er Mai, aux félicitations qui lui ont
été apportées par les corps législatifs.

La déférence que nous nous plaisons
à témoigner, en toute occasion, au gouver-
nement, auprès duquel vous représentez,
Monsieur les intérêts de
notre pays, me fait un devoir de vous inviter
à porter à la connaissance de
cet acte, qui a pris le caractère
d'un article de foi, dans notre existence
nationale.

Du reste, à partir du moment où les
anciennes Principautés Roumaines sont
entrées dans la jouissance des bénéfices qui
leur furent reconnus par la puissante
protection du gouvernement
la Roumanie n'a jamais eu l'occasion de
douter un instant que son développement
progressif ne fut dans les vues de ce Gouver-
nement.

L'acte, auquel des circonstances
impérieuses et tout-à-fait indépendantes
de notre propre action, nous a fatalement
et hâtivement amenés aujourd'hui, n'étant
que la conséquence obligée de cette protection
efficace, il ne nous est plus permis de douter
qu'il ne soit bien vu dès à présent à
quand même les complications actuelles en

ajourneraient la reconnaissance officielle à une époque, que les événements et le bon vouloir des puissances peuvent seuls rapprocher.

Nous apprécions à sa juste valeur, la réserve qu'imposent à chacun les circonstances exceptionnelles de ce jour; aussi, malgré le désir, malgré le besoin même que nous éprouvons d'être confirmés le plus tôt possible, dans notre nouvelle situation politique, par un acte d'entente internationale, nos vœux modestes se réduisent, pour le moment, à obtenir de la part du Ministère

un simple acquiescement à la ligne de conduite que nous avons suivie, sous le poids de bien grandes difficultés, et, nous tenons à l'affirmer hautement, en dehors de toute influence extérieure.

Par dessus tout, nous aspirons, Monsieur à gagner de nos bienveillants protecteurs, la promesse qu'en aucun cas, il ne sera fait violence à la nation Roumaine, dans le but de la contraindre à renouer jamais des relations avec la Sublime Porte.

Une communication de cette nature aurait pour but de circonscrire, dans un cercle bien déterminé, l'activité présente de notre pays. Elle éviterait à la nation Roumaine les regrettables conséquences d'un état d'incertitude, qui, trop longtemps prolongé, pourrait lui devenir grave.

59

préjudiciable, en lui faisant perdre cette confiance dans l'avenir qui l'a guidée jusqu'ici.

Étant assurée de l'appui des puissances en ce qui concerne le maintien et la garantie de son indépendance, comptant alors fermement sur le droit de porter officiellement sa voix dans le règlement international de ses intérêts, à l'issue de la guerre actuelle, la Roumanie s'appliquerait à maintenir résolument la ligne de conduite qui a su lui concilier toujours l'approbation et la bienveillance des cours Garantes.

Elle pourra suivre cette voie, qui de tout temps lui a été si salutaire, avec d'autant plus de facilité, lorsqu'elle se sentira totalement dégagée des liens mal cimentés qui la rattachaient à la Turquie.

Aussi nous osons espérer que Son Excellence Monsieur le Ministre des Affaires Étrangères voudra bien reconnaître qu'un surcroît d'autorité accordé à l'acte que vient d'accomplir la Roumanie, n'aurait d'autre effet que de raffermir à l'avenir la paix et la prospérité dans un pays qui deviendrait un des éléments les plus utiles de l'Europe Orientale.

Notre conduite dans le passé a été déjà rassurer toutes les puissances Garantes sur le but que nous poursuivons. Notre conduite ultérieure prouvera à tous et en particulier, à nos puissants

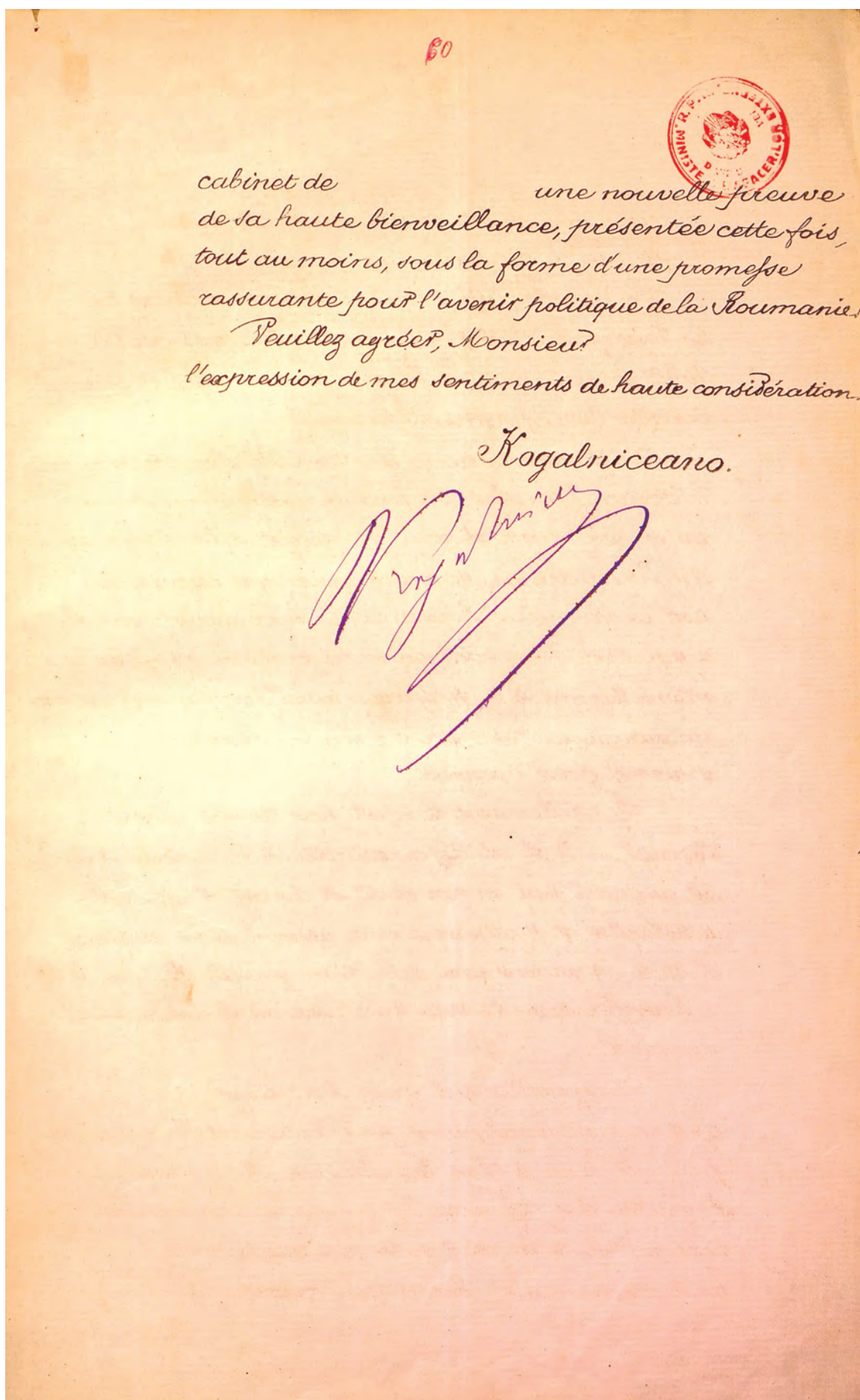
voisins, que notre politique n'est qu'une politique de conservation.

Si aujourd'hui, nous nous détachons de la Turquie, c'est pour ne plus être exposés à subir les entraves qu'elle n'a jamais cessé d'opposer à notre développement normal.

Le Gouvernement de Son Altesse Sérénissime le Prince Charles est fermement convaincu qu'en accédant et en s'associant à la déclaration d'indépendance, si énergiquement exprimée par les Chambres Roumaines, non seulement il a agi dans l'intérêt réel de la nation, mais qu'en même temps, il a préparé aux Puissances Sorantes un nouveau terrain commun d'entente et d'accord pour l'avenir.

Si réellement il n'est pas tombé dans l'erreur, — et il est déjà autorisé à le croire, — il est aujourd'hui en son droit et devoir d'espérer, de solliciter et d'attendre une approbation entière, ou tout au moins une adhésion préalable, qui le raffermisse dans la voie salutaire où il a eu devoir s'engager.

Il appartient à vous, Monsieur tout en communiquant par lecture et en copie, la présente note à Son Excellence Monsieur le Ministre des Affaires Étrangères, d'y joindre l'assurance de la profonde gratitude avec laquelle le Gouvernement Roumain recevrait du

4/16 iulie 1877, Caracal

Proiect de Ordin de zi referitor la citarea pe Divizia 4 Infanterie a participanților
la bătălia de la Nicopole

July 4/16, 1877, Caracal

Draft order of the day for the citation on the 4th Infantry Division of the
participants in the Battle of Nikopol

Proiectul de Ordin de zi pe Divizia 4 citează comandanții unităților angajate în operații laolaltă cu trupa în semn de recunoaștere a vitejiei și eroismului dovedite în luptele pentru cucerirea cetății Nicopole în zilele de 3/15 și 4/16 iulie 1877.

The draft order of the day of the 4th Division cites the Commanders of the units involved in operations, together with their subordinated soldiers, as a symbol of recognition of the courage and heroism proved in the battles to conquer the Nikopol fortress, on July 3/15 and 4/16, 1877.

Presimțată la Oficiul Magurele Transmisă de Oficiul

Nr. present 123 Cl. 1
Cuv. 10 Gr. 10 T. 10
Data 10 187 10
ore 10 m. 10
Nr. sosirei 10
Data 10 187 10
ore 10 m. 10 timp 10

TELEGRAMMA

Espediată 1043
Data 10 187 10
ore 10 m. 10 timp 10
Subseris 1043
Observatii 1043

864 Caracal Caracal

D. Mafre Caracal
Caracal
Dat ordinul de a numara
Puterea născută cu Capul din
mainele tinerilor pentru a intra în
posesiunea Amiralului nostru, o
Rusă să la luptă în Contra acestui
Capul trupe din această divizie
la buaf partea.
Sunt mandru a le avea sub Comand
mea H. A. A. A. în persona la luptă
la J. H. H. Julia A. A. A. A. A. A.
Ci au bine Meritului dat partea

Form. Nr. 3. Pentru conformitate

188 v.

Austrieni cu mare dăruire Românii
 neînfrângându-i nici un fel de osteneală
 și bravând cu curaj toate peripeziile
 cele la Care erau expuși îndreptă-
 țit bateria Capitanului Soimanescu
 dela Cel din urma saldat până
 la Comandantul său au avut o
 purtare curioasă trecând sub focul
 a 8 tunuri turcești pe o câmpie
 descoperită pentru a ocupa unele
 poziții ce i s-a ordonat.

Mulțumesc celor care au fost
 Comandantul acestor trupe Ma-
 jorului falcorum comandant
 al artileriei, Capitanului So-
 imanescu Regimentul 5 din
 al 3-lea 2. baterie Soimanescu
 Escadronului Teleorman și le pre-
 sentez rezultatul diviziei ca exemplu
 de imitație depre ceea ce sunt con-
 vinut.

Nu vom lipsi a aduce purtarea
 acestor trupe la Curtea de Argeș. Doam-
 nului precum și a făcutu de
 Comandantul trupelor Române care
 lupta lângă noi către marele
 Duce pentru a distinge meritul
 merit de fiecare. Se trădăcaș Român
 Comand. Diviziei General Mann

6/18 iulie 1877, București/Poiana

Telegramă cifrată a ministrului Afacerilor Externe, Mihail Kogălniceanu, către domnitorul Carol I, aflat la sediul Marelui Cartier General al armatei române de la Poiana

July 6/18, 1877, Bucharest/Poiana

Coded telegram of the Minister of Foreign Affairs, Mihail Kogălniceanu, addressed to Prince Carol I, present at the headquarters of the General Staff of the Romanian army in Poiana

În urma informațiilor primite cu privire la implicarea trupelor române în luptele de la Nicopole și la asumarea de către acestea și autoritățile civile din Turnu Măgurele a sarcinilor logistice decurgând din capturarea unui număr important de soldați turci, ministrul Afacerilor Externe solicită suveranului român să nu accepte angrenarea trupelor române în operațiunile militare în absența unei convenții militare. De asemenea, Mihail Kogălniceanu insistă pe lângă suveran să nu accepte nicio delegare de sarcini auxiliare trupelor române, un astfel de precedent fiind de natură să pună în pericol o viitoare colaborare militară cu armata rusă de pe poziții de egalitate.

Based on information on the involvement of the Romanian troops in the battles at Nikopol, as well as the undertaking by them and the civil authorities in Turnu Măgurele of logistic operations related to the capture of a relevant number of Turkish soldiers, the Minister of Foreign Affairs requests the Romanian ruler to decline engaging the Romanian troops in military actions, in the absence of a military convention. At the same time, he draws attention that the ruler should not accept any delegation of auxiliary tasks to the Romanian troops, as this would create a precedent that would endanger a future military collaboration with the Russian army on an equal footing.

Ministerul
Affacerilor Străine X 355.

6/18 Juillet 1877

Son Altesse Prince Régnant

Collationné

Arhivă Culturală
Nr. 46-1877

Je	apprendre par la voie indirecte	que nos	troupe	de	Turme
1329	6915	6199	1040	3886	2390
elles sont destinées à escorter les	prisonniers	faits	a	Thespolis	
9784	8937	9698	1528	3639	5841
je me	être	adresser en	général	meun	pour lui demander au sujet de
1337	9782	6603	7102	0469	3044
quel	disposition	la	on	enjoindre	en présence des braves de Teleorman
3915	9179	7199	8522	9594	7102
D - arm	ou	signer	entremise de ces	prisonniers	jusqu'à l'heure qu'il
7197	6401	5087	9630	7799	3639
être	il ne	me	arriver	pas	répondre si commandant Russe
9782	0821	1854	7197	2812	4438
il veut	faire	jouer	à nos	troupe	rôle
6283	0030	1368	2391	5808	4676
escorter	des prisonniers	que	notre	armée	n'avons pas fait
9698	8851	3639	3886	2410	6772
supplier	notre	alliance de	ne pas	donner	son
5363	6792	8586	2290	9243	5157
acte	il leur	un	très	mauvais	effet
6541	0047	5867	5766	1848	9426
je ai eu	ordre	de	Votre	Altesse	au sujet de
4111	2581	8586	6792	5350	9872
ou	armistice	demain	j'en	conseiller	avec
2618	6982	8739	1330	7695	7172
j'aurai	honneur	d'en	référer	résultat	à
7208	0750	8589	4203	4541	6401
emmenant	que	ou	peine	exorbitante	j'ai
8369	3886	6401	2898	0719	7198
il n'y a pas	moindre	apparence	pour	peine	ou
7246	2114	6896	3296	2655	2618
de	déjà	refuser	carriément	armistice	avec
7199	8709	4217	7662	6982	7172
appuyer	par	le	comité	d'Angleterre	à
6938	2675	8307	4885		

75

II

Armata română
în Războiul de Independență. O campanie
victorioasă alături de un aliat nesigur

The Romanian Army in
the War of Independence. A Victorious
Campaign with an Unreliable Ally

19/31 iulie 1877, Târnovo

Telegrama cifrată a marelui duce Nicolae, comandantul trupelor ruse de pe frontul din Bulgaria, către domnitorul Carol I, prin care se solicită intervenția imediată a armatei române

July 19/31, 1877, Tarnovo

Coded telegram of Grand Duke Nicholas, Commander of the Russian troops on the Bulgarian front, addressed to Prince Carol I, requesting for the immediate intervention of the Romanian army

Confruntat cu o situație dezastruoasă pe frontul de la Plevna și în luptele din pasul Șipka, marele duce Nicolae solicită intervenția imediată a armatei române pe front. Originalul se află conservat în patrimoniul Arhivelor Naționale.

Telegrama cifrată are următorul conținut: „Prințului Carol al României, în locul unde se află. Turcii, adunând cele mai mari mase de trupe la Plevna, ne zdrobesc. Rog să faci fuziune, demonstrațiune și, dacă se poate, să treci Dunărea cu armata, după cum dorești, între Jiu și Corabia. Demonstrațiunea aceasta este neapărat necesară pentru înlesnirea mișcărilor mele. Nicolae.”

Faced with a disastrous situation on the Plevna front and in the battles of the Shipka Pass, Grand Duke Nicholas requests the immediate intervention of the Romanian army on the front. The original is preserved in the Patrimony of the National Archives.

The coded telegram reads as follows: "To Prince Carol of Romania, wherever he is. The Turks, concentrating their largest troops at Plevna, are crushing us. I ask of you to make the merging, deployment, and, if possible, to cross the Danube River with the army, as you wish, between Jiu and Corabia. This deployment is absolutely necessary for facilitating my movements. Nicholas."

Presimată la Oficiul Tranșisă de Oficiul Or
633
Nr. present 14 Cl. 4059
Data 3 187 35
ore 3 m. 35 m.
Nr. sosirei 31/7
Data 9 187 4
ore 9 m. 4 temp. 4
TELEGRAMMA
Urgent la Oficiul Prinț Charles de Roumanie
à l'endroit où se trouve
la Tures ayant amassé les plus grands masses
6628-0941-2338-1893-5648-6928
à de na abiment Prin de
1501-8228-1033-7351-1512-8408-3686
faire fusion démontstration et si possible passage
5130-5514-3884-4831-0112-8364-4914
de Danab que la dispos faire entre
4425-3676-8986-0930-3998-5130-4820
et Carabin à bi
ajouta 4831-2753-1500-2496-1500
cette démonstration est indispensable pour faciliter mes
2912-3884-4824-6143-8396-5116-4050
mouvements
1306.
Nicolas
Form. Nr. 3. Pentru conformitate Man

23 iulie/4 august 1877, Poiana

Înalt Ordin de Zi al domnitorului Carol I cu privire la organizarea trupelor armatei române în vederea operațiilor militare la sud de Dunăre

July 23/August 4, 1877, Poiana

High order of the day of Prince Carol I with regards to the structuring of the Romanian army troops for the military operations south of the Danube River

Emis la 23 iulie/14 august 1877, la Poiana, Ordinul domnitorului Carol I operează o modificare a organiciei armatei române în vederea pregătirii acesteia pentru campania din Bulgaria. Unitățile operative sunt grupate într-o Armată de Operații, destinată frontului de la Plevna, și una de Observație, în misiunea căreia revine acoperirea liniei Dunării și siguranța flancului Armatei de Operații.

Issued on July 23/August 4, 1877, in Poiana, the order of Prince Carol I deals with the changes in the Romanian army's structure, aiming at its preparation for the campaign in Bulgaria. The operational units are regrouped into an army of operations – designated for the Plevna front – and an army of observation, which had as mission occupying the Danube River line and securing the flank of the army of operations.

121- 87

Inaltul ordinu de di

Considerându trebuința de ase în față armata activă
 în armata de operațiune și în armata de observație, or-
 dănu cele următoare:

Art. I. Corpul II de armată rămâne astfel precum
 e organizat.

Art. II. Din Corpul I de armată se vor lua după opre-
 a constituită oșera Generală precum urmează:

Infanteria Română. Colonel. Percheș. Aristodor.
Șef de Statu. Major Lt. Colonel Algiu
I Brigada Comand. Colonel Man. Sachelar.

Batalionul al 4. Vânători

Trupa { Reg. I de linie
Reg. 7 sorobanji.

II Brigada Comand. Colonel Budeșcani

Reg. 4 Linie

Trupa { Reg. 6 sorob
Reg. 8 sorob

III Brigada Comand. Colonel Clădușu, Matei.

Batalionul I Vânători

Reg. III Linie
Reg. 5 sorob.

Cavaleria de rezervă Română. Col. Cretianu

Reg. I Noșiori
Reg. II Noșiori
Reg. IV Calarasi

Artileria de Rezervă Romană: Potrivit Armii Brazei
 Grupă { Bateria N. 1, 2 și 6 din Reg. I
 Comand Lt. Colonel Carșiu
 Bateria N. 1, II și 6 din II Regiment
 Comand Major Tăciadi
 Batalionul de Jenei Comand Major Șerif
 Pontonieri Comand. Capitani Vasile
 Art. III Lt. General Mani Comand Divizia II artil.
 se numește Comand. Artileriei armatei de operații
 Art. IV Armata de observație este sub comanda
 Generalului Lufu și este înfrântă după
 cum urmează
 Divizia I Comand. Lt. Perconia locuți
 Șef de Statu Major. Căpitanul Alarand
 Reg. I sorob.
 Reg. II sorob.
 Reg. III sorob.
 Grupă { Bateria N. III, IV și V din Reg. I
 Reg. I Calarasi
 Divizia II Comand. Colonel Holban Mihail
 Șef de Statu Major, Major Borincă Com.
 Reg. 6 de linie
 4 sorob.
 Grupă { Bateria N. III, 4 și 5 din Reg. 2
 Reg. II Calarasi

122.
Unu detașament de Serii va remania la Calafat
Data la Marele quartier General din
Pianu la 23 Iulie 1877 —
(41) Carol
Sef de Stat Major
M. Colonel Manicciaro

9/21-19/31 august 1877

Corespondență telegrafică dintre domnitorul Carol I și marele duce Nicolae

August 9/21-19/31, 1877

Telegraphic correspondence between Prince Carol I and Grand Duke Nicholas

Punct de cotitură în relațiile militare și politice româno-ruse în contextul războiului româno-ruso-turc din anii 1877-1878, celebra telegramă din 19/31 iulie 1877 nu este singulară în contextul deteriorării situației de pe frontul turco-rus și eșecurilor înregistrate de trupele imperiale în fața Plevnei.

Poziția Rusiei față de România și armata sa evoluează în timp, de la o atitudine rezervată și depreciativă, exprimată în nota verbală din mai 1877, la încercarea de subordonare și utilizare ca forță auxiliară vizibilă în atitudinea comandamentelor ruse în contextul luptelor pentru ocuparea cetății Nicopole (iulie 1877). Tonul corespondenței dintre autoritățile române și ruse se schimbă brusc, în contextul înfrângerilor dezastruoase de pe frontul din Balcani înregistrate de trupele imperiale ruse. În acest context, comandamentul armatei imperiale ruse va exercita presiuni însemnate pentru a obține, în orice condiții, intervenția trupelor române pe front. Spre deosebire de telegrama din 19/31 iulie 1877, această corespondență nu s-a păstrat în original, ci în copie, într-unul din registrele de corespondență conservate în fondul de arhivă Ion C. Brătianu din patrimoniul Bibliotecii Naționale a României.

A turning point in the Romanian-Russian military and political relations in the context of the Romanian-Russian-Turkish war of 1877-1878 was the famous telegram of July 19/31, 1877. This telegram was not unique in the context of the deterioration of the situation on the Turkish-Russian front and the failures of the Imperial troops in front of Plevna.

Russia's position on Romania and its army evolved over time, from a reserved and derogatory attitude expressed in the May 1877 Note, to the attempt of subordinating and using it as a visible auxiliary force, as noticed in the attitude of the Russian commanders in the battles for the occupation of Nikopol (July 1877). The tone of the correspondence between the Romanian and Russian authorities suddenly changed in the context of the disastrous defeats on the Balkan front recorded by the Russian Imperial troops. In this context, the Command of the Russian Imperial army would exert significant pressure to obtain, under any conditions, the intervention of the Romanian troops on the front. Unlike the telegram of July 19/31, 1877, this correspondence was not preserved in original but only in copy, in one of the correspondence registers preserved in the Ion C. Brătianu archival collection of the Patrimony of the National Library of Romania.

16

(5)

Jorny Studena Mardi $\frac{9}{21}$ Août 1877 11^h soir

Prince Charles de Roumanie

(faire suivre)

Craiova Simnic

Quand peux-tu passer? Fais-le aussitôt que possible. On s'acharne à Schipka. Plusieurs attaques sont repoussées depuis le matin 9 Août. Combat continue malgré nuit.

Nicolas

(Reçu Simnic le $\frac{10}{22}$ Août 1877. Mercredi 8^h matin)

Jorny Studena Vendredi $\frac{12}{24}$ Août 1877

Son Altesse le Prince Charles de Roumanie

Simnic.

Je suis très-sensible pour ta bonne lettre que Gherghel m'a apportée. Je suis heureux que par l'arrivée de Bratiano tout se soit éclairci et que Nos vies soient complètement saines et au clair. J'attends ton passage le plus tôt possible. J'espère te revoir bientôt. Te télégraphierai vendredi et le jour, car je suis fort occupé avec l'affaire de Schipka.

Malgré 4 jours continuels de combat et d'attente, nous tenons bon. Nos renforts envoyés là-bas arrivent tous les jours. L'ennemi attaqué hier à la fois a été repoussé. Le soir nos troupes fatiguées se sont retirées à Sultanbachi (B) devant un ennemi supérieur. Le combat continue des deux côtés.

Nicolas.

(Reçu Simnic, même date. 9^h 32 soir.)

Jorny Studena Vendredi $\frac{12}{24}$ Août 1877

9^h 30 soir

Son Altesse le Prince Charles

Simnic.

L'Empereur et Moi désirons Te voir aussitôt que possible. Je serais venu Moi-même à Ta rencontre à Nicopolis, mais

Bratiano LIV/3.

les événements dont Je T'ai parlé dans Mon précédent télégramme
M'empêchant de bouger. Nous T'attendons avec impatience.
Réponds-moi le jour de ton arrivée, et si c'est par Nicopolis
ou Jimnicia. J'espère qu'à Ton arrivée le temps Me
permettra de visiter les troupes ensemble.

Nicolas.

(Reçu Jimnic, Samedi $\frac{13}{25}$ Août 1877 - 6^h, 10)

Joury Studana. Samedi $\frac{13}{25}$ Août 1877
10^h, 40 soir

Prince Charles de Roumanie.
Corabia.

Je suis très-heureux d'apprendre que le passage de Tes
troupes s'effectue. Bonne chance. Et espère ta arriver à Ton but.

Nicolas.

(Reçu Corabia Dimanche $\frac{14}{26}$ Août 1877 minuit 10
à Gradinele 8^h $\frac{1}{2}$ matin.)

Joury Studana Jeudi $\frac{18}{30}$ Août 1877, 7^h $\frac{1}{2}$ soir

Son Altesse le Prince Charles de Roumanie.

Gradinele.

D'après nos renseignements sur la position de l'ennemi,
il faut absolument que l'armée roumaine soit passée sur
la rive droite du Danube tout entière pour le 20 Août.
Prends des mesures nécessaires et énergiques avec le grand-duc
Alexis pour qu'il offre tous les moyens possibles pour que
le passage s'effectue au plus vite et sans délai. Ta
présence personnelle est indispensable à Poradin pour le 20
au matin. Donne ordre que l'on continue à recevoir, mais que
l'on défende dès aujourd'hui l'expédition de toutes les dépêches
télégraphiques privées, et surtout celles des correspondants de
journaux jusqu'à nouvel ordre et pour quelque temps tout le
long du Danube.

Nicolas.

(Reçu Gradinele $\frac{18}{30}$ Août 1877 9^h $\frac{1}{2}$ soir)

17
Jomy - Staden. Vendredi 19 Août 1877
31
1^h 50 soir.

Prince Charles de Roumanie.

Pressant. — Depuis 9 heures du matin ce 19 Août, les Turcs attaquent Igaline et Pelichat. Il est indispensable que Ton armée roumaine, où qu'elle soit, passe le Danube immédiatement et marche en avant sur Plevna pour attaquer les Turcs. Fais savoir à Zotoff la direction et l'heure du commencement de la marche. Tes troupes qui ont déjà passé le Danube doivent s'avancer sans retard.

Nicolas

(Recu Corabia, même date, 2^h 30 soir.)

Jomy Staden. Vendredi 19 Août 1877, 5^h 15 soir.
31
Prince Charles de Roumanie
Corabia.

Général Zotoff télégraphie à 3 heures de l'après-midi que plusieurs attaques turques sur Pelichat et Znotitche ont été vigoureusement repoussées. Tes troupes qui vont passer le Danube doivent se tenir plus près de la rivière Vid, pour s'accorder à la 4me Division roumaine et suivre les mouvements de la dite.

Nicolas.

Très-secre.

Jomy Staden le 19 Août 1877
30

A Son Altesse le Commandant du Détachement Combiné de l'Ouest des troupes russo-roumaines.

Ayant en vue que l'armée de Suliman-pacha est évidemment affaiblie par l'attaque échouée de Schipka au point qu'il est difficile de s'attendre à une action offensive de sa part durant plusieurs jours, Je me suis décidé à profiter de ce temps pour attaquer: d'abord Loutcha, et puis, si cette attaque réussit, Plevna.

J'ai désigné pour l'attaque de Loutcha un détachement placé sous le Commandement du Général-Major de la suite de Sa Majesté l'Empereur Prince Yovitchinsky, et composé de

la deuxième Division d'infanterie, avec un escadron de l'escorte
de Sa Majesté l'Empereur, 12 bataillons, 1 escadron, 48 Canons —
la 1re brigade de la 3e Division d'infanterie, 6 bataillons, 24 Canons —
le détachement du Général-Major de la suite de Sa
Majesté l'Empereur Lobels, 4 bataillons, 12 escadrons, 16 Canons
Total 22 bataillons, 13 escadrons, 88 Canons

Ce détachement se réunira en entier à Selvi le 19 Août au soir
(la 1re brigade de la 3e Division s'y trouve déjà; le détachement
du G^l Lobels occupe une position en avant de Selvi; la
2e Division d'infanterie y arrivera de Grabova). Il se dirigera
vers Lortcha le 20 Août, et l'attaquera le 21.

Pour détourner de Lortcha l'attention de l'armée
ennemie réunie à Plevna, j'ai l'honneur de prier Votre
Altesse de vouloir bien faire passer le Danube à toutes
Vos troupes pour le 20 Août, et préparer pour le même
temps tout ce qui est nécessaire pour l'attaque de Plevna,
conformément aux propositions qui M'ont été soumises
par le général Jaton et que j'ai approuvées; de façon
que le feu d'artillerie puisse être ouvert contre Plevna
le 21 Août. Par conséquent toutes les 20 pièces de
gros calibre qui se trouvent actuellement à Ruzsarski,
derrière l'Osna, doivent être mises en position pour le 21.

Votre Altesse aura à sa disposition, pour cette
date, en dehors de ses propres troupes et des 4me et
9me Corps de l'armée impériale, encore les troupes suivantes:
la 3e brigade de tirailleurs, — les 8me et 9me régiments de
dragons, — et le 9me régiment de hussards.

Ces troupes quitteront Tyrnowo et Nicoups le 19
et arriveront à Paradien le 21 Août.

Si l'attaque de Lortcha réussit, on y laissera un seul
régiment d'infanterie, avec la quantité nécessaire de cavalerie
et d'artillerie, et le Prince Imereinski pourra arriver
avec le reste de ses forces vers Plevna le 22 ou le
23 Août pour coopérer à l'attaque de cette position.

Le Commandant en chef

Nicolas

(Arr. Paradien. Dimanche soir 21 Août 1877
2 sept.)

20 august/1 septembrie 1877, Corabia

Înalt Ordin de Zi nr. 49 către armată cu prilejul trecerii Dunării

August 20/September 1, 1877, Corabia

High order of the day no. 49 of the army, on the occasion of the crossing of the Danube River

Emis la Corabia, la sediul marelui Cartier General al Armatei, ordinul domnitorului Carol I justifică acțiunea militară românească în contextul său istoric și politic.

Issued in Corabia, at the headquarters of the General Staff, Prince Carol I's order justifies the Romanian military action, within its historical and political context.

Marele Cuartier General

Inalt
Ordin de zi
Nº 49.

327
323

Osteani!

A trecut anul de când lupta de peste Dunăre, între Turci și Creștini, pune în primejdie hotarele noastre.

Pentru a le apăra, țara a făcut apel la voi. La glasul ei v-ați părăsit căminele cu avântul omnilor cari au conștiința că de la devotamentul lor atârna ființa statului român.

Pe cât timp ostilele operațiuni depărtare, și noi nu eram amenințați de cât de năvălirile unor cete de jefuitori, ne puteam lini numai în apărarea țărmurilor. Acum însă rebelul și apropiat de hotarele noastre, și dacă Turcii ar fi învingători, este învederează că cu năvălă cu totuș asupra țării, aducând cu domnie marșul, prădarea și fustirea.

(În această poziție), ca să scăpăm țara de sâlba țările năvălitorilor, este de datoria noastră a merge să-i combatem pe chiar țărmul lor.

Osteani Români, voi știți cât de mult a suferit patria noastră în timp de peste 200 de ani, în care vi se răpiseră mijloacele și a mai apăra bărbătește, pe compuneri de bătaie, drepturile ei. Astăzi aveți ocaziunea d'ea câștiga din nou vităjia voastră și Europa întreagă stă cu ochii întinși spre voi. (Înainte dar cu inimă românească, și lumea să ne judece după faptele noastre).

Revenim astăzi la luptele glorioase ale străbunilor alături cu numeroasele și gravele armate ale unei armate din cele d'antîu puteri din lume. Armata română, desi mică se va distinge, sunt sigur prin bravura și disciplina ei. Ea va reda astfel României rangul

ce a avut altă datorie și care i se cuvine între națiunile
europene.

Acesta este și ordinea Augustului Imperator
al tuturor Rusilor; și acum nu numai Românii
în lupta alături cu Rusia pe același câmp, și pe
trei acțiuni sup, dar încă comanda superioară a
ambele armate după Flacăra mi este încredințată
tutela mea.

Acesta este un onor care se înfringe asupra țării,
asupra vârstă.

Faceți dar să știți din nou cu glorie drapelul
românesc pe câmpurile de luptă, unde o tiamosie
vârstă au fost secole întregi apărătorii legii și ai
libertății.

Înainte dar, ostiați Români, înainte a cărbă-
nă, și în curând vă veți întoarce în familiile voastre, în
țara voastră liberă prin voi înșiși, și a coperite de aplau-
suri întregii națiuni.

Dat în Corabia la Marele Cuartier Român al
armatei la 20 august 1877

Carol.

27 august/8 septembrie 1877, Poradim

Manifestul către țară al domnitorului Carol I cu prilejul trecerii Dunării de către armata română

August 27/September 8, 1877, Pordim

Manifesto to the country of Prince Carol I, on the occasion of the crossing of the Danube River by the Romanian army

Document de ample dimensiuni, 14 pagini, manifestul reprezintă o asumare istorică a deciziei intrării în război, justificând cu rațiuni de ordin moral, economic, politic, istoric și cultural decizia de la 9 mai 1877 a Parlamentului României și acțiunile următoare ale autorităților române. El se constituie, totodată, într-o manifestare de solidaritate și de acțiune comună coordonată și coerentă a autorităților române cu asumarea pe deplin a consecințelor acțiunilor. Dincolo de valoarea sa politică, documentul este și o piesă de o excepțională valoare istorică, prin semnăturile olografe ale lui Carol I și membrilor guvernului, precum și prin sigiliul de stat conținute.

A document large in size, with no less than 14 pages, the Manifesto represents a historical commitment to the decision of entering the war. It justified, with moral, economic, political, historical, and cultural rationale, the Romanian Parliament's decision on May 9, 1877, as well as the future actions of the Romanian authorities. It represented, at the same time, a manifest for solidarity and for a common and coordinated joint action of the Romanian authorities, with full commitment to the consequences of these actions. The Manifesto is also a piece of exceptional historic value, through its handwritten signatures of Prince Carol I and the Government members, as well as the state seal on it.

18
1947

CAROL I

PRIN GRAȚIA LUI DUMNEDEU ȘI VOINȚA NAȚIONALĂ

DOMN AL ROMÂNILOR

LA TOȚI DE FAȚIA ȘI VIITOR SANETATE

Români,

După două secole de slăbiciune
și de înjosorire națională, voi
astăzi ați reluat arma în mână.

Oscirile țerei au trecut Dunărea!

Prinându-mă în fruntea apărătorilor
drepturilor și independenței patriei,
sunt trebuința de a-mi împărtăși
cugetările și speranțele cu națiunea
care mi-a încredințat destinatele
sale.

Intrând în Bulgaria noi intrăm
în partea activă a unui război
pe care nu l'am dorit, nu l'am
provocat, pe care cu toții am
cercat să-l delăturăm, dar pe
care odată fiind nevoiți să-l

31-1877

primii, oam sci al' purta cu curajul si statornicia unui popor care are conștiința drepturilor sale, care are virtutea de a le sustine.

Încă de pe când au început neînțelegerile politice între Imperiul Rusiei si între Părta Otomană, neînțelegeri care până în sfârșit auveau să provoace în Orient resch de față, îngrijindu-ne de complicațiunile si nenorocirile ce certa între putericiu' nostri pecini au să aducă asupra țerii noastre, Guvern si Camere au stărunit pe lângă toate marele puteri europene ca ele să aște mijlocul de a chezășii României, pe timpul marelui conflict, drepturile unei bine-făcătoare neutralități, pe care tot ele ni le asiguraseră în timp păcii.

Din nenorocire stăruințele noastre au rămas zadărnice. Marele Puteri nu s'au credut în poziția

2

de a ne feri dăusele de pericolele
unui rebel pe care noi singuri
încă mai puțin îl puteam depăr-
ta de la hotarele noastre.

Cu totă prudenta ce Guvern și
Națiune am aratat în aceste
îngrijitoare împrejurări, și aceasta
numai și numai că dăr am
putea a ne feri de a fi învâlmți
în conflictul oriental, Porta nu
a voit să treacă de greută-
țile poziției României; și în-
tările ei loviri au fost îndreptate
în contra noastră.

Ea a bombardat orașele
noștre deschise; a făcut gona
vaselor noastre de comerț pănă
în lăuntrul porturilor noastre și
a le desființat cu mai mare
înțeleală, a întrebuintat pănă și
petrolul; ea astfel a nimicnit
comerțul nostru maritim și
fluvial. Lătele noastre, holdele
și averea populațiilor noastre

Dunărene au fost date pradă rap-
cității bajiburucilor și Cerkejilor,
sute de oameni nevinovați și
nearmați au fost parte luați în
robi, parte ucși și mutilați;
în fine un reșel de crudine și
de barbarie s'a întins asupra ter-
murilor noastre de la Calafat până
la Marea Neagră.

În fața acestei dureroase stări
de lucruri, Corpurile noastre legiui-
toare s'au rostit în unicul mod
potrivit cu demnitatea, cu dreptu-
rile și cu interesele țării! Atun-
rupt vechile legături reu definite
cu Înalta Portă, am proclamat
independința absolută a României
și la lovirile ce ni se adresa-
au în mod nelegal și barbar am
răspuns printr'o francă declara-
re de reșel.

Atun trecut de atunci mai mult
de trei luni. Doritori de a cruși
țara cât se na putea mai mult

3
de relele resbelului, am căutat, în tot acest interval de timp, de a ne ține în defensivă, a ne măr-
gini numai în a apăra pe cât
cu putință hotarele noastre, cu
tote că devastările și crâdnile
de-a-lungul Dunării din di în
di luau proporții mai întinse.

Tote le răbdam fiind că speram
că resbelul izbucnit între Rusia
și Turcia va ajunge la un cu-
rând sfîrșit, fiind că credeam
că moderațiunea arătata de noi
ne va crea titluri precumpănitoare
la regularea condițiilor păcii
de către marile puteri europene.

Din nenorocire însă resbelul de
dincolo de Dunăre se prelungește
peste așteptări; acest resbel capătă
din partea musulmanilor un ca-
racter din ce în ce mai înversunat
și mai fanatic în contra crești-
nilor.

Și întrăcest timp, soarta României

din di în di se înăspreste mai
mult !

Dacă Europa întreagă din cauza
rebelului suferă stagnațiune mare
în toate ramurile activității sale
economice, apoi mai cu dinad
sul România încearcă toate ane
vointele acestui rebel; căci puțin
dă, că prin pozițiunea noastră
geografică noi îi și purtăm mai
tote sarcinile. De aceea pe nim
efectele dezastrușe ale luptei nu
ating mai mult decât pe țara
noastră !

Și așa, chiar stând cu arma
la brâu, pe când muniile osciri
imperiale ruse ar continua de a
sustine lupta sângeroasă, nu este
mai puțin adevărat că tot păm
tul nostru ar suferi mai mult
fie în auzul publică, fie în
auzul particulară.

Cu cât aceasta stare de lucruri
ar deveni mai înfricoșată, căne

4
armatele turcesci săr vedea în les-
ci'ora pozițiune de a lua ofensivă
și de a transporta teatrul rebel
lui în însuși cuprinsul hotarelor
noștre.

Este dar de datoria noastră
de a pune toate sfortele noastre spre
a împedeca o asemenea teribilă
eventualitate!

Espuși a perde prin passivitate
noastră chiar și cea ce mai po-
dăm, neavând nici o garanție
că Turcia ar face o descriere
între rebelul defensiv și între
rebelul ofensiv, datorii a coopera
pe lângă armatele imperiale ruse
pentru ca cu ori-ce preț să
grăbiim fîinitul acestui rebel,
acțiunea ne este reclamată de
împrejurări, dictată de interesele
noștre naționale și economice
imperios impusă de însuși sim-
tamentul de Conservațiune!

Români,
Această dură extremitate, car

nu ambițiunea personală, nu pofta de glorie sau de cuceriri ne scote din pozițiunea defensivă. Bulgaria este pustită, populațiunile ei creștine sunt date pradă crușdinei ordelor nedisciplinate ale Asiei, rebelul de exterminatiune este declarat la tot ce poartă numele de creștin, nu avem dar nici un temei de a crede că mulțimiile pasivității noastre egoistice, o sorță mai bună ar accepta pe România, când succese statornice ar pune armatele turcești în putere de a călca pământul românesc!

Întru cât timp vor sta în picioare cetățile turcesci de la Ada-Kale până la Maim, păstrate nu spre a împedeca treceri de armate străine, nu spre a ține pept altor cetăți inimice, ci numai spre a bombarda orașele noastre deschise, spre a nimicnici comerțul internațional și local de pe marele

5
nostru fluviu, într-un cât timp un
regim de umanitate și de legalitate
nu va fi stabilit în Bulgaria,
până când drepturile și demnitățile
omului nu vor fi asigurate și creștinilor
din Turcia, România nu
poate, nu are drept a se sci în pace
a se crede ferită de prezente și de
viitoare catastrofe! La înlăturarea
acestor rele care o amenință în
tota ziua, în tota ocaziunea, la
statornicirea în vecina Bulgarie
a unei stări de lucruri reclamată
de justiția și civilizațiunea modernă,
are dar și România datoria de
a contribui pe cât îi comportă
forțele și mijloacele ei! Aceasta
i se impune de trecutul ei glorios,
de interesele cele mai sacre ale
prezentului, de asigurarea viitorului
său!

Și apoi au noi Românii nu
suntem creștini, au interesele Orien-
tului nu ne privesc și pe noi?

Înmărea cestiune a emancipării
creștinilor resăriteni n'auem și noi
dreptul și datoria de a dice un
cuvînt, de a da un concurs, de a
coopera la o mîntuitoare soluțiune?
Numai meschinul egoism, numai
ôrba pasivitate trebuie să fie politica
națiunii noastre? Dar, izolându-se
din marea luptă, dar nedănd sprijin
acelora ce se luptă pentru o
causă de umanitate și de dreptate
ore România, prin însuși această
în ora pericolului, nu se desbrace
de dreptul de a reclama concursul
altora? Trebuie ca purure să
ne rădăcim pe umerele altora, și
nici odată să comptăm pe propriile
noștre forte, pe propria noastră
vitalitate?

Români,

După stăruințele a trei generații
după suferințele și sacrificiile pă-
rinților noștri, și multumita ge-
neroasei protecțiuni a marelor puteri

6
europeane, Statul Român să format.
A sosit acum timpul ca acest
Stat să dovedească și el Europei,
prin energia și abnegațiunea tuturor
claselor societății sale, și mai ales
prin brațul fiilor săi, că România
are vitalitate, că ea are forte pro-
prie ale sale, că ea are conștiința
misiunii sale la gurile Dunăre, că
ea are bărbăția de a o putea
împlini!

Puterile europene creștine au
avut îndestule ocazii de a apre-
cia că Românii știu a cămăni
aspirațiunile lor în marginea
prudenței politice! Acum prin parti-
ciparea armatei noastre la război,
prin valorea și disciplina ei a
venit momentul să le dovedim
că România este și poate fi și un
element inteligent și solid spre a
contribui la întărirea ordinii
și stabilității în Orient. Toate
aceste considerațiuni de mare valoare

sunt atâtea datorii pentru națiunea noastră, ca și noi să intrăm în luptă, ca și noi să punem umărul, ca și noi să împreună-lucrăm la curmarea unui reșel, care cu cât se va prelungi cu atât mai mult va saca forțele noastre morale și materiale.

Deci pentru apropiata dobândire a păcii mult dorite, pentru întemeierea solidă a drepturilor noastre de națiune liberă și de sine stătută pentru întărirea stimei și încrederii către noi a națiunilor străine invocând numele marilor noștri Domni-eroi energici apărători ai creștinismului în Orient, luăm exemple de la bătrânele noastre osci care în timpurile de glorie au preablat triumfătoare drapelul românesc de la Marea Neagră până la termurile Mării Baltice, noi am trecut Dunărea!

Invocând pe Dumnezeu, în

7
măna cârmii stă sorta bătașilor,
bătrâni și tineri, osteni ai României
noi scim ce Națiunea așteaptă de
la brațul nostru! Domn, oficeri
și soldați noi ne vom face
datoria!

Români

Alăturarea cu drapelul îngustului
Imperator al tuturor Rusilor,
pe care stă scrisă: Emanciparea
popoarelor creștine din Orient, să
înălțăm și noi drapelul nostru
care poartă semnul de viață de
sine stătătoare, semnul de independență
al Statului Român!

Tubirea cu care neți sustine
și îmbarbata pe frații și fiii noștri,
cari au trecut Dunărea spre a
afirma vitalitatea și forța Roma-
niei, vor indeci avântul și valo-
rea lor!

Cu deplină dar încredere în concu-
sul unanim și necurmat al tuturor
claselor națiunii, și în convingerea

că ne veți îndeplini toți cu sântenie
de la mic până la mare și în ori
ce împrejurare datorile noastre către
Patrie, noi intrăm fățiși în luptă,
înălțînd vechiul strigăt cu care
mai ades au învins părinții noștri.

„Înainte cu Dumnezeu, pentru
„țara noastră, pentru legea noastră!”

Dat în quartierul Nostre Dame,
la Poradin, la 27 August 1877.

General

Președintele Consiliului Ministrilor, Ministru de Interne
și ad-interim la Resbel *Y. Măntănuș*

Ministrul Afacerilor Străine *Ștefan*

Ministrul Cultelor și Instr. Publ. *G. Chitescu*

Ministrul Justiției și ad-int.
la Finance *Stambrineanu*

Ministrul Agriculturii, Comere.

și al Lucrărilor Publice *P. I. Siretlian*

N° 1801.

28 august/9 septembrie 1877, Verbița

Raport al generalului Alexandru Cernat, comandantul Armatei de Operații,
către prim-ministrul român Ion C. Brătianu

August 28/September 9, 1877, Varbitsa

Report of General Alexandru Cernat, Commander of the army of operations,
addressed to the Romanian Prime Minister, Ion C. Brătianu

Comandantul trupelor române de pe frontul de la Plevna raportează, la solicitarea prim-ministrului Ion C. Brătianu, asupra participării trupelor la luptele din ziua de 28 august/9 septembrie 1877 și la comportamentul deosebit al acestora în bătălie. Sunt reliefate vitejia și curajul trupelor apreciate ca atare nu numai de către autoritățile române, dar și de Înaltul Comandament rus, care a decorat unii dintre soldați pentru faptele de arme din această zi.

At the request of the Prime Minister, Ion C. Brătianu, the Commander of the Romanian troops on the Pleven front reported on the participation of the troops in the battles on August 28/September 9, 1877, and on their outstanding behaviour during the battle. Their courage and bravery are highlighted, aspects appreciated not only by the Romanian authorities, but also by the Russian High Command, which awarded some of the soldiers for their deeds of arms on that day.

X

Verbica 28 August 12 ore noaptea

123

Domnule Ministru.

Azi 28 august de dimineata, canoada a inceput din nou asupra a toatei linii. efectul ce a avut nu l putem sti, numai se constata ca retraseremobile turce si mai cu seama reduta cea mare au suferit foarte mult. Am placerea a va anunta ca Maestratea la Imparatul a tuturor Rosilor incantat si bravura soldatilor nostri si a armatei in genere la sfarsitul ce a avut pe timpul de lupta a purtat un tust in savatosa si bravura armatei noastre. Dupa aceea a bine voit a da la Regim. al 13 Dorobanti si Batalionului 2. din Reg. 5. de linie cat si la toate bateriile ^{noastre} de art. 4. in numar de 14. cate 2 cruci 1. George de fide care Compagnie si Bateria afara de bateria a 3. din Reg. 3. care fiind aceea mai incantata a avut a suferi mai mult si a ~~prostat~~ mult curaj si a dat 4 cruci. Un adjutant al Maestragi Sale au venit si au felicitat in numele Maestragi Sale trupe de marș, iar spre seara altul a adus si a asistat la decorarea trupelor. Maria la Domnitorul vânuind ostenența a probea iat preputete bravura Regim. al 13 Dorobanti a bine voit a decora drapelul Regimentului cu steaua Română. Dupa prinz pe

orde 4. Regim. al 7. line au început a reu-
 quăștere asupra retrăsurilor noastre înamice și teritoriilor
 noastre, au fost întâmpinați cu un foc viu din partea în-
 micului, dar buza noastră s'a retrăsurat în Retrause-
 mentele sale, pierzând pe două și așa nu s'i le pot preciza
 dar creșterea sunt 2 morți și 6 răniți. Am totzi răniți
 pe o 12 sunt mai ~~pu~~, cei alți sunt mai ușure. Regim.
 de artilerie în divizia a IV. are ordin a castrui în noaptea
 asta noi baterii. În genere alii maslata sa cât și
 marile Duce și toți ofițierii stăruie sunt încantați de purta-
 rea trupelor noastre și au primit din partea tubelor
 felicitări pentru dînsa.

Este absolută necesitate se mi trimitezi imediat
 Regim. al 14 de Dorobanți aflat în Nicopoli și
 Reg. al 6. de line ^{Batalionul de muniții} și Batalionul de Jini (care
 a lui reușit) acest din urmă va revine la Breslau
 unde comandant de Majorul Gheorghiu sub ordinul
 Generalului Manu sa escuza diferitele lucrări de
 întărire ce sunt a se face acolo. Atacul general
 s'a amînat pentru poi mîine.

Comandantul Armatei

General Cerof

Numele martilor care sînt în număr de 12
 Cum și a răniților îndată Cuvos primii
 Raportul Comandantului Diviziei și va avea
 Duce arile Comandantului

31 august/12 septembrie 1877, în fața Plevnei

Scrisoarea colonelului francez L. Gaillard, observator/atașat militar francez pe lângă Marele Cartier General al armatei ruse, către Ion C. Brătianu, președinte al Consiliului de Miniștri al României

August 31/September 12, 1877, in front of Pleven

Letter from French Colonel, L. Gaillard, French military attaché/observer at the General Staff of the Russian army, addressed to Ion C. Brătianu, President of the Council of Ministers of Romania

Scrisoarea, păstrată în original, laudă comportamentul remarcabil al trupelor române în luptă, evidențiind determinarea, curajul și vitejia acestora.

The letter, kept in original, praises the outstanding behaviour of the Romanian troops in battle, highlighting at the same time their determination, courage, and bravery.

X
127
Devant Dieu le 31 août 1877

Așezământul	Cartor I
No 105--1877	
IO I C. BR	7

Monsieur le Ministre

Vous savez déjà que l'armée roumaine vient de se couvrir de gloire. On loue d'ailleurs ici beaucoup, outre sa bravoure, sa tenue, sa manière de servir, dans des conditions si nouvelles, et la façon dont elle a été pourvue de toutes choses, jusqu'au dans les détails - connaissant les soins très-particuliers que vous avez donnés à tous les travaux de préparation, je veux vous offrir mes respectueuses et très-vives félicitations, pour

M. Brătianu

l'écritant succès déjà obtenu.

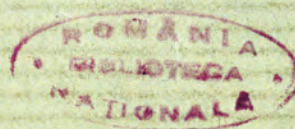
J'ai eu l'honneur de vous dire à quel point, j'étais plein de confiance, après avoir vu votre armée chez elle. Il y a maintenant une situation acquise et vous auriez été bien étonné, en voyant, tout-à-l'heure, l'ennemi fuit, - devant S. L. A. A. le Prince Charles et le Grand Duc Nicolas, - au soldat romain qui a le premier pris un drapeau à l'ennemi, - par un régiment russe qu'on peut citer parmi les plus braves.

Je garderais toujours le meilleur souvenir de la bienveillance qui m'a été

128
témoignée, quand j'ai été admis
à visiter l'armée roumaine, et
personne n'appréhendait plus
cordialement que moi le suc-
cès à venir, que ceux d'hier
rendent déjà certains.

Veuillez agréer, Monsieur,
le Ministre, l'expression de
mes sentiments les plus respectueux
et les plus dévoués.

L. Crailly

1/13 septembrie 1877, în fața Plevnei

Raportul locotenent-colonelului Constantin Poenaru, comandantul Regimentului 8 Linie, către colonelul Grigore Ipătescu, comandantul Brigăzii 1

September 1/13, 1877, in front of Plevna

Report of Lieutenant-Colonel Constantin Poenaru, Commander of the 8th Infantry Regiment to Colonel Grigore Ipătescu, Commander of the 1st Brigade

Raportul prezintă derularea atacului asupra fortificațiilor din regiunea Grivița ce au condus la cucerirea redutei Grivița 1, precum și circumstanțele eroice ale morții căpitanului Walter Mărăcineanu și maiorului George Șonțu. Alături de aceștia, sunt menționați și alți ofițeri, subofițeri și soldați care s-au distins în luptele din 30 august/11 septembrie 1877.

The report describes the attack on the fortifications around the Grivitsa region, which led to conquering the Grivitsa 1 stronghold. It also describes the heroic circumstances of losing Captain Walter Mărăcineanu and Major George Șonțu. Other officers, sub-officers and soldiers who distinguished themselves in the battles on August 30/September 11, 1877, are also mentioned along with the two of them.

552
 841
 337
 244
 1. Sept. 1877
 Domnule Colant.

Alina, după ce a avut loc la 30. Pa-
 gura am oșii a se raporta ale imnator
 în ceea ce privește comanda de înșura în
 Orăstie.

La data a am primit ordinul de a
 începe mișcarea am dat ordin majorului
 Bonta de a porni cu batalionul său de a
 merge cu trupa de lăcășișă spre pârâ
 marginea Sântului redutelor care se afla
 după instrucție a fi la 300-400 metri în-
 distanță și să ajungă în distanța de pârâ și să fi
 amestec de colanți în fața și să se în-
 distanțeze de 1000 metri de Colana de a se
 sub comanda Capitanului Mădărinu cu batal-
 ionul regimului a comand. Trupă în am-
 dus batalionul de pârâ este am mest pârâ
 la o distanță de 1000 metri sub un fel de
 de înfașurări de redută și de artilerie din baterie
 din dreapta redută, am mest spre creșterea
 țările redutelor, în speranța că la 1000 metri în-
 distanță de pârâ redută am vorbă în mișcarea
 am vorbă și fiind că am vorbă din a stoca redută
 am vorbă am vorbă în timp ce la 300

Domnule Colant. Trupă în comandă de pârâ și de a se

332v

parcursul sale, au oca o lărgime de 200 m.
 s'acordându-se pe cea laltă parte, pe a
 ajunge la adela cu vâz de latură a rânii
 s'au noi cu pe un câmp scursat, a trîbit l'atlet
 a drize atotal s'au latură din dreapta unde
 est: intrarea răzînd încă ca suprafața marelui
 de font cîrmă sau raportat li'at dat ordi
 a în mai lăptur a compari de viz. 10' l'adant
 cînd agurs, aproape de adela, pînă fîmînd
 câmpul at. Capitanul. Morăviciu s'iel
 n'elui l'at, cauzat s'au în aproape de adela, au
 vâz de font l'at trîbit a cîmpul li' p' la
 gata de răzînd ca li' trîbit, cu pînă
 depe s'au li' de cîmp, sau a l'at cînd
 at: s'ordonat adunarea așezîndu-se de
 pînă l'at, fîmînd a l'at a din în 8'.
 Batalionul așezat dea adia s'ordonat din
 au de de drîbit, pînă cu cînd de cînd
 l'at de tot în s'au, a l'at fort mult
 pînă li' batalionul a din în 8' cu a pînă
 tot: ofițer mort, li' cînt, l'afară de l'at
 l'at cu s'au cînt în vîz 200, s'au de
 batalionul:

Batalionul a intrat în laltă cu un ofițer
 de 695 combatant, li' a pînă mort, cu
 rănit, 305 li' din numărul de 9 ofițeri
 s'au cînt număr au a amine s'au. Din laltă
 Clougl: cu a l'at, ofițer rănit, li' a mort, 40 cu l'at
 1. Capitan Morăviciu laltă cu cînt batalion
 2. Capitan Pann, l'at comp. 5:
 3. l'at Hancu din l'at
 4. l'at Mlesu l'at

- 242 -

5) Locot. Scuru din Corp 1° 338

6) Locot. Stancu din Corp 2° 345

Vasta opera care se a batalionului 1° locot. anului

1) Capitan Dimitrie Comand. Corp 1°

2) Locot. Dimitrie din Corp 3°

3) Locot. Telesman Comand. Corp 2°

4) Locot. Stancu din Corp 2°

Din batalionul 2° sunt 2 ofiteri adori com. a anului

Capitan Telesman 2° Capitan Dobrovolici

Au fost aduclati la lupta conform Decretului interior

al Marilor puteri general am ordine a va recomanda

pentru meritele in cea a purtata pe lupta de lupta

si facut in la gradla inferioara pentru opera am ordine

a va recomanda

1) Pe locot. Telesman la gradul de Capitan

2) Pe locot. Constantin Comand. 2°

Decretul anului la o recompensa pe Locot. Engler am

ordine a scapat din la la 1°

Pentru gradul de Locot. am ordine a recomanda

pe Sargentul Adjutant Telesman gram com. de

pe Sargentul Adjutant Zolotarev din la la 2°

Elevul din scoala militara Solacolu George 2°

2° Telesman

Sargentul Rege Stoicescu } utilizat de anului

2° Gram Comand. 2° } Comand. 2° 1° 2°

Sargentul Telesman Valile

Sargentul Telesman Comand. 2° 1° 2°

Am ordine a recomanda si pe Sargentul Telesman la anului

pentru activitatea sa can lupta, pentru si pe Sargentul Popescu Valile

indiferent la o recompensa anului pentru marea activitate

3385.

Am ord. a monandă pentru curtea
la gradul de locot. pr.

Locot. Dumitru cu } grav rănit,
Locot. Stancu

Locot. Radușan

Locot. Brătășanu

Locot. Iulianescu

Centru de ferăstrău suspendat din nou a se

monandă pe totă oficeri răniți din ambule

la talisman pentru și pe Marșal Marșal

la tot can a avut o altitudine incurgătoare

capul batut din alinașul și pe oficeri din

bat. Desabăt de auster mai sunt gradate

și soldați răniți al căror nume nu se poate

amasa fiind răniți de defecți de la de

ambulante și pe cei ce urmează.

Locot. Dumitru cu } grav rănit,
Locot. Stancu

Locot. Stancu

Locot. Stancu

Locot. Stancu

Locot. Stancu

Locot. Stancu

Locot. Stancu

Locot. Stancu

Locot. Stancu

Locot. Stancu

Locot. Stancu

Locot. Stancu

Locot. Stancu

Locot. Stancu

Locot. Stancu

Locot. Stancu

Locot. Stancu

Stancu

Sig. Constantinidescu

" Lonescu Floru

Capo. Mădăruș

Soldat. Dumitru Lănuș

" Selanu Apostol

" Constantin Gheorghe

" Cocoluș Ilie

" Gheorghe Constantin

" Stancu Valile

5/17 septembrie 1877, Gorni-Studen

Scrisoare autografă a țarului Alexandru al II-lea către domnitorul Carol I

September 5/17, 1877, Gorni-Studen

Autograph letter of Emperor Alexander II addressed to Prince Carol I

În contextul luptelor pentru cucerirea sistemului de fortificații de la Plevna, țarul Alexandru al II-lea îl felicită pe domnitorul Carol I pentru curajul și devotamentul trupelor române în luptă și pentru succesele înregistrate de acestea în confruntarea de la 30 august 1877. Pentru a marca aprecierea sa pentru armata română, îl decorează pe domnitorul Carol I cu ordinul Sfântul Gheorghe, clasa a III-a.

On the background of the battles to conquer the system of fortifications in Plevna, Emperor Alexander II congratulates Prince Carol I for the courage and devotion proven by the Romanian troops in their battles, as well as for their success in the confrontation on August 30, 1877. As a sign of his appreciation for the Romanian army, he awards Prince Carol I with the Decoration of the Military Order of Saint George, 3rd class.

-9 - pour Son Excellence, 6/18. Sept. 1877.

Les troupes Roumaines réunies à celles de
mon armée et placées sous le commandement de
Votre Altesse Sérénissime ont, dans les journées des
30e et 31 Août^e
12 Septembre, fait preuve d'un courage héroïque
en combattant sous un feu des plus meurtriers de
l'ennemi. Désirant consacrer le souvenir de cette
confraternité d'armes, j'ai conféré à Votre Altesse
l'Ordre de St. Georges de la troisième classe dont je
Lui ai transmis les insignes. Je La prie de recevoir
l'assurance de ma sincère affection.

St. Alexandre.

roy. Stoudene,
15/17 Septembre 1877.

Pour Altesse Sérénissime le Prince de Roumanie.

5/17 septembrie 1877, Poradim

Înalt Ordin de Zi pe armată anunțând ocuparea redutei Grivița și capturarea de trofee de la turci

September 5/17, 1877, Pordim

High order of the day of the army announcing occupation of the Grivitsa stronghold and taking of trophies from the Turks

Domnitorul Carol I felicită trupele pentru cucerirea redutei și capturarea unui drapel și a trei tunuri de la trupele turcești ce apărau reduta Grivița, hotărând ca tunurile să fie trimise în București pentru a fi plasate în lateralele statuii lui Mihai Viteazul și în fața corpului de gardă al Palatului Regal. Drapelul, alături de alte cinci capturate pe parcursul Războiului de Independență, intrate în patrimoniul Muzeului Militar Național, au fost, din păcate, pierdute în incendiul care a afectat muzeul în anul 1938. Tunurile au fost recuperate de trupele otomane la ocuparea Bucureștiului de către forțele Puterilor Centrale în toamna anului 1916.

Prince Carol I congratulates the troops for conquering the stronghold and taking a flag and three cannons from the Turkish troops defending it. He decides to send the cannons to Bucharest, so they could be placed alongside the statue of Mihai Viteazul ("Michael the Brave") and in front of the guardhouse of the Royal Palace. The flag, together with five other flags taken throughout the War of Independence, became part of the heritage of the National Military Museum, yet they were unfortunately lost during the fire that broke out at the museum in 1938. The cannons were recovered by the Ottoman troops when Bucharest was occupied by the armed forces of the Central Powers, in autumn of 1916.

-6-

INALT ORDIN DE ZI CĂTRE ARMATA ROMÂNĂ

Ostași!

In ziua de 30 August, virtutea voastră a încununat cu victorie steagurile române. **Regimentul al 14-lea de do-robanți și batalionul al 2-lea de vânători**, împreună cu trei batalioane din glorioasa armată Imperială Rusă, au luat din mâinele inamicului reducta ce el apăra cu atâta înverșunare și un drapel și trei tunuri au fost cucerite de trupele Noastre.

Aceste trophée, Eu ordon a se trimite în capitala țării, și a se păstra acolo ca o vecinică dovadă a vitejiei armatei românesci. Drapelul se va așeza d'ocam dată în arsenal, până să se hotărâ definitiv locul unde trebuie să se păstreze.

Ear tunurile luate de la vrăjmaș, două se vor așeza de ambele părți ale statuei lui Michaiu Viteașul. Umbra măreață a gloriosului Domn va vedea ast-fel că ostenii români au rămas până astăzi fii ai eroilor de la Călugăreni.

Cel de al treilea tun, se va așeza înaintea marelui corp de gardă de la palatul Domnesc spre a fi pururea pentru brava Noastră armată, un glorios exemplu de imitat.

Dat în Domnescul Nostru quartier general al armatei de occident, în Poradim, la 17 Septembree 1877.

CAROL.

8/20 octombrie 1877, Verbița

Raport al comandantului Armatei de Operații, generalul Alexandru Cernat,
către domnitorul Carol I

October 8/20, 1877, Varbitsa

Report of the Commander of the army of operations, General Alexandru
Cernat, addressed to Prince Carol I

Generalul Alexandru Cernat prezintă domnitorului Carol I desfășurarea luptelor din ziua de 7 octombrie 1877 pentru cucerirea redutei Grivița II, subliniind faptul că, în pofida curajului și determinării în luptă ale soldaților români, aceștia nu au reușit aducerea la îndeplinire cu succes a misiunii încredințate.

General Alexandru Cernat presents to Prince Carol I the conduct of the battles of October 7, 1877, for the conquest of the Grivitsa II stronghold, emphasizing that, despite the courage and determination in the fight of the Romanian soldiers, they failed to successfully carry out the entrusted mission.

MARELE
CUARTIER GENERAL

al M. S. Domitorului României

Secția *Operațiilor*

No. *819*

-59-

Verbica. 8 Octobrie. 1877.

Primit 9 Octombr

98

Pre înaltate Domne,

Rapportul pe dioca de alaltaiieri 6 Octobrie
nu l'am putut face ieri fiind tota dioca de
la ora 8 dimineata pe camp. In dioca de sese
rapportasem deja Mariei Voastre ca se facuse
un atac falsu asupra inamicului care raspunsese
slab, afara de focul bateriei celei noi de care
am facut mentiune in precedentele raporturi.
Acesta baterie ne gena ore cum paralldele.
Luasem intelligere cu Generalul rusu Exten
spre a ne ajuta in contra-baterie ei.

Ieri, septe Octobrie, in urma initiativei
si latitudinea ce am lasat Domnului Com-
mandant al Divisiei II^a de a face atacul
real in dioca si momentul ce va cre de
oportun, latitudine despre care am rap-
portat verbal Mariei Voastre, Domnul Comman-
dant al Divisiei II^a luase pentru dioca de
eri toate masurile pentru a transforma
atacurile false, cu care se obinuise inamicul,

intreun atac real.

Afelu la ora 12 1/2 dimineața, adunase în paradelă a II^a batalionul I de venatori, și batalionul din al 5^{ele} regiment de Dorobanți; regimentul al 13^{ele} de Dorobanți ~~și~~ aflându-se în susținere. La acea oră în urma unui semnal dat de două bombe trase de mortierele, batal. I de venatori și batal. din al 5^{ele} Dorobanți au trecut peste paralelă înaintând cu pas gimnastic; în același timp omori alesi înainta cu gabioane pentru a prepara escadarea. Aceste batalioane însă primite de un foc foarte viu au fost respinse în paralelă. Immediat au început atacul: toate bateriile Diviziei a III^a și 2 baterii din Divizia II^a din extrema dreaptă, din care una nu stabilită battea à revers bateriile de la Bucova au susținut atacul printr-un foc foarte viu asupra bateriilor inamice și terenul din spatele redoutei pe unde veneau rezervele. Trupe de infanterie din Divizia III^a au tras chiar focuri de infanterie asupra drumului acoperit și pietelor de armă inamice. Focul de artilerie a durat un timp de 1 oră, în urma acestui atac și a trebuit se cauzeze mare pierdere inamicului, care s'a menținut în redoută, și în drumul acoperit ce conduce la Bucova.

Comandantul al Diviziei II^a a voit atunci se încerce un atac de surprindere la începutul nopții;

-60-

96

Astfelu au adus regimentul al 7^{ele} de linie ^{de linie} întreg, cu paralela a 4^a și la caderea soarelui ora 6 1/4, la un semnal dat de seful regimentul al 7^{ele} de linie înmăit de batalionul 1 venatori au mers înainte și au intrat în sașuri redoute pe care l-au stăpânit un timp de o ora; această împrejurare raportată pre rapid la Marele Cartier General, în absența mea, dându-se de către Comandantul Diviziei chiar, înțelesul reușitei atacului, au cauzat eroarea telegrafiată Mariei l'ostee. Trupele însă n-au escaladat parapetul și nu s-au menținut în sașuri. La ora optu totul era reîntriat în liniște și trimiseseam trei batalioane a Colonelului Vlădescu pentru a sustine trupele Diviziei III^a, în caz de ofensivă a inamicului; nefiind însă trebuința de ele au reîntriat în bivacul lor foarte aproape de cel al Diviziei III^a. Artileria n'începu de sara sau îndeplinit misiunea cu vigoare și precizie.

Între oficialii răniți avem Locotenent-Colonel Grigoriu, Comandantul regimentului III^{ele} de linie, Capitânul Groda contuzionat, sublocotenent Papazoglu rănit amândoi din Stat-Major; Capitânul Toporan, Capitânul Scriban, locotenentul Marotkanu toți din regimentul al 5^{ele} de Dorobanți; locotenentul Oprescu gravu rănit reg. I^{ele} Dorobanți; locot. Jepureanu din batal. I venatori; cap. Dimitriu din al II^{ele} de linie ranit în paralela. Sunt oficialii răniți în lupta de sara a carora nume n'ul am încă, Sana la ora 11 noaptea s'achunase cu totul sase sute răniți aproximativ. Voi trimette Mariei l'ostee chiar astăzi

rapportulu medicului detaillat cu toate numele.

Astăzi, în urma aprobării Măreii Vostre, vom schimba Divizia II^a cu Brig. II^a și 3 batal. din Brig. III^a din Divizia II^a. Artileria acestor Divizii vor rămâne în pozițiile lor actuale, trecând provizoriu sub comanda șefilor de Divizie care se schimbă. Domnul colonel Cerchez va comanda trupele din Divizia sa ce ocupă paralelele. Celelalte trupe rămân în pozițiile lor. Divizia II^a va transporta bivouacul său înaintea satului Vertica.

Hartele ce se lucrează nu sunt încă terminate. Se reduce la scala planului nostru, planul dat de către Statul Major rusu și se pune împreună și litographia pe o singură planșă. Oficiile secțiunii topografice sunt la Kalisovatu și Riben pentru terminarea acestei părți.

Rătiunea soldaților care se compune de o literă 25 dr. carne, 350 diamari pâine și 24 bani pe zi, nu era în țară decât acele cantități de pâine și carne și numai 14 bani. S-au augmentat dar cu 10 bani, la intrarea în campanie peste graniță.

Commandantul armatei active,

Général: *[Signature]*

[Signature]
M. D. M. D. M.

10/22 noiembrie 1877, Rahova

Ordin de zi nr. 23 pe Brigada de Cavalerie din cadrul Corpului de Armată
de pe Vid și Isker

November 10/22, 1877, Rahova

Order of the day no. 23 of the Cavalry Brigade of the Army Corps on the
Vid and Isker Rivers

Colonelul Gheorghe Slăniceanu, comandantul Corpului de Armată de pe Vid și Isker, felicită trupele din subordine pentru rolul jucat în luptele pentru ocuparea Rahovei, pentru curajul și bravura lor demonstrate pe parcursul operațiilor comune cu trupele ruse din regiune pentru completarea și asigurarea dispozitivului de asediu al Plevnei.

Colonel Gheorghe Slăniceanu, Commander of the Army Corps on the Vid and Isker Rivers, congratulates the subordinate troops for their role in the battles for the occupation of Rahova, for the courage and bravery shown during the joint operations of the Romanian and Russian troops in region to complete and secure the siege of Plevna.

Ordin de di pe Brigada de Cavalerie

Nº 23. 1877 Noiembrie 10

Se reproduce în copie ordinele Nº 17 și 18 ale Coman-
dantului alii Corpului de Vidu și Șcher spre cunoștința
tuturorilor.

Colonelul Comandant

Copie

Ordin de di Nº 17 alii Corpului Armatei de Vidu și Șcher

Officieri sub-officieri Caporali și Soldați

Corpului de Vidu și Șcher creați în timpul războiului de libertate
operațiunile militare alii cărora s-au creștina lămură. S-au creștina
și a îndeplinit misiunea sa cu cea mai mare onoare și hărnicie
tuturorilor multumiri, brauror, abnegation și devotamentului
vostre.

Leptele de la 18 octombrie, 7 și 9 octombrie, la care s-au
luat parte cu atâta curaj și avânt, dovedind
și pînă la existența sa nemămură pînă la victorie.

Exprim multumirile și recunoștința mea Regim. IV
VII-X și XV de drabant, alii II-VIII și IX de Colarasi, Bol-
șiloru III, IV și V din Regim II de Artilerie, Bateria tri-
torială, Compania de geniu și Corpul medical.

Înaintea dăruia de spori de via iubiti miei camarazi
cu care am împărțit toate privațiunile și primejdiile răz-
boiului, mi s-a făcut cea mai mare datorie să vă asigur, să
persistați în a vă îndeplini și pe viitor dăruia cu atâta
sfîntenie dăruia vostre patriei, fără a uita dăruia
omagiile noastre și a perpetua în inimile noastre

205.

braviloru noștri Comarogii, care și au dat viața
pentru Consacrarea gloriei dobândite.

Major Găvruseu, Major Ime, Locotenentul Bordinu,
Locotenentul Radovici și toți bravi soldați morți și
răniți pe Câmpul de onoare, medaliu de eroism și abne-
gațiune trebuie să devină pentru noi un obiect de
Cultu Venerica, singura răsplata de mîră la care trebuie
să aspire aceia pe care se sprijină existența și
viștea patriei.

(Semnat) Colonelul Stănicescu

Copie ordin de di nr. 18 al Corpului Armatei de Vid și Ischeru.

În urma lui război fiind chemat la
altă funcțiune S. L. Lt. Colonelul D. Dimitrescu Maican
Capul mîr de Statu major Va Comanda provizoriu
Corpu de Vid și Ischeru.

(Semnat) Colonel Stănicescu

Regimentul II° Călărași

8^a Călărași Arz / Buză

18/30 noiembrie 1877, Bogot

Scrisoare autografă a marelui duce Nicolae către domnitorul Carol I cu
ocazia cuceririi redutei Rahova

November 18/30, 1877, Bogot

Autograph letter of Grand Duke Nicholas addressed to Prince Carol I, on
the occasion of conquering the Rahova stronghold

Marele duce Nicolae îl felicită pe domnitorul român Carol I cu ocazia succesului înregistrat de trupele române la Rahova, subliniind că acesta „le aparține în totalitate” și că ele au dovedit „bravură și calități militare deosebite” pe parcursul luptelor de pe frontul din Bulgaria.

Grand Duke Nicholas congratulates the Romanian Prince Carol I on the occasion of the success registered by the Romanian troops in Rahova, highlighting that this success “is entirely theirs,” and that they showed “bravery and outstanding military qualities” throughout the fights on the Bulgarian front.

Bogot, le 18³⁰ Novembre 1877.

1re Division, 1. Rec. / 17 nov. / 1877.

(27-12)

Monseigneur,

J'ai reçu la lettre que Votre
Altesse a bien voulu m'adresser, le 12²⁴ de ce
mois, et je tiens à vous assurer que j'apprécie
très vivement l'honneur que vous m'avez fait,
en me conférant votre médaille pour la va-
leur militaire. Je suis aussi profondément
touché du soin que vous avez pris de marquer
que cette médaille pourra me rappeler des
circonstances où j'ai eu la bonne fortune
de me trouver auprès de vous, sous le feu de
l'ennemi.

Veuillez me permettre de répéter à
cette occasion, que j'ai toujours été heureux

à Son Altesse Sérénissime le Prince de Roumanie.

de reconnaître la bravoure et les solides qualités militaires de l'armée Roumaine. Votre Altesse sait bien aussi avec quelle confiance j'ai désiré de La voir concourir, avec Ses troupes, à nos entreprises, et le souvenir de notre fraternité d'armes me restera infiniment précieux.

Le succès de Râhova appartient tout entier aux armes Roumaines et, en dehors même de ce qui peut toucher à l'intérêt général de nos opérations, - ainsi que vous le faites remarquer, - je m'associe, bien cordialement, à la satisfaction que vous pouvez éprouver, comme Souverain et comme Chef Suprême d'une armée à laquelle vous avez donné tant de soins.

J'espère que Votre Altesse n'aura pas manqué de se rendre compte des sentiments de dévouement et de sympathie profonde et respectueuse que les troupes russes

-2-

placées ici sous ses ordres sont toujours
heureuses de Lui témoigner. Je trouve, -
moi-même une très grande satisfaction
à voir si hautement apprécier vos mérites
militaires.

En m'associant à ces sentiments,
j'éprouve encore celui d'une véritable recon-
naissance pour le concours éclairé ferme
et dévoué que j'ai reçu, en toute circonstance,
de Votre Altesse, dans Son commandement
des troupes alliées devant Plevna.

Je Vous prie d'agréer, Monseigneur,
l'expression de la haute considération et de
l'attachement cordial, avec lesquels je demeure,

de Votre Altesse S'énérissime,
Le très affectionné cousin et très dévoué
ami

Nicolas

22 noiembrie/4 decembrie 1877, Poradim

Înalt Ordin de Zi nr. 30 al Marelui Cartier General al armatei române

November 22/December 4, 1877, Pordim

High order of the day no. 30 of the General Staff of the Romanian army

Documentul poartă semnătura domnitorului român Carol I. Armata de Operații este divizată în două corpuri de armată, unul, cu trei divizii, pe frontul de la Plevna, și un al doilea, desfășurat pe flancul de vest al trupelor participând la asediul Plevnei, cu două divizii, garnizoana cetății Nicopole și cea a Rahovei.

The document bears the signature of the Romanian Prince Carol I. The army of operations is divided into two corps: one with three divisions on the Pleven front, and a second one with two divisions and the garrisons of the Nikopol and Rahova fortresses, respectively, deployed on the western flank of the troops participating in the siege of Pleven.

-383-
475

Înalt ordin de dî.

Nº 30

Operațiunile strategice necesitînd organizațiunea unui corp de armată de operațiune pe malurile Dunării, armata activă este compusă precum urmează:

Corpul I ce face parte din armata de investire a Plevnei, conform ordinului meu de dî Nº 29, continuă a fi sub comanda Generalului Cernat, avînd de Șef de Stat Major pe Colonel Fălcioianu. Acest corp este compus din 3 Divizii și anume:

- 2^a Divizie comandată de Colonel Cerchez avînd de Șef de Stat Major pe Lt Colonel Algiu.
- 3^a Divizie comandată de Colonel Angheliescu George avînd de Șef de Stat Major pe Lt Colonel Mărculescu.
- 4^a Divizie comandată de General Racoviță, avînd de Șef de Stat Major pe Majorul Argintoianu.

Corpul al 2^{lea} de operațiune pe malurile Dunării, comandat de Generalul Karalambie, avînd de Șef de Stat Major pe Colonelul

/.

Emanoilu Boteanu, compusă din două Divi-
dii și anume:

1° Dividia activă comandată de Colonel
Lecca, avându de Șef de Stat Major pe
Lt Colonel Băicoianu. și

Dividia de rezervă comandată de Colonel
Stăniceanu, avându de Șef de Stat Major
pe Lt Colonel Dimitrescu Maican.

Țeata Nicopoli cu garnisona ei este pusă
sub comanda Generalului Lupu avându
de adjutor pe Lt Colonelu Costinsky.

Orăsiul Nahora cu forturile și garni-
sona ei este pusă sub comandamentul Co-
lonelului Marrichi.

Lt Colonel Pilat sumede a funcționa ca sub Șef de
stat Major al quartirului meu.

Acesta se face cunoscută pe armată.

Vat in Quartirul meu General din Parodinu.
La 22 Noembrie 1877.

General

29 noiembrie/11 decembrie 1877, Verbița

Raportul generalului de brigadă Alexandru Cernat către domnitorul Carol I, descriind circumstanțele cuceririi Plevnei

November 29/December 11, 1877, Varbitsa

The report of Brigadier General Alexandru Cernat addressed to Prince Carol I, describing the circumstances of the conquest of Pleven

Raportul, semnat de către comandantul Corpului I, generalul Alexandru Cernat, și de către șeful Statului Major General, colonelul Ștefan Fălcoianu, descrie în detaliu luptele din zilele de 28 și 29 noiembrie/10 și 11 decembrie 1877. Acestea au condus la căderea și ocuparea de către trupele Diviziei 2 române a orașului Plevna, și capturarea, în decursul zilei de 29 noiembrie 1877/11 decembrie, a comandantului trupelor otomane ce apăraseră Plevna, Osman Pașa.

Un memento se impune în acest context. Raportul detaliază că, după o zi de lupte înverșunate cu forțele otomane din garnizoana Plevna ce încercau forțarea încercuirii, cele mai importante fiind consumate în zona localității Opanetz și pe râul Bucov, în dimineața zilei de 29 noiembrie/11 decembrie 1877, forțele române ce ocupaseră prin luptă Plevna au fost somate de către aliatul rus să revină la poziții inițiale și să cedeze localitatea trupelor armatei imperiale ruse.

The report, signed by the Commander of the 1st Corps, General Alexandru Cernat, and by the Chief of the General Staff, Colonel Ștefan Fălcoianu, describes in detail the battles of November 28-29/December 10-11, 1877. These led to the fall and occupation by the troops of the Romanian 2nd Division of the city of Pleven, and to the capture, on November 29/December 11, 1877, of the Commander of the Ottoman troops that had defended Pleven, Osman Pasha.

A reminder is needed in this context. According to the report, after a day of fierce fighting with the Ottoman forces trying to force the siege on the Pleven garrison (with the most important ones taking place in Opanets and on the Bucov River), on the morning of November 29/ December 11, 1877, the Romanian forces that had occupied Pleven were summoned by the Russian ally to return to their original positions and to surrender the locality to the troops of the Russian Imperial army.

București General

al

I^{le} Corpul de ArmatăN^o 2405

23

București 1877 Noiembrie 29. —

Prea Înaltate Doamne

Din ziua de 28 Noiembrie va fi o zi memorabilă pentru arma-
ta de împresurarea Plevnei ziua caderii ei în mâinile armatelor
aliate, îmi permit a aduce respectoasele mele felicitări Majestății
Văște, Imperatorului și Înalțimei Văștre.

În ziua de 27 după cum am avut onoare a comunica Măriei
Văștre prin diferite telegrame fussem încumoscintat atât de brigada
Sachelarie cât și de Divizia a IV^a a generalului Racovitza despre
mişcările inamicului care adunase trupe spre gura Plevnei și în-
cepușe construcțiunea unui pod peste Târla sub protecțiunea întorcu-
lor de la Ofanet. —

Nu am lipsit îndată a dispoziția aflarea rezervelor la locurile
lor de bătăie pentru așteptarea ordinelor de marș, prescriind ca tru-
pele se doină îmbracate și căi cu harnamentele iar avant-po-
sturile a fie cu îndoită pînoghere. — Prescriesem mai din înainte
diviziunii a doua că la cea din ter mișcare a inamicului pentru ca
să de alarmă trupele din fața redutei Gavritza N° 2 se ținute cu
prudență, și în cazul când nu ar întîmpina rezistență pre-
mar și o cașe, iar în cazul când ar găsi reduta evacuată
sau slab apărată, batalioanele din tranșee sustinute acelea din re-
poza lor destinate pentru acțioa se ținute cu respectivitate spre
Bucova atagăndu după stăruiele batalioanele din Divizia a III^a
pentru că ast-fel aceste trupe făcându-se stăpîni pe întîrile
inamicului de la Bucova, se facă imposibila ori cîerîntare a
inamicului în pozițiunile sale. —

Aceleași dispozițiuni eram recomandat colonelului Sachelarie în privința întăririlor de la Ofaned. —

În ziua de 28 Noiembrie la ora 6½ dimineata primind de la Excelenta Sile Generalului Tolleran care mi prezenta trimitea a patru batalioane și trei batoii la Dimirpiori în vederea unei esiri a inamicului, am dat ordinele cuvenite brigăzii Sachelarie de a trimite trei batalioane care cu un batalion din Febia și cu trei batoii au pornit la ora 7½. —

La aceeași oră am primit înconștientarea comandantului Diviziei a II° că în dorul zilei simțind retragerea inamicului a ocupat reduta N° 2 și că înaintea trupelor sale asupra întăririlor Bucova.

În acel moment am pornit cu tot Statul Major la fortul Alexandru spre a diriga lătmisările.

Majorul Săhovan din Statul Major a fost înscădat cu recunoșterea mișcării trupelor atât spre Ofaned cât și spre Dimirpiori. Lt. colonel Berendei a fost înscădat cu recunoșterea lucrărilor redutei și celor lătmisări inamice despre Bucova; iar subșeful se diriga spre Vidu, am dat ordine ca cele Optu batalioane de rezervă care deja ocupau Bucova și valca despre Ofaned se înaintede cu repediciune spre a lua prinamic pe la spate. — La ora 10 parte din trupele brigăzii Sachelarie și brigăzii Boronaveu din Divizia a II° ocupase deja trei redute pe malurile dela Ofaned care formau o linie, una din ele dirijată spre Bucova și două spre Ofaned; aceste trupe schimbau focuri dese cu inamicul care se retrăuse în a doua linie de redute și se mențineau în ele spre a protegia esira în valca Vidului.

În acel moment am trimis în recunoșcere pe șeful meu de Stat major la reduta cea mare a Ofanediului despre Bucova spre a constata rezistența inamicului și a dispoza atacul a două redute ce mai rămăseră în mâna inamicului.

În fața acestor redute patru tunuri de scurta din bateria Limineanu sub comanda directă a Majorului Hartăde ascultas descoperitu un foc

violent asupra redutelor inamicului. — Colonelul Falcovianu adăptă atunci ordin de atac, mă vestit, și am asistat la atac înarmat împreună cu generalul Manu, și cu alți oficiali ai quartierului general. — Trupele compuse din batalionul al II-lea din Regimentul 5 Dobruța, compania II-lea din batalionul I-lea același Regiment, una companie din Regimentul al 6-lea Dobruța, și una companie din Regimentul I-lea de Jivce să conduca sub comandă șefilor lor și a colonelului Pocholavici; cu o admirabilă bravură, ele s-au aruncat cu rezoluție asupra redutelor înfruntând un foc violent la care au răspuns cu bărbăție și colanete noastre împresurând redutele, apărători au depus armele cădând în mâinile noastre pe acel punctu numai aproape 2000 prizonieri, arme, munițiuni și trei tunuri.

În același timp pe când trupele imperiale punea în retragere pe inamic care apucase ateece tîd, dirijindu-se spre vest, Colanetele diviziei a III-lea și a II-lea sosise la Gura Râului.

După raporturile ce am primit de la Divizia a IV-lea trupele brigădei Cantilli și rezervele timene astăptau sub arme ordinele Șefii Comandamentului al Secțiunii a II-lea de investire pentru ajutorul de dot.

Bateriile Române instalate înainte de Timișoara au susținut totă dimineața un foc violent la care răspundea bateriile inamice ce rămăseseră la Ofaneș și la pod.

La Ora 11 brigada Cantilli procedată de bateriile Calareștii Alexandrescu înainte spre Soriaș și apoi spre a lua pe inamic în flanc; inamicul răspuns și asvîrlitu spre tîd, bătut în flanc de bateriile noastre instalate pe pozițiile cucuite la Ofaneș și închisi de toate părțile arboră drapelul alb pe mai multe puncte.

Un general Racovița cu raportul N.º 235 de astăzi anunță că a cucerit pe urmele inamicului un drapel și două baterii. Astfel încă de la ora 10 dimineții Orașul Rîșna era ocupat de trupele diviziei a II-lea, la ora 12 unitățile Bucovinei și a Ofaneșului

era în mână noastră la ora 1 inamicii depuseseră armele, și totul era terminat.
La ora 2 având știri că a intrat pe Măria Văstră la reduta Craiova unde se află Colțul de rezervă a diviziei a III-a. Măria Văstră a bine voit a primi defileul prizonierilor luați la Orșova și a trece trupele în revistă, făcând intrarea Măriei Văstre în Plevna la ora 3.

Măria Văstră a constatat însuși autopsianul trupelor mărind de așa-fi făcut datorită cu bărbăție sub ordinele Măriei Văstre.

Noaptea de la 28 spre 29 împreună cu generalul meu General am petrecut în Plevna pentru a priveghea în deapăn pe buna ordine, și îndestularea trupelor.

În dimineața zilei de 29 la ora 8 primind ordinul Excelenței Săle General Foltbein precizându-mi că îndată ce un Conducător de cavalerie de sub Comanda Generalului Samitof va învingea Orașul Plevna trupele Române să se retragă în linia lor, am ordonat-le cuvenite. La Comandanți de Divizii și am poruncit la ora 10 spre a lua măsurile necesare pentru întreținerea a apărării 9000 prizonieri și a da ordinele de detașament pentru reconstituirea trupelor.

În acest moment primind raportul Colonelului Căchedi mi-am comunicat pe laungă ce le expuse mai jos și detaliile următoare la ora 9 1/2 dimineața o deputație bulgară prezentându-se pe malurile Rucoului a Cerții adjutorul trupelor noastre pentru apărarea Orașului care, parasit de turci era expus a fi luat de făcători de rele. - D. l. Comandant al Diviziei mi-a trimis îndată un batalion din Regimentul al 6-lea de Linie înarmându-l pe D. l. Lt Colonel Algiu ca Comandantul pînă la noi dispoziție. - Trupele acelei Divizii menținând pentru a ocupa Rosova și înălțimile din spatele Plevnei, două baterii Turcești trageau asupra Colinelor noastre și în același timp se micșorase între tilaciori Regimentul al 4-lea de Linie și trupele turcești retrăgute pe pînă de la

25
 Lăda Bucurestii. - În același timp cele trei baterii a le rezervă
 sosiră, luată poziție pe muchia Bucurestii și contra-batura că
 atât bateriile turcești din spațiile Plevești în Cătu trupele lor
 angajate ridicară Steagul Alb și lepadară armele. -

Trupele noastre atinse până la podul de la Vidu apu
 pe de care se afla înscris Osman - Pasa care era a năsa pe
 Comandantul trupelor: Colonel Cerchez se prezintă și găsimul
 rănită Comanda îndată o Companie de gardă din Regimentul
 3 de Linie. În data după aceea sosi dincolo de podul și Gene-
 ralele Ganeșki cu trupele din Diviziunea a III-a de Grenadiere. -

Numărul prizonierilor necunoscutul încă într'un mod po-
 sitiv voi avea onoare al comunica Măriei Văstre prin raportu
 special. -

Comandantul Corpului I^o

General.

Cernat

Șeful de Stat-Major general

Colonel Fălcuș

1/13 decembrie 1877, Poradim

Scrisoare autografă a țarului Alexandru al II-lea către domnitorul Carol I cu
ocazia cuceririi Plevnei

December 1/13, 1877, Pordim

Autograph letter of Emperor Alexander II to Prince Carol I, on the occasion
of the conquest of Plevna

Țarul Alexandru al II-lea îl felicită pe domnitorul Carol I cu ocazia cuceririi Plevnei „prin eforturile conjugate ale trupelor noastre aliate” și îl informează că a decis să îi acorde, în semn de apreciere a contribuției la victoria comună, ordinul Sfântul Andrei cu spade.

Emperor Alexander II congratulates Prince Carol I on the conquest of Pleven “through the combined efforts of our allied troops,” and informs him that he had decided to award him, in appreciation of his contribution to the common victory, the Order of St. Andrew with Swords.

12 - pour Bucarest, 4/13. Décembre 1877.

Après une résistance de cinq mois, les efforts combinés de nos troupes alliées ont été couronnés d'un plein succès. L'armée d'Osman-Pacha a déposé les armes et Rouma est tombé. Désirant consacrer le souvenir de cet éclatant succès et de la part que Votre Altesse Sérénissime y a prise personnellement, il m'est agréable de Lui conférer à cette occasion mon Ordre de St. André orné des glaires. Je La prie d'en recevoir les insignes comme un témoignage de ma sincère affection dont je Lui renouvelle l'assurance.

Alexandro.

Quartier Général
Radin, en Bulgarie,
4/13. Décembre 1877.

à Son Altesse Sérénissime le Prince de Roumanie.

2/14 decembrie 1877, Plevna

Înalt Ordin de Zi al domnitorului Carol I cu prilejul cuceririi Plevnei

December 2/14, 1877, Pleven

High order of the day of Prince Carol I on the occasion of the conquest of Pleven

Înaltul Ordin de zi, datat 2/14 decembrie 1877 și emis simbolic în Plevna, celebrează victoria împotriva oștilor otomane și laudă curajul și determinarea în luptă ale trupelor române care au condus la obținerea victoriei împotriva armatelor otomane.

The high order of the day, dated December 2/14, 1877, and symbolically issued in Plevna, celebrates the victory against the Ottoman armies and praises the courage and determination in battle of the Romanian troops that led to the victory against the Ottoman armies.

Jirf III

Ordin de Zi

406 #12

Te face cunoscut trupelor înaltul ordin de Zi
dat de Maria Ta Domnitorul. -

In altui ordin de Zi

Ostasi!

Străduințele voastre, nobilele și eroicele suferințe
ce ați îndurcat sacrificiul generos ce ați făcut cu
sângele și cu viața voastră. Toate acestea a fost
răsplătite și înmărmurate în ziua în care în
grozitoarea Plona a răzuit înaintea Vitejiei
Voastre, în ziua în care cea mai frumoasă
oste a sultanului, cel mai înalt și bravi
general al său, asman biruitorul a fost ci-
mit și a depus amele înaintea Voastră și
a fraților voștri de glorie, soldați ai Ma-
tatei Sale Imperatorele Rusiei. -
~~Prin~~ ^{Poveste} ~~România~~ faptelor mărețe ale trecentului Vo-
stru, voi ați înlogătit cu ~~prăvălia~~ ^{istoria} faptelor
nu mai puțin mare ce ați săvârșit,
și cartea veșnicilor va fi strălucită din neșter-
sele ei foi numele acestor fapte alături
de numele vostru. -

În curând vă veți întoarce în țară purtând
fiecare scris peptul său virtutea sa de
ostion și devotamentul lui pentru patrie,
Crucea trecerii Rumărei și Medalia apă-
rătorilor Independenței României. - Atunci
când veți ajunge la Căminale Voastre, în
orășele, satele și țăturile în care v-ați
născut, veți spune părinților, fraților
rudei voștre ce ați făcut pentru țară.

M.

406 v.

Bătrânii vă vor asculta amintindu-vă
din vremele de măriș^{ale} neamului
Românesc de care, din moși stră-
moși au auzit, tinerei voră vedea
în voi exemplul în suflăt^ă al doctozilor
lor viitoare, iar mărișă figura a
Românii vor primi mărișă și
amintit^ă, că veșnică și va fi veșnică
pe cât va avea fii cu inimă caldă și
brate roșii ca ale voștre. -

În numele țării, Romniei și Căpi-
tenia Voștră vă mulțămeste și vă
dă fie - căru din voi suflăse
în brațosare a vitejilor. -

Dat în Ploma la 2 Decembrie 1877

(Semnat) Carol

Pentru conformitate
după Statutul Major
Colonel J. H. H. H.

11/23 ianuarie 1878, Nazir-Mahala

Ordin circular al comandantului Corpului de Vest către marile unități din subordine

January 11/23, 1878, Nazir-Mahala

Circular Order of the Commander of the Western Corps to the large subordinate units

Ordinul comandantului Corpului de Vest, generalul de brigadă Nicolae Haralambie, contrasemnat de către șeful de stat major al corpului, colonelul Alexandru Gramont, precizează dispozitivul și misiunile unităților din subordine pentru atacul cetății Vidin. Bătălia, derulată în perioada 12/24-14/26 ianuarie, s-a finalizat cu victoria trupelor române care încercuiau garnizoana din cetatea Vidin. Una dintre cele mai importante bătălii din această operație, devenită în istoriografia războiului sinonimă cu eroismul și bravura în luptă ale trupelor române, este cea de la Smârdan (12/24 ianuarie 1878). Ostilitățile pe acest front s-au încheiat odată cu semnarea armistițiului de la Adrianopole, la 19/31 ianuarie 1878.

The Order of the Commander of the Western Corps, Brigadier General Nicolae Haralambie, countersigned by the Chief of Staff of the Corps, Colonel Alexandru Gramont, specifies the combat disposition and the missions of the subordinate units for the attack on the Vidin fortress. The battle, which took place between January 12/24-14/26, ended with the victory of the Romanian troops surrounding the garrison in the Vidin fortress. One of the most important battles in this operation, which became in the historiography of the war synonymous with the heroism and bravery in battle of the Romanian troops, is the one in Smârdan (on January 12/24, 1878). Hostilities on this front ended with the signing of the armistice in Adrianople on January 19/31, 1878.

ROMANIA

 COMANDANTU
 CORPULUI DE ARMATĂ
 DE VEST

Anul 1877

Luna

Jan. 23

Patri-Mihaila-

Ordin Circular

Nr. 15

În urma Recomandărilor făcute de Domn. Coman-
dant ai Diviziilor de Luptă No. 1 în ziua de
9 februarie precum și de relațiunile date asupra
forțelor combătătoare de care poate dispune fie care
Divizie ea se află în statul Widmuller, și ascult
 tănd părerea Domn. Comandant de Divizie
 că poate ataca pe Inamic și pot adată apără
 cu avantaj politicele în care se află astăzi
stabilit, am luat deciziunea că pentru sigu-
ranța liniei de Investiment ocupată astăzi
 de către Corpul de Mort, a proceda la îlga-
rirea trupelor Inamice în satele Tatargik
Noboselen, Kupka, Roganovska, Smirdan
 și Trora, ale ocupa menți nămurice întrăre
 le pe at trup ele nu vor fi prea mult
 expuse la foart Tururilor și Cetaten
Widm.

Scopul principal al acțiunii prece-
 dente prin acest ordin este părădirea
trupelor Noboselen și Smirdan de către
trup ele Inamice, pentru care se ordona

Domnului General Anghelescu Comandant
 Diviziei 4te

următoare):

La 12 Ianuarie la orele de dimineață toate
trupele Corpului de Măști vor fi în linie și
vor începe acțiunea.

Divizia IV^a, are dreptul misiune în
apara Arșan Dreptă și întregii linii de lătar
și a ocupa satul Targușul menținându-se în
forță, și în orice caz a menține poziția
și a ocupa satul. În momentul acțiunii
noi parte din Arșan să va lăte spatele
lui Novosels împiedicând Colonele din Târnă
de a se ridica spre acest punct.

Comandantul acestei Divizii și un
inteligentă Cavalerie spre a eclara flancul
drept, cât și a trage în tranșă și să se armu-
tașie în timpul luptei.

Recomand în trupele inteligentă
pentru ocuparea Targușului să fie o com-
andă străină legată în flancul drept, și al
surtine cu eficacitate la necesitate.

Divizia I^a. În acțiunile și în acțiunile
noi va avea drept misiune de a menține a-
dunarea satelor Ruzhka și Novosels cău-
tând a le ocupa și menținându-se în tranșă
și de a se putea. În timpul ac-
țiunii va căuta prin Arșan să care
deosebit de rolul principal ce are asupra
Novosels să lăte și în direcțiunea

17

Smîrdanul, spre a veni în ajutorul Diviziei
 În capul ei. Tranchiul să atace cu
 forta Comandantului Diviziei I^e să va men-
 tine cu orice preț împăduriile ocupate
 mai înainte de acțiune.

Divizia IIe: Misiunea trupelor din
 Divizia IIe mărite cu Regimentul 1st de Do-
 robanți și Doua Baterii din Divizia I^e este
 de a opera asupra Smîrdanului și Inova, cău-
 tând a face ca locurile aceste să fie
 părăsite de Inamici și a fi ocupate de trupe
 noastre care să vor menține înțaișele
 răz. front. Tinerilor din Cetate. Nu permi-
 te. Acțiunea asupra satului
Smîrdan (Războarea fiind ocupată mai
 înainte) nu va începe decât după ocuparea
 satului Tatargik.

Brigada de Artilerie din preună cu Escadro-
 nule de Calorasi din Divizia I^e (Koca) sunt
 la dispoziția Diviziei IIe să pună punctul
 de 12 Januarie sub ordinele Său General
 Crechet, care răspund de Dinea și va întări
 to cantină a trage înțaișă avantajele cele
 mai mari.

Bateriile din Calafat, vor începe Ba-
 teriile Crăsinului. Mădărită co. Tău-
 rile de linie vor începe a trage, spre a
 aduce astfel mai multă confuzie în

mişoarele trupelor noastre

Domn Comandanti ai diviziilor și Domn
Comandant al Brigadei de Poduri vor avea
la toate dispozițiile Meșterilor pentru manevra
trupelor.

Domn Medic Principal Col. Dr. Sereș
va avea toate dispozițiile Meșterilor și Relațiilor
la Serviciul său, iar Domn Comandanti ai
diviziilor vor da Curierilor ordine în toate
Ponțile (înălțate cu pace) de care pot
dispune să fie puse la dispoziția Armatei
noastre.

Comandantul Corpului de West.
Dumnezeu să protejeze România
General Al. B. B. B.

Ref. Stat. Major
Colonel Premerit

III

Războiul de după război.
Provocările păcii și afirmarea
statalității naționale

The War after the War.
Challenges of Peace and Assertion
of National Statehood

10/22 ianuarie 1878, Kazanlâk

Raport al colonelului Eracle Arion, reprezentantul român la tratativele de armistițiu de la Kazanlâk, către ministrul Afacerilor Externe

January 10/22, 1878, Kazanlak

Report of Colonel Eracle Arion, the Romanian representative at the armistice negotiations in Kazanlak, addressed to the Minister of Foreign Affairs

Raportul colonelului Arion îl informează pe ministrul Afacerilor Externe asupra tratamentului pe care autoritățile ruse au înțeles să îl acorde persoanei sale, în calitate de reprezentant plenipotențiar al statului român, și intereselor legitime ale României, în calitate sa de stat cobeligerant la războiul cu Imperiul Otoman. Raportul informează că reprezentanții ruși, atât marele duce Nicolae, cât și de șeful Oficiului Diplomatic atașat Marelui Cartier General rus, Aleksandr Nelidov, au refuzat orice discuție privind termenii armistițiului sau poziția României față de acesta. Cu alte cuvinte, din perspectiva Rusiei, nu era posibilă nicio modificare sau interferență în cursul tratativelor. Termenii și condițiile armistițiului au fost dictate direct de țar și guvernul imperial, iar trimisul român a fost asigurat că „interesele României se află pe mâini bune” și orice detalii ar putea interesa România, Rusia va face în așa fel ca ea să poată stabili aceste detalii cu Turcia la o viitoare negociere de pace.

The report informs the Minister of Foreign Affairs of the treatment that the Russian authorities decided to show him, as the plenipotentiary representative of the Romanian state, as well as to the legitimate interests of Romania, as a belligerent state in the war with the Ottoman Empire. The report states that the Russian representatives, both Grand Duke Nicholas and the head of the diplomatic cabinet attached to the Russian General Headquarters, Aleksandr Nelidov, refused any discussion on the terms of the armistice or Romania's position on it. In other words, from Russia's point of view, no change or interference was possible during the negotiations. The terms and conditions of the armistice were dictated directly by the Emperor and the Imperial Government, and the Romanian envoy was assured that "Romania's interests were in good hands" and that for any details that might interest Romania, Russia would do so that it could establish the said details with Turkey in future peace negotiations.

75.
 Kazanlik. 10/23 Ianuarie 1878
 Domnule Ministru.

Am sosit în Kazanlik, actualul quartier general, Duminică noapte 8 Ianuarie și luni dimineață m-am prezentat Mareșului Duce cu epistolele M. I. Domnului. Scrisorile au fost din cele mai măgulitoare pentru mine și armata ce reprezintam. După diferite convorbiri asupra drumului făcut și succesele recente ale armatei noastre Mareșul Duce mi-a spus că Mamici-Jassa și Serou-Sama vor merge în apus, că li s-au făcut propunerile cerute de Rusia și că așteaptă răspunsul, după cât crede însă dăru vor prezenta contra-propuneri. Eram dar sosit la timp pentru a lua parte la dezbateri sau la încheierea vre-unui act și așteptam cu nerăbdare ca Mareșul Duce să îmi cunoască de copierea scrisorilor pentru a aborda chestiunea principala a misiunii mele; crezând că de politete nu roeste a citi copierea acelor epistole, pe când me aflam în convorbire cu dânsul, și declarai că deosebit de ofțier atașat la quartierul Altfeld. Săle mei aveau încă și o altă misiune privindă trupele

prelinimările de pace, me întorc în data de 10 decembrie mi s-a
 depus în data de 10 decembrie M. S. Domnitorului. Me
 prezentau în sumă G^{le} Melidoff careia declarai categoric
 că misiunea mea aici era de o lucrare la dezbaterile candidaturii
 de pace și că înțeleg a reprezenta și opera drepturile, Teme
 decurg din realitatea faptelor la care am luat o parte atât de
 activă. G^{le} Melidoff avea aerul foarte grăbit și mi s-a spus
 că deținea puterea dar foarte grăbit, ceea ce dădea dispoziția
 sa aerul, de a fi desăgăsit distras de la preocupările
 de o mai mare însemnătate de cât chestiunea ce voiam a ridica,
 că Marele Duc nu înțelege a se ocupa de chestiunile amănunțite
 a le păci, care se va face în urmă, și chiar în aceste prelinimări
 noi, țara noastră nu va fi uitată. Că chestiunile de principii
 sau baze ale păcii au trebuit să fie regulate sau direct la
 București către G^{le} Gorceaoff, Ignatiev și Ministerii noștri
 săi la Petersburg că în fine chiar în acest moment Marele Duc
 a scris M. S. Domnitorului în același sens că Marele Duc
 nu înțelege a interveni alt-cineva în prelinimările păcii de
 cât numai cele două părți Turcia și Rusia. Nu vor să
 facă îndată declarații categorice, și sunt autorizat de D. Vistia
 că nu vom putea recunoște ceea ce s-a făcut de alți pentru noi
 dar că vom comunica dinde sale guvernului meu și că persista
 a crede, pentru motive, că i vom dezvolta, când timpul

76.

și va permite să mi acorde o înțelegere. După lungă discuție
 Duce îl chema în vedere, la o nouă conferință. Cu toate acestea
 că trebuie să cedeze neapărat se luăm parte la condițiile
 de despărțire este fel. Afirma în urmă că condițiile române nu
 sunt acceptate și că lupta continuă, acesta me făcea să amân
 înțelegerea până astăzi Marti, cu atât mai mult că 9°
 Nelidoff era tare ocupat în conferințele foarte secrete ce se țineau
 numai între marele Duce, dănsul, generalul Neoposinski și
 turcii. Turcii și țera în realitate cu neputință a găsi un
 moment liber. Astăzi în fine ne întâlnim din nou
 și puțin convorbim mai îndelung, după o lungă discuție
 care avea de scop să mi arate că nu pot fi vorba de un
 reprezentant român în tratările de aci, a căror condiții
 s'au trimis formulate direct de la Sibirsk, și prin
 a tuturor categoriilor că vom fi puși în situație ambaguoasă
 pentru chiar România, se nu considerăm ceea ce s'ar face
 pentru noi, în afara de noi și fără participarea noastră
 directă. S'au mirat foarte mult de aceasta căci dănsul
 credea chestiunea deja regulată încă pe canalul de Breteanu
 au convorbit la Soradim cu Imperatorul și Znetriff,
 că în fine trebuie ca guvernul să se achiunde la Sibirsk
 de unde vin condițiile, că după cum ai făcut România în

verbale cu Franța a tratat preliminarile păcii în
 numele tuturor aliaților, că astfel fiind interesele
 României se află în mări bune și că din nenumeratele
 cauze și motive se știe de bună credință care sunt
 cererile noastre, că neapărat la amicitie se va evănu
 Vidinul ce s'ar ocupa de noi, că în beșele generale se va
 pune independența, o apărare de teritoriu și o îndobâzire
 de nebel; condiționat cum vedeti analize în cele ce am
 înmănușat a cere, și pe care cu noi le am declarat. Trei
 mai adăugăm că conform cu cele ce D. Nelidoff a scris la
 15 zile de la Pristina, se re adunăm la Setersburg. Și
 declarăm încă odată că ori câtă soliditate ar avea guvernul
 nostru pentru interesele noastre de care i am mulțumit,
 nu vom a fi remorcati de nimeni și că suntem destul
 în putință a naviga prin noi înșine. Trei repete a vă scrie
 se re adunăm la Setersburg ai neputându-se face nimic
 și că probabil în tratatul definitiv se va pune, în
 adins punctul, că în ceea ce se privește ca chestiuni de
 amănunte, ~~nu~~ se tratăm direct cu Italia. N'am
 depus chiar acum în acest sens și vă rog a mi da
 mi instrucțiuni, sau a mi comunica dacă ati luat
 calea tratării prin Setersburg, - Este de dorit să fie înțeles
 în corect cu operațiile armatei noastre după Vidin.
 Scriindu-vă rog și ministrului încredințarea orărilor mele considerate.
 Colonel Sping

11/23 ianuarie 1878, București

Notă verbală a Ministerului român al Afacerilor Externe către baronul Dmitri Stuart, reprezentantul diplomatic al Imperiului rus la București

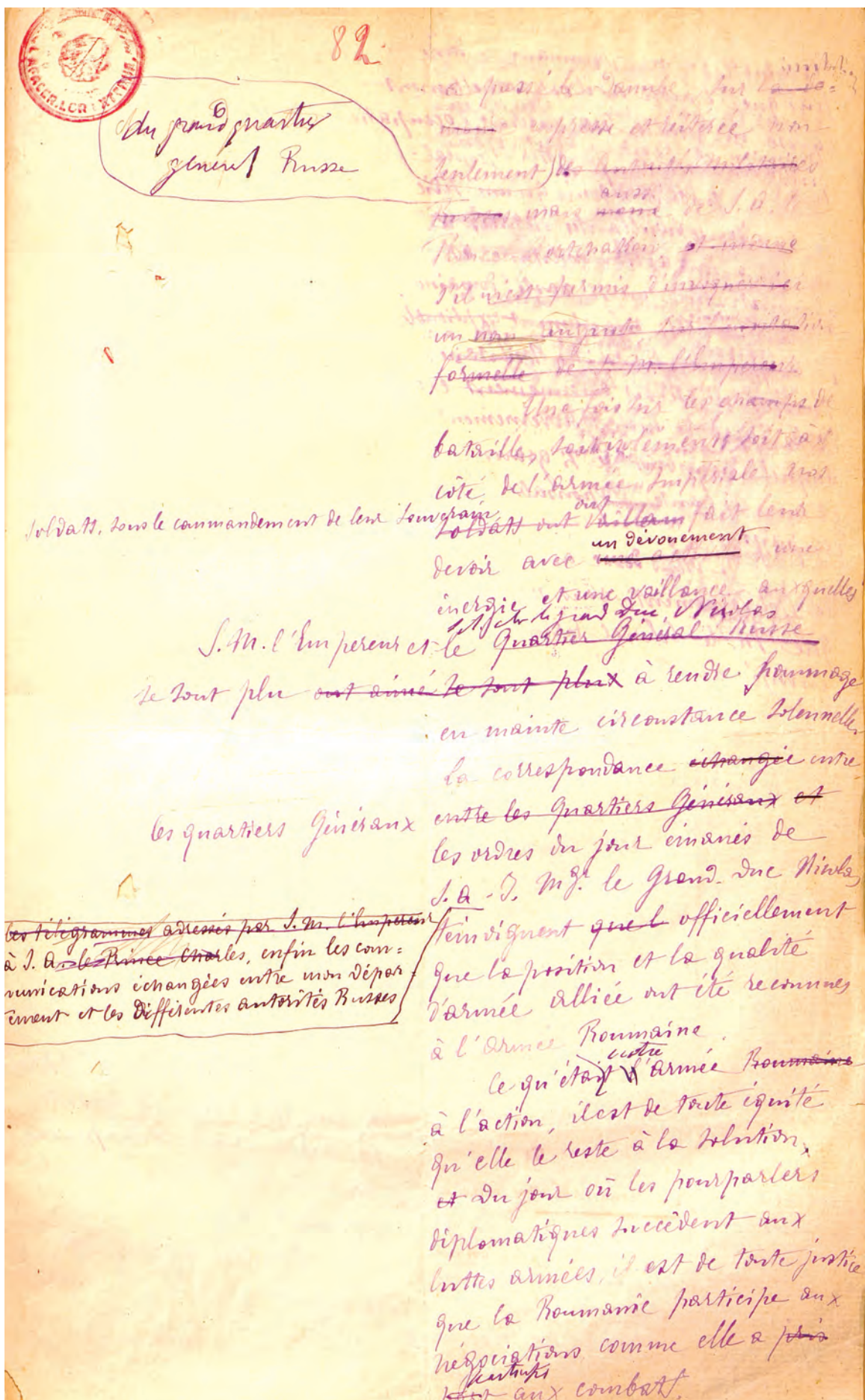
January 11/23, 1878, Bucharest

Note Verbale of the Romanian Ministry of Foreign Affairs addressed to Baron Dmitry Stuart, the diplomatic representative of the Russian Empire in Bucharest

Nota verbală, conținând corecturile și adnotările lui Mihail Kogălniceanu, ministru al Afacerilor Externe, prezenta problemele intervenite, din punctul de vedere al autorităților române, pe parcursul tratatelor de armistițiu. După un scurt istoric al circumstanțelor care au dus la angajarea trupelor române în luptă, pe baza convenției bilaterale din 1877, și invocând sângele vărsat pe câmpul de luptă, Mihail Kogălniceanu protesta împotriva excluderii României de la tratativele de armistițiu, precum și de la cele de pace. În același timp, erau reiterate deplinele puteri acordate colonelului Arion și generalului Ghika ca reprezentanți ai intereselor României la Marele Cartier General al armatei ruse din Balcani și la Sankt Petersburg.

The Note Verbale, containing the corrections and annotations of Mihail Kogălniceanu, Minister of Foreign Affairs, presented the problems that occurred during the armistice negotiations, from the point of view of the Romanian authorities. Providing a brief history of the circumstances that led to the involvement of the Romanian troops in battle, based on the bilateral treaty of 1877 and invoking the bloodshed on the battlefield, Mihail Kogălniceanu protested against the exclusion of Romania from the armistice and peace negotiations. At the same time, it reiterated the full powers granted to Colonel Arion and General Ghika as representatives of Romania's interests at the General Staff of the Russian army in the Balkans and in Sankt Petersburg.

d'armées, d'armistice et de paix
 et sur la part que le Gouvernement
 Roumain se croit en droit et en
 devoir d'y prétendre.
 Vous savez, M. l'Agent, que
 la Roumanie a déclaré la guerre
 à l'Empire Ottoman en raison des
 griefs directs et personnels qu'elle avait
 contre le Sultan. Vous n'ignorez
 pas que cette déclaration de guerre
 était présentée en vertu d'un
 l'engagement des ~~puissances~~ du Gouvernement
 Impérial et que, lors du séjour
 de S. M. l'Empereur le Grand, Duc Nicolas
 à ~~Paris~~ ~~à Paris~~ avant l'arrivée
 en cette ville de S. M. l'Empereur,
 M. de Nelidoff au nom de S. A. I.,
 et par une Note Verbale qui m'a
 été remise en personne, a déclaré
 avoir insisté sur ce point que le Gouvern.
 R. n'approuvait pas notre déclaration
 de guerre, et n'avait nul besoin
 de la coopération de notre armée.
 C'était ~~claire~~ ^{apparaissait} à la Roumanie
 une situation bien distincte, lui
 assigner une responsabilité devant
 laquelle elle n'a pas reculé, et lui
 réserver une individualité le principe
 d'une individualité qu'elle a constamment
 et hautement revendiquée.
 Bientôt, et par suite des
 différentes interprétations des événements
 militaires, en conséquence des combinaisons
 et des nécessités stratégiques les
 plus urgentes, l'armée Roumaine

Le Cabinet Roumain se doute
 bien que l'ambassade n'est actuellement
 l'arme ni l'outil de ces marches et occupations
 qui menacent la Prospérité Générale
 du pays. Mais il ignore qu'une série
 de succès et brillantes victoires a
 ouvert à son action militaire et
 administrative un vaste domaine.
 Mais ~~il ne peut~~ ^{il ne peut} ~~pas~~ ^{pas} ~~seulement~~ ^{seulement} ~~exploitable~~ ^{exploitable}
 de la part de la Russie.
 Roumanie ne serait ~~aucunement~~ ^{aucunement} ~~exposable~~ ^{exposable} en aucune façon
 de la part de son Gouvernement,
 auquel incombent de si graves devoirs
 et une si haute responsabilité vis-à-vis
 du pays.

Je vous donne au nom de
 ce Gouvernement, vous notifie, M. l'Agent,
 que M. le Colonel Latoru a été
 envoyé au Quartier de S. & T.
 M. le Grand Duc Nicolas Commandant
 en chef, avec ^{plein pouvoir} ~~mission~~ de représenter
 la Roumanie et de ~~se tenir~~ au cours
 des négociations prochaines, relatives
 soit à une armistice temporaire,
 soit à une paix définitive.
 De même le Général Prince Ghika
 est reparti pour St. Pétersbourg,
 afin d'y reprendre ^{orig. continuer} la mission qui lui avait été
 confiée antérieurement à la déclaration
 de guerre.

En portant cette double
 nomination à votre connaissance et
 en raison des considérations ci-dessus
 développées, ^{J'ai l'honneur de vous prier} ~~je vous prie~~ M. l'Agent
 de vouloir bien intervenir, en votre
 qualité de Représentant de la Russie
 à Bucarest, intervenir auprès du
 Gouvern. et pour que nos deux
 envoyés soient admis, tant à

Kazanlik qu'à St. Pétersbourg
 à remplir, dans la mesure
 des instructions et des pouvoirs
 dont ils sont munis, leur
 mandat respectif.
 Veuillez agréer, M.
 l'Agent,

20 ianuarie/1 februarie 1878, Adrianopole

Scrisoare a colonelului Eracle Arion către Mihail Kogălniceanu, ministru al Afacerilor Externe, anunțând încheierea armistițiului și condițiile acestuia

January 20/February 1, 1878, Adrianople

Letter from Colonel Eracle Arion addressed to Mihail Kogălniceanu, Minister of Foreign Affairs, announcing the conclusion of the armistice and its conditions

Mesajul colonelului Arion arată că „armistițiul și preliminariile păcii s-au încheiat în afară de noi și numai între reprezentanții Turciei și Cartierului General (rus – n.n.)”. În continuarea relatării, descrie evenimentele asociate semnării armistițiului, precum și informațiile, aflate indirect, despre prevederile generale ale acestuia și preliminariile păcii. Referitor la România, delegatul român precizează că, în afara recunoașterii independenței și o despăgubire substanțială din partea Turciei, nu deține alte informații, acestea urmând a fi comunicate domnitorului și guvernului român de către trimisul special al țarului, contele Nikolai Pavlovici Ignatiev, emisar special al guvernului de la Sankt Petersburg către autoritățile de la București.

Colonel Arion's message states that "the armistice and the peace preliminaries have been concluded without us and only between the representatives of Turkey and the (note: Russian) General Staff". He goes on to describe the events associated with the signing of the armistice, its general provisions, and the peace preliminaries. Regarding Romania, the Romanian delegate states that, apart from the recognition of independence and a substantial compensation from Turkey, he has no other information. Further information is to be communicated to the Romanian ruler and government by the Emperor's special envoy, Count Nikolay Pavlovich Ignatyev, special emissary of the Sankt Petersburg Government to the Bucharest authorities.

independența D. Văște, recunoscută prin fapt de noi, și impunem
celor. l. alte puteri, și stabilim numai germeul unei compenstații
care are să fie deslătușă și introdusă în conferințele r. și, la
care va lua parte Generalul Ignatieff ca se așteaptă în curând
și reprezentanții D. Văște. Mo. dăruim, după această înțelegere
vedere la Marele Duce, pentru a-l felicita de pace încheiată
și a-i mulțumi de cele obținute pentru țara noastră. În
spare, cu chiar astăzi trimite un curier în adresa M. S.
și profităm de același curier, pentru a re înmăna această
epistolă.

După cele ce se spun pe aci, tot răsărit într-un mod necesar,
cele. l. alte condiții ale păcii ar fi: Guvern autonom
pentru Bulgaria sub un principe tributar. Tributul se va
percepe de Rusia drept indemnitate de război, până la
concurența sumei de 4 miliarde; Raderea cetății Turnu
după Dumire și a Orșerumaliu; cedarea Batumaliu și
Cardaliu, Rușiei. - Este de observat că Bosnia și
Herzegovina rămân Turciei și că nimic nu se stipulează în
privința Vamei și Sumli, precum și limitelor adversate a le
Bulgarii, cari vor face obiectul deliberărilor viitoare, ce
sunt a se ține la quarternul Marele Duce.

În acest scop, după cum v'am depărtat, este de cea
mai mare importanță a re înțelege cu Generalul Ignatieff
la trecerea sa prin București și nevoi chiar a numi un
diplomat în adresa, pentru a lua parte la deliberările ce vor
avea loc aci, că unul având foarte puțină aptitudine pentru
o asemenea sarcină și putând ține abea în a 2-a linie.

Regretăm că nu am putut face acest fel cum în privința
atât simpatizantilor mele cât și instructorii D. Văște de a
și lua o parte activă, chiar la deliberările preliminare,
într-o remanere însă consolatorie, că cel puțin vom fi
prezentați la deliberările definitive a le păci, cari

118

vor întinde și preciza mai bine, ceea ce preliminarile
nu s-au de cât la menționa. Moșnegulescu asemenea
ce în aceste preliminare, se găsesc cuprinse, în principiu,
toate cerințele noastre stipulate, în instrucțiunile care s-au dat.

Remâne acum, nu numai de la dibăcia celui
ce va avea autoriza a lua parte la aceste conferințe
dar mai cu osebire, de la importanța sa personală
și propriile sale relații cu membrii principali ai con-
ferinței (Gen. Ignatieff) pentru a duce totul la
rezultatul cel mai favorabil, dorit de toți.

Bine-vorți, vă rog să-l încredințați și încredințarea
osebită mea considerațiune.

Colonel Arion

22 ianuarie/3 februarie 1878, București

Scrisoare a domnitorului Carol I către țarul Alexandru al II-lea prin care îi cere, în termeni diplomatici, să renunțe la planurile de anexare a Bugeacului

January 22/February 3, 1878, Bucharest

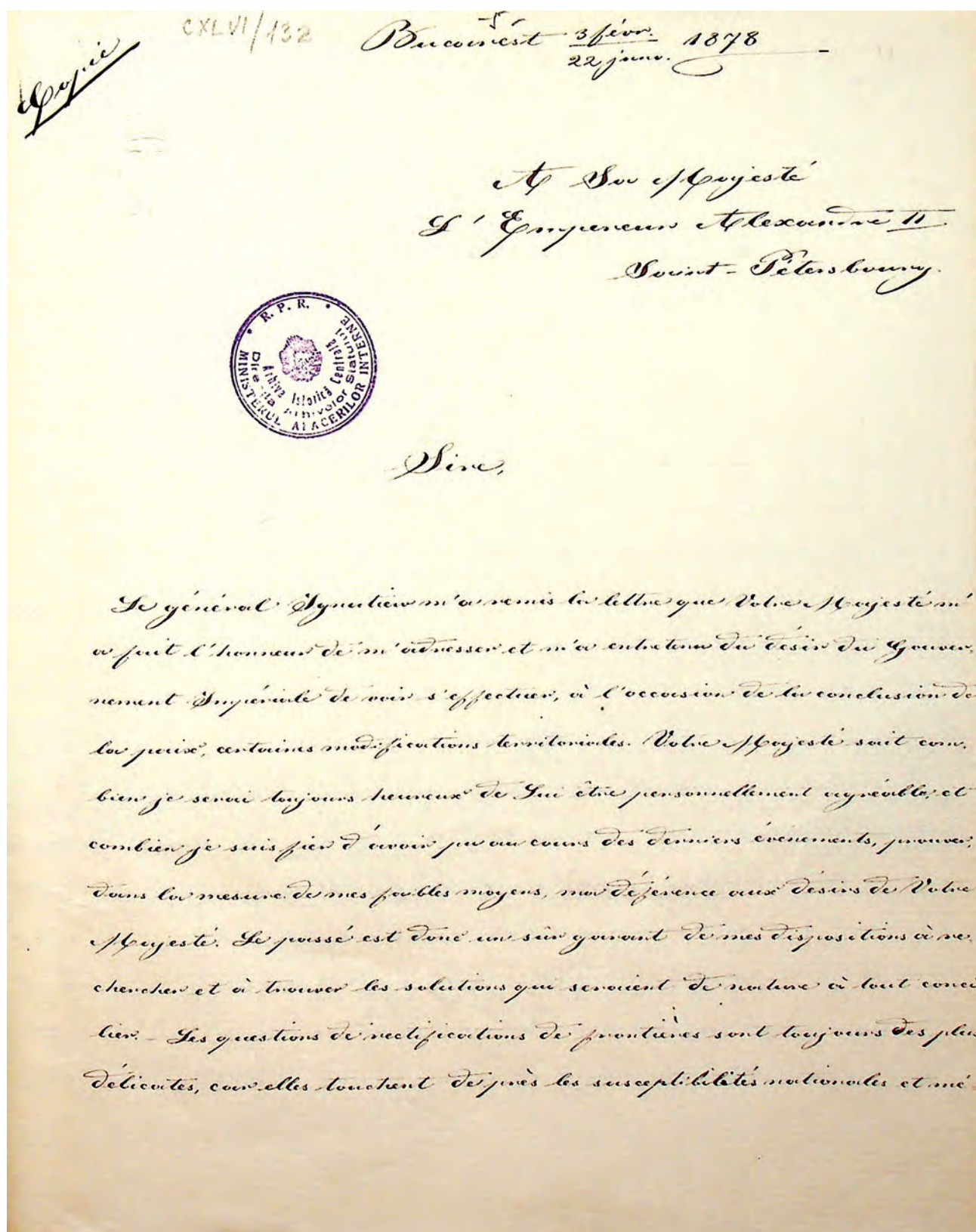
Letter from Prince Carol I addressed to Emperor Alexander II asking him, in diplomatic terms, to renounce his plans for the annexation of Budjak

În urma întrevederii cu emisarul special al țarului Alexandru al II-lea, Carol I se adresa imediat suveranului rus în legătură cu poziția asumată de Sankt Petersburg în negocierile de pace în curs. Confruntat cu pretențiile teritoriale ruse la adresa României, domnitorul evoca relațiile bilaterale și personale calde, precum și camaraderia de arme din timpul războiului pentru a-i solicita țarului să găsească o altă formulă de îndeplinire a obiectivelor politice și militare ruse decât raptul Bugeacului (cele trei județe din sudul Basarabiei retrocedate Moldovei prin decizia Congresului de Pace de la Paris din 1856).

Scrisoarea, diplomatică la extrem în termenii utilizați, făcea apel la țarul Alexandru al II-lea să evite o situație în care și-ar fi alienat România ca aliat și ar fi produs o adevărată revoltă în opinia publică și clasa politică românească.

Following the meeting with the special emissary of Emperor Alexander II, Carol I immediately addressed the Russian ruler regarding Sankt Petersburg's position in the ongoing peace negotiations. Faced with Russian territorial claims against Romania, the Prince evoked warm bilateral and personal relations, as well as the two countries being comrades-in-arms during the war when asking the Emperor to find another formula for fulfilling the Russian political and military objectives, other than the territorial seizure of Budjak (the three southern counties belonging to Bessarabia, which had been returned to Moldavia by decision of the Peace Congress of Paris in 1856).

The letter, extremely diplomatic in its language, called on Emperor Alexander II to avoid a situation in which he would alienate Romania as an ally and would produce a real revolt in the public opinion and the Romanian political class.

valent ainsi une attention toute particulière. - C'est donc mon des-
sein de ne pas dissimuler à Votre Majesté quelles difficultés m'encom-
breait en Roumanie les propositions de certains changements. - Je compte
dans les négociations dont Votre Majesté a donné des preuves si abun-
dantes qu'elle en sera en mesure la défense des nationalités opprimées
de l'Orient et qu'elle en sera, par les brillantes victoires de ses ar-
mées, assurer le succès de la grande cause dont le triomphe a été
poursuivi avec une si généreuse persévérance pour les Souverains de
la Russie, comptant aussi dans les précieuses assurances qu'elle
a le bonheur de recueillir de la bouche de Votre Majesté, j'ose
espérer que le Gouvernement de Votre Majesté trouvera une
solution qui n'amoindrirait pas la dignité de la Roumanie et
soutiendrait ses intérêts. Votre Majesté pourra s'accroître encore
s'il est possible les sentiments de reconnaissance et de dévouement dont

-6-

les vœux nouveaux sont remplis envers Son auguste Personne et

En formant les vœux les plus ardents pour le bonheur de Votre
 Majesté, je vous envoie avec sentiments respectueux qui m'ouvrent à l'égal
 de Votre Majesté, je vous envoie avec le plus parfait respect
 et avec la plus haute estime, Sir

De Votre Majesté
 le très humble et très dévoué
 serviteur et cousin

Alphonse

1/13 februarie 1878, București

Notă a ministrului Afacerilor Externe către colonelul Eracle Arion în care îi este anunțată însărcinarea de a reprezenta România la Conferința de Pace de la San Stefano și i se comunică mandatul

February 1/13, 1878, Bucharest

Note from the Minister of Foreign Affairs addressed to Colonel Eracle Arion, announcing his assignment to represent Romania at the San Stefano Peace Conference and his mandate

Nota adresată de către Mihail Kogălniceanu colonelului Eracle Arion îi comunică acestuia emiterea deplinei puteri pentru reprezentarea României la Conferința de Pace de la San Stefano. De asemenea, era detaliată poziția României la viitoarea Conferință de Pace. În esență, se preciza clar refuzul statului român de a accepta negocieri sau încheierea unui acord cu drept deliberativ fără participarea României. În caz contrar, România nu va recunoaște prevederile tratatului de pace. Partea română refuza orice modificare teritorială în sensul dorinței Rusiei, precizând că cerințele statului român sunt: recunoașterea imediată și necondiționată a independenței de stat, retrocedarea Gurilor Dunării, plata unei indemnizații de război de 16 milioane de franci.

The Note addressed by Mihail Kogălniceanu to Colonel Eracle Arion informs him of the issuance of the full powers for representing Romania at the Peace Conference in San Stefano. Romania's position at the upcoming Peace Conference was also detailed in the Note. At its core, it clearly stated the Romanian state's refusal to accept negotiations or the conclusion of an agreement with deliberative right without Romania's participation. Otherwise, Romania would not recognize the provisions of the peace treaty. The Romanian side refused any territorial change according to Russia's desire, stating that the requirements of the Romanian state were: immediate and unconditional recognition of state independence, restitution of the Mouths of the Danube, and payment of a war allowance of 16 million francs.

997. *non-confidentiel* 59 *2/16*
 M. le Colonel *Armand*
Bunu
 9
 Colonel *général*
 Monsieur le Prince Régnant a bien
 voulu vous désigner pour le représen-
 ter aux négociations de libération
 qui vont s'ouvrir en vue de la
 cesser entre les armées actuellement
 belligérantes, armistice à l'oc-
 casion de stipulations relatives
 aux bases de la paix.
 A côté des indications que
 vous tenez déjà de notre auguste
 Souverain sur l'importance du sujet
 et l'importance de la mission à la
 quelle vous êtes appelé, je crois
 utile, en ma qualité de Ministre
 des affaires étrangères et au nom
 du Gouvernement Roumain, de vous
 remettre des instructions formelles sur
 la mission affectée à votre mission,
 et de vous préciser le programme
 dans les limites duquel vous devez
 exercer votre action.

*à côté et
 des pouvoirs dont vous êtes
 muni*
uniquement
remette

Tout d'abord vous invignerz votre
 titre de mandataire de S. A. le Prince
 Représentant et du Gouvernement Roumain
 pendant l'acte d'armistice et
 l'engagement ou tout au moins
 les préliminaires de paix soient signés
 de vous, à cet effet, vous insisterez sur la part ^{sur la déclaration de guerre} prise ^{par le Roumain} par votre armée ^{à l'Empire ottoman}
 aux événements militaires, sur le
 caractère ^{de} ~~manifeste~~ ^{de} ~~une~~ ^{de} ~~alliance~~ ^{de} ~~effective~~ ^{de} ~~qui~~ ^{de} ~~marque~~ ^{de} ~~aux~~ ^{de} ~~yeux~~ ^{de} ~~de~~ ^{de} ~~l'Europe~~ ^{de} ~~, nos~~ ^{de} ~~relations~~ ^{de} ~~et~~ ^{de} ~~notre~~ ^{de} ~~coopération~~ ^{de} ~~avec~~ ^{de} ~~les~~ ^{de} ~~armées~~ ^{de} ~~de~~ ^{de} ~~S. M. l'Empereur~~ ^{de} ~~de~~ ^{de} ~~toutes~~ ^{de} ~~les~~ ^{de} ~~Russies~~ ^{de} ~~sur~~ ^{de} ~~la~~ ^{de} ~~solidarité~~ ^{de} ~~imposée~~ ^{de} ~~entre~~ ^{de} ~~l'armée~~ ^{de} ~~roumaine~~ ^{de} ~~et~~ ^{de} ~~l'armée~~ ^{de} ~~russe~~ ^{de} ~~par~~ ^{de} ~~le~~ ^{de} ~~sang~~ ^{de} ~~qui~~ ^{de} ~~est~~ ^{de} ~~communié~~ ^{de} ~~vers~~ ^{de} ~~en~~ ^{de} ~~commun~~ ^{de} ~~enfin~~ ^{de} ~~sur~~ ^{de} ~~le~~ ^{de} ~~droit~~ ^{de} ~~que~~ ^{de} ~~vous~~ ^{de} ~~soient~~ ^{de} ~~en~~ ^{de} ~~conséquence~~ ^{de} ~~remise~~ ^{de} ~~pour~~ ^{de} ~~vous~~ ^{de} ~~les~~ ^{de} ~~sacrifices~~ ^{de} ~~accom-~~ ^{de} ~~plis~~ ^{de} ~~plis~~ ^{de} ~~participé~~ ^{de} ~~à~~ ^{de} ~~la~~ ^{de} ~~opération~~ ^{de} ~~comme~~ ^{de} ~~principe~~ ^{de} ~~vous~~ ^{de} ~~avez~~ ^{de} ~~participé~~ ^{de} ~~à~~ ^{de} ~~l'action~~ ^{de} ~~.~~ ^{de}

Le point obtenu, voici, selon
 le Gouvernement Roumain, les ~~conditions~~ ^{principales} clauses principales
~~clauses~~ ^{qui} ~~qui~~ ^{devraient} être, en
 ce qui concerne la Roumanie
 insérés dans l'instrument destiné à réglementer l'armistice et
 à ~~contenir~~ ^{fixer} les préliminaires de
 paix.

Tout le littoral du Danube compris
entre ces places fortes.

Je jure à la comunion de toutes
spéciaux de sujets roumain
devant jouir en surprise de
l'acte même devant ^{garanti}~~certain~~ ces sujets
de ~~jurer~~^{par} leurs vœux européens

nd ⁸² X Démantèlement de toutes les
forteresses, des Villes, sur le Danube,
ci. commencer par Adla Kalle

bras de St. Georges inclusivement,
ainsi qu'il avait été prévu dans le B.T.
Ordonnance de Paris. D'après nos
anciens traités de franchise

1re Occupation par l'armée turque
jusqu'à parfaite conclusion d'une
paix définitive des forteresses de
Nicosie, Kahara, Kom, Talantra
et Vidin, et des ~~forteresses~~
~~crépines fortificatives~~
~~limites douanes~~ qui se trouvent
de ces places fortes.

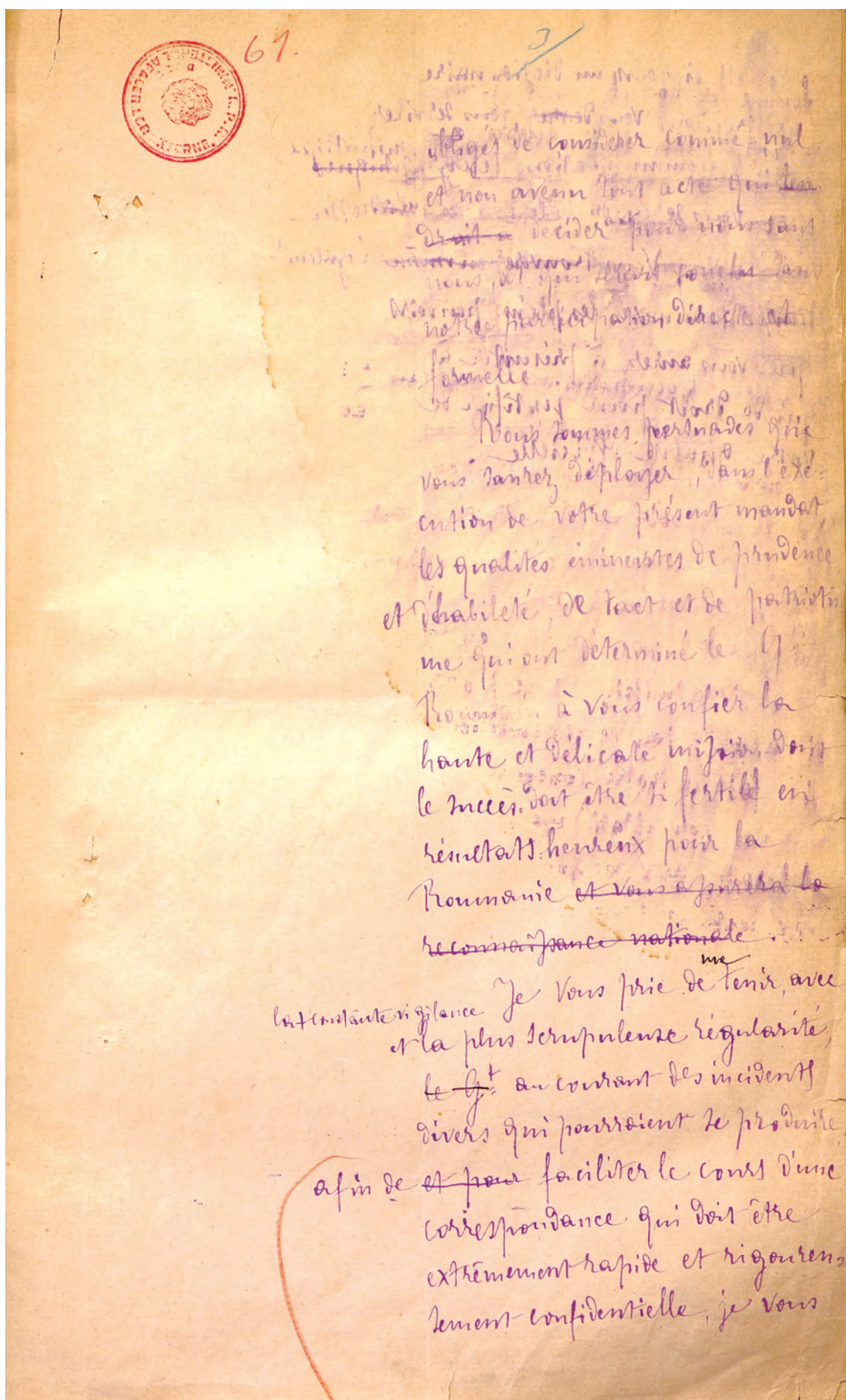
2e Reconnaissance formelle et absolue de l'indépendance pleine et entière de la Roumanie. Cette reconnaissance assurerait explicitement à la Roumanie tant vis à vis de l'Empire Ottoman que vis à vis des Puissances, la position d'un Etat souverain. ~~de l'Europe.~~

~~#~~° Rétrocession à la Roumanie
des bouches du Danube jusqu'au

Veres exposés dans le mémoire
ci-joint, présentée dès l'année
dernière aux Puissances Garantes,
les considérant fondés sur l'histoire
l'économie internationale, le droit
naturel ou écrit, qui expliquent
et légitiment de notre part
cette demande de rétrocession.

5e Paiement par la Sublime
Porte à la Roumanie d'une

Somme de 100 millions de francs
 à titre d'indemnité de guerre, et
~~de façon à compenser les frais~~
~~qui ont occasionnés à l'Etat les dépenses~~
~~militaires qui ont déterminé les~~
~~propres pertes matérielles de~~
~~la guerre.~~ L'occupation mentionnée au § 1 se prolongerait jusqu'à l'acquittement de cette indemnité.
 Telles sont les conditions que
 le Gouvernement Roumain se croit en
 droit et en devoir de stipuler en faveur
 de la Roumanie, et c'est le programme
 que nous avons exposé aux
 pour parler, nous vous le soumettons.
 L'admission de ce programme,
 l'acceptation de ces conditions,
 si le fait de votre concours non
 seulement consultatif mais encore
 délibératif aux négociations soulèverait
 des objections, rencontrerait des obstacles
 et se heurterait à une fin de non-
 recevoir, vous feriez observer avec
 la plus grande ^{fermeté} modération mais en
 même temps avec la plus grande
^{modération} ~~fermeté~~ de manière à n'altérer en
 rien l'affabilité ^{existantes} des relations établies ou à rétablir
~~et de nos~~ ^à sauvegarder ainsi les plus
 chers intérêts et la dignité de la
 Roumanie, que nous serions

Je remets ci-joint un dictionnaire
 chiffre pour vos devoirs, vos devoirs
 pour les communications télégraphiques
 que vous devez dans le cas de nécessité
 me faire. Vous trouverez en même temps
 les annexes les pleins pouvoirs
 que vous aurez à présenter à
 qui de droit pour justifier de
 votre qualité officielle.

21 martie/2 aprilie 1878, Sankt Petersburg

Telegramă a principelui general Iancu Ghika, reprezentantul diplomatic al României la Sankt Petersburg, către ministrul Afacerilor Externe, Mihail Kogălniceanu

March 21/April 2, 1878, Sankt Petersburg

Telegram from General Prince Iancu Ghika, Romania's diplomatic representative in Sankt Petersburg, addressed to the Minister of Foreign Affairs, Mihail Kogălniceanu

Diplomatul român relatează ministrului Afacerilor Externe conținutul întrevederii avute cu prințul Aleksandr Mihailovici Gorceakov, care îl convocase în aceeași zi. Potrivit acestuia, șeful guvernului rus i-a transmis că țarul Alexandru al II-lea este extrem de indispus de poziția adoptată de domnitorul și guvernul român în ceea ce privește pretențiile teritoriale ale Rusiei și, dacă autoritățile române decid să protesteze deschis invocând convenția bilaterală, Rusia ar putea proceda la dezarmarea armatei române și ocuparea integrală a teritoriului statului român. Un alt motiv de nemulțumire era și faptul că statul român contesta dreptul Rusiei de a introduce între prevederile păcii și faptul că prelungea valabilitatea convenției bilaterale din 1877 pe încă doi ani, sub pretextul asigurării liniilor de comunicații ale armatei de ocupație din Bulgaria fără consultarea prealabilă a autorităților de la București.

Principele Ghika încheia solicitând de urgență Bucureștiului instrucțiuni, precizând că este „exasperat și profund îngrijorat asupra viitorului patriei noastre nefericite” în contextul întrevederii și amenințărilor relatate.

The Romanian diplomat reports to the Minister of Foreign Affairs the content of the meeting he had with Prince Alexander Mikhailovich Gorchakov, who had summoned him on the same day. According to him, the head of the Russian Government told him that Emperor Alexander II was extremely dissatisfied with the position adopted by the Romanian ruler and Government regarding Russia's territorial claims. Furthermore, if the Romanian authorities decided to openly protest invoking the bilateral treaty, Russia could then proceed to disarming the Romanian army and fully occupying the territory of the Romanian state. Another reason for dissatisfaction was the fact that the Romanian state challenged Russia's right to also include in the peace provisions an extension of the validity of the 1877 bilateral treaty for another two years, on the pretext of securing the lines of communication with the occupation army in Bulgaria, without any prior consultation with the Bucharest authorities.

Prince Ghika concluded his telegram by urgently requesting instructions from Bucharest, stating that he was “exasperated and deeply concerned about the future of our unhappy homeland” in the context of the meeting and the reported threats.

XC1/78

1

Copie de la dépêche chiffrée de Monsieur
le Général Trime Ghika, Envoyé Extraordinaire,
de Roumanie à Teterbourg, adressée à
Monsieur Kagalnicanov, Ministre des Affaires
Étrangères en date de 21 Mars 1878.
2 Avril

Chancelier m'a prié de passer chez lui ce
matin; dès que j'ai été entré il m'a dit
est-il vrai que votre Gouvernement compte
protester contre l'article huit traité qui réserve
à l'armée Bulgare communication avec Russie
Roumanie. L'Empereur déjà mal disposé à
votre égard à cause de votre attitude dans
question d'essarabie apprendrait que
pareille déclaration aurait été faite perdrait
toute patience et il m'a chargé de vous dire
pour le faire savoir à votre Gouvernement
que si vous avez intention de protester ou vous
opposer à l'article mentionné, fera occuper
Roumanie et désarmera l'armée roumaine.
Une pareille déclaration aussi foudroyante dont
conséquence peut être si fatale pour notre
pays, j'ai cru devoir atténuer un peu votre
réponse à la Chambre et j'ai répondu

J.

dans ce sens. J'ai reçu à ce sujet télégramme des
 plus brefs, pays et Gouvernement trouvent que
 article huit lèse nos droits et blesse notre
 dignité, ce n'est pas avec Turquie qui peut
 rien stipuler pour nous, mais avec Roumanie
 que la Russie aurait dû s'entendre en ce
 qui regarde communication de son armée
 à travers notre territoire, cette stipulation
 même prouve que Cabinet Impérial
 envisage durée Convention en ce qui regarde
 droit passage des troupes comme expirée, au
 lieu d'ouvrir négociations avec notre Gouvernement
 et conclure nouvel arrangement ou prolongation,
 Cabinet Impérial passe par dessus nos droits,
 nous inflige nouvel affront et traite à ce sujet
 avec Turquie qui n'a pas qualité, mon Gouver-
 nement s'est élevé à la Chambre non
 seulement contre cet article mais contre tous
 ceux lésant nos droits et intérêts et il a
 déclaré qu'il en appellera aux Puissances réunies
 ou non en congrès, c'est tout ce que je sais.
 Chancelier m'a répondu nous avons plus voulu
 avoir à faire à vous à cause de, je le répète,
 votre conduite à notre égard, du reste il
 est inutile de être en faute, il est important
 que vous sachiez que nous tenons à notre
 J.

129

libre passage par votre pays et que vous simuliez
à votre Gouvernement déclaration Empereur, il
faut qu'il sache attendre déguisé et qu'il s'explique
catégoriquement à ce sujet votre manière; présente
question porte sur forme et non sur fond, est-ce
aussi opinion de votre Gouvernement qu'il
s'explique, compte-t-il oui ou non protester et
s'opposer au droit que nous nous réservons par
cet article; et là dessus sur mes instances il m'a
répété paroles Empereur. Veuillez me répondre
au plus tôt, je suis sur tous les points de cet
entretien exaspéré et pleinement inquiet sur
avenir de notre malheureux pays.

28 martie/9 aprilie 1878, Sankt Petersburg

Scrisoare a țarului Alexandru al II-lea către domnitorul Carol I prin care își exprimă nemulțumirea față de refuzul autorităților române de a accepta prezența militară rusă pe teritoriul național

March 28/April 9, 1878, Sankt Petersburg

Letter from Emperor Alexander II addressed to Prince Carol I in which he expresses his dissatisfaction with Romania's refusal of accepting the Russian military presence on the Romanian territory

Într-un limbaj diplomatic încărcat, țarul Alexandru al II-lea își exprimă nemulțumirea față de rezistența românească la planurile imperiale. El îi comunică domnitorului Carol I că, în pofida relațiilor amicale și a excelentei colaborări pe frontul din Balcani, dacă autoritățile române aleg să continue rezistența, va fi nevoit să procedeze la măsuri extreme pentru a impune voința imperială. Motivul amenințărilor îl constituia în acest moment refuzul autorităților române de a accepta prezența militară rusă pe teritoriul național după încetarea operațiunilor militare. Aceasta se adăuga celorlalte divergențe intervenite între părți în contextul armistițiului și negocierilor pentru încheierea unui tratat de pace.

In a loaded diplomatic language, Emperor Alexander II expressed his dissatisfaction with the Romanian resistance to imperial plans. He communicated to Prince Carol I that, despite the amiable relations and the excellent collaboration on the Balkan front, should the Romanian authorities choose to continue the resistance, he would have to resort to extreme measures so as to impose the imperial will. The reason for these threats was at that point the refusal of the Romanian authorities to accept Russian military presence on the national territory, once the military operations had stopped. This added onto the other disputes between the parties, in the context of the armistice and negotiations to conclude a peace treaty.

CXLVI/157

- 10 - 1re Bucarest, 7/19 avril 1878.

J'ai déjà répondu par télégraphe à votre lettre du 24 Février. Mais je tiens à vous réitérer pas érité combien je suis sensible à vos paroles affectueuses et l'intérêt constant et cordial que je vous porte ainsi qu'à la Princesse Elisabeth. Les relations précieuses créées par les procédés de vos Ministres ne sauraient s'altérer. Je regrette d'avoir dû leur faire présenter les mesures éventuelles auxquelles leur manière d'agir pourrait m'obliger. Vous ne doutez certainement pas combien je me feliiterais de pouvoir m'en dispenser. Ce n'est pas dans cette voie que je voudrais voir placées des relations traditionnellement amicales, cimentées par notre confraternité d'armes, et je suis certain que personnellement vous partagez mes sentiments. Je comprends le désir de votre Gouvernement de régulariser par un arrangement spécial le rapport que ne saurait la prolongation du séjour de mon armée au-delà du Danube. Mais la paix n'est pas encore définitive et nos Conventions n'ont par conséquent pas cessé d'être en vigueur. Vous comprendrez certainement aussi qu'il m'est impossible de laisser planer la moindre incertitude sur les communications et l'approvisionnement de mes troupes. Un arrangement amical entre nos deux Gouvernements eût facilement pu régulariser les choses en vue de la situation nouvelle que créerait la paix définitive. Je suis tout disposé à

V^{re} Alt. le Prince de Roumanie.

m'y prêter et j'ai en conséquence ordonné l'envoi à Bucarest
d'un fonctionnaire spécial qui sera chargé de s'en expliquer avec
vos Ministres. Je serai charmé de voir s'établir une entente et
je crois qu'elle serait plus dans les intérêts de la Roumanie
que la tension actuelle de nos relations. J'espère que vous y
apporterez votre concours et vous pouvez être assuré du mien.
Veuillez vous charger de mes amitiés pour le Prince
Elisabeth et croyez à ma sincère et invariable affection.

St Pétersbourg,
le 28. Mars 1878.

Alexandre.

13/25 iunie 1878, Cetroceni

Memoriu al domnitorului Carol I precizând mandatul delegației române ce urma să se deplaseze la Berlin pentru a prezenta punctul de vedere al României participanților la Congresul european convocat după războiul din 1877-1878

June 13/25, 1878, Cetroceni

Memorandum of Prince Carol I specifying the mandate of the Romanian delegation that was to go to Berlin, so as to communicate Romania's point of view to the participants to the European Congress convened after the 1877-1878 war

Memoriul face, de o manieră pertinentă, analiza situației geopolitice înainte de Congresul de la Berlin, evaluând într-un mod obiectiv situația în care se regăsea statul român și inevitabilitatea pierderii unei părți a teritoriului său. Determinarea Rusiei de a-și recupera poziția și statutul pierdute pe scena europeană după Războiul Crimeii și conciliatorismul celorlalte puteri europene, deloc dispuse a risca un război pentru a apăra interesele unui stat mic, sunt considerate a fi argumentele ce susțin această analiză. În acest context, este subliniată nevoia de adoptare a unei poziții ferme, sprijinită pe dreptul internațional și tratatele în vigoare, cu gândul nu la prezent, mai mult sau mai puțin decis deja, cât la preservarea drepturilor viitoare ale statului român.

The Memorandum makes a pertinent analysis of the geopolitical situation ahead of the Congress of Berlin, objectively evaluating Romania's situation and the inevitability of losing part of its territory. Russia's determination to gain back its lost status and position on the European stage after the Crimean War and the conciliatory policy of the other European powers, not willing to risk a war in defence of a small state, are considered to be the arguments supporting this analysis. The need to adopt a firm stance is highlighted in this context; a stance based on international law and on treaties in force, and focused not necessarily on the more or less already decided present, but on preserving the future rights of the Romanian state.

LXXI / i bis

- 1 -

2 Mémoire.

Le congrès paraît avoir à cœur de conclure la paix à tout prix, et c'est à prévoir que les intérêts des petits états seront sacrifiés, pour pouvoir établir l'entente entre les Grandes Puissances. Il faut donc considérer la cession de la Bessarabie comme une chose arrêtée par l'aréopage européen, et la Roumanie sera mise probablement en demeure de se prononcer sur cette question si épineuse qui se présente pour le pays sous deux phases: Primo, d'accepter une transaction et de reconnaître par là le principe d'une spoliation; Secondo, de se mettre sur le terrain de son bon droit, en refusant toute compensation, et en protestant contre un acte injuste que l'Europe, pour plaire à la Russie, est sur le point de nous infliger. - Le terrain, sur lequel le pays s'est mis depuis que la question de la Bessarabie a été agitée, nous a attiré l'estime du monde entier, et a prouvé à l'Europe que nous ne demandons rien que de garder, ce que nous possédions. (Il y a eu des gouvernements qui n'ont pas pris au sérieux cette attitude digne, et qui ont l'air de

croire que nous serions satisfaits, en cédant les trois districts de la Bessarabie, d'obtenir une compensation considérable au delà du Danube. Cette idée a commencé à se faire jour, même au sein du congrès qui refuse de traiter avec nous, avant que nous n'ayons admis le principe de la cessation d'une partie de notre sol.)
Pouvons-nous entrer aujourd'hui en discussion, après que le pays, par le vote unanime de ses chambres s'est prononcé contre tout échange?
Pouvons-nous, en acceptant cette sorte de trafic, nous barrer la possibilité de reprendre la défensive de notre bon droit à un moment plus opportun?
Ces deux questions contiennent leur réponse. Actuellement, c'est la force qui prime le droit, mais un jour viendra, où le droit sera le plus fort; ces jours là viennent toujours tôt ou tard, et il ne faut pas excompter l'avenir. Par notre attitude parfaitement froide, le congrès sera mis dans une position difficile et sera obligé de trouver une solution qui puisse concilier tous les intérêts. Du moment où nous abandonnons notre bonne position, aujourd'hui encore intacte, nous serons forcés d'accepter ce qu'il plaira à l'Europe de nous donner, tandis que maintenant nous disons fièrement: Nous ne vous demandons Rien!
L'Indépendance était notre seul but - nous l'avons conquise, les armes à la main, un aggrandissement de territoire n'était pas l'objet de nos ambitions.
Voilà notre terrain; mais il y a encore moyen d'en sortir avec les honneurs de la guerre, sans trop offusquer l'Europe, et en donnant une satisfaction réelle au pays: l'organisation de la Bulgarie donnera du

- 2 -

fil à retordre aux Grandes Puissances, et il ne serait pas impossible qu'on s'adressât à nous, pour entreprendre cette tâche, au nom de l'Europe. Si ce cas se présentait, nous ne devrions pas refuser, et si on le faisait dépendre de la cessation de la Bessarabie, nous pourrions accepter, à condition que le jour où la Bulgarie se détacherait de nous, la Russie s'engagerait vis à vis de l'Europe à nous rendre la Bessarabie. De cette manière nous forcerions l'Europe à nous être reconnaissant, en lui rendant un grand service, et nous éviterions la prescription d'un droit, en tenant un pays comme gage entre nos mains. C'est par là que nous arriverons à être les gardiens de la paix en Orient, en devenant un véritable intérêt européen.

13/25 Juin 1878, Cotroceni.

18/30 iunie 1878, București

Scrisoare a lui C.A. Rosetti către domnitorul Carol I prin care îi aduce la cunoștință corespondența primită de la delegația română la Congresul de la Berlin

June 18/30, 1878, Bucharest

Letter from C.A. Rosetti addressed to Prince Carol I, informing him of the correspondence received from the Romanian delegation to the Congress of Berlin

Documentul descrie mersul tratatelor și poziția diferitelor puteri europene față de cauza românească. Este subliniată cvasiunanimitatea existentă între puterile europene în decizia de a satisface pretențiile Rusiei. Sunt evaluate pozițiile adoptate de acestea, fiind recunoscută ca onestă, în raporturile cu delegația română, doar poziția exprimată în numele Germaniei de către cancelarul Otto von Bismarck. Alături de considerentele de politică externă, rezumând informațiile primite de la Berlin, este făcută o trecere în revistă a vieții politice interne și a pozițiilor existente și posibil a fi exprimate în Parlament față de evoluțiile politice externe. Scrisoarea are anexat originalul telegramei primite de la Ion C. Brătianu de la Berlin.

The document relates the progress of negotiations and the positions of different European powers in relation to the Romanian cause. The quasi-unanimity of the European powers to satisfy Russia's demands is highlighted here. Their adopted positions are evaluated, with the only one considered sincere in relation to the Romanian delegation being that of Germany, represented by Chancellor Bismarck. Together with arguments of foreign policy and a summary of the information received from Berlin, the letter overviews the internal politics and the positions probable to be expressed in Parliament on the evolutions of foreign policies. Annexed is the original of the telegram received from Ion C. Brătianu, from Berlin.

PRESIDENTIA
CONSILIULUI MINISTRILOR

Nr. _____

București

16. 28.
pr. Sănădu 18/11
30. 1878.

Măria Ta.

Am primit arta-și următoarea
epistolă de la d. Ion Brătianu, pe
care me credei de totu a o pune
subtă ochii Măriei Tăle, mîntu
din mîntu, că este bine se cunoască
totu.

„Dreptu și bunu”.

„Numai principele Bismarck
mi-a spus adevăratu amă de
la primul meu voiaju; căci,
numai elu avea interesu se ne
facă se intrăm la învoială, căci
acelu nu făcea sarcina mai puțin
neplăcută,

cei laltu aveau interesu

ca se facem greutăți ca se
 potă ei rupe mai multe conces-
 sioni de la Rusia otărâtorilor
 ca apoi se ne sacrificie pe noi.

" Anglesii ne-au sacrificat
 de la protocolul din Londra;
 dar până nu vom vedea pe
 deplin realizate dorințele noastre
 nu voiesc se ne spune scărta
 ce ne acceptă pentru ca se ne
 aibă la na gogorită.

" Andrassy de când a venit
 mi-a repetat că nu va face
 nimic pentru Bessarabia, și că
 de ce ne impetivim otărâtorilor
~~pute~~ Congresului de fi ridicat.

" Eu l'am repetat din nou
 și i-am spus se - mi spune
 curat de că perdem Bessa-
 rabia și mi-a răspuns
 că da. L'am întrebat

-3-

Și că trebuie să desarmăm și
nu a fim că nu, căci amă nu
se știe ce se va întâmpla până
în fine, și că și el continuă
pregătirile.

"De Gortschakoff n' am
frecvență re-ținu și lim-
bagii ne a finit.

"Waddington ne-a fim că el
este puțin practic și că se fim
și noi așa; atunci va căuta
ca despăgubirea se fie mai
favorabilă.

"Căuti a fortă chiară aspră,
și numai după ce se vede că
i s' au făcută oprevațiuni
a fortă ei mai dulce în
vorbă ei nu în promisiuni.

Bismarck este stăpân, impune le
toți. »

„La cererea noastră s'a fi admis,
la congresul n'aveam încă
reputație. Ei totu' speră că vom
ceda, și atunci se ne acuză.
Măna' lăsam memorandumul
care îi va convinge că stăruim
în refuz. »

Avem câte-va zile și am
atras atenția de la n'au
fi bine ca Măda-Tas, suptu'
punctul s'a vizita pe luxera-
foarele n'au fi bine se soroc
fără verte la Berlin.

G. Quatrem respunde
că „de la după atentat
s'au fi făcut demarș
despre care sunt vorbesc
n'au fi avut nici un

150
PRESIDENTIA
CONSILIULUI MINISTRILOR

2-4-
București

Nr. _____

„Inconveniente, dinu' avu'm
fara' unu' altu' pretextu' vedu'
c' au fi na' gresiala'.

„Maza pe Marea-Rea Domnitorulu'
se consimta' la cumparatoarea
armei scapode, cari le avu'm
cftine si putemu' completa
armamentul, cand' mantinu'
costa' indouiti' si nu' credu'
ca vomu' mai putea' dobori'
banu' de la trea' pentru
pusi; se ne gra'timu' de nu'.

Marea-Ta.

„Eri' era' a sosi' in Bucuresti
J. Ion Stupiza, reventu' dui
Reulu'.

Domnia-Rea este gata a
replea. Ori' carulu' Marea-Ta
ai voi se tramu'ti' era' la
Reulu'.

D. I. Sturza ne-a spus asta și
făcând în D. Marescalu Văcă
neru impresiunile durabile
pe care D. Marescalu le
va comunica Măreș-Teli.

În certitudinea generală
D. I. Sturza nu ne spune mai
multă de cât că ea a ce ne
spune și D. Ion Brătianu. Căci
că D. Conti a jurat de la
Roma instrumentul mai sau
nobile nău, D. Brătianu
a fostu făcându în secret
la Roma pe D. Rădăscu.

D. Sturza pare face
ne multumită de ea a
ce numere șoviniste din
Călugăreanu; pentru
cești vede că este bine

-5-

se stămni, cum stă și domnul
 quătoam pe calca îndrăta
 de națune și de marea Tă.

Camera este etarită ca
 luni, sepe nă interpelare,
 și mai drept nă interelare
 se va face guvernului, și
 dea cum votu de stăruință
 în jurului și votu. Alca
 motive nă se va așta
 năuă mai așteru, și va fi
 forte moderată în formă.

Cestruca căii ferate
 merge mult; au fost multe
 pedici, multe suferiri, din
 partea mai multor
 deputati, dinu cred că
 se va spori peste 3. 4
 zile și că se va spori bine.

ieri noapte Domna Gherman
 a fost atacată de două
 hoți, cari au vrut să o
 răpune și să o se
 răpădă. Acesta s'a făcut
 pe la 2, după miezul
 nopții. Hoții au fost
 puși îndată de poartă
 cloncu în casa Domnei
 Gherman. Erau două
 slugi, unul alii dumneasa
 și altul alii unei unde
 a dumneasa.

Toate secrete din Târa Sântă
 Cuna.

Alu marele Te'le de
 notat și rugă.

C. A. Moșcu

-6-

Prezentată la Oficiul Bucuresti Scrită la Oficiul Sinaia

<p>Nr. present <u>1972</u> Cl. <u>5</u></p> <p><u>36</u> cuv. <u>346</u> Gr. <u>382</u> T.</p> <p>Data <u>29/6</u> 187</p> <p>ore <u>6</u> m <u>45</u> m <u>5</u></p>		<p>Nr. sosirei <u>134</u></p> <p>Data <u>29/6</u> 187</p> <p>ore <u>7</u> m <u>45</u> timp. <u>3</u></p> <p style="text-align: center;">NOTA DIN OFICIU</p>
---	---	---

TELEGRAMMA

OFICIUL Sinaia

Monsieur S. C. Domnitorului.

Monsieur, je viens de recevoir de Mr C.
galucianu la dépêche ci dessous en date d'hier
que je dois devoir transmettre à V. A.

0126 3760 1707 0922 7956 3096 3897 8689 9350 0086
5687 5905 9828 3761 5982 7803 3358 3493 7930 3372
2192 5931 0978 1371 5687 2642 4774 5412 3060 3761
4412 3493 0086 4437 3517 0896 8798 4437 8818 9363
3352 1087 8690 7921 0439 7412 3357 0983 5281 2817
1174 8309 3671 6889 4029 1087 0282 8930 5525 7882
1577 4548 5651 9221 5950 4721 0086 9541 3397 1716
2228 3750 9496 8327 1991 7571 5931 5443 6731 5931

Form. Nr. 3. Pentru conformitate: V. Kiri

19 iunie/1 iulie 1878, Berlin

Discursul lui Mihail Kogălniceanu, ministrul român al Afacerilor Externe, rostit în fața delegațiilor puterilor reprezentate de la Congresul de la Berlin

June 19/July 1, 1878, Berlin

Speech delivered by Mihail Kogălniceanu, Minister of Foreign Affairs of Romania, in front of the delegations of the powers represented at the Congress of Berlin

Fără îndoială, unul dintre cele mai celebre și citate documente ale Războiului de Independență al României, discursul lui Mihail Kogălniceanu în cadrul Congresului de la Berlin reprezintă o pledoarie pentru susținerea și promovarea intereselor naționale ale României. Deși, după cum chiar el însuși o spunea în epocă, România a fost ascultată, dar nu și auzită la Congres, discursul rămâne totuși un exemplu de document conceput nu numai pentru prezent, cât mai ales pentru viitor.

Without a doubt, Mihail Kogălniceanu's speech at the Congress of Berlin is one of the most famous and quoted documents of the Romanian War of Independence, as it represents a plea for support and promotion of the national interests of Romania. Although Romania was only listened to, but not heard at the Congress – as Kogălniceanu himself liked to say –, the speech remains a model document conceived not only for the present, but especially for the future.

116

1.

Congrès de Berlin.
Séance du 19^{juin} 1878.
1er juillet

Paroles prononcées par M^r. Kogalniceanu, Ministre
des Affaires Étrangères de Roumanie.

Messieurs M. M. les Plénipotentiaires,

Nous avons, tout d'abord, à cœur de remercier
le Congrès de vouloir bien entendre les Délégués
Roumains au moment de délibérer sur la
Roumanie. C'est un nouveau titre ajouté
par l'Europe à ceux qui lui ont valu dès
longtemps la reconnaissance de la nation
Roumaine, et ce gage d'unanime bien-
veillance nous paraît être d'un heureux
augure pour le succès de la cause que
nous sommes appelés à défendre devant
Vous.

Nous n'insisterons pas sur les événements
dans lesquels nous avons été entraînés ~~comme~~
par des nécessités de force majeure. Nous
passerons également sous silence soit l'action
militaire à laquelle nous avons participé,
soit l'action diplomatique à laquelle il
ne nous a pas été donné de prendre part.

117

L.

J. Nous avons eu occasion de constater déjà que la période des négociations nous a été moins propice que la fortune des armes.

— Nous nous bornerons à exposer les droits et les vœux de notre pays, sur la base du résumé présenté dans le Mémoire que nous avons eu l'honneur de soumettre récemment au Congrès.

1°

Nous croyons qu'en bonne justice, aucune partie du territoire actuel ne doit être détachée de la Roumanie.

— La restitution par le Traité de 1856 d'une partie de la Bessarabie à la Principauté de Moldavie a été un acte d'équité de l'Europe. Le morcellement de 1812 ne pouvait pas se justifier par le fait ou le droit de la conquête.

— En 1812, la Bessarabie relevait d'une Principauté dont l'autonomie avait été attestée solennellement par tous les traités antérieurement conclus entre les Empires Russe et Ottoman.

Le traité de Kutchuk-Kainardji particulièrement reconnaissait aux Princes de Moldavie et de Valachie la qualité de Souverains, et établissait que la Bessarabie faisait partie de la Moldavie.

— C'était donc là un pays roumain.

118

3.

avec des institutions et des lois roumaines, explicitement maintenues par Sa M.^{te} l'Empereur Alexandre Ier Le respect de l'ancienne nationalité était formulé dans le rescrit impérial promulguant l'organisation administrative et judiciaire de cette province après son incorporation à la Russie, sans qu'il fût posé la moindre distinction entre la basse et la haute Bessarabie.

— On a semblé vouloir conclure que la Bessarabie était une région turque ou tatare du simple fait que les Ottomans y occupaient trois forteresses. ^(en 1812) Mais l'histoire de la Valachie présente une anomalie analogue; des forteresses turques y ont longtemps subsisté; il n'en résulte pas ^{pour autant} que la Valachie ait jamais été un pays turc.

— En 1878, pas plus qu'en 1812, la Bessarabie ne peut être revendiquée de la Roumanie en vertu du droit de conquête. Elle appartient à une Principauté que la Russie elle-même, pendant tout le cours de sa récente guerre avec l'Empire Ottoman, a considérée et traitée comme un état indépendant et allié.

— D'ailleurs, dès son entrée en campagne, la Russie a signé avec la Roumanie une convention par laquelle elle a expressément garanti l'intégrité actuelle du territoire

Roumain

119

4.

Roumain.

Cette garantie avait été demandée et accordée quand il ne s'agissait encore que du passage des armées Impériales par la Roumanie. Il semblait qu'elle dût redoubler d'énergie du jour où, sur l'appel de la Russie même, le concours de la nation Roumaine devenait plus positif et se transformait en coopération militaire effective, en complète alliance. Nos troupes ont en effet combattu côte à côte avec les troupes Russes. Si ce n'est pas là un titre pour nous agrandir, ce n'en est certes pas un pour nous diminuer.

A défaut d'autre droit, la Convention du 4/6 Avril 1877, qui porte les signatures et les ratifications du Cabinet Impérial, suffirait pour nous conserver une région importante du Danube, à laquelle se rattache si étroitement la prospérité commerciale de la Roumanie.

On a invoqué, à l'appui de la rétrocession de la Bessarabie, des souvenirs de gloire et de valeur militaires. Mais, durant une longue série de guerres, les armes Russes se sont illustrées sur bien des champs de bataille, et ont promené leur gloire jusque sous les murs d'Andrinople.

120

Ce n'est pas là pourtant un titre à la propriété de la région des Balkans.

On a invoqué encore des considérations de reconnaissance. La Roumanie sait pratiquer les devoirs de la gratitude, et l'a mainte fois prouvé. Elle n'oublie pas son histoire, ni le nom de ses bien-faiteurs; elle vénère en Catherine la Grande et en Nicolas 1er les généreux auteurs des traités de Kainardji et d'Andrinople. Mais elle garde aussi la mémoire des sacrifices qu'elle s'est imposés pour l'agrandissement, la fortune et l'éclat de la Russie. Elle se rappelle que, depuis Pierre le Grand jusqu'à nos jours, elle a été, tour-à-tour ou simultanément, la base des opérations militaires de la Russie, le grenier où s'alimentaient ses armées, alors même qu'elles agissaient au delà du Danube, et le théâtre trop souvent préféré des plus terribles collisions. Elle se souvient aussi qu'en 1812 elle a perdu au profit de la Russie la moitié de la Moldavie, c'est-à-dire la Bessarabie du Pruth au Dniester.

2^e

Nous demandons que le sol Roumain

121

6.

ne soit pas assujéti à un droit de passage pendant l'occupation de la Bulgarie par les armées Russes. Le Danube et la mer offrent à ces armées les voies de transport et de communications les plus faciles et les moins coûteuses. La Roumanie, après toutes ses épreuves, aspire à un repos absolu, nécessaire à la réparation des dommages causés par la guerre. Ce serait une mauvaise condition pour l'accomplissement de l'œuvre réparatrice et pour la tranquillité de notre pays que la circulation des troupes étrangères.

3^e

Il nous paraît juste que la Roumanie, en vertu de ses titres séculaires, rentre en possession des îles et des bouches du Danube, y compris l'île des serpents. Il y aurait dans cette restitution un retour équitable aux dispositions originaires par lesquelles les grandes Puissances avaient confié en 1856 aux Principautés Danubiennes la garde de la liberté du Danube à son embouchure.

122

L^e

7.

Nous avons la ferme espoir que la Roumanie recevra du Gouvernement Impérial de Russie une indemnité de ~~guerre~~ en proportion des forces militaires ~~par~~ mises en ligne. Nous croyons légitime à tous égards que les dédommagements stipulés et obtenus par la Russie au nom des divers États alliés soient répartis en raison de l'appoint militaire de chacun des belligérants.

Le Gouvernement Impérial a reconnu le principe de cette répartition en faveur de la Serbie et du Monténégro, et insiste sur son application. La Roumanie est fondée à en demander à son tour le bénéfice.

En effet, obligée de tenir longtemps son armée mobilisée pour parer à des éventualités imminentes, elle a eu sous les drapeaux, tant comme armée de réserve que comme armée active, plus de 70,000 hommes.

En outre elle a subi des pertes considérables: les villes et toute la rive du Danube ont été saccagées par le bombardement, les voies de communication détériorées, son matériel de guerre endommagé.

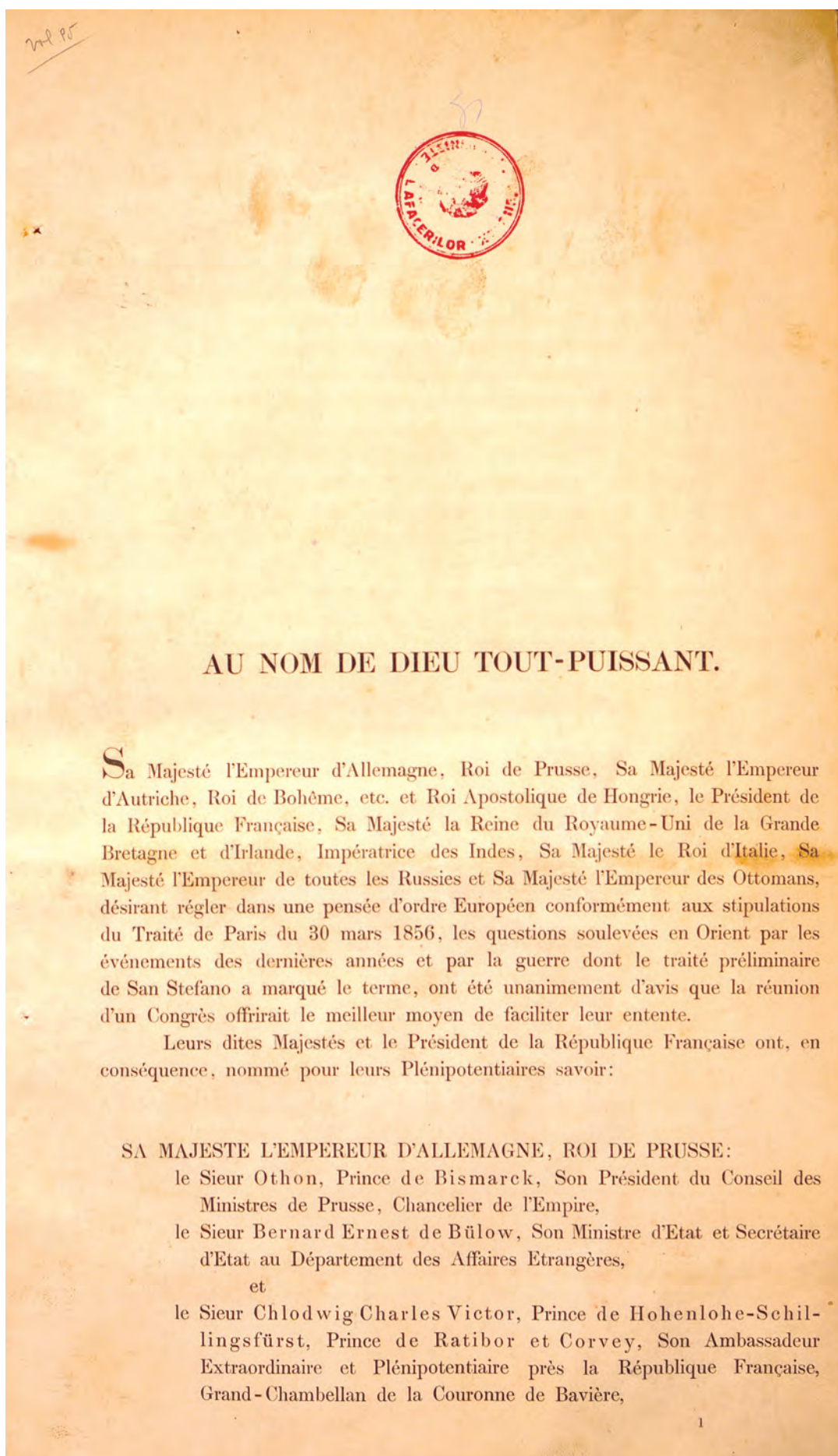
Les compensations dues de ces différents chefs seraient prélevées sur l'indemnité totale allouée au Gouvernement Impérial de Russie, et ~~fournies~~ fournies en telle forme.

1/13 iulie 1878, Berlin
Tratatul de la Berlin

July 1/13, 1878, Berlin
Treaty of Berlin

Actul final al Congresului de la Berlin, tratatul semnat la 1/13 iulie 1878, se află conservat la Arhivele Ministerului german al Afacerilor Externe de la Berlin. Puterile europene participante, atât acelea cu drept de vot deliberativ, semnatare ale tratatului, cât și cele interesate, obiect al deciziilor adoptate la Berlin, au primit un exemplar cu valoare de original semnat și parafat pentru conformitate de către reprezentanți ai Ministerului german al Afacerilor Externe. Prezentăm în acest volum o selecție a acestui document voluminos ce cuprinde partea inițială cu statele participante, paginile referitoare la România, precum și finalul documentului cu semnăturile și sigiliul de certificare.

The final document of the Congress of Berlin – the Treaty signed on July 1/13, 1878 – is preserved at the Archives of the Ministry of Foreign Affairs of Germany, in Berlin. The participant European powers, both those with deliberative vote, signatories of the Treaty, and those interested, subject to the decisions adopted in Berlin, received a copy deemed authentic, signed and sealed by the representatives of the Ministry of Foreign Affairs of Germany. Included in this volume is a selection of this ample document, which includes the initial part with the participant states, the pages referring to Romania, as well as the ending of the document, with the signatures and certification seal.

SA MAJESTE L'EMPEREUR D'AUTRICHE, ROI DE BOHEME, ETC. ET
ROI APOSTOLIQUE DE HONGRIE:

- le Sieur Jules, Comte Andrassy de Csik Szent-Király et Kraszna-Horka, Grand d'Espagne de 1re classe, Conseiller Intime Actuel, Son Ministre de la Maison Impériale et des Affaires Etrangères, Feld-Maréchal-Lieutenant dans Ses armées,
- le Sieur Louis, Comte Károlyi de Nagy-Károly, Chambellan et Conseiller Intime Actuel, Son Ambassadeur Extraordinaire et Plénipotentiaire près Sa Majesté l'Empereur d'Allemagne, Roi de Prusse,
et
- le Sieur Henri, Baron de Haymerle, Conseiller Intime Actuel, Son Ambassadeur Extraordinaire et Plénipotentiaire près Sa Majesté le Roi d'Italie,

LE PRESIDENT DE LA REPUBLIQUE FRANÇAISE:

- le Sieur William Henri Waddington, Sénateur, Membre de l'Institut, Ministre Secrétaire d'Etat au Département des Affaires Etrangères,
- le Sieur Charles Raymond de La Croix de Chevrière, Comte de Saint-Vallier, Sénateur, Ambassadeur Extraordinaire et Plénipotentiaire de France près Sa Majesté l'Empereur d'Allemagne, Roi de Prusse,
et
- le Sieur Félix Hippolyte Desprez, Conseiller d'Etat, Ministre Plénipotentiaire de première classe, chargé de la Direction des affaires politiques au Ministère des Affaires Etrangères,

SA MAJESTE LA REINE DU ROYAUME-UNI DE LA GRANDE
BRETAGNE ET D'IRLANDE, IMPERATRICE DES INDES:

- le très-honorable Benjamin Disraeli, Comte de Beaconsfield, Vicomte Hughenden, Pair du Parlement, Membre du très-honorable Conseil Privé de Sa Majesté, Premier Lord de la Trésorerie de Sa Majesté et Premier Ministre d'Angleterre,
- le très-honorable Robert Arthur Talbot Gascoyne Cecil, Marquis de Salisbury, Comte de Salisbury, Vicomte Cranborne, Baron Cecil, Pair du Parlement, Membre du très-honorable Conseil Privé de Sa Majesté, Principal Secrétaire d'Etat de Sa Majesté au Département des Affaires Etrangères,
et
- le très-honorable Lord Odo William Léopold Russell, Membre du Conseil Privé de Sa Majesté, Son Ambassadeur Extraordinaire et Plénipotentiaire près Sa Majesté l'Empereur d'Allemagne, Roi de Prusse,

SA MAJESTE LE ROI D'ITALIE:

le Sieur Louis, Comte Corti, Sénateur, Son Ministre des Affaires
Etrangères,

et

le Sieur Edouard, Comte de Launay, Son Ambassadeur Extra-
ordinaire et Plénipotentiaire près Sa Majesté l'Empereur d'Allemagne,
Roi de Prusse,

SA MAJESTE L'EMPEREUR DE TOUTES LES RUSSIES:

le Sieur Alexandre, Prince Gortchacow, Son Chancelier de l'Empire,
le Sieur Pierre, Comte de Schouvaloff, Général de Cavalerie, Son
Aide-de-camp Général, Membre du Conseil de l'Empire et Son
Ambassadeur Extraordinaire et Plénipotentiaire près Sa Majesté
Britannique,

et

le Sieur Paul d'Oubril, Conseiller Privé Actuel, Son Ambassadeur
Extraordinaire et Plénipotentiaire près Sa Majesté l'Empereur d'Alle-
magne, Roi de Prusse,

et

SA MAJESTE L'EMPEREUR DES OTTOMANS:

Alexandre Carathéodory Pacha, Son Ministre des travaux publics,
Mehemed Ali Pacha, Muchir de Ses armées,

et

Sadoullah Bey, Son Ambassadeur Extraordinaire et Plénipotentiaire
près Sa Majesté l'Empereur d'Allemagne, Roi de Prusse,

Lesquels, suivant la proposition de la Cour d'Autriche - Hongrie et
sur l'invitation de la Cour d'Allemagne, se sont réunis à Berlin munis de
pleins pouvoirs qui ont été trouvés en bonne et due forme.

L'accord s'étant heureusement établi entre eux, ils sont convenus des
stipulations suivantes:

ARTICLE I.

La Bulgarie est constituée en Principauté autonome et tributaire sous
la suzeraineté de S. M. I. le Sultan; elle aura un Gouvernement chrétien et une
milice nationale.

ARTICLE II.

La Principauté de Bulgarie comprendra les territoires ci-après:

La frontière suit, au Nord, la rive droite du Danube depuis l'ancienne
frontière de Serbie jusqu'à un point à déterminer par une Commission Européenne

ront y conserver leurs immeubles en les affermant ou en les faisant administrer par des tiers.

Une commission Turco-Serbe sera chargée de régler, dans le délai de trois années, toutes les affaires relatives au mode d'aliénation, d'exploitation ou d'usage pour le compte de la S. Porte, des propriétés de l'Etat et des fondations pieuses (Vakoufs) ainsi que les questions relatives aux intérêts des particuliers qui pourraient s'y trouver engagés.

ARTICLE XL.

Jusqu'à la conclusion d'un traité entre la Turquie et la Serbie, les sujets Serbes voyageant ou séjournant dans l'Empire Ottoman seront traités suivant les principes généraux du droit international.

ARTICLE XLI.

Les troupes Serbes seront tenues d'évacuer, dans le délai de quinze jours à partir de l'échange des ratifications du présent Traité, le territoire non compris dans les nouvelles limites de la Principauté.

Les troupes Ottomanes évacueront les territoires cédés à la Serbie dans le même délai de quinze jours. Il leur sera toutefois accordé un terme supplémentaire du même nombre de jours, tant pour quitter les places fortes et pour en retirer les approvisionnements et le matériel, que pour dresser l'inventaire des engins et objets qui ne pourraient être enlevés immédiatement.

ARTICLE XLII.

La Serbie devant supporter une partie de la dette publique ottomane pour les nouveaux territoires qui lui sont attribués par le présent Traité, les Représentants à Constantinople en détermineront le montant, de concert avec la S. Porte, sur une base équitable.

ARTICLE XLIII.

Les Hautes Parties contractantes reconnaissent l'indépendance de la Roumanie en la rattachant aux conditions exposées dans les deux articles suivants.

ARTICLE XLIV.

En Roumanie, la distinction des croyances religieuses et des confessions ne pourra être opposée à personne comme un motif d'exclusion ou d'incapacité en ce qui concerne la jouissance des droits civils et politiques, l'admission aux emplois publics, fonctions et honneurs ou l'exercice des différentes professions et industries, dans quelque localité que ce soit.

La liberté et la pratique extérieure de tous les cultes seront assurées à tous les ressortissants de l'Etat roumain aussi bien qu'aux étrangers, et aucune entrave ne sera apportée soit à l'organisation hiérarchique des différentes communions, soit à leurs rapports avec leurs chefs spirituels.

Les nationaux de toutes les Puissances, commerçants ou autres, seront traités en Roumanie, sans distinction de religion, sur le pied d'une parfaite égalité.

ARTICLE XLV.

La Principauté de Roumanie rétrocède à S. M. l'Empereur de Russie la portion du territoire de la Bessarabie détaché de la Russie en suite du Traité de Paris de 1856 limitée à l'Ouest par le thalweg du Pruth, au midi par le thalweg du bras de Kilia et l'embouchure de Stary-Stamboul.

ARTICLE XLVI.

Les îles formant le Delta du Danube ainsi que l'île des Serpents, le Sandjak de Toultscha comprenant les districts (Cazas) de Kilia, Soulina Mahmoudié, Isaktcha, Toultscha, Matchin, Babadagh, Hirsovo, Kustendje, Medjidié, sont réunis à la Roumanie. La Principauté reçoit en outre le territoire situé au Sud de la Dobroutcha jusqu'à une ligne ayant son point de départ à l'Est de Silistre et aboutissant à la Mer Noire au Sud de Mangalia.

Le tracé de la frontière sera fixé sur les lieux par la Commission Européenne instituée pour la délimitation de la Bulgarie.

ARTICLE XLVII.

La question du partage des eaux et des pêcheries sera soumise à l'arbitrage de la Commission Européenne du Danube.

ARTICLE XLVIII.

Aucun droit de transit ne sera prélevé en Roumanie sur les marchandises traversant la Principauté.

ARTICLE XLIX.

Des conventions pourront être conclues par la Roumanie pour régler les privilèges et attributions des Consuls en matière de protection dans la Principauté. Les droits acquis resteront en vigueur tant qu'ils n'auront pas été modifiés d'un commun accord entre la Principauté et les parties intéressées.

ARTICLE L.

Jusqu'à la conclusion d'un traité réglant les privilèges et attributions des Consuls entre la Turquie et la Roumanie, les sujets roumains voyageant ou séjournant dans l'Empire Ottoman et les sujets ottomans voyageant ou séjournant en Roumanie jouiront des droits garantis aux sujets des autres Puissances Européennes.

ARTICLE LI.

En ce qui concerne les entreprises de travaux publics et autres de même nature, la Roumanie sera substituée, pour tout le territoire cédé, aux droits et obligations de la Sublime Porte.

ARTICLE LII.

Afin d'accroître les garanties assurées à la liberté de la navigation sur le Danube reconnue comme étant d'intérêt européen, les Hautes Parties contractantes décident que toutes les forteresses et fortifications qui se trouvent sur le parcours du fleuve depuis les Portes de fer jusqu'à ses embouchures seront rasées et qu'il n'en sera pas élevé de nouvelles. Aucun bâtiment de guerre ne pourra naviguer sur le Danube en aval des Portes de fer, à l'exception des bâtiments légers destinés à la police fluviale et au service des douanes. Les stationnaires des Puissances aux embouchures du Danube pourront toutefois remonter jusqu'à Galatz.

ARTICLE LIII.

La Commission Européenne du Danube, au sein de laquelle la Roumanie sera représentée, est maintenue dans ses fonctions et les exercera dorénavant jusqu'à Galatz dans une complète indépendance de l'autorité territoriale. Tous,

les traités, arrangements, actes et décisions relatifs à ses droits, privilèges, prérogatives et obligations sont confirmés.

ARTICLE LIV.

Une année avant l'expiration du terme assigné à la durée de la Commission Européenne, les Puissances se mettront d'accord sur la prolongation de ses pouvoirs ou sur les modifications qu'elles jugeraient nécessaires d'y introduire.

ARTICLE LV.

Les règlements de navigation, de police fluviale et de surveillance depuis les Portes de fer jusqu'à Galatz seront élaborés par la Commission Européenne assistée de délégués des Etats Riverains et mis en harmonie avec ceux qui ont été ou seraient édictés pour le parcours en aval de Galatz.

ARTICLE LVI.

La Commission Européenne du Danube s'entendra avec qui de droit pour assurer l'entretien du phare sur l'île des Serpents.

ARTICLE LVII.

L'exécution des travaux destinés à faire disparaître les obstacles que les Portes de fer et les Cataractes opposent à la navigation est confiée à l'Autriche-Hongrie. Les Etats Riverains de cette partie du fleuve accorderont toutes les facilités qui pourraient être requises dans l'intérêt des travaux.

Les dispositions de l'article VI du Traité de Londres du 13 Mars 1871 relatives au droit de percevoir une taxe provisoire pour couvrir les frais de ces travaux sont maintenues en faveur de l'Autriche-Hongrie.

29

ARTICLE LVIII.

La S. Porte cède à l'Empire Russe en Asie les territoires d'Ardahan, Kars et Batoum avec ce dernier port, ainsi que tous les territoires compris entre l'ancienne frontière russo-turque et le tracé suivant:

En foi de quoi, les Plénipotentiaires respectifs l'ont signé et y ont apposé le sceau de leurs armes.

Fait à Berlin, le treizième jour du mois de Juillet mil huit cent soixante dix-huit.

(L. S.)	signé: v. BISMARCK.
(L. S.)	» B. BÜLOW.
(L. S.)	» HOHENLOHE.
(L. S.)	» ANDRÁSSY.
(L. S.)	» KÁROLYI.
(L. S.)	» HAYMERLE.
(L. S.)	» WADDINGTON.
(L. S.)	» SAINT VALLIER.
(L. S.)	» H. DESPREZ.
(L. S.)	» BEACONSFIELD.
(L. S.)	» SALISBURY.
(L. S.)	» ODO RUSSELL.
(L. S.)	» L. CORTI.
(L. S.)	» LAUNAY.
(L. S.)	» GORTCHACOW.
(L. S.)	» SCHOUVALOFF.
(L. S.)	» P. D'OUBRIL.
(L. S.)	» AL. CARATHÉODORY.
(L. S.)	» MEHEMED ALI.
(L. S.)	» SADOULLAH.

*Copie certifiée
conforme à l'original.*

Par autorisation:

Harvintz

*Envoyé extraordinaire
et
Ministre Plénipotentiaire
de
Sa Majesté l'Empereur d'Allemagne
Roi de Prusse.*

11/23 august 1878, București

Notă verbală și modus operandi adresate de reprezentantul guvernului rus
la București Ministerului român al Afacerilor Externe

August 11/23, 1878, Bucharest

Note Verbale and Modus Operandi addressed by the representative of the
Russian Government to Bucharest to the Ministry of Foreign Affairs of
Romania

Imediat ulterior ratificării Tratatului de la Berlin, autoritățile ruse au demarat procedurile de ocupare a teritoriului Bugeacului, teritoriu cu valoare strategică ce le dădea accesul la Dunăre. De notat că procedurile de îndeplinire ale prevederilor Tratatului de la Berlin erau demarate unilateral și fără relaționare cu cele de retragere a trupelor de ocupație ruse din Dobrogea, teritoriul ce urma a fi reunit, potrivit prevederilor aceluiași tratat, la Regatul României. Nota verbală preciza că partea rusă preferă utilizarea procedurilor anterior utilizate în 1856, atunci când teritoriul fusese retrocedat Moldovei, și făcea referire la stadiul extrem de tensionat al relațiilor bilaterale. Anexat era transmis un modus operandi ce descria punctul de vedere al părții ruse cu privire la procedurile de urmat în transferul de teritorii.

Immediately after the ratification of the Treaty of Berlin, the Russian authorities started the procedures to occupy the territory of Budjak, a territory with immense strategic value that gave them access to the Danube River. It should be noted that the procedures for fulfilling the provisions of the Treaty of Berlin had been unilaterally started and they were unrelated to those for the withdrawal of Russian occupation troops from Dobrudja, the territory to be included in the Kingdom of Romania, according to the provisions of the same treaty. The Note Verbale stated that the Russian side preferred to use the procedures previously used in 1856, when the territory had been returned to Moldavia, and referred to the extremely tense state of the bilateral relations. Attached was a Modus Operandi describing the Russian side's view on the procedures to be followed in the transfer of territories.

XC1/87

-1-

Copie de la note adressée au Ministère des Affaires Étrangères de Roumanie, en date du 11/13 Août 1878, sous N° 1174, par M^r le Baron Stuart, Agent diplomatique et Consul Général de Russie.

Monsieur le Ministre,

Le traité de Berlin étant entré en pleine vigueur par l'échange des ratifications, le Gouvernement Impérial a bien voulu me charger de lui faire connaître le mode de procéder que le Gouvernement Romain désirerait choisir afin de mettre sans délai à exécution les décisions de Berlin.

Dans une dépêche, qui m'a été adressée à ce sujet, le Conseiller Privé Actuel de Giers exprime que tout le monde est intéressé à accélérer l'exécution du traité de Berlin afin de rétablir en Orient et en Europe l'état de paix trop longtemps troublé et dont la réunion de Berlin a eu pour but essentiel de poser les bases.

M. de Giers ajoute que le Cabinet Impérial désire replacer ses relations avec la Roumanie sur le pied d'une franche et cordiale amitié et qu'il croit que c'est également l'intérêt du Gouvernement Romain.

Relativement à la Bessarabie, M. de Giers m'informe que Sa Majesté l'Empereur désirerait que la rétrocession de ce territoire soit opérée d'après le même mode qui a été suivi pour son transfert en 1857 à la Moldavie et dont l'exposé se trouve dans la notice ci-jointe.

D'après ce précédent le Gouvernement Roumain aurait :

1° à nommer un commissaire muni de pleins pouvoirs pour établir la nouvelle frontière de concert avec un Commissaire Russe.

2° à nommer des délégués spéciaux afin d'établir dans tous les détails, avec le concours de délégués nommés par le Cabinet Impérial, l'ordre d'après lequel le territoire et les affaires financières, administratives et judiciaires seront transférées aux autorités russes. Les mêmes délégués pourront effectuer le transfert de la partie cédée de la Dobroudja aux autorités roumaines lorsque la Délimitation aura été faite.

3° Une fois l'entente établie en principe sur ces divers points - à désigner un terme fixe pour l'occupation de la nouvelle frontière par les troupes russes et la sortie des troupes roumaines.

Le Ministère Impérial espère que le Gouvernement Roumain appréciera l'urgence d'accélérer l'accomplissement des formalités nécessaires pour l'entrée en fonctions de la Commission. De son côté le Gouvernement Impérial se propose d'envoyer préalablement sur les lieux les employés russes qui seront investis de fonctions administratives et judiciaires afin qu'ils se concertent avec les employés Roumains sur les détails de leurs obligations réciproques quant au transfert de toutes les affaires de leur ressort.

Votre Excellence ne manquera ~~pas~~ certainement pas d'apprécier l'importance de cette liquidation générale pour les relations futures des deux pays.

Sans garder un souvenir pénible des regrettables

- 2 -

entraînements qui ont altéré dans ces derniers temps
l'harmonie de nos rapports mutuels et ont douloureusement
affecté les vrais amis de la Roumanie, Notre Auguste
Maître est prêt à reprendre les bons rapports traditionnels
avec ce pays qui n'aurait jamais dû subir la moindre
atteinte. Mais il faudrait que le Gouvernement Roumain
témoinne de son côté par des faits de ses dispositions pour
l'avenir et qu'il profite avant tout de l'occasion
actuelle pour déterminer par sa manière d'agir l'attitude
que le Cabinet Impérial devra observer à son égard.

Le Gouvernement Impérial désirant concourir en tant
que possible à accélérer la marche de l'affaire qui
nous occupe, je viens prier Votre Excellence de vouloir
bien me faire connaître au plus tôt les décisions du
Gouvernement. Principier quant à la marche à suivre
et aux termes à fixer afin que le Ministère Impérial
puisse sans retard se mettre en rapports avec les
divers Ministères desquels relèvent les détails d'exécution
et la nomination des Délégués spéciaux.

Veuillez agréer, etc.

(Signé) Stuart.

3-

Notice sur le *modus procedendi* suivi en 1857 pour le transfert de la partie de la Bessarabie, concédée à la Moldavie.

La transmission à la Moldavie de la partie de Bessarabie fut effectuée en 1857 avec observation des formalités suivantes:

1°. Un acte spécial établissant la nouvelle frontière fut dressé par les plénipotentiaires des deux côtés. Le délégué Russe agissait en vertu d'un plein pouvoir revêtu de la signature de Sa Majesté l'Empereur de toutes les Russies.

2°. Les dossiers des affaires furent remis par des fonctionnaires Russes à des fonctionnaires administratifs et judiciaires Princières.

3°. Le mode de transmission avait été établi par une commission spéciale, formée des délégués de différentes administrations tant Impériales que Princières.

Cette Commission présidée par le Gouverneur de la Bessarabie était formée du maréchal de la noblesse et des chefs de toutes les administrations de la province. Elle comptait, en outre dans son sein trois Commissaires Princières. Elle débuta par dresser un tableau statistique détaillé de toutes espèces de propriétés ainsi qu'un relevé de toutes les affaires administratives et judiciaires qui devaient être remises.

La Commission s'empressa de liquider tous les comptes de la couronne avec les particuliers et de transporter en Russie le matériel appartenant à la couronne ainsi que les dossiers qui n'étaient pas passibles de remise au

Gouvernement Princier. Là dessus elle rédigea une instruction pour la gouverne des employés chargés de préparer les dossiers destinés à être remis au Gouvernement Princier.

En conséquence de cette instruction les fonctionnaires Impériaux dressèrent avec les fonctionnaires Princiers des actes séparés concernant la remise des dossiers judiciaires, administratifs, domaniaux, relatifs aux colonies, etc. Ces actes furent accompagnés de procès verbaux relatifs aux dossiers terminés et non terminés, aux capitaux, édifices de la Couronne, magasins d'approvisionnement dans les villages, registres de contributions etc. Les Eglises et les Ecoles furent remises aux autorités Princières par des délégués spéciaux.

Conformément à ce qui précède il eut été désirable que le Gouvernement Roumain veuille bien :

1° Désigner un commissaire spécial pour dresser l'acte établissant la nouvelle frontière des deux Etats.

2° Nommer le nombre de délégués nécessaires pour établir de concert avec les délégués du Gouvernement Russe le mode de transmission détaillée des affaires de chaque branche séparément.

L'installation de la nouvelle frontière qui se borne à suivre un cours d'eau ne pouvant pas présenter de grandes difficultés le Commissaire de délimitation pourrait être admis à ~~procéder~~ prendre part aux travaux de la Commission de transfert du territoire retrocedé.

Il serait surtout urgent de fixer d'un commun accord avec le Gouvernement Princier un terme pour l'évacuation du territoire en question par l'armée Roumaine et pour l'occupation de la ligne frontière par nos piquets. Quant aux propriétés du fisc et des églises et monastères

leur transmission, devrait être faite sur la base des dispositions prises à cet effet en 1857.

Cette même base pourrait être adoptée pour la transmission des prisons et des dossiers relatifs aux détenus ainsi que pour tout ce qui concerne les revenus du fisc, les arriérés d'impôts, les capitaux déposés, etc.

L'entente avec le Gouvernement Roumain relativement au mode de procédure pour la transmission du territoire en question ne suppose pas la nécessité d'un acte international à cet effet.

5/17 decembrie 1878, București

Proces verbal al Comisiei de trasare a frontierei româno-ruse pentru aplicarea prevederilor Tratatului de la Berlin

December 5/17, 1878, Bucharest

Procès-verbal of the Commission for drawing the Romanian-Russian border, in application of the provisions of the Treaty of Berlin

Procesul verbal al comisiei mixte de trasare a frontierei româno-ruse marchează finalizarea procedurilor de încorporare a sudului Basarabiei la Imperiul Rus. Dincolo de raptul teritorial practicat de Rusia în dauna României și dificultățile survenite în raporturile bilaterale reci și adeseori ostile, lucrările comisiei mixte consemnează și controlul român asupra cvasi-totalității gurilor Dunării cu excepția brațului Chilia, aflat în spațiul frontalier comun.

The procès-verbal of the mixed Commission for drawing the common Romanian-Russian border marks the ending of the process to include the south of Bessarabia in the Russian Empire. Beyond the territorial seizure practiced by Russia to the detriment of Romania and the difficulties that arose due to the cold and often hostile bilateral relations, the works of the mixed Commission also recorded the Romanian control on the quasi-totality of the mouths of the Danube River, except for the Chilia branch, situated on the joint border.

Copie.

Procès-Verbal

Les soussignés Colonel Iancovici et le Lieutenant-Colonel N. Dimetresco-Maican, délégués du Gouvernement Princes Roumain et le Colonel Tougenhold, délégué du Gouvernement Impérial Russe, en vertu des délégations qu'ils ont de leurs Gouvernements respectifs pour procéder au tracé de la ligne frontière entre les deux Etats sur le bas Danube en vertu du traité de Berlin, se sont constitués en commission le 23 Novembre (v. s.). La commission, après s'être rendue sur les lieux, et vu l'art. 45 du traité de Berlin, fixe la ligne-frontière entre les deux Etats comme c'est indiqué sur la carte annexée au présent procès-verbal savoir: on partant de l'embauchure du bras vieux Stamboul, la frontière suivra en remontant le thalweg du bras qui se trouve entre les îles Kouban et Popin jusqu'en face du village Periprava, en laissant à droite l'île de Stamboul et à gauche l'île de Liti. A partir de ce point, toujours en remontant, la frontière suivra le thalweg

du bras moyen (direct) laissant à droite les îles Yermakoff et Otnojins et à gauche les îles Ciornoï (Negra), Svirof et Meslynof et puis, par le thalweg du bras unique de Kilia, jusqu'en face de la ville de Kilia. À partir de ce point la frontière en remontant passera par le thalweg des bras Ivaneschti et sera par le thalweg des bras Seredine, en laissant à droite les îles Maciuka et Catinca, Solonetz et Kislitzka, et à gauche les îles Ivaneschti (Tatarski), les deux Daller et l'île Capu de Drak, et puis par le thalweg du bras unique de Kilia jusqu'au Tchatal d'Ismail où commence le bras de Kilia. En ce qui regarde la frontière entre Tchatal d'Ismail et l'embouchure du Pruth, la Commission ne pouvant se mettre d'accord, expose comme suit l'opinion de chaque partie séparément.

Les délégués Roumains soutiennent que la frontière entre la Roumanie et la Russie entre le Tchatal d'Ismail et l'embouchure du Pruth doit suivre la rive gauche du fleuve et nullement son thalweg. Les délégués Roumains appuient leur opinion sur la lettre même de l'art. 45 du traité de Berlin qui ne spécifie pas pour cette partie du Danube une autre frontière que celle qui existait en vertu du traité de Paris entre la Roumanie et la Turquie, c'est-à-dire la rive même du fleuve. Les délégués Roumains ont encore invoqué à l'appui de leur opinion les précédents établis sur cette même partie du Danube par

/.

le traité de Bucarest (1812) et par celui de²
Paris qui n'ont pas fixé la frontière entre
les Etats sur le thalweg, mais sur la rive
gauche du fleuve.

Le délégué Russe, sans entrer dans
l'examen des traités, soutient que la ligne
de démarcation de la frontière selon le droit
international général doit passer par le
milieu du fleuve séparant les deux Etats
riverains et par conséquent doit suivre le
thalweg du Danube.

En conséquence, il a été dressé le
présent procès-verbal en double exemplaire
pour être soumis aux Gouvernements res-
pectifs. -

Fait à Bucarest le 5 Décembre (r.s.) 1878.

Les délégués du Gouvernement
Princier de Roumanie
Colonel Pencovici.

Lieut. Colonel M. Dimitrescu Naican.

Le délégué du G.^t J.^l de
Russie

Colonel Fouguenhold.

8/20 februarie 1880, București

Notă circulară a ministrului Afacerilor Externe către agenții diplomatici ai României la post în marile capitale europene

February 8/20, 1880, Bucharest

Circular Note of the Minister of Foreign Affairs to the Romanian diplomatic agents on duty in the great European capital cities

Documentul, purtând semnătura ministrului Afacerilor Externe, Vasile Boerescu, anunță agenții diplomatici români că reprezentanții Franței, Germaniei și Marii Britanii au depus la sediul ministerului o notă diplomatică comună recunoscând independența României. Nota survenea în urma rezolvării de către statul român a condițiilor puse prin tratatul de la Berlin pentru recunoașterea independenței de stat, îndeosebi cele referitoare la răscumpărarea căilor ferate române de la consorțiul german ce le construise și reglementarea statutului cetățenilor evrei ai statului român.

The document, bearing the signature of the Minister of Foreign Affairs, Vasile Boerescu, announced the Romanian diplomatic agents that the representatives of France, Germany, and Great Britain submitted to the Ministry's headquarters a joint diplomatic Note recognising Romania's independence. The Note occurred after the Romanian state had solved the conditions imposed through the Treaty of Berlin for the recognition of the State Independence. In particular, those conditions were related to the repurchase of the Romanian railways from the German consortium that had built them and the regulation of the status of the Jewish citizens of the Romanian state.

Telegramme circulair.

N° 2087.

8/10 fev 1880

597

Les Représentants de l'Allemagne
de la France et de la Grande
Bretagne se sont réunis au
Ministère des Affaires Étrangères et
en ont remis une ~~circulaire~~ note
~~circulaire~~ ~~sur~~ ~~laquelle~~ ~~est~~ ~~indiquée~~
la ~~manière~~ ~~par~~ ~~laquelle~~
l'indépendance de la Roumanie
est reconnue et les trois grands
Pouvoirs se réservent toute
entière en relations diplomatiques
régulières avec le Gouvernement
roumain.

Cette note qui ne contient ni
résumé, ni conditions pour la
reconnaissance de notre indépendance
n'a pas été publiée par le Ministère
officiel de demain.

A. Driess.

14/26 martie 1881, București

Moțiunea Adunării Deputaților cu prilejul proclamării Regatului

March 14/26, 1881, Bucharest

Motion of the Assembly of Deputies on the occasion of the proclamation of the Kingdom

Documentul de mari dimensiuni emis de Camera Deputaţilor ratifica procedurile de proclamare a Regatului. El se constituia, totodată, într-un bilanţ al celor cincisprezece ani de domnie a regelui Carol I şi a principalelor realizări ale acestuia. Considerente de spaţiu editorial ne-au impus reproducerea selectivă a documentului, fiind reţinute spre publicare prima şi ultima dintre filele acestuia.

The large-sized document was issued by the Chamber of Deputies and it ratified the procedures of proclaiming the Kingdom. At the same time, the document represented a review of the 15 years under the rule of King Carol I and his main achievements. Due to limitations in editorial space, a selective reproduction of the document was made, with only the first and last pages being published.

- 1 -

Sire ,

Adunarea Legiuitore, —
intrunită in prima ei sesiune
ordinară , de când Statul
român și a luat rangul ce
cuvenea însemnătății sale politice,
este mândră de a aduce Regelui
României mărturia devotamen-
tului și recunoștinței sale .

Onorătore și plăcută este
datoria ce și împlinesc manda-
tarii națiunii , când vin să
întrunească în jurul Tronului ,

la așteptările Țării și ale
Majestății Sale --
Înăiască Regele.
Înăiască Regina.

Președintele Adunării
Ștefan

Vice-Președinți

P. S. Aurelia

Nicolae Florescu

Secretari

E. Voronianu

Simion Ioni Ghica

Constantin

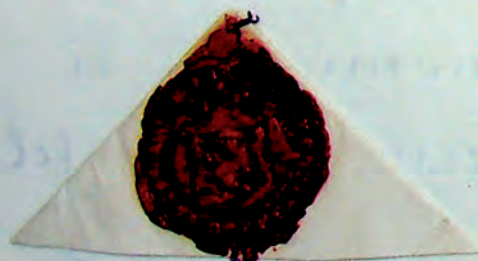
Moșteșoianu

Metodureanu

P. P. Ștefan

Questori

Radu Palerlăgianu

10 mai 1881

Actul solemn al proclamării Regatului

May 10, 1881

The Solemn Act of Proclamation of the Kingdom

Document de o importanță definitorie pentru cursul istoriei moderne a României, actul solemn al proclamării Regatului României marchează totodată desăvârșirea procesului de recunoaștere a independenței României moderne și integrarea sa în spațiul politic internațional ca membru cu drepturi depline. Prezentarea grafică, temele tablourilor istorice inserate, precum și semnăturile și sigiliul regatului sporesc valoarea documentar-istorică a documentului.

This document is one of fundamental importance for the course of Romania's modern history, as it marks both the completion of the process of recognizing modern Romania's independence, and its integration within the international political arena as a member with full rights. Its presentation, graphics, themes of the inserted historical paintings, as well as the signatures and the seal of the Kingdom applied on it increase the documentary-historical value of the document.

Repere biografice

Biographies

Carol I (20 aprilie 1839, Sigmaringen-27 septembrie/10 octombrie 1914, Sinaia). Ofițer de carieră în Regimentul 1 Dragoni al Gărzii Regale prusiene și a participat la războiul cu Danemarca din 1864. Datorită înrudirii sale cu împăratul Napoleon al III-lea, a fost ales principe al României; proclamat ca domnitor de către Parlament la 10/22 mai 1866. A jucat un rol major în evoluția constituțională românească, ca arbitru al vieții politice interne – unde, din 1895, a impus alternanța la guvernare a principalelor partide – și conducător al politicii externe. A decis participarea României la războiul ruso-turc din 1877-1878, aducând la guvernare Partidul Național Liberal, condus de Ion C. Brătianu. S-a ilustrat în calitate de comandant al armatelor ruso-române de la Plevna (16/28 august-5/17 decembrie 1877). A fost proclamat rege de către Parlament la 14/26 martie 1881, iar ceremonia oficială a avut loc la 10/22 mai 1881. Pe plan extern, a inițiat aderarea României la Tripla Alianță (18/30 octombrie 1883). Pe plan intern, a condus modernizarea României după modelul occidental și a promovat mișcarea de solidaritate cu românii din Transilvania. În ultimii ani ai domniei, a decis participarea țării la al Doilea Război Balcanic, încheiat prin pacea de la București (28 iulie/10 august 1913), și a inițiat un amplu proces de reformare a României, ce viza adoptarea reformelor agrare și electorale. A înțeles din viață la scurtă vreme după izbucnirea Marelui Război și după ce România a adoptat decizia de neutralitate, în urma Consiliului de Coroană de la Sinaia, din 21 iulie/3 august 1914.

Carol I (April 20, 1839, Sigmaringen-September 27/October 10, 1914, Sinaia). He was a career officer in the 1st regiment of the Prussian Royal Dragoons, having participated in the war against Denmark in 1864. Thanks to his relation to Emperor Napoleon III, he was chosen as prince of Romania and was proclaimed Prince by the Parliament on May 10/22, 1866. Carol I played a major role in the Romanian constitutional evolution, as an umpire of internal politics – where, in 1895, he imposed that the main parties alternate in governing – and as a leader of foreign policy. He decided Romania must engage in the Russo-Turkish War of 1877-1878, bringing to power the National Liberal Party, headed by Ion C. Brătianu. He distinguished himself as the commander-in-chief of the Russo-Romanian armies at Plevna (August 16/28-December 5/17, 1877). Carol was proclaimed King by the Parliament on March 14/26, 1881, with the official ceremony taking place on May 10/22, 1881. Externally, he initiated Romania's accession to the Triple Alliance (October 18/30, 1883). Internally, he led the modernization of Romania following the Western model and promoted the movement of solidarity with the Romanians in Transylvania. In the last years of his reign, he decided Romania must participate in the Second Balkan War, ended with the Peace of Bucharest (July 28/August 10, 1913), and initiated an extensive process of reforming Romania, which also aimed at adopting agrarian and electoral reforms. He died shortly after the outbreak of the Great War, just as Romania had adopted a policy of neutrality adopted at the Crown Council in Sinaia, on July 21/August 3, 1914.

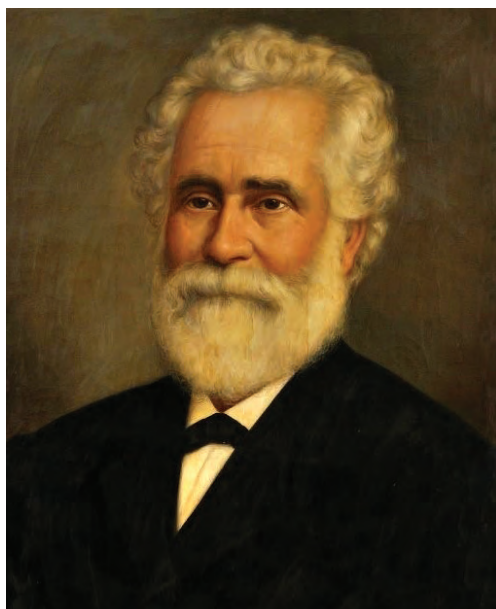
Țarul Alexandru al II-lea (17/29 aprilie 1818, Moscova-1/13 martie 1881, Sankt Petersburg), fiul țarului Nicolae I (1825-1855). A devenit țar la 18 februarie/2 martie 1855. Începutul domniei sale a fost marcat de încheierea Războiului Crimeii și semnarea tratatului de pace de la Paris (18/30 martie 1856). Ulterior, a inaugurat o amplă politică de reformare a statului și a armatei ruse, cea mai importantă reformă fiind emanciparea țăranilor (1861), care i-a adus denumirea de „țarul eliberator”. A acceptat vânzarea provinciei Alaska Statelor Unite (6/18 octombrie 1867), pentru suma de 7,2 milioane dolari (133 de milioane dolari la valoarea de astăzi). A jucat un rol major în conducerea războiului ruso-turc din anii 1877-1878, în urma căruia România, Serbia și Muntenegru și-au obținut independența și, de asemenea, în crearea și modernizarea principatului autonom al Bulgariei. A fost asasinat la 1/13 martie 1881 de membrii ai mișcării socialiste radicale „Voința poporului”.

Alexander II, Emperor of Russia (17/29 April 1818, Moscow-1/13 March 1881, St. Petersburg) was the eldest son of Nicholas I of Russia (1825-1855). He succeeded to the throne on February 18/March 2, 1855. The beginning of his reign was marked by the end of the Crimean War and the signing of the Paris Peace Treaty (March 18/30, 1856). In the aftermath, the Tsar embarked upon an extensive policy of reforming the state and the Russian Army. Alexander's most significant reform was the Emancipation of serfs in 1861, for which he is known as Alexander the Liberator. The Emperor agreed to sale Alaska to the United States (October 6/18, 1867) for 7.2 million USD (the equivalent of 133 million USD, worth today). Alexander II had a major role in fighting the Russo-Turkish War of 1877-1878, which brought independence to Romania, Serbia, and Montenegro, as well as in the creation and modernization of the autonomous principality of Bulgaria. He was assassinated on March 1, 1881 by members of the radical socialist movement "People's Will".

Abdul-Hamid al II-lea (21 septembrie 1842, Constantinopol-10 februarie 1918, Constantinopol) a fost al 34-lea sultan al Imperiului Otoman. A domnit în perioada 31 august 1876-27 aprilie 1909. La 23 decembrie 1876, sub presiunea aliaților europeni ai imperiului, revoltați de cruzimea cu care fuseseră reprimare revoltele din Bosnia-Herțegovina și Bulgaria, a decretat prima Constituție a Imperiului Otoman, consfințindu-se astfel trecerea de la monarhia absolutistă la monarhia constituțională. În aceasta, România era declarată „parte integrantă” a imperiului, cu statut de „provincie privilegiată”, fapt ce a provocat protestele guvernului român. Prima perioadă constituțională s-a încheiat prin dizolvarea Parlamentului la 1/13 februarie 1878. A condus imperiul în războiul ruso-turc din 1877-1878. Conflictul a avut drept consecință pierderea a două treimi din teritoriile din Balcani ale Imperiului Otoman, în urma tratatelor de pace de la San Stefano (martie 1878) și Berlin (iunie-iulie 1878). A fost înlăturat în 1909 de mișcarea „junilor turci” și a murit în captivitate.

Abdul-Hamid II (21 September 1842, Constantinople, Ottoman Empire-10 February 1918, Constantinople, Ottoman Empire) was the 34th Sultan of the Ottoman Empire. He reigned from 31 August 1876 to 27 April 1909. On December 11/23 1876, under pressure from the Empire's European allies, outraged by the cruelty with which the uprisings in Bosnia-Herzegovina and Bulgaria had been suppressed, he decreed the first Constitution of the Ottoman Empire, thus confirming the transition from the absolutist to constitutional monarchy. In this act, Romania was declared an "integral part" of the empire, with the status of a "privileged province", which provoked protests from the Romanian government. The first constitutional period ended with the dissolution of Parliament on 1/13 February 1878. He led the Empire in the Russo-Turkish War of 1877-1878. The conflict resulted in the loss of two-thirds of the Ottoman Empire's Balkan territories following the peace treaties of San Stefano (March 1878) and Berlin (June-July 1878). He was overthrown in 1909 by the Young Turk movement and died in captivity.

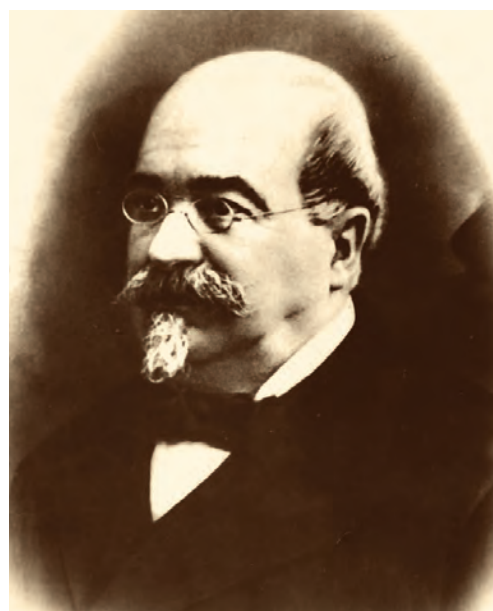

Ion C. Brătianu (2/14 iunie 1821, Pitești-4/16 mai 1891, Florica, jud. Argeș), om politic român, participant la Revoluția de la 1848, la Paris și apoi la București. Exilat între anii 1848-1857, a revenit în țară, unde a susținut dubla alegere a lui Alexandru Ioan Cuza; ministru în guvernarea din 1860. A jucat un rol decisiv în aducerea principelui Carol I pe tronul României. Ministru în anii 1866-1868. În aprilie 1875, a pus bazele Partidului Național Liberal, al cărui lider va fi până la sfârșitul vieții. Președinte al Consiliului de Miniștri din 24 iulie/5 august 1876, funcție pe care a păstrat-o, cu o scurtă întrerupere, până la 20 martie/1 aprilie 1888. A determinat semnarea convenției ruso-române de la 4/16 aprilie 1877 și participarea României la Războiul de Independență 1877-1878. A reprezentat România la Congresul de Pace de la Berlin (iunie-iulie 1878), alături de Mihail Kogălniceanu. În mandatul său, pentru îndeplinirea condițiilor impuse la Berlin pentru recunoașterea independenței, a fost revizuită Constituția, în 1879, în vederea acordării de drepturi politice cetățenilor de altă confesiune decât cea creștină, și a fost acceptată plata de despăgubiri către Germania în chestiunea construirii căilor ferate românești. De numele său sunt legate, printre altele, proclamarea Regatului (14/26 martie 1881) și încheierea alianței secrete cu Puterile Centrale (18/30 octombrie 1883).

Ion C. Brătianu (June 2/14, 1821, Pitești-May 4/16, 1891, Florica, Argeș County) was a Romanian politician, participant in the 1848 Revolution, first in Paris, then in Bucharest. After being exiled between 1848 and 1857, he returned to the country to support the double election of Alexandru Ioan Cuza, serving afterwards as a minister in 1860. He played a decisive part in installing Carol I on the Romanian throne. He served as a minister between 1866 and 1868. In April 1875 he founded the National Liberal Party, whose leader he would be until the end of his life. He became the Chairman of the Council of Ministers on July 24/August 5, 1876, a role he kept with a brief hiatus until March 20, 1888. He prompted the signing of the Russo-Romanian Convention of April 4/16, 1877 and the participation of Romania in the War of Independence (1877-1878). He represented Romania at the Congress of Berlin, (June-July, 1878), together with Mihail Kogălniceanu. During his term, in order to fulfil the conditions imposed in Berlin for the recognition of the independence, the Constitution was revised in 1879 so as to grant political rights to citizens of denominations other than the Christian one, and the payment of compensation to Germany in the matter of building the Romanian railways was also accepted. His name is tied among other things to the proclamation of the Kingdom (March 14/26, 1881) and the secret alliance between Romania and the Central Powers (October 18/30, 1883).

Mihail Kogălniceanu (6/18 septembrie 1817, Iași-20 iunie/1 iulie 1891, Paris), om politic român de orientare liberală, publicist, scriitor, istoric, editor, diplomat, participant la revoluția din 1848. Ulterior, s-a afirmat ca lider al mișcării unioniste care a dus la Unirea de la 24 ianuarie 1859. Președinte al Consiliului de Miniștri în mai multe guverne în timpul domniei lui Al. Ioan Cuza. Artizan al împroprietăririi țăranilor din august 1864. Membru fondator al Partidului Național Liberal (aprilie 1875). În calitate de ministru al Afacerilor Străine (3/15 aprilie 1877-24 noiembrie/6 decembrie 1878), a semnat la 4/16 aprilie 1877 convenția ruso-română. A reprezentat România la Congresul de Pace de la Berlin (iunie-iulie 1878), alături de Ion C. Brătianu. Ministru plenipotențiar al României la Paris (iulie 1880-iunie 1881). Membru al Academiei Române (16/28 septembrie 1868).

Mihail Kogălniceanu (September 6/18, 1817, Iași-June 20/July 1, 1891, Paris) was a Romanian liberal politician, publicist, writer, historian, editor, diplomat and participant in the 1848 Revolution. He distinguished himself as the leader of the unionist movement, which led to the unification of the Romanian Principalities on January 24, 1859. He served as Chairman of the Council of Ministers in several governments during the reign of Al. Ioan Cuza, being the architect of the August 1864 peasant enfranchisement. He was a founding member of the National Liberal Party from April 1875. As foreign minister (April 3/15, 1877-November 24/December 6, 1878) he signed the Russo-Romanian Convention of April 4/16, 1877. He represented Romania at the Congress of Berlin, (June-July, 1878), together with Ion C. Brătianu, where he refused to sign for the territorial exchange imposed on Romania, pleading in favour of Russia's compliance with its commitments regarding Romania's sovereignty and territorial integrity. He served as Minister Plenipotentiary to Paris (July 1880- June 1881), having been a member of the Romanian Academy since September 16/28, 1868.

Prințul Aleksandr Mihailovici Gorceakov (4/15 iunie 1798, Gapsala, Estonia-11/23 martie 1883, Baden-Baden). Personalitate proeminentă a diplomației rusești și europene. Descendent dintr-o familie veche princiară, tatăl său fiind militar de profesie, Gorceakov a ales cariera de diplomat. A activat în funcțiile de consilier de legăție în mai multe orașe europene, ajungând ministru al Afacerilor Externe al Rusiei la 27 aprilie/8 mai 1856, funcție pe care a deținut-o aproape trei decenii. De la începutul anilor 1870, problema balcanică a devenit centrul politicii sale. În timpul agravării situației din Balcani (1875-1877), a preferat metodele diplomatice de presiune asupra Imperiului Otoman și s-a opus unui război de amploare, temându-se de o reacție coordonată a puterilor europene împotriva Rusiei. Când războiul ruso-turc a devenit inevitabil, el a reușit să asigure neutralitatea Austro-Ungariei, în urma Convenției de la Budapesta încheiate în ianuarie 1877. După război, Gorceakov a sugerat organizarea unui congres la Berlin, mizând pe sprijinul cancelarului german Otto von Bismarck. Calculele acestuia s-au dovedit eronate, astfel, la Congresul de la Berlin (iunie-iulie 1878), în ciuda victoriei armatelor rusești, Rusia a trebuit să facă concesii serioase în fața unui concert al puterilor europene determinate să blocheze ambițiile rusești vizând Gurile Dunării și strâmtorile Mării Negre. Ulterior, Gorceakov a considerat Congresul de la Berlin drept „cea mai neagră pagină” din viața sa politică.

Prince Aleksandr Mikhailovich Gorceakov (June 4/15, 1798, Gapsala, Estonia-March 11/23, 1883, Baden-Baden). Prominent personality of Russian and European diplomacy. Descended from an old princely family, his father being a military man by profession, Gorceakov chose a career as a diplomat. He served as a counselor of legation in several European cities, becoming Russia's foreign minister on April 27/May 8, 1856, a post he held for almost three decades. From the early 1870s, the Balkan question became the focus of his policy. During the deterioration of the situation in the Balkans (1875-1877) he preferred diplomatic methods of putting pressure on the Ottoman Empire and opposed a full-scale war, fearing the coordinated reaction of the European powers against Russia. When Russo-Turkish war became inevitable, he succeeded in securing the neutrality of Austria-Hungary, following the Budapest Convention of January 1877. After the war, Gorceakov suggested holding a congress in Berlin, counting on the support of German Chancellor Otto von Bismarck. His calculations turned out to be wrong, thus, at the Berlin Congress (June-July 1878), despite its military victory, Russia had to make serious concessions to the Concert of European powers determined in blocking the Russian expansionist ambitions regarding the Danube River Mouths and the Black Sea straits. Gorceakov later called the Berlin Congress „the darkest page” of his political life.

Generalul Alexandru Cernat (17/29 ianuarie 1834, Vârlezi, județul Covurlui (azi, județul Galați)-8/20 decembrie 1893, București), ministru de Război și comandant al Armatei române de Operații în timpul Războiului de Independență. După terminarea studiilor la Iași, a îmbrățișat cariera militară, intrând în armată cu gradul de sublocotenent, în Regimentul 4 Infanterie, în 1852. Urcă destul de rapid treptele ierarhiei militare, la 8/20 aprilie 1873 fiind avansat la rangul de general de brigadă. La 2/14 aprilie 1877, pentru experiența sa organizatorică și pregătirea militară, a fost numit ministru de Război, funcție pe care o ocupa la începutul Războiului de Independență. La 19/31 august 1877, a fost numit comandant al Armatei de Operații. Generalul Cernat a susținut necesitatea încercuirii complete a Plevnei, obligând trupele lui Osman Pașa, lipsite de muniție și alimente, să se predea. Pentru eficiența demonstrată pe timpul luptelor din 28 noiembrie/10 decembrie, a fost avansat general de divizie la 1/13 ianuarie 1878. După reorganizarea armatei române, la 5/17 decembrie 1878, generalul Cernat a fost numit șef al Marelui Cartier General, coordonând acțiunile trupelor de pe frontul de la Vidin. Calitățile sale de comandant și bun organizator au fost apreciate și răsplătite cu acordarea de ordine militare și medalii românești și rusești, printre care „Steaua României” în grad de mare ofițer și „Virtutea militară” de aur.

General Alexandru Cernat (January 17/29 1828, in Vârlezi, Covurlui county (present-day Galați county)-December 8/20, 1893, in Bucharest), minister of War and commander of operations during the War of Independence. After completing his studies in Iași, he embraced the military career, joining the army with the rank of second lieutenant in the 4th Infantry Regiment, in 1852. He advanced in rank quickly, being promoted to the rank of brigadier general on April 8/20, 1873. On April 2/14, 1877, due to his organizational experience and military experience, he was appointed minister of war, a position he still held at the beginning of the War of Independence. On August 19/31, he was appointed commander of the Romanian Army of Operations. General Cernat argued the need for a complete encirclement of Plevna, forcing Osman Pasha's troops, lacking ammunition and provisions, to surrender. For his effectiveness during the siege of Plevna and in the battles on November 28/December 10, Cernat was promoted to the rank of major general on January 1/13, 1878. Following the reorganization of the Romanian army, on December 5/17, 1877, General Cernat was appointed head of the General Headquarters, from this position coordinating the troops at Vidin. His skills as a commander and organiser were appreciated and decorated with several military orders, both Romanian and Russians, among which the Order of the Star of Romania in the rank of Grand Officer class and Military Virtue Medal 1st class.

Marele duce Nicolae (27 iulie/8 august 1831, Țarskoe Selo-13/25 aprilie 1891, Alupka), fratele țarului Alexandru al II-lea, a fost special educat pentru cariera militară. A participat la bătălia de la Inkerman (24 octombrie/5 noiembrie 1854) din Războiul Crimeei. În 1856 a fost numit în fruntea inginerilor militari, iar în 1864 a deveni comandant al Gărzii Imperiale. La izbucnirea războiului ruso-turc din aprilie 1877, a fost numit comandant al Armatei de Dunăre. În urma armistițiului încheiat la Adrianopol (19/31 ianuarie 1878) și a păcii de la San Stefano (19 februarie/3 martie 1878), a primit gradul de feldmareșal (16/28 aprilie). Prestigiul său a fost însă grav atins în cadrul procesului intentat furnizorilor armatei ruse în acei ani, așa încât, după moartea țarului Alexandru al II-lea, la 1/13 martie 1881, țarul Alexandru al III-lea l-a destituit din toate funcțiile deținute.

Grand Duke Nicholas Nikolaevich of Russia (July 27/August 8, 1831, Tsarskoye Selo-April 13/25, 1891, Alupka) was the younger brother of Alexander II, Emperor of Russia. He was especially trained for a career in the army. He fought in the Battle of Inkerman (October 24/November 5, 1854) in the Crimean War. In 1856 he was appointed head of the military engineers, and became commander of the Imperial Guard in 1864. At the outbreak of the Russo-Turkish War in April 1877, he was appointed Commander-in-Chief of the Russian army of the Danube. After the conclusion of the armistice at Adrianople (January 19/31, 1878) and the Treaty of San Stefano (February 19/March 3, 1878), the grand Duke received the rank of Field Marshal (April 16/28). However, his reputation was severely damaged by a trial concerning fraudulent military requisitions, so that after the assassination of Alexander II on March 1/13, 1881, the new Emperor, Alexander III, removed him from all his posts.

Osman Paşa (1832-24 martie/5 aprilie 1900). După ce a urmat cursurile Şcolii Militare Beşiktaş şi ale colegiului militar, a participat cu gradul de locotenent de cavalerie la Războiul Crimeei. Ulterior, încadrat ca ofiţer în Marele Stat Major. În 1866, după ce a condus reprimarea unei revolte în Creta, a fost avansat colonel, iar în 1868 a devenit general-maior, cu titlul de paşă. În 1872, a fost numit comandantul Armatei din Rumelia, fiind ulterior transferat în Bosnia şi apoi la comanda Armatei 4, de la Vidin. În această calitate, în 1876, a luptat contra Serbiei care îşi proclamase independenţa. După declanşarea războiului ruso-turc, Osman Paşa a primit misiunea de a apăra cetatea Nicopole, dar aceasta a fost cucerită înainte ca forţele sale să ajungă acolo. În această situaţie, el s-a deplasat la Plevna, unde a pregătit cetatea pentru a bloca înaintarea inamicului spre trecătorile din Munţii Balcani. Sub comanda sa, Plevna a rezistat asalturilor până la 28 noiembrie/10 decembrie 1877. Epuizarea resurselor l-a determinat să încerce o ieşire din încercuire, dar aceasta a eşuat, iar Osman Paşa a capitulat şi a fost luat prizonier de colonelul Mihail Christodulo Cerchez. După întoarcerea din prizonieratul petrecut în Imperiul Rus, pentru rezistenţa sa eroică de la Plevna a primit cele mai înalte onoruri, inclusiv gradul de feldmareşal şi titlul onorific de Gazi.

Osman Pasha (1832-March 24/April 5, 1900). After attending the Beşiktaş Military School and Military College, he served as a cavalry lieutenant in the Crimean War. After that he was employed as an officer in the General Staff. In 1866, after leading the suppression of an uprising in Crete, he was promoted to colonel, and in 1868 he became major general, with the title of pasha. In 1872 he was appointed commander of the army in Rumelia, later was transferred to Bosnia and then at the command of the 4th army in Vidin. In this capacity, in 1876, he fought against Serbia which had proclaimed its independence. After the outbreak of the Russo-Turkish war, Osman Pasha was assigned to defend the fortress of Nikopol, but it was conquered before his forces could get there. In this situation, he moved to Plevna, where he prepared the fortress to block the enemy's advance towards the Balkan Mountains. Under his command, Plevna withstood the assaults until November 28/December 10, 1877. The depletion of resources led him to attempt a breakout, but he failed and Osman Pasha surrendered and was taken prisoner by colonel Mihail Christodulo Cerchez. After his return from captivity in Imperial Russia, for his heroic resistance at Plevna, he received the highest honours, including the highest rank of field marshal and the honorary title of Gazi.

Generalul Iosif Vladimirovici Romeiko-Gurko (16/28 iulie 1828, Veliki Novgorod-15/28 ianuarie 1901, lângă Tver), cunoscut și ca Ossip Gurko. De origine bielorusă sau poloneză, Gurko a intrat în rândul husarilor din Garda Imperială ca sublocotenent în 1846, devenind căpitan în 1857, aghiotant al lui Alexandru al II-lea al Rusiei în 1860, colonel în 1861, comandant al Regimentul 4 Husari din Mariupol în 1866 și general-maior în suita împăratului din 1867. A condus avangarda trupelor ruse în războiul ruso-turc din 1877-1878. În octombrie 1877, a fost numit comandant al cavaleriei aliate (ruso-române). După căderea Plevnei, în decembrie, Gurko a condus trupele ruse și l-a învins în mod decisiv pe Suleiman Pașa în bătălia de la Philippopolis (Plovdiv). Ulterior, a ocupat Sofia, Plovdiv și Adrianopol. Generalul Gurko a fost numit conte și decorat cu două clase ale Ordinului „Sfântul Gheorghe” și alte ordine. În 1879-1880 a fost guvernator al Sankt Petersburgului, iar din 1883 și până în 1894, guvernator general al Poloniei, unde a pus în aplicare politicile de rusificare ale țarului Alexandru al III-lea.

General Iosif Vladimirovich Romeiko-Gurko (July 16/28, 1828, Veliki Novgorod-January 15/28, 1901, near Tver), also known as Ossip Gurko. Of Belarusian or Polish origin, Gurko joined the Hussars of the Imperial Guard as a second lieutenant in 1846, becoming captain in 1857, adjutant (aide-de-camp) to Alexander II of Russia in 1860, colonel in 1861, commander of the 4th Hussar Regiment of Mariupol in 1866 and major-general in the Emperor's retinue in 1867. He led the vanguard of Russian troops in the Russo-Turkish War of 1877-1878. In October 1877 he was appointed commander of the Allied (Russian-Romanian) cavalry. After the fall of Plevna, in December Gurko led the Russian troops and decisively defeated Suleiman Pasha at the Battle of Philippopolis (Plovdiv). He subsequently occupied Sofia, Plovdiv and Adrianople. General Gurko was elevated to the rank of count and decorated with two classes of the "Order of St. George" and other orders. In 1879-1880 he was appointed governor of St. Petersburg, and from 1883 to 1894 he was governor-general of Poland, where he implemented the Russification policies of Tsar Alexander III.

Generalul Ștefan Fălcoianu (6/18 iunie 1835, București-22 ianuarie/4 februarie 1905, București), descendent al unei vechi familii boierești, a îmbrățișat cariera militară și a făcut studii de specialitate la Paris. Revenit în țară în 1864, a fost șef de cabinet al ministrului de Război. Ulterior, a trecut în viața civilă, fiind director general al Poștelor și Telegrafului (mai 1876-aprilie 1877). A revenit în cadrele active pentru a participa la Războiul de Independență cu gradul de colonel, fiind numit director general al Administrației centrale a Ministerului de Război, iar de la 20 octombrie/1 noiembrie 1877, a trecut în fruntea Statului Major al Armatei de Operații până la începutul anului 1878. A fost avansat general de brigadă în 1883. Șef al Statului Major General (15/27 aprilie 1883-24 mai/5 iunie 1884 și 13/25 ianuarie 1886-18/30 iunie 1894), ministru de Război (23 iunie/5 iulie 1884-12/24 ianuarie 1886). Avansat general de divizie în 1892, a avut un rol major în perfecționarea sistemului de apărare a României. În al doilea său mandat de șef al Statului Major General, s-a adoptat decretul de organizare a Marelui Stat Major, pe baza normelor moderne, de tip prusian, și a învățămintelor din Războiul de Independență. Și-a legat numele de înființarea Școlii Superioare de Război, la 8/20 august 1889. Membru al Academiei Române (13/25 septembrie 1876).

General Ștefan Fălcoianu (June 6/18, 1835, Bucharest-January 22/February 4, 1905, Bucharest) was born into an old boyar family. He embraced a career in the army and accomplished his military education in Paris. After returning to Romania in 1864, he was named cabinet chief to the Minister of War. He later became a civil servant, serving as General Director of the Post and Telegraph (May 1876-April 1877). Fălcoianu was recalled to active duty, in the rank of Colonel, to participate in the War of Independence, serving as director of the central administration of the Ministry of War. On October 20/November 1, 1877 he became Chief of the Army of Operations General Staff and held the position until the beginning of 1878. He was promoted to Brigadier General in 1883. Fălcoianu held the position of Chief of the Romanian General Staff twice (April 15/27, 1883-May 24/June 5, 1884 and January 13/25, 1886-June 18/30, 1894). Between June 23/July 5, 1884 and January 12/24, 1886 he served as Minister of War. Fălcoianu was promoted to Major General in 1892. He played a major role in improving Romania's defense system. During his second mandate as Chief of the Romanian General Staff, the Decree on the Organization of the General Staff was adopted, based upon modern rules of Prussian influence and lessons learned in the War of Independence. His name was related to the establishment of the Higher School of War, on August 8/20, 1889. In September 13/25, 1876 he was elected member of the Romanian Academy.

Generalul Pavel Dmitrievici Zotov (6/18 iulie 1824-19 noiembrie /1 decembrie 1879) și-a început cariera militară în Corpul de Gardă. În 1858-1859, cu gradul de colonel, apoi general-maior, a comandat forțele care acționau în Cecenia, iar în 1861 a devenit șeful de stat major al armatei din regiunea Kuban. Ulterior, a fost comandant al armatei caucaziene și comandant al Diviziilor 40, 2, 11 și 28 Infanterie. În februarie 1877, a primit comanda Corpului 4 Armată rus, cu care a participat la campania din Bulgaria. După ce domnitorul Carol I a primit conducerea Armatei de Vest româno-ruse la 20 august/1 septembrie, generalul Zotov a devenit șeful său de stat major, exercitând comanda efectivă a operațiunilor. A fost destituit din funcție la 1/13 septembrie, în urma eșecului înregistrat în bătălia din 30 august/11 septembrie de la Plevna.

General Pavel Dmitrievich Zotov (July 6/18, 1824-November 19/December 1, 1879) started his military career in the Guards Corps. In 1858-1859, with the rank of colonel, then major-general, he commanded the forces operating in Chechnya and in 1861 he became chief of staff of the army in the Kuban region. After that he served as commander of the Caucasus Army and commander of the 40th, 2nd, 11th, and 28th infantry divisions. In February 1877 he received the command of the Russian 4th Army Corps with which he participated in the Bulgarian campaign. After the ruler Carol I received the command of the Western Romanian-Russian Army on August 20/September 1, general Zotov became the chief of staff, exercising effective command of operations. He was removed from office on September 1/13, following the failure of the August 30/September 11 battle of Plevna.

Generalul Gheorghe Slăniceanu (23 aprilie/5 mai 1835, București -12/24 ianuarie 1885, San Remo) a absolvit Școala Militară de Ofițeri din București la 7/19 aprilie 1854, fiind avansat sublocotenent la 7/19 aprilie 1856. A urcat rapid în ierarhia militară, la 1 ianuarie 1870 fiind avansat la gradul de colonel și ulterior ocupând funcția de ministru de Război în perioada 1876-1877. A participat la Războiul de Independență în calitate de șef de stat major al Armatei române de Operații (de la 6/18 aprilie 1877) pe frontul de la Plevna. Între 7/19 și 9/21 noiembrie 1877, trupele de sub comanda sa au cucerit Răhova, punct important în sistemul defensiv al cetății Vidin. Eroismul trupelor de sub comanda sa a fost elogiat de domnitorul Carol I și de marele duce Nicolae al Rusiei. După capitularea Plevnei, generalul Slăniceanu a comandat, începând cu 17/29 decembrie, Divizia de Rezervă, aflată pe malul stâng al Dunării, cu care a participat la luptele din ianuarie 1878 pentru cucerirea Vidinului. Pentru capacitățile sale de comandă și de organizare, în calitate de șef de stat major și pentru felul cum a condus trupele din subordine, a fost avansat, la 22 februarie/6 martie 1878, general de brigadă și decorat cu „Steaua României” în grad de mare cavaler și cu „Virtutea militară” de aur.

General Gheorghe Slăniceanu (April 23/May 5, 1835 in Bucharest-January 12/24, 1885, in San Remo) graduated from the Military School of Officers in Bucharest on April 7/19, 1854, being promoted to lieutenant on April 7/19, 1856. He rose rapidly in the military hierarchy, being promoted to the rank of colonel on January 1/13, 1870, and later serving as minister of War during 1876-1877. He participated in the war of independence as chief of staff of the Romanian Army of Operations on the Plevna front (starting with April 6/18, 1877). On November 7/19-9/21, 1877, the troops under his command captured Răhova, an important position in the defensive system of the Vidin fortress. The heroism of the troops under his command was praised by Prince Carol I and by the Grand Duke Nicholas of Russia. From December 17/29, following the capitulation of Plevna, General Slăniceanu commanded the Reserve Division, located on the left bank of the Danube, with which he participated in the battles for the capture of Vidin in January 1878. On February 22/March 6, 1878, for his command and organizational skills as chief of staff and for the manner in which he led his troops, he was promoted brigadier general and decorated with the Order of the Star of Romania in the rank of Grand Officer and the Military Virtue 1st class.

Generalul Mihail Christodulo Cerchez (8/20 iunie 1839, Bârlad -12/24 iulie 1885, Iași), comandantul Diviziei 2 Infanterie la asediul Plevnei. După terminarea studiilor la Academia Mihăileană din Iași, s-a înrolat voluntar în armată, în 1855. A urcat în ierarhia militară, ajungând maior la 27 decembrie/8 ianuarie 1863. În 1866, și-a exprimat opoziția față de abdicarea lui Alexandru Ioan Cuza și a demisionat din armată. A fost rechemat și avansat locotenent-colonel în octombrie 1867. În aprilie 1877 a fost numit comandant al Diviziei 2 Infanterie și apoi al Diviziei 1 Infanterie, cu care a executat misiuni de apărare a frontierei de sud, respingând atacurile otomane. La 23 iulie/4 august 1877, a fost numit comandant al Diviziei de Rezervă (Divizia 2 Infanterie), în fruntea căreia a înaintat spre Plevna și a format la 30 august/11 septembrie, în timpul celui de-al treilea atac, rezerva generală a Armatei de Operații, asigurând spatele Diviziilor 3 și 4 Infanterie. De la 9/21 septembrie 1877, divizia sa a participat la încercuirea Plevnei, fiind prezent la capitularea lui Osman Pașa. A fost avansat general de brigadă la 1/13 decembrie 1877, iar Divizia 2 a trecut în subordinea Corpului de Vest. La 12/24 ianuarie 1878, trupele de sub comanda sa s-au distins în luptele care au dus pentru cucerirea Smârdanului. Pentru faptele sale de bravură, pentru modul remarcabil în care și-a condus trupele, generalul Cerchez a fost decorat cu diverse distincții și medalii, precum „Steaua României” în grad de ofițer și „Virtutea Militară” de aur.

General Mihail Christodulo Cerchez (June 8/20, 1839 in Bârlad-July 12/24, 1885, in Iași), general, commander of 2nd Infantry Division during the siege of Plevna. After graduating from Academia Mihăileană in Iași, he joined the army as a volunteer, with the rank of cadet, in 1855. He advanced rapidly in the military hierarchy, becoming a major on December 27/January 8, 1863. In 1866, resigned from the army in protest to the abdication of Alexandru Ioan Cuza. He was called back and advanced to lieutenant-colonel in October, 1867. In April 1877, he was given the command of the 2nd Infantry Division and then of the 1st Infantry Division, a position from which he carried out missions to defend the southern border, repelling Ottoman attacks. On July 23/August 4, 1877, he was appointed commander of the Reserve Division (2nd Infantry Division), with which he advanced on Plevna and which formed, on August 30/September 11, during the third attack, the General Reserve of the Army of Operations, securing the rear of the 3rd and 4th Infantry Divisions. From September 9/21, 1877, his division participated in the siege of Plevna, being present at the capitulation of Osman Pasha. He was promoted to the rank of brigadier general on December 1/13, 1877, and the 2nd Division was subordinated to the Western Corps. On January 12/24, 1878, the troops under his command distinguished themselves in the battles that led to the capture of Smârdan. For his deeds of bravery and for the outstanding manner in which he led his troops, General Cerchez was decorated with various distinctions and medals, such as the Order of the Star of Romania in the rank of officer and the Military Virtue 1st class.

Generalul Gheorghe Manu (26 iulie/7 august 1833-16/28 mai 1911) a urmat studii militare, între 1847 și 1856, la Potsdam și Berlin. După revenirea în țară, în 1858, a fost numit profesor de artilerie la Școala de Ofițeri de la București și comandant de divizion de artilerie (1859-1860). Între 1864 și 1869 a comandat primul regiment de artilerie al armatei române. A activat și ca om politic, membru în Partidul Conservator, ajungând ministru de Război (14/26 iunie 1869-17/29 decembrie 1870; 12/24 noiembrie 1888-4/16 noiembrie 1889; 22 decembrie 1904/4 ianuarie 1905-11/24 martie 1906), și chiar prim-ministru (5/17 noiembrie 1889-15/27 februarie 1891). În timpul Războiului de Independență, fiind avansat general de brigadă la 24 aprilie/6 mai 1877, Gheorghe Manu a primit comanda Diviziei 4 infanterie, care a contribuit la cucerirea cetății Nicopole la 4/16 iulie. La 11/23 iulie, generalul Manu a fost numit comandantul cetății Nicopole, iar la 19/31 august a devenit comandantul artileriei Armatei de Operații, cu care a participat la luptele de la Plevna. La 12/24 februarie 1878, a preluat cetatea Vidin, după ce artileria aflată sub comanda sa a avut un rol decisiv în capitularea ei. După terminarea războiului, a fost inspector general al artileriei, între 20 iulie/1 august 1881 și 11/23 martie 1883, având o contribuție esențială la organizarea și dezvoltarea artileriei armatei române.

General Gheorghe Manu (July 26/August 7, 1833-May 16/28, 1911). Military studies between 1847-1856 in Potsdam and Berlin. After returning home in 1858 he was appointed professor of artillery at the School for Officers Bucharest and commander of the artillery division (1859-1869). Between 1864-1869 he commanded the first artillery regiment of the Romanian army. He also served as a politician, a member of the Conservative Party, becoming Minister of War (June 14/26, 1869-December 17/29, 1870; November 12/24, 1888-November 4/16, 1889; December 22, 1904/January 4, 1905-March 11/24, 1906), and even Prime Minister (November 5/17, 1889-February 15/27, 1891). During the War of Independence, being promoted to brigadier general on April 24/May 6, 1877, Gheorghe Manu received the command of the 4th Infantry division which contributed to the conquest of Nikopol on 4/16 July. On July 11/23, general Manu was appointed commander of the fortress of Nikopol, and on August 19/31 he became commander of the artillery of the Army of Operations with which he participated in the battles of Plevna. On February 12/24, 1878, he took over the fortress of Vidin, after the artillery under his command had a decisive role in its capitulation. After the end of the war, he was general inspector of artillery, between July 20/August 1, 1881 and March 11/23, 1883, having an essential contribution to the organisation and development of the Romanian army's artillery.

Căpitanul Nicolae Walter Mărăcineanu (30 mai/11 iunie 1840-30 august/11 septembrie 1877, Grivița, Bulgaria), ofițer român, erou al Războiului de Independență. După terminarea studiilor, a intrat în armată, într-un regiment de cavalerie, la 16/28 octombrie 1858. A participat la Războiul de Independență, cu gradul de căpitan, obținut la 28 septembrie/10 octombrie 1868, în cadrul Regimentului 8 Infanterie, nou înființat. A fost numit comandant al Batalionului 1, cu misiuni de supraveghere și apărare a frontierei pe Dunăre. La 12/24 august 1877, împreună cu alte unități, a trecut la sud de Dunăre, constituind avangarda Diviziei 3 Infanterie. La atacul din 30 august/11septembrie asupra fortificațiilor de la Grivița, unitatea sa a fost direcționată greșit, înfruntând focul ucigător al inamicului și suportând multe pierderi omenești. Căpitanul Mărăcineanu a fost ucis în timpul asaltului redutei Grivița. Sacrificiul său și faptele de eroism au fost rămas un simbol al Războiului de Independență.

Captain Nicolae Walter Mărăcineanu (May 30/June 11, 1840-August 30/September 11, 1877, in Grivitsa, Bulgaria), Romanian officer, hero of the War of Independence. On October 16/28, 1858, after completing his studies, he enlisted in the army with the rank of cadet, in a cavalry regiment. He participated in the War for Independence in the newly established 8th Infantry Regiment, with the rank of captain, obtained on September 28/October 10, 1868. He was appointed commander of the 1st battalion, which was tasked with the surveillance and defence of the Danube border. On August 12/24, 1877, together with other units, the 1st battalion crossed the Danube south, forming the vanguard of the 3rd Infantry Division. During the assault of August 30/September 11 on the Grivitsa fortifications, his unit was misdirected, facing the deadly fire from the enemy positions and suffering many casualties. Captain Mărăcineanu was killed during the assault on the Grivitsa redoubt. His sacrifice and deeds of heroism remain a symbol of the War of Independence.

Mărturii fotografice
Photographic testimonies

Armata română – Vânători
The Romanian army – Chasseurs

(Franz Duschek, 1877; Fototeca Muzeului Național de Istorie al României)

Armata română – Dorobanți
The Romanian army – Infantry Troops

(Franz Duschek, 1877; Fototeca Muzeului Național de Istorie al României)

Bateria Elisabeta la Calafat
The Elisabeta battery at Calafat

(Carol Popp de Szathmary – Suvenir din Resbelul 1877-1878, Biblioteca Națională a României, Colecții Speciale, Fototeca)

Cartierul General al domnitorului Carol I la Poradim, 1877

The General Staff of Prince Carol I in Pordim, 1877

(Carol Popp de Szathmary – Suvenir din Resbelul 1877-1878, Biblioteca Națională a României, Colecții Speciale, Fototeca)

Țarul Alexandru al II-lea și domnitorul Carol I, împreună cu Statul Major Imperial, la Grivița, 1877
Emperor Alexander II and Prince Carol I, together with the Imperial General Staff at Grivitsa, 1877

(Carol Popp de Szathmary – Suvenir din Resbelul 1877-1878, Biblioteca Națională a României, Colecții Speciale, Fototeca)

Cartierul General al lui Carol I de la Poradim, 1877. Domnitorul în fața cortului

The General Staff of Carol I in Pordim, 1877. The Prince in front of his tent

(Carol Popp de Szathmary – Suvenir din Resbelul 1877-1878, Biblioteca Națională a României, Colecții Speciale, Fototeca)

Căpitanul Walter Mărăcineanu (1840-1877) în fruntea trupei la asaltul redutei Grivița
(30 august 1877)

Captain Walter Mărăcineanu (1840-1877) in front of his troops at the assault on the Grivitsa stronghold
(August 30th, 1877)

(Litografie de epocă, Fondul documentar al Muzeului Militar Național „Regele Ferdinand I”, colecția Stampe, Desene)

Soldați din Batalionul 2 Vânători participanți la asaltul redutei Grivița
(30 august 1877)

Soldiers of the Second Infantry Battalion who took part to the assault on the Grivitsa stronghold
(August 30th, 1877)

(Biblioteca Națională a României, Colecții Speciale, Fototeca)

Bătălia pentru forțarea pasului Șipka, între trupele ruse și cele otomane (1877)
The Battle of Shipka Pass between the Russian and the Ottoman troops (1877)

(*"Dorobanțul"*, 4 ianuarie 1878, Biblioteca Națională a României, Colecții Speciale, periodice)

Domnitorul Carol I împreună cu marele duce Nicolae la Cartierul General al domnitorului de la Poradim
Prince Carol I with Grand Duke Nicholas at the General Staff of the Prince in Pordim

(Albumul Resbelului 1877-1878, Serviciul Sanitar al Armatei/ Lith. M.B. Baer, Fondul documentar al Muzeului Militar Național
„Regele Ferdinand I”, colecția Albume)

Întâlnirea lui Osman Pașa cu domnitorul Carol I (28 noiembrie 1877)

Meeting of Osman Pasha with Prince Carol I (November 28th, 1877)

(Litografie de epocă, Arhivele Naționale ale României, Fototeca)

Ceremonia de consacrare religioasă a ambulanței de la Poiana (1877). Alături de domnitorul Carol I și ofițeri de stat major, primul din dreapta domnitorului, dr. Carol Davila

The religious consecration of the Ambulance at Poiana (1877). Dr. Carol Davila stands together with Prince Carol I and officers of his General Staff (the first person on the right side of the Prince)

(Carol Popp de Szathmary – Suvenir din Resbelul 1877-1878, Biblioteca Națională a României, Colecții Speciale, Fototeca)

Dr. Carol Davila împreună cu personalul ambulanței Grivița pe frontul din Bulgaria (1877-1878)
Dr. Carol Davila together with the personnel of the Grivitsa Ambulance, on the front in Bulgaria (1877-1878)

(Albumul Resbelului 1877-1878, Serviciul Sanitar al Armatei/ Lith. M.B. Baer, Fondul documentar
al Muzeului Militar Național „Regele Ferdinand I”, colecția Albume)

Reprezentanții statelor participante la Congresul de la Berlin (1878)
Representatives of the participant states to the Congress of Berlin (1878)

(Biblioteca Națională a României, Colecții Speciale, Fototeca)

Nicolae Grigorescu, *Atacul de la Smârdan*

Nicolae Grigorescu, *Battle of Smârdan*

(Muzeul Național de Istorie al României)

Români,

Oștile țării au trecut Dunărea!

Punându-mă în fruntea apărătorilor drepturilor și independenței patriei, simt trebuința de a-mi împărtăși cugetările și speranțele cu națiunea care mi-a încredințat destinele sale.

Intrând în Bulgaria, noi intrăm în partea activă a unui război pe care nu l-am dorit, nu l-am provocat, pe care cu toții am încercat să-l evităm, dar odată fiind nevoiți a-l primi, vom ști a-l purta cu curajul și statornicia unui popor care are conștiința drepturilor sale, care are virtutea de a le susține.

Carol.

27 august/8 septembrie 1877, Poradim

Manifestul către țară al domnitorului Carol I cu prilejul trecerii Dunării de către armata română

August 27/September 8 1877, Pordim

Manifesto to the country of Prince Carol I, on the occasion of the crossing of the Danube River by the Romanian army

ISBN 978-973-32-1253-9

www.edituramilitara.ro